جان بیور

د شیطان لومه

ژوند په آزادۍ کې
له وژونکي لومې
خپګان او خوییدلو څخه

په ټوله نړۍ کې له یو ملیون څخه ډېر کاپي

ګرانو دوستانو

دا پیغام د حقیقت څخه ډک مهم پیغام دی چې تاسو به یې په خپل ژوند کې ولرئ. زه کولی شم دا په ډاډ سره ووایم، نه دا چې ما لیکلی، بلکې ددی خاطره چی دا پیغام د آسمان څخه دی؛ زه په شخصي توګه باور لرم چې زما نوم په دې کتاب کی ځکه دی چې زه یی لومړنی لوستونکی وم. د خپګان مسله، کوم چې د شیطان لومی د کتاب اصلي ټکی دی، ډیری وختونه یو له خورا سختو خنډونو او خورا فریب ورکونکو جالونو څخه دی چې موږ باید ورسره مخ شو او باید پری بریالي شو.

د دغه کتاب له خپرېدو لس کاله تېر شوي او په ټوله نړۍ کې تر یو میلیون ډېر کاپي شوي دي. تر اوسه مو د نړۍ له ګوټ ګوټ څخه بې شمېره شهادتونه ترلاسه کړي دي چې څنګه دغه پیغام د خلکو ژوند اغېزمن کړی، خلک یې له زندانه ازاد کړي او خلک یې د دښمن له منګولو څخه د خلاصون او په آزاده توګه د هغه څه چې غوره دی د هغه لور ته حرکت وکړی او ځواکمن شی چې خدای غواړي.

اوس خدای پاک زما په زړه کې دا پرځای کړی چې زه باید د ټولې نړۍ زاړه او نوي مشران وګورم او د خپلې مینې د نښې په توګه دوی ته د دې کتاب یوه کاپي ورکړم ترڅو دوی د نورو سره مرسته وکړي چې هغوی ودرېږي او دا د اسارت زنځیرونو مات کړي.

ملګرو، کله چې خدای ماته دا پیغام راکړ، زما ژوند په بنسټیز ډول بدل شو. زه دعا کوم چې ستاسو ژوند به بدل شي ځکه چې تاسو پدې کتاب کې موجود حقیقتونه ګورۍ. زه لیواله یم چې واورم چې دا پیغام ستاسو په ژوند او د هغو خلکو په ژوند کی اغیزه کړې چې تاسو یې خدمت کوئ.

جان بیور

JohnBevere@ymail.com

MessengerX

Messenger INTERNATIONAL

جان بیور

د شیطان لومه

ژوند په آزادۍ کې

له وژونکي لومې

خپګان او خوییدلو څخه

The Bait of Satan by John Bevere, Pashto

© 2023 Messenger International

MessengerInternational.org

Originally published in English as The Bait of Satan

Additional resources in Pashto by John and Lisa Bevere are available for free download and video streaming at: **MessengerX.com** and on the **MessengerX** App.

To contact the author: JohnBevere@ymail.com

This book is a gift from Messenger International and is

NOT FOR SALE

د شیطان لومه، دجان بیور،لیکنه پښتو نسخه

© 2023 Messenger International

MessengerInternational.org

په انګلیسی ژبه عنوان: The Bait of Satan

تاسو کولی شئ د جان او لیزا بیور نورې سرچینې په پښتو ژبه وړیا د ددی اپلیکشن له لارې وموميئ **MessengerX** او هم لاندې ادرس ډاونلوډ یا وګورئ:**MessengerX.com**

د لیکوال سره د اړیکی لاره لاندنی بریښنالیک دی: JohnBevere@ymail.com

دا کتاب د مسنجر نړیوال انسټيټيوټ لخوا ډالۍ ده او پلورل یې منع دی.

د App Store ښخه یې دانلود کړی

د Google Play کړی تیار ښخه یی

App Store is a trademark of Apple Inc., registered in the U.S. and other countries.
Google Play and the Google Play logo are trademarks of Google LLC.

زما ژور مننې:

زما میرمن لیزا، چې وروسته د خدای څخه زما ترټولو ګرانه ملګرې ده. ته واقعیا یوه پاکه او نیکه ښځه یې! زه د تل لپاره د خدای څخه مننداوی یم چې موږ یې د خاوند او میرمنې په توګه سره یو ځای کړي یو. زه هم د دې کتاب په تدوین کې ستاسو د نه ستړې کیدونکې مرستې څخه مننه کوم.

زما څلورو زامنو، اېیسن، آسټین، الکساندر او آرېن ته، چې ما هغه وخت چې باید له دوی سره تیر کړی وای ددې پروژې د بشپړولو کې تیر کړو. تاسو زما د زړه خوښۍ یاست.

د "جان میسن" څخه چې په دې پیغام یې باور وکړ او زه یې وهڅولم چې خپور یې کړم؛ دیبورا پولیون چې د کتاب په تدوین کې د هغې د ذوق، وړتیا او ملاتړ وو او د کرشمه مانۍ ټولو کارکوونکو څخه چې په دې پروژه کې یې زموږ تر څنګ کار کړی دی ځانګړې مننه وکړم.

او تر ټولو مهمه زما د آسمانی پلار د بې بها ډالۍ څخه، زموږ د رب عیسی مسیح د فیض څخه او د روح القدوس د هدایت نه خالصانه قدردانی وکړم.

منځپانګې

زما ژور منني: ۳
مخکی وینا ۵
مقدمه ۹
۱. زه او خوییدل؟! ۱۳
۲. لوی خوییدل.. ۲۱
۳. دا زما سره څنګه وشول؟.. ۳۳
۴. ای زما پلاره!.. ۴۵
۵. روحاني آوارګان څنګه منځ ته راځي؟.. ۵۹
۶. هر هغه څه چی د حرکت وی، حرکت به وکړی.. ۷۳
۷. قوي بنسټ ۸۵
۸. هرڅه چې کولی شي حرکت وکړي، حرکت به وکړی ۹۹
۹. د خوییدلو صخره ۱۱۷
۱۰. داسې نه چې موږ د غورځیدو لامل شو.. ۱۳۵
۱۱. بخښنه: نه ورکوی- نه یی پیدا کوی ۱۴۷
۱۲. د انتقام لومه.. ۱۶۱
۱۳. له لومی څخه تېښته.. ۱۷۳
۱۴. هدف: پخلاینه.. ۱۸۳
عمل وکړی.. ۱۹۵

مخکی وینا

دا کتاب چی تاسو یی پر لاس لری، یو د هغو حقایقو څخه دی چی ممکن تاسو یی پخپل ژوند کی وګوری . زه کولی شم دا د اطمینان سره ووایم، نه په دی دلیل چی زه یی لیکوال یم، بلکه هغه موضوع چی پر دی کتاب کی پرته ده. خوییدل -د شیطان لومی د کتاب مرکزی هسته- دا ډیری وختونه ترټولو ستونزمن خنډ دی چی یو کس باید ورسره مخامخ او پری بریالی شی.

د مسیح پیروان د لوی او پام وړ معجزو شاهدان وو. هغوی حیرانوونکی شیان لیدل لکه د ړاندو بینا کیدل او د مړو را ژوندی کیدل. دوی طوفان ته د عیسی امر واورېد او دوی ولیدل چې طوفان ارام شو. دوی په خپلو سترګو ولیدل چې د څو ډوډۍ او کبانو په برکت زرګونه خلکو ته خواړه ورکړل شو. د مسیح د معجزو شمیر دومره ډیر وو چې ټوله نړۍ یې نشي لیکلی.

انسانانو هیڅکله د خدای معجزې په دومره پراخه او بې ساري پیمانه نه دي لیدلي

شاګردان ډېر حیران ول مګر دا معجزې نه وې چې دوی یې د شک کرښې ته اړ کړل؛ بلکه دا ګوابښونه به وروسته د عیسی د ځمکنې خدمت په پای کې څرګند شي. عیسی خپلو شاګردانو ته لارښوونه وکړه: ”که ستاسو ورور ګناه وکړي، هغه توبیخ کړئ، او که هغه توبه وکړي، هغه ته ببښنه وکړئ. که هغه په ورځ کې اوه ځله ستاسو په وړاندې ګناه وکړي او اوه ځله تاسو ته راشي او ووایي: ”زه توبه کوم“، هغه ته ببښنه وکړئ. رسولانو خدای ته وویل: " ایمان مو زیات کړه!» (لوقا ۱۷:۳-۵) معجزې، یا د مړو راژوندی کول یا د بحرآرامول، د ایمان زیاتولو غږ نه وو، بلکه د ایمان زیاتولو، د بخښنې لپاره وو؛ دا د هغو کسانو لپاره دی چې زموږ سره یې ظلم کړی وی او یا یې تېروتنه کړې وی.

عیسی وویل: «د خوییدلو څخه تیخته نشته..» (لوقا ۱۷:۱۰) په دی کلام کی تریخ حقیقت پروت دی؛ که ووایم ډېری نه، خو زیات به وخوویږی او اسیران به شی.

د دې کتاب له لومړی ګڼې څخه لس کاله تېر شو. په دې موده کې مو د بېلابېلو خلکو، کورنیو او خدمتګارانو بې شمېره شهادتونه اوریدلی دی چې په دې کتاب کې د خدای د کلام د حقایقو له لارې څرګند شوي، شفا یی پیدا کړی او روغ شوی دی. ستاسو د تشویق لپاره مو مثالونه راوړی چی د ټولو لپاره خوښ یم او جلال یی خدای ته ورکوم.

یو د رهبرانو له ماسره، یو مطلب شریک کړو: «زموږ کلیسا د لوی توپیر په مینځ کې وه او هیڅ امید مو نه درلود. ما «د شیطان لومی» کتاب ټولو رهبرانو ته ورکړ. اختلاف ختم شو او اوس موږ یو!»

ډیری ودونه وژغورل شو. په دې وروستیو کې په نیبراسکا کې، له موعظې وروسته، یوه جوړه ماته راغله او ښځې یې اقرار وکړ. : «لس کاله دمخه، زه د دې کلیسا د مشرانو لخوا وغورځیدم. هر څه وخت تیریدو تریخ او شکمیندم او له خپل وضیعت می دفاغ کوله. زما واده زما د غوسې له امله خرابیدو او زما خاوند او زه د طلاق په لوری روان وو، هغه نجات نه وو پیدا کړی او د کلیسا سره یی هیڅ کار نه درلود. زما یو ملګري ستا کتاب راکړ ما ولوست او په لنډ وخت کی یی زه د تریخوالی او بند څخه آزاد کړمه. کله چې زما خاوند په ما کې دا بدلون ولید، هغه خپل ژوند عیسی مسیح ته تسلیم کړ او د طلاق بهیر یې ودراوه.» خاوند یې څنګ ته ولاړ او موسکی وو. کله چې ښځې خپل شهادت پای ته ورساوه، سړي د خپلې میرمنې خبرې تایید کړې او هغه ومنله چې د دوی په کور او ژوند کې لوی بدلون راغلی دی.

یو له شهادتونو څخه چې زما زړه یې سخت په درزا کړ، په فلوریدا کی -کله چی خدمت ته تللی وم- پېښ شو. مخکی له موعظی څخه، یو پیاوړی، د منځني عمر سړی د جماعت مخې ته ودرېد او اوښکې یې وبهولې هغه خپله غمجنه کیسه وکړه: «زما ټول ژوند ما احساس کاوه چې زما او خدای ترمنځ دیوال دی. ما به په داسې مجلسونو کې ګډون کاوه چې د خدای حضور پکې لیدل کېده او نورو ته به می بې احساسه کتل. ؛ حتی کله چې ما دعا کوله، هیڅ د خدای شتون یا نښه نه وه. تر دی چی ستاسو کتاب «د شیطان لومی» می لاس ته راغی. ما له خپلی مور څخه چی شپږدیرش کاله مخکی یی زه پریخودی وم کرکه کوله. د دې کتاب له لوستلو وروسته پوه شوم چې باید هغی ته بښنه وکړم. نو ما هغی ته زنګ وواهه، دا زما دوم زنګ په دی څو کلونو کی وو. پداسې حال کې چې زه ژاړم، ومی ویل: «موری، کلونه می ته ددی لپاره چی زه دی پریښودی یم، نه بخښلی.» هغې په ژړا پیل وکړ او ویې ویل: «زویه، ما له دی لپاره چی ته شپږ دیرش کاله مخکی پریښودی وی له ځان نه کرکه لرم!»

هغی دوام ورکړ: «ما هغی ته بخښنه وکړه او هغی خپل ځان وبخښه. اوس موږ پخلا شوي یو." بیا د کیسې ترټولو په زړه پورې برخی ته راغۍ: «اوس د خدای حضور راغلی او هغه د جلاوالي دیوال ورک شوی دی.» هغه خپله خبره د ژړا په وخت په دغو الفاظو پای ته ورسوله: «اوس زه د خدای په حضور کې د ماشوم په څیر ژاړم.»

ما د «اسارت» څواک او حقیقت درک کړ; ځکه چې د ډیرو کلونو لپاره زه د خدای سره په اړیکه کې د دې بې حسۍ لخوا ځورول شوی وم. دا کتاب یوه نظریه نه ده. دا کتاب د حقیقتونو څخه ډک دی چې ما په شخصي توګه تعقیب کړی زه باور لرم چې دا به تاسو هم پیاوړي کړي. د دې کتاب د لوستلو پر مهال له خدای څخه وغواړئ چې ستاسو ایمان زیات کړي!

کله چی په ایمان کی وده کوی، هغه جلال مومی او تاسو هم د خوښی څخه ډکیږۍ. خدای دی تاسو ته برکت درکړی.

-جان بیور

مقدمه

چا چی حیوانات په دام کی اچولی پوهیږی چی دام اچول، دغه دوه شیان پوری تړلی دی لومړی دا چی دام باید پټ وی؛ په دې هیله چې حیوان به په کې ونیول شی، او دوم دا چی باید طعمه کیښودل شی تر څو حیوان وسوسه شی او د د دام په لور ورشی.

شیطان، هماغه زمونږ ځانی دښمن، کله چې هغه خپل غولوونکي او وژونکي دامونه اچوی، دا دوه فکتورونه کاروي. د هغه جالونه دواړه پټ او طعمه لرونکی دی. شیطان د خپلو همقطارانو سره، لکه څنګه چې ډیری باور لري، څرګنده نه دی. هغه په خپل فریب، دقیق او په خپلو نظامي عملیاتو کې هوښیار، چالاک او مکار دی. مه هیروی چی هغه کولی شی د روښانتیا لرونکی په توګه خپل ځان بدل کړی.که مونږ د خدای پر کلام سم ونه روزل شو نه شو کولی پوه شو چی د هغه دام مونږ لپاره څه دی.

یو د حیرانوونکی او درواغوونکی طعمه چی هر مسیحی ورسره مخ شوی، خوییدل دی. په حقیقت کی خوییدل ترڅو چی د طعمی په ډول وی یو دام وی خو دا پخپله وژونکی نه وی ؛ مګر که مونږ هغه طعمه وخرو او زموږ زړونو ته ننوځي، دا هغه وخت

دی چې مونږ خوییدلی یو. خوییدلی اشخاص، پایلی لکه د کرکې، غوسی، تاوتریخوالي، شخړو او حسد لامل گرځي او بعضی د خوییدلو لاملونه داسی هم وی: توهین، حملی، تفرقه، جدایی، ماتی اړیکی، خیانت او شاته تگ وی.

ډیری کسان چی خوییږی نه پوهیږی چی دوی لومی ته غورځیدلی دی. هغوی د خپلو شرایطو نا خبره وی؛ ځکه چې د دوی ډیره پاملرنه د هغو په اړه متمرکزه وی چې نورو د دوی په وړاندې کړې وی. په دې توگه، دوی انکار کوی. زموږ د سترگو د پټولو لپاره د دښمن لپاره تر ټولو مؤثره لاره همدا ده، دا موږ مجبوروي چې په خپل ځان تمرکز ونه کړو.

د دې کتاب موخه دا ده چې دا لومی وښایي او مشخصی کړي چې څنگه د هغې له تسلط څخه وتښتو او له هغې څخه ځان خلاص کړو. د خوییدلو څخه آزادی هر مسیحی لپاره اړینه ده؛ ځکه عیسی ویلی په ژوند کی د خوییدلو څخه تیښته نشته (لوقا ۱:۱۷).

کله چی دا کتاب د امریکا په کلیسا گانو او نورو ملتونو کی موعظه شو، تر ۵۰٪ زیات خلک منبر ته راغلي او توبه یې کړې ده ؛ که څه هم دا یو لوی عمل دی، مگر بیا هم ټول خلک پکی شامل نه دي. غرور د ځینو خلکو د غبرگون مخه نیسي. ما څو ځله لیدلي چې خلک د دې لومی څخه خلاص شوي، روغ شوي، آزاد شوي، دوی د روح القدس سره ډک شوي او دوی دعاگانو ته ځوابونه ترلاسه کړی. دوی اکثره وایي کله چې دوی د دې لومی له بند څخه خلاص شول، نو هغه څه یې ترلاسه کړل چې کلونه یې په لټه کې وو.

د شلمې پیړۍ په وروستیو کې، علم په کلیسا کې خورا زیات شو؛ مگر د دې توسعې سره سره، موږ داسې بریښو چې د ایماندارانو، مشرانو او جماعتونو تر مینځ ډیر تقسیم تجربه کوو. لامل یې د ریښتینې مینې نشتوالی دی. «پوهه د غرور سرچینه ده، حال دا چی مینه یی رامینځته کوي.» (اول قرنتیان ۸: ۱). ډیرۍ په دی لومی کی غورځیدلی چی ژوند عادی او نرمال ورته ښکاری.

په دی حال هم، مخکې له دې چې مسیح بیرته راشي، رښتیني ایمانداران به د پخوا په پرتله متحد شي. زه باور لرم چې نن به هم بې شمیره نارینه او ښځې دخوییدلو له لومی څخه خلاص شي بی ایمانان به هم زموږ په واسطه د عیسی محبت وپیژنی؛ چې مخکې، دوی ورته رانده وو.

ما دا کتاب یوازې د کتاب لیکلو لپاره نه دی لیکلی. بلکه، خدای دا پیغام زما په زړه

کې راښکاره کړ او باور لرم چی ثمره یی پاتی کیږی. یو شپون وروسته د جلسی چی دا پیغام پکی موعظه شو وویل،: «ما هیڅکله نه دی لیدلی چې دومره خلک په یوه غونډه کې آزاد شی!»

خدای زما زړه ته وویل چې دا یوازې پیل دی، ډیری خلک کله چې دوی دا کتاب لولي او د روح امر اطاعت کړی، آزاد به شی، شفا به ومومی او دوی به بیرته راشي. زه ایمان لرم کومی خبری چی تاسو دی کتاب کی لولی، هغه ښوونکی او مشاور [روح القدس] به یې ستاسو په ژوند کې وکاروي. کله چې هغه دا کار کوي، دا نازل شوی کلام به ستاسو په ژوند او خدمت کې لویه آزادي راولي.

راځی مخکی له پیله دعا وکړو:

«پلاره د عیسی په نوم زه غوښتنه کوم کله چې زه دا کتاب لولم، د خپل روح له لارې، ما ته خپل کلام ښکاره کړه او زما د زړه پټ شیان را په ډاګه کړه چې د دې مخه نیسي چې تا ښه وپیژنم او ستا په ډیر اغیزمن ډول خدمت وکړم. زه ستا په روح باورکوم او ستا د فضل غوښتنه کوم او هغه څه چی ته یی رانه غواړی ترسره یی کړم. زه غواړم د دې کتاب د لوستلو له لارې ستا غږ واورم او تاته ډیر نږدې شم.»

خوییدلو ته زمونږ غبرګون، زمونږ راتلونکی ټاکي.

د «شیطان لومی» کتاب، زمونږ ژوند او خدمت یی بدل کړی دی. ما یې ویډیو لږ تر لږه شل ځله لیدلې او کتاب مو څو ځله لوستلی دی. پخپل خدمتی ډله کی، مونږ ویډیویی فیلم او د کتاب تعلیم ورکړی، او لکه څنګه چی د ډیرو ژوند پری بدل شوی دی، زمونږ ژوند هم تغییر وکړی. دا کتاب یو قدرتمنده پیغام لری.

– اس. کیو. (کانکتیکات)

۱

زه او خوییدل؟!

«د خویدلو تیختہ نشتہ خو افسوس د هغه چا په حال
چې د دی سبب ګرځي.»

- لوقا ۷۱: ۱

لکه څنګه چې زه د خدمت لپاره د متحده ایالاتو په اوردو کې سفر کوم، زه د دښمن ترټولو وژونکي او فریب ورکونکي دامونه وینم چې بې شمیره مسیحیان یې په لومی کې اچولي دي، اړیکې یی خرابې کړې او د ایماندارانو تر مینځ یی واټن پراخه کړی. ددی نوم (خوییدل) دی.

ډیری چی زخمونه او ټپونه چی خوییدلو ورته رامینځ ته کړی، دوی نشي کولی د دوی د غوښتنې سره سم عمل وکړي. دا عوامل د دوی د استعدادونو او وړتیاوو د ودې

او بشپړیدو مخه نیسي. ډیری وخت، یو ایماندار دوی ته زیان رسولی چی دا امر، ددوی د خوییدلو باعث شوی؛ په داسې ډول چې دوی د خیانت احساس کوي. داوود په مزمور کې ۵۵:۱۲-۱۷ افسوس کوی: «ځکه چې دا زما دښمن نه دی چې په ما ملنډې وهي، که نه، زه به صبر وکړم؛ او دا زما بدخواه نه دی چې زما مخې ته ولاړ وي، که نه، زه به د هغه څخه پټ شوی وم. مګر ته یی! زما د همتا سړیه، زما ریښتینی او نږدې ملګریه چې یو وخت مو خوږه ملګرتیا درلوده، کله چې موږ د خدای په کور کې د خلکو سره روان وو.»

دوی هغه څوک دي چې زموږ تر څنګ ناست وي او سرود وایي، یا شاید دوی هغه وي چې موعظه کوي. موږ له دې خلکو سره رخصتیانی تېروو، په ټولنیزو فعالیتونو کې برخه اخلو او له دوی سره په کارونو کی شریک یو، یا شاید موږدوی سره نږدې اړیکې ولرو، له هغوی سره لوی شوی یو، خپل رازونه ورته وایوو او تر څنګ یې ویده شوی یو. څومره چی اړیکی نږدی وی، خپګان ډیر شوی. تاسو د هغو خلکو تر منځ ژور نفرت مومئ څوک چې یو وخت یو بل سره نږدې وو.

په عموم کې، ترټولو وحشیانه قضیې د طلاق په محکمو کې لیدل کیږي. امریکایي ډله ایزې رسنۍ په دوامداره توګه د هغه کورونو د وژنو راپور ورکوي چیرې چې د کورنۍ غړي نا امید او بې وسه دي. کور د ساتنې، روزې او ودې لپاره د سرپناه معنی لري، په کوم کې چې موږ مینه کوو اود مینی سبب ګرځو او ډیری وختونه دا زموږ د درد ریښه ده. تاریخ ښیي چې تر ټولو خونړۍ جګړې کورنۍ جګړې دي: ورور د ورور پر ضد، زوی د پلار پر ضد او پلار د زوی پر ضد!

د ناراضۍ احتمال، پرته له دې چې دا څومره پیچلې یا ساده وي، د اړیکو لیست په څیر محدود دی. او دا حقیقت پخپل ځای پاتی دی: یوازې هغه څوک چې تاسو ورته اهمیت ورکوئ تاسو ته زیان رسولی شي. تاسو له دوی څخه ډیره تمه لرئ؛ ځکه چې تاسو دوی ته له خپل ځان څخه ډیر څه ورکړي دي. څومره چې هیلې لوړې وي هغومره لوی سقوط منځ ته راځی!

خودخواهی زمونږ ټولنه کی ډیره ده. د نن ورځی ښځی او نارینه نورو ته زیان رسولو په قیمت ځانونه ساتی دا باید موږ حیران نه کړی. مقدس کتاب په واضح ډول وایي په آخر زمان کی خلک «خودپرسته» کیږی (دوم تیموتائوس ۳:۲). مونږه دا د بی ایمانانو څخه تمه لرو. پداسې حال کې چې د پولس وینا د کلیسا څخه بهر خلکو سره نه ده. هغه په کلیسا کې دننه د خلکو په اړه خبرې کوي. ډیری ټپیان، ژوبل او تریخ شوی

دي. هغوی خوییدلی دی او دا په داسې حال کې ده چې دوی نه پوهیږي چې دوی د شیطان په لومی کې غورځیدلی دي.

ایا دا زموږ ګناه ده؟ عیسی دا خورا روښانه کړه چې په دې نړۍ کې ژوند کول ناممکن دي چې د خوییدلو څخه په امان کی ووسو؛ مګر ډیری ایمانداران حیرانیږی کله چې دا پیښیږي. موږ باور لرو چې موږ یوازینی خلک یو چا سره چې بد چلند شوی یا پری غلط فکر شوی دی. دا عکس العمل موږ ته تریخ زیان رسوي. له همدې امله، موږ باید د خوییدلو په وړاندې چمتو او سمبال شو؛ ځکه چې زموږ غبرګون زموږ راتلونکی ټاکي.

فریب ورکونکی لومه

یونانی کلمه د«خوییدلو» لپاره لوقا ۱:۱۷ (scandalon) کلمه ده. دا کلمه په اصل کې د خوییدلو یوې برخې ته اشاره کوي چې طعمه هغی ته وصل وی. له همدې امله، دا کلمه د هغه چا په لاره کې چی لومه ځای پرځای شوی وی ته اشاره کوي. په عهد جدید کی، دا کلمه د فریب لپاره توصیف شوی ده چې دښمن یی کاروی ترڅو خلک یرغمل کړي. پولس ځوان تیموتائوس ته تعلیم ورکړ:

> «په هر صورت د خدای خادم باید جګړه ونکړی، مګر باید د هر چا سره مهربان وی او د ښوونی او زغم وړ وی، هغه باید مخالفینو ته په نرمۍ لارښونه ورکړی ترڅو خدای هغو ته توبه ورکړی تر څو حقیقت وپیژنی ځان ته راشی او ابلیس له لومی چې اسیران یی دی، ځان خلاص کړی.»
>
> – دوم تیموتائوس ۲:۴۲-۶۲

هغه خلک چې په شخړه او مخالفت کې دي د شیطان د ارادې پوره کولو لپاره اسیر شوی؛ لا ډیر خطرناک دا چې؛ دوی د خپل بند څخه ناخبره دي! لکه ورک شوی زوی چی باید بیرته حقیقت ته راشی. دوی نه پوهېږي چې د پاکو اوبو پر ځای ترخې اوبه خپروی(اشاره مالګینی او خوړو اوبو چشمی ته) کله چې یو سړی دوکه شي، هغه باور لري چې هغه په سمه لاره روان دی؛ حتی که داسی هم نه وی.

مونږ له دی نه بغیر چی پوه شو قصه څه ده، کولی شو خوییدلی خلک پر دوو لویو ډلو وویشو: الف) هغه کسان چې غیر عادلانه چلند ورسره شوی دی، یا ب) هغه څوک چې باور

لري له دوی سره غیر عادلانه چلند شوی. د دویمې ډلې خلک په بشپړ ډول باور لري چې په دوی ظلم شوی دی. ډېری وختونه د دوی پایلې د غلط معلوماتو پراساس وي او یا هم د دوی معلومات سم وي؛ مګر د دوی پایلې غلطې شوې، په هر صورت دوی رنځ وینی او ددوی درک لکه تیاری په شان تیاره کیږی. دوی د تخیل، افواه او پر ظاهري بڼه قضاوت کوي.

د زړه حقیقی موقیعت

یو د دښمن لاره دا ده چی کس د خوییدلو په موقیعت کی ساتی، او دا خوییدل د غرور په زریعه پېټوی. غرور تاسو د خپل ریښتیني دریځ منلو څخه منع کوي.

یوه ورځ، زه د یو خادم جوړی څخه ژور خفه وم. بعضو ویل: «باور مو نه کیږی چی هغوی به دا کار له تا سره کړی وی. آیا خفه نه شوی؟»

ما ژر ځواب ورکړ: «نه، ښه یم، نه یم خفه پوهیږم چی خوییدل اشتباه کار دی، له دی کبله، د هغی څخه می انکار کاوه. ما خپل ځان ته داډ ورکړ چې زه ناراضه نه یم ; په داسې حال کې چې حقیقت بل څه وو. غرور زما د زړه ریښتینی موقعیت پوښلی وو.

غرور تاسو د حقیقت سره د مخ کیدو مخه نیسي. دا ډول چلند به تاسو ګمراه کړي. او هیڅکله به بدل نه شی؛ ځکه چی فکر کوی هر څه ښه دی. غرور ستاسو زړه سختوي او ستاسو د عقل سترګې تورروي، او د زړه د بدلون یا توبې مخه نیسي چې تاسو آزاد کړي. (دوم تیموتائوس ۲:۲۴-۲۶).

غرور باعث کیږی تاسوځان ته د قرباني په سترګه وګورئ او ستاسو چلند داسې کیږي: «زه بی احترامه شوی یم او غلط فکر شوی یم؛ نو زما دا سلوک روا دی!». ځکه چې تاسو باور لرئ چې تاسو بې ګناه یاست او په غلطه توګه تورن شوي یاست. له همدې امله، تاسو د بخښنې مخه نیسئ. حال دا چې ستا د زړه اصلي مقام له تا پټ دی، مګر دا د خدای څخه پټ نه دی. دا سمه ده چې تاسو ته سپکاوی شوی دی، مګر تاسو اجازه نلرئ چې خوییدلو ته دوام ورکړئ. دوه اشتباه کاره، د یو ښه کار لامل کیدی نه شی!

درمان

د مکاشفی په کتاب کې، عیسی لومړی د لودیسیا کلیسا ته په خطاب کې وویل چې دوی خنګه ځانونه شتمن او غنی ګڼل. چې هیڅ شی ته اړتیا نلري او بیا خپل ریښتینی دریځ

ځرګندوي: «بدبخته، بې وزله، ړانده او بربنډ» (مکاشفه ۳:۱۴-۲۰). هغه خپل مالی ځواک د روحانی ځواک سره اشتباه کړی وو. غرور د هغوی اصلي دریځ پټ کړی و.

نن ورځ ډیری داسې دي. دوی د خپلو زړونو ربښتیني دریځ نه ویني؛ لکه څنګه چې ما د دې خادمانو لپاره د نفرت د لیدلو توان نه درلود. ما خپل ځان ته داډ ورکاوه چې زه هیڅ ناراضه نه یم. عیسی لودیسیا ته وویل چې څنګه دوی له فریب څخه ځان خلاص کړئ: د خدای خالصه طلا واخلئ او دوی خپل ریښتیني موقعیت وګورئ.

د خدای طلا واخلی!

د فریب څخه د خلاصون لپاره د عیسی لومړی درس دا وو: «له اور څخه وتلی طلا له ما څخه واخلی» (مکاشفه ۱۸:۳).

خالص سره زر نرم او انعطاف منونکی دی او له تقلب او نورو موادو څخه پاک دی. کله چې سره زر د نورو فلزاتو سره مخلوط شي، (لکه مس، آهن او غیره) سخت شوی، د هغې انعطاف کمیږي او خړوبیږي. دا مخلوط د الیاژ په نوم یادیږي. هرڅومره چې په دې کې د نورو فلزاتو سلنه لوړه وي، سره زر سخت کیږي. برعکس، هر څومره چې د آلیاژ سلنه کمه وی، نرموالی او نرمښت یې ډیر وی.

موږ سمدلاسه ورته والی ګورو: پاک زړه د خالص سرو زرو په څیر دی؛ نرم، حساس او انعطاف منونکی. عبرانیان ۳:۳ بیانوي چې زړونه د ګناه په واسطه سخت کیږی او که د خوییدلو سره مخامخ شو، هغه خوییدل به نور ګناهونه را منځ ته کړی: لکه تریخوالی، عصبانیت او تنفر. دا اضافی ماده، زمونږ زړونه سختوی؛ لکه څنګه چی آلیاژ سره زر سختوی. خوییدل د حساسیت نشتوالی په واسطه، مینه کموي یا لرې کوي او مانع کیږی چی د خدای غږ تر مونږه راورسیږی. د لیدلو لپاره زموږ پام تیاره کیږي او دا د فریب لپاره یو مناسب چاپیریال دی.

د خالص سرو زرو لپاره لومړی ګام دا دی چې دا په پوډر تبدیل او د فلکس په نوم د موادو سره مخلوط کړئ. بیا مخلوط په تنور کې کیښودل کیږي او د شدید تودوخې له امله ذوب کیږي. مرکبات او نجاستونه د فلکس لخوا جذب کیږي او سطح ته راځي. طلا (کوم چې درنده ده) لاندی پاتی کیږی. ناپاکی (د مسو، اوسپنې او زنک په شمول چې په فلکس کې اضافه شوي) له مینځه وړل کیږي، یو خالص فلز پاتی کیږی.

اوس وګورئ چې خدای څه وايي:

”اوس زه تاسو یوازې پرېږدم د سپینو زرو په شان او ته می د مصیبت په بټۍ کی واچولی“

-اشعیا ۱۰:۴۸

او بیا:

«او په دې اره ډېر خوشحاله یاستی، که څه هم اوس د اړتیا له امله د لږ وخت لپاره په مختلفو ازموینو کې خفه شوي یاست، نو د دې لپاره چې ستاسو د ایمان صداقت په ازموینه کې ثابت شي او د عیسی مسیح د راتلو په وخت کې د عزت او ویاړ وړ شی، هماغه ایمان چې د سرو زرو په پرتله ډېر قیمتي دی، که څه هم دا فانی ده،او د اور په واسطه ازمول کیږي. »

-اول پطرس ۶:۱-۷

خدای پاک د سختیو، ازمایښتونو، مصیبتونو څخه پاکوي. دا هغه حرارت دی چې زموږ په ژوند کې د الهی صفاتو څخه ناپاکۍ لکه بخښنه، شخړه، تریخوالی، غوسه، حسد او نور جلا کړی.

ګناه په اسانۍ سره پټیږي چیرې چې د آزموینې او مصیبت حرارت نه وي. کله چې خوشحاله او بریالي وي، حتی یو بد سړی مهربان او بخښونکی ښکاري. په هرصورت، د ازموینې په ګرمۍ کې، ناپاکۍ ښکاره کیږي او سطح ته پورته کیږي.

زما په ژوند کې داسې وخت راغی چې زه د سختو ازموینو څخه تیر شوم ; داسې چې زه مخکې هیڅکله ورسره نه وم مخ شوي. زه د خپلو نږدې خلکو سره ګستاخه او تریخ شوی وم. زما کورنۍ او ملګري ورو ورو زما څخه ډېره کوله. ما د خدای څخه غوښتنه وکړه: «دا ټوله غوسه له کومه راځي؟ مخکې شتون نه درلود!»

خدای ځواب راکړ: «زویه، اوس د دې وخت دی چې سره زر په اور کې واچول شي او نجاست را څرګند کړي. » بیا یې یوه پوښتنه وکړه چې زما ژوند یې بدل کړ: «ایا کولی شئ په سرو زرو کې ناپاکۍ وګورئ مخکې له دې چې اور ته واچول شی؟»

ځواب می ورکړ: «نه!»

هغه وویل: «مګر دا پدې معنی نه ده چې دا ناپاکی مخکې شتون نه درلود. کله چې د آزموینې اور په تاسو باندې تیریږي، دا ناپاکی سطحې ته پورته کیږي. دا ناپاکی تل ماته ښکاري؛ حتی که له تاسو څخه پټه وي. نو، دا ستاسو په وړاندې یو انتخاب دی چې ستاسو راتلونکی ټاکي؛ تاسو کولی شئ په غوسه پاتې شئ او خپل ښځه یا خاوند، ملګري، شپون او هغه خلک چې تاسو ورسره کار کوئ ملامت کړئ. یا تاسو د ګناه دا ناپاکتیا وګورئ، او توبه وکړئ او بخښنه ومومئ، او زه به په خپل مینی سره ستاسو له ژوند څخه دا نجاستونه لرې کړم.»

خپل حقیقی موقیعت وپیژنی

عیسی وویل زمونږه توانایی د لیدلو، یوه بله کلی ده د ځان د آزادولو لپاره. ډیرئ وختونه کله چی خوییږو، خپل ځان د قربانی په څیر ګورو او هغه کسان چی مونږ ته آسیب رسولی وی ملامتووتریخوالی، د بخښنې نشتوالی، عصبانیت، حسادت او تنفر کله چی سطحی ته راځی، توجیه کوو یی. بغضی وختونه د هغه چا څخه خفه چا چی مونږ ته زیان رسولی وی او مونږ ته یی را یادویله همدی کبله عیسی داسی وفرمایل: «.. او مرهم، په سترګو کی واچوی ترسو وګوری."(مکاشفه ۱۸:۳)، څه باید وګورو؟ خپل حقیقی موقیعت! لکه څنګه چې عیسی په راتلونکې جمله کې امر کوي: «په غیرت راشی او توبه وباسی!». مونږ به یوازې هغه وخت توبه وباسو کله چې مونږ د نورو ملامتول بند کړو.

کله چې مونږ په نورو تورنوو او د خپل موقف دفاع کوو، مونږ واقعا ړانده یو. مونږ هڅه کوو چې د خپل ورور له سترګو څخه خاشاک لرې کړو. په داسې حال کې چې مونږ په خپلو سترګو کې یو لرګی لرو. مکاشفه د آزادئ، حقیقت راکوی کله چی د خدای روح مونږ ته زمونږه ګناه راښایی دا کار پداسی شکل کوی ته به وایی چی ګناه له مونږڅخه جدا ده، دا مونږ په ګناه قانع کوي، نه مو غندویی!

زما دعا دا ده کله چی تاسو دا کتاب لولی، چی دا خدای کلام ستاسو سترګی خلاصی کړی، ترڅو خپل حقیقی موقیعت ووینئ او او ټولو خوییدلو څخه، آزاد شئ. اجازه مه ورکوی چی غرور ستاسو د لیدلو او توبی مانع شی.

یو خوییدلی مسیحی ـ هغه څوک دی چې په ژوند کې هر څه د لاسه ورکوي، مګر د ډار له امله، هغه نشي کولی له دې څخه خلاص شي.

مېره مې لس کاله مخکې له واده شل کاله وروسته پرېښودم؛ ځکه چې «نور خوشحاله نه وو». زه په بشپړه توګه ماته شوی وم. د اوږدې مودې لپاره، ما هڅه وکړه د یوازیتوب احساس او د هغه د تللو درد له منځه یوسم.. له خدای مې وغوښتل چې ماسره مرسته وکړي تر څو هغه وبخښم او ما داسې فکر کاوه چې دا کار ما کړی دی او کوم یې؛ خو بیا هم زما په زړه کې خپګان پاتې و او نه شوای کولای چې هغه له منځه یوسم. هغه وختونه چې ما هغه لیدو زما لپاره خورا دردناکه ووو وروسته د «د شــیـطــان لومې» کتاب لوستلو نه، روح القدس ماته یادونه وکړه چې له خپل پخواني مېړه سره خبرې وکړم او د هغه څخه وغواړم چې ددې خوییدلو له امله ما وبخښي.وروسته له لسو کالو ما او هغه د لومړي ځل أباره خبرې وکړې اوې ایمان لرم چې شفا مې موندلې او آزاده شوې یم. زه د خدای شکر ادا کوم چې زه یې د دې بند څخه خلاصه کړم او د اوږدې مودې اسارت اوغلامۍ یې آزاده کړم.

– دی. بی. (نیویارک)

۲

لوی خوییدل

”په دې وخت کې به ډېری د خپل ایمان څخه وګرځي،او د یو بل سره به خیانت وکړي او یو له بل څخه به نفرت وکړي. ډېری دروغجن پیغمبران به راپورته شی او ډېری به ګمراه کړي. د بدۍ د زیاتوالي په پایله کې، د ډېرو مینه به سړه شي. مګر څوک چې تر پایه صبر وکړي هغه به وژغورل شي.''

- متی ۰۱:۴۲-۳۱

د متی په دی باب کی، عیسی د دې عمر د پای نښې ښکاروی. شاګردانو د هغه څخه وپوښتل: «ستا د راتلو نښه څه ده؟»

ډېری موافق دي چې موږ د هغه د راستنیدو په موسم کې یو. دا بې فایده ده چې د هغه د راستنیدو دقیقه ورځ ټاکلو هڅه وکړو؛ ځکه یوائس پلار مو په هغې پوهیږی. خو عیسی

وویل موږ د دې موسم باندی پوهیږو اوهغه همدا اوس دی. مخکې مو هیڅکله په کلیسا، اسراییلو او طبیعت کې داسې نبوې تکمیل نه وو لیدلی. له همدې امله، موږ کولی شو په ډاډ سره ووایو چې موږ په هغه دور کې یو چې عیسی په متی ۲۴ کې تشریح کړی.

د هغه د نږدې راستنیدو یو له نښو ته توجو وکړئ: «ډیری خوییدلی دی ..»، دا آیات ښکاره کوی دا چې یو څو نه، بلکې ډیری به وخوییږی!

لومړی باید دا وپوښتو: «دا خوییدلو کوم کسان دی؟ آیا هغوی مسیحیان دی یا په کل کی، منظور اجتماع ده؟» موږ به ځواب پیدا کړو څنګه چې مو لوستلو ته دوام ورکړو: «او د ګناه د زیاتوالي له امله به د ډیری خلکو مینه سړه شي». د یونانی د «مینی» کلمی معادل په دی آیات کی، «آګاپه» (agape) دی .په عهد عتیق کی، څو یونانی کلمی د مینی لپاره وجود لری؛ خو د دوو عمومی کلمی یی، «آګاپه» او «فیلو» دی.

فیلو، دا د ملګرو تر منځ مینه څرګندوي کوم چې د دوستانوکی مینه ده. فیلو وایی: «ته زما شا خروی او زه ستا»، یا «ته له ما سره په مهربانئ چلند کوې او زه هم له تا سره همداسې چلند کوم.»

له بلې خوا، اګاپه هغه مینه ده چې خدای د خپلو اولادونو په زړونو کې اچوي. ادا هغه مینه ده چې عیسی په وړیا توګه موږ ته راکوي له شرطه پرته. دا مینه د کوم کار د کولو پر اساس نه ده، بلکه دا هغه مینه ده چې د ردیدلو پر مهال هم شتون لري.

مونږ د خدای څخه پرته، یوازی خودخواهانه مینه درلودلی شو او بس؛ یعنی یوه مینه چې نشي ورکول کیدی که چیرې ترلاسه نشي او جبران نشیدا پر داسی حال کی ده چی آګاپه، له پوښتنی بغیرمینه کوی. دا هغه مینه ده چې عیسی زموږ د ګناهونو په بخښلو سره په صلیب کې ښودلې ده. له همدې امله، د "ډیری" کلمی چې عیسی ورته اشاره کوي هغه مسیحیان دی چی ددی مینی څخه لری شوی دی.

ما یو وخت هر هغه څه وکړل چې زه یې کولی شم تر څو خپله مینه ځانګړي چا ته وښایم، خو داسې برېښېده، چې څومره مې مینه کوله، هومره به یې خپله نفرت او سختئ ښکاره کوله. دې حالت څو میاشتو دوام وکړ،خو یوه ورځ سترې شوم او خدای ته مې شکایت وکړ: «ما خپل کار وکړ، اوس ته باید ددی په اړه ماته ووایی. هر وخت چی ستا محبت نورو ته ښکاره کوم، د هغوی د غصیانیت متوجه کیږم کومه چی زما مخ ته راستنه شوی.»

خدای له ما سره خبری شروع کړی: «ته باید د خدای په مینه باور پیدا کړئ». ومی

پوښتل: «ستا منظور څه دی؟» هغه توضیح راکړه: «هغه څوک چې د خپل نفس لپاره کري هغه به د خپل نفس تباهي وګوری ؛ مګر هغه څوک چې د روح لپاره کښت کوي هغه به د روح څخه ابدي ژوند وګوری. نو د ښه کار په کولو مه ستړی کیږئ ځکه که کار پرې نه ږدو نو په مناسب وخت کې به یی حاصل وګورو.» (غلاطیان ۶:۸-۹)

تاسو باید پوه شئ چې کله تاسو د خدای مینه وکړئ، تاسو به د هغه مینه ترلاسه کړی. موږ باید پدې روحاني قانون ایمان پیدا کړو ؛ که څه هم هغه د به د هغی مزرغی څخه چیرته مو چی کرلی وی، یا وریبی.

خدای دوام ورکړ: «زما نږدې ملګرو زما د اړتیا په مهم ساعتو کې پریښودم. یهودا له ماسره خیانت وکړ او پطرس زه انکار کړم او بقیه د ژوندی پاتی کیدو لپاره وتختیدل. یوازی یوحنا له لری ما پسی روان وو. ما له دریو کلونو څخه زیات د دوی پاملرنه وکړه، ما دوی ته خواړه او روزنه ورکړې وه. مګر کله چې زه د نړۍ د ګناهونو لپاره مړ شوم، ما دوی وبخښل. ما دوی ټول آزاد کړل، زما د ملګو نه چی زه پریښودی وم تر هغه رومی عسکره چی زه یی مصلوب کړم. هغوی د بخښنی غوښتنه ونه کړه، بلکه ما دا په اطمینان سره ترسره کړو ؛ ځکه چی ما د پلار پر مینی ایمان درلود

زه پوهیدم چی مینه کرلی ده، او مینه به د ډیرو لورګانو او زامنو څخه وریبم. د مینې قربانۍ له امله، دوی زما سره مینه لري.

«مګر زه تاسو ته وایم چې د خپلو دښمنانو سره مینه وکړئ او د هغو کسانو لپاره دعا وکړئ چې تاسو ته زیان رسولی وید دې لپاره چې تاسو د خپل پلار اولاد شئ چې په آسمان کې دی. ځکه چې هغه خپل لمر په صالحانو او ناصالحانو باندې څلوي او په متقیانو او بدکارانو خپل باران اوروي. که یوازی له هغو سره مینه وکړی چی له تاسو سره مینه کوی، څه پاداش به ولری؟ ایا مالیه راټولونکي هم دا کار نه کویاو که یوازی خپل ورونه ته سلام ووایو، د نورو څخه څه لوړوالی لرئ؟ مګر بت پرسته قومونه داسی نه کوی؟» (متی ۵:۴۴-۴۷)

لوړی تمی

زه پوه شوم هغه مینه چی ما ښکاره کوله په روح کی کرل شوی وه او عاقبت یی، د مینی دانی به راټولی کړم. زه پوهیدم چې حاصلات راځي، مګر زه نه پوهیدم چې له کوم ځای څخه. له دی نه پس له هغه چاسره چی می مینه کوله د هغه څخه مینه نه

راستنیده نو د شکست احساس می نه کاوه ـ دی خبرو زه آزاده کړم چی حتا نور هم د هغه شخص سره مینه وکړم.

که ډیری مسیحیانو دا مسله تشخیص کوله، دوی به نا امیده کیدل نه او خوییدل به نه. مونږه داسی مینه نه کوو. مونږه خودخواهانه مینه چی کله مو تمی نه پوره کیږی نا امیده او مایوسه کیږو.

که زه له څو خاص اشخاصو تمه لرم نو هغه اشخاص کولی شی ما مایوسه کړی. دوی به ما تر هغه حده مایوسه کړي چې دوی زما د هیلو په پوره کولو کې پاتې راشی. اما که زه له چا څخه تمه ونه لرم، هر څه چی ماته راکول کیږی، یو برکت دی او هیڅ منت پکی نشته کله چی مونږ دد یو جاسره په لړیکه کی یو،او د هغوی څخه د خاص سلوک تمه ولروخپل ځان خوییدلو ته ورکوو. هر څومره چی مو تمه لوړه وی، د خوییدلو امکان مو هم ډیریږی.

د محافظت دیوالونه؟

> "ځوریدلی ورور، د حصار دار ښار څخه تسخیر ناپدیرونکی دی؛ او مجادله یی د لویو دروازو د بندونو پشان دی."
>
> – امثال ۸۱:۹۱

خوییدلی ورور او خور، دا د قلعه شوي ښار څخه سخت دی. قوي ښارونه د دوی شاوخوا دېوالونه درلودل. دې دېوالونو د ښار ساتنه کوله. دوی ناغوښتلی او اشغالگردباندی ساتل. ټول نوي راغلي کسان چک کیدل. هغه کسان چې په خپلو مالیاتو کې پاتې وو، دوی ته اجازه نه ورکول کیده ترڅو یی مالیه نه وی ورکړی. هغه کسان چې د ښار روغتیا یا خوندیتوب ته ګواښ ګڼل کیږي هم ویستل کیدل.

موږ دیوالونه جوړوو کله چې موږ په خطر کې ترڅو د خپلو زړونه محافظت وکړو او په راتلونکي کې د هر ډول احتمالي زخم مخه ونیسو. موږ خپلې دروازې ټولو هغو کسانو ته تړو چې ویره لرو چې موږ ته به زیان ورسوي او مونږ ددوی داخلیدل ټاکو. هرڅوک چې موږ فکر کوو زموږ پوروړی دی، د هغوی ننوتلومانع تر څو یی خپل پور په بشپړه توګه نه وی خلاص کړی. موږ خپل ژوند یوازې هغه چا ته خلاصوو چې موږ

باور لرو زموږ په خوا کې دي. خو نه پوهیږو ډیرئ دا کسان چی زمونږ«خوا» کی دی هم خوییدلی دی. له همدې امله، د مرستې پر ځای، موږ په موجوده دیوالونو اضافي ډبرې ږدو. کله چې دا د بی خبرئ څخه پیښیږی، دا محافظتي دیوالونه په زندانونو بدلیږي. په دی وخت کی، نه یوازی هغه کسان چی را داخلیږی، محتاطه یوو، بلکه، زموږ په ویره کې، موږ نشو کولی د خپل ځان جوړ شوي دیوالونو څخه بهر حرکت وکړو.

د ناراضه مسیحیانو تمرکز داخلي دی. موږ د خپل حقونو او شخصي اړیکو ساتنه په احتیاط سره کوو. زموږ انرژي په دې ډاډ ترلاسه کولو لپاره مصرف کیږي چې په راتلونکي کې به هیڅ زیان مونږ ته نه رسیږي. که مونږ د زیان لیدلو ریسک ونه منو، نه شو کولی بی شزطه مینه پیدا کړوبی له شزطه مینه نورو ته دا حق ورکوی چی مونږ ته زیان ورسوی.

مینه خپله ګټه نه لټوي، بلکې هغه خلک لټوي چې زیان یې لیدلی وي کوم چې ورځ تر بلې خود غرض او خپلواک کیږي. په داسې حالت کې د خدای مینه سړه کیږي. په دې برخه کې یو طبیعي مثال په مقدس ځمکه کې دوه سمندرونه دي: د جلیل سمندر په آزاده توګه اوبه ترلاسه کوي او خوشې کوي. دا سمندر د ژوند ډیری برخه، مختلف ډولونه کبان او نباتاتو ډیر شمیر لري. د جلیل د سمندر اوبه د اردن سیند له لارې مړې بحیرې ته بهیږي. مګر مړ سمندر یوازې اوبه اخلي او بهر ته یې نه پریږدي. هلته ژوندي نباتات یا کبان نشته. د جلیل سیند ژوندي موجودات هغه وخت مړه کیږي کله چې دوی د مړی بحیری له زیرمو اوبو سره ګډیږي.

که ژوند ساتلو هڅه وکړوبیا هم نه شی کولی دوام وکړی بلکه، دا باید په سخاوت سره ورکړل شي. پدی ترتیب، یو خوییدلی مسیحی هغه دی چی په خپل ژوند کی اخیستونکی دی، اما د ویری له کبله یی نه شی کولی آزاد کړی. د پایلې په توګه، حتی کله چې ژوند ښکیل شی، په دیوار یا زندان کی بندیږی. عهد جدید دا دیوالونه د "قلعه" په توګه تشریح کوي.:

> «ځکه چی زمونږ د جنګ اصلحی دنیایی نه دی، بلکه، دا د الهی ځواک سره د کلا ویجاړولو توان لري. موږ هغه دلیلونه او هر متکبر ادعاوی چې د خدای د پوهې په وړاندې ولاړ وي له منځه وړو او موږ هر فکر د مسیح اطاعت ته اسیروو.»
>
> – دوم قرنتیان ۴:۰۱-۵

دا کلاګانې د استدلال نمونې رامینځته کوي چې له لارې یې ټول معلومات ارزول کیږي. که څه هم دوی په اصل کې د ساتنې لپاره ډیزاین شوي، خو دوی زموږ د عذاب او انحراف سرچینه ګرځي ؛ ځکه چې دوی د خدای د پوهې په وړاندې جګړه کوي.

کله چې موږ هر څه د تیرو دردونو، ردونو او تجربو له لارې پاکوو، موږ په خدای ایمان ناممکنوو. نه شو کولی په هغه ایمان پیدا کړو; یعنی هرهغه څه چی وایی. موږ د هغه په نیکی او وفادارۍ شک کوو ؛ ځکه چې موږ هغه په ژوند کې د انساني معیارونو سره قضاوت کوو. خو خدای انسان نه دی! هغه نه شی کولی دروغ ووایی (اعداد ۱۹:۲۳) د هغه لاری او فکر زمونږ پشان نه دی (اشعیا ۵۵:۸-۹). خوییدلی اشخاص کولی شید مقدس کتاب آیات را پیدا کړی چی د هغوی موقف بیانوی، خو دا د خدای د کلام څخه ه لید نه دی. د مینې پرته د خدای په کلمه پوهیدل یو ویجاړونکی ځواک دی ; ځکه چې دا موږ د ویاړ او قانونیت سره مخ کوي.

«.. پوهیږو چی مونږ هوښیار یو. مګر پوهه د غرور سرچینه ده، حال دا چی مینه، بنا کوی. هغه څوک چې فکر کوي هغه یو څه پوهیږي خو هغه نه پوهیږی. اما هغه چی د خدای سره مینه لری، هغه ته پیژندل شوی دی.» (اول قرنتیان ۸:۱-۳)

دا عمل موږ د دې پر ځای چې توبه وباسو د ځان توجیه کولو لامل کیږي. دا یو فضا رامینځته کوي چیرې چې موږ غولیدلی شو ؛ ځکه چې د خدای له محبت پرته پوهه به د فریب لامل شي.

عیسی وروسته د «خوییدل کسان» عبارت څخه، هغه سمدستي د دروغجن پیغمبرانو په وړاندې خبرداری ورکوي: «ډیری دروغجن پیغمبران راپورته شی او ډیری به ګمراه کړي.» (متی ۱۱:۲۴) څوك دي چي ګمراه کیږي؟ ځواب: «د بدۍ د زیاتوالي په پایله کې، د ډیرو مینه به سړه شي.» (متی ۱۲:۲۴)

دروغجن پیغمبران

عیسی دروغجن پیغمبران "د پسونو په جامو کې لیوان“ بولي. (متی ۱۵:۷). هغوی هغه خودخواه خلک دی چی په ظاهر کی د مسیحی په توګه ښکاری (د لیوانو لباس)، خو د دوی باطنی طبیعت د لیوه په څیر دی. لیوه خوښوي چې د رمې شاوخوا وګرځي. دوی د عبادت کونکو په مینځ کې او همدارنګه د منبر شاته موندل کیدی شي. دوی

د دښمن لخوا د نفوذ او فریب لپاره لیږل شوي. دوی باید د دوی د میوو په واسطه وپیژندل شي، نه د دوی د تعلیماتو یا وړاندوینو لخوا. د دوی ښوونه کولی شي ډیر ښه ښکاره شی ؛ پداسې حال کې چې د دوی د ژوند او خدمت خیر نه وی!

یو خادم او مسیحی شخص، هغه څه دی څنګه چی ژوند کوی نه هغه څه چی موعظه کوی. لیوه تل د څوانو او تپي پسونو پسې ګرځي، نه روغ او قوي پسونه. دا لیوان خلکو ته هغه څه وايي چې دوی یې اوریدل غواړي نه هغه څه چې ورته اړتیا ده. دا خلک داسې نه بریښې چې درس ورکړل شي، دوی غواړي یو څوک د دوی غوږونه مسح کړي. راځئ چې وګورو چې پولس د وروستیو ورځو په اړه څه وايي:

> «مګر خبر اوسئ چې په وروستي ورځو کې به سخت وختونه راشي. خلک به خود غرض، د پیسو مینه وال، مغرور،.. او خودپسنده وي .. که څه هم دوی د مذهبی بڼه لري، دوی به د هغه ځواک څخه انکار وکړي. له داسې خلکو ډډه وکړئ .. ځکه چې داسې وخت به راشي چې خلک به صحیح تعلیم ته غوږ ونه نیسي بلکې د خپلې خوښې سره سم به ډېر ښوونکي راغونډ کړي چې د دوی غوږونه هغه څه غواړی واوري.»
>
> – دوم تیموتائوس ۱:۳-۵، ۳:۴-۴

په یاد ولرئ چې دوی به دیی یا "مسیحی" بڼه ولري.، خو د قدرت انکار به وکړی. دا کار څنګخ ترسره کوی؟ دوی دا ردوي چې مسیحیت کولی شي دوی له نفرت او بښنې څخه خلاص کړي ترڅو دوی بخښنه وکړیهغوی پر ځان فخر کی چی د عیسی پیروان دی اود خپل «نوی ژوند» تجربه اعلانوی. خو هغه څه چې دوی پرې ویاړي، د دوی په زړونو کې د ننوتو فرصت نه لري او د مسیح شخصیت په دوی کې په قوي ډول وده وکړي.

د اطلاعاتو نسل

د نبوت له لارې، پولس لیدلی شي چې دا فریب خوړلی نارینه او ښځې د پوهې او پوهاوي لپاره لیواله دي، خو تغییر نه کوی، ځکه چی هیڅکله د هغی څخه کار نه اخلی. هغه دوی داسې بیان کړل: «که څه هم دوی تل تعلیم اخلی، دوی هیڅکله حقیقت ته نه رسی.» (دوم تیموتائوس ۳:۷)

که پولس نن ژوندی وی، هغه به تاسف کړی وی هغه څه چې یی وړاندوینه کړې وه په عمل کې یې ګوری. هغه ډیری نارینه او ښځینه ولیدل چې په غونډو، سیمینارونو، او د کلیسا خدماتو کې برخه اخلي او د مقدس کتاب زده کوی هغه به لیدلی وای چې دوی د "نوي مکاشفی" په لټه کې دي. تر څو موفقه او خودخواهانه ژوند ولری. هغ به خادمان لیدلی وای چی د «مذهبی دلایلو » په واسطه یو بل محکمی ته لیږی .

هغه به د مسیحی خپرونو او راډیو پروګرامونه لیدلی وای چې د خدای په نارینه او ښځو باندې د نوم په واسطه برید کوي. هغه به داسی کارزماتیکونه لیدلی وای چی خوییدلو له کبله، د یو کلیسا څخه بلی کلیسا ته ځی او دوی ټول د عیسی الهی توب مني ; پداسې حال کې چې دوی نشي ځوک معاف کولی. پولس ویل: «توبه وکړی او د فریب څخه ځان آزاد کړی، او ریاکاره او خودخواه نسله!».

مهم نه ده چه څومره تازه مکاشفات د سمینارونو او تعلیمی صنفونو کی ګډون وکړیپیدا کړی مو دی، یا څو عدده کتابه مو لوستلی دی یا حتا څو ساعته مو دعا کړی وی. که خوییدلی یاستی د بخښنی نشتوالی کی ژوند کوی، تاسو به په حقیقت پوه نه شئ. تاسو فریب خوړلی او تاسو نور د خپل منافقانه ژوند سره ګیچوی. مهمه نده چې تاسو کوم مکاشفه لرئ، ستاسو میوه یوه بله کیسه بیانوي. ته به یو داسې چینه وي چې تری ترخې اوبه بهیږي کوم چې دروغ راوړي، نه حقیقت.

خیانت

> «په هغه ورځو کې، ډیری به د خپل ایمان څخه وګرځي او یو بل سره به خیانت وکړي او دوی به له یو بل څخه کرکه وکړي. »
>
> - متا ۰۱:۴۲

راځی چی دا آیات وڅیړو. که موږ له نږدې وګورو، موږ کولی شو یو منظم حرکت وګورو. خوییدل، د خیانت لامل کیږي، او خیانت د نفرت لامل کیږي. لکه څنګه چې مخکې وویل شول، خوییدل شوی اشخاص، دوی د ځان ساتنې لپاره دیوالونه جوړوي. په داسې حالت کې، موږ د خپل وجود په ساتلو تمرکز کوو. لکه څنګه چې موږ باید په هر قیمت کې خوندي او صحتمند پاتې شو او دا کړنه د خیانت لامل ګرځي. کله چی خیانت کوو، په حقیقت کې، موږ د بل چا په لګښت د ځان د ګټې یا ساتنه په لټه کې یو او معمولا

دا عمل د هغه چا سره تړاو لري چې موږ ورسره په اړیکه کې یو.

په دې توګه، د خدای په سلطنت کې خیانت هغه وخت پیښیږي کله چې یو ایماندار د بل ایماندار په لګښت خپله ګټه یا محافظت لټوي. څومره چې اړیکې نږدې وي، خیانت هم زیات وي. د یو چا سره خیانت کول د تړون څخه د وتلو سر دی. کله چې خیانت واقع شي، اړیکې نشي بحال کیدی؛ پرته لدې چې ریښتینې توبه وشي.

نو خیانت د جدي پایلو سره د نفرت لامل کیږي. انجیل په واضح ډول وایی چې څوک چې د خپل ورور څخه کرکه کوي هغه قاتل دی، او هیڅ قاتل په ځان کې ابدي ژوند نلري. (اول یوحنا ۳:۱۵)

څومره د افسوس ځای دی چې نن ورځ موږ د ایماندارانو تر منځ د شاته تګ، خیانت او نفرت د پرله پسې مثالونو شاهدان یو. دا ستونزه زموږ په کورونو او کلیساګانو کې دومره پراخه ده چې دا یو عادي چلند ګڼل کیږي. کله چې موږ ګورو چې یو خادم بل خادم محکمې ته بیایی او خفه کیږی نه، دا زمونږ د بی پروایی نښه ده. کله چې مسیحی جوړه یو بل د طلاق لپاره محکمې ته بوځي نور خفه کیږو نه. همدارنګه، د کلیسا ویشل عام او د وړاندوینې وړ دي. خدمتي سازمانونو هم سیاست ته مخه کړې ده او دوی خپل چلند د خدای سلطنت او کلیسا لپاره د خپلې لیوالتیا تر پوښ لاندې پټوي.

«مسیحیان» د خپلو حقونو ملاتړ کوي او ډاډ ترلاسه کوی چې دوی د نورو مسیحیانو لخوا بد چلند یا ناوړه چلند نه کوي. ایا موږ د عهد جدید نصیحت هیر کړی دی؟ ولې نور مظلوم کیږئ نه او ولې نور ماتیږئ نه؟

> «ستاسو تر منځ د داسې لانجو شتون ستاسو لپاره لویه ماتې ده. ولې مظلومیت ته ترجیح نه ورکوې؟ تاسو ولې د زغملو اراده نه لرئ؟»
>
> – اول قرنتیان ۶:۷

ایا موږ د عیسی خبرې هیرې کړې؟

> «خو زه تاسو ته وایم چی د خپلو دښمنانو سره مینه او د هغو سره چی تاسو ته زیان رسوی، د خیر دعا وکړئ.»
>
> – متی ۵:۴۴

آیا د خدای امر مو هیر کړی دی؟

«هیڅ کار د لیوالتیا او غرور څخه مه کوئ، بلکې په عاجزۍ سره نور له ځانه غوره وګڼئ.»

– فیلیپیان ۲:۳

ولې موږ د میني په قوانینو کې ژوند نه کوو؟ موږ ولې دومره ژر خیانت کوو؟ ؛ د دې پر ځای چې خپل ژوند هم له لاسه ورکړو؟ دلیل: زموږ مینه سړه شوی او په پایله کې، موږ لاهم د ځان ساتنه په لټه کې یو. موږ نور نشو کولی په خپل ځان تمرکز وکړو کله چې موږ هڅه کوو راځئ چې خپل پام په ډاډ سره خدای ته وسپارو.

کله چې د عیسی سره بدی وشوهبد یی ونکړل؛ بلکه خپل ځان یی خدای ته تسلیم کړ چې د حق قاضی دی. موږ ته سپارښتنه کیږي چې لاندې ګامونه پورته کړو:

«څه، له همدې امله تاسو بلل شوي یاست چې مسیح تاسو لپاره رنځ وکاږه او ستاسو لپاره یې هغه نقشه تعقیب جوړه کړه او یو مثال یی وټاکه. هغه هیڅ ګناه ونکړه او د هغه په ژبه کې هیڅ خیانت ونه موندل شو. کله چې به ورته سپکاوی کاوه، بېرته به یې سپکاوی نه کاوه، او کله چې یې ځوراوه، ګواښ یې نه کاوه. ؛ بلکه ځان یی یو عادل قاضی ته وسپارلو."

– اول پطرس ۲:۱۲-۳۲

هغه چې موږ ته وړتیا راکوي

موږ باید داسې ځای ته ورسیږو چیرې چې موږ په خدای باور ولرو نه پر ځان. ډیری د خپل وجود د سرچینې په توګه د خپلو خولو سره د خدای عبادت کوي، مګر دوی د یتیمانو په څیر ژوند کوي. دوی د خپل ژوند واکمنان او پرمخ وړونکي دي. پداسې حال کې چې دوی په خپلو خولو اعتراف کوي: "هغه زما رب او خدای دی.»

اوس تاسو وګورئ چې خوییدل څومره جدي دی. که دا معامله ونه شي، نو دا به په پای کې د مرګ لامل شي. مګر کله چې تاسو د خوییدلوسره مقاومت وکړئ، خدای به تاسو ته لویه بریا درکړي.

که ابلیس هر وخت کولی شوای چې موږ هلاک کړی هغه به دا کار ډېر وخت دمخه کړی و.

د دې کتاب د لوستلو دمخه، زه په داسې حالت کې وم چې د خدای سره زما اړیکه خرابه شوې وه. ما نجات درلود، مګر زما او خدای ترمنځ یو څه شتون درلود چې سم نه و. زه پوهیدم چې ستونزه د خدای له خوا نه وه، مګر زه نه پوهیدم چې ستونزه له کوم ځای څخه راغلې وه. یوه ورځ د یو ملګری کور کی وم او هغه «د شیطان لومی» کتاب د «جان بیور» لیکل شوی درلوده. کور ته مې راوړه او لوستل مې پیل کړل. زه نشم کولی کتاب ښکته کړم. کتاب دومره ځواک درلود چې زما روح یې نیولی وو. د کتاب په منځ کې، زه ناڅاپه پوه شوم چې هغه شی چې زما او خدای ترمنځ ولاړ دی، د خوییدلو روح دی.

– سی. سی. (جورجیا)

۳

دا زما سره څنګه وشول؟

"یوسف ورته وویل ... تاسو زما په اړه بد فکر کاوه،
مګر خدای دا د خیر اراده کړه."

- پیدایښت ۹۱:۰۵-۰۲

په لومړي فصل کې موږ بایلونکي په دوو لویو ډلو ویشلي: الف) هغه کسان چې واقعا بد چلند ورسره شوی. ب) هغه کسان چې فکر کوي له دوی سره ناوړه چلند شوی، پداسې حال کې چې دا واقعیا داسې نه وه. په دې فصل کې، زه غواړم لومړۍ کټګورۍ ته ګوته ونیسم.

راځئ چې د دې پوښتنې سره پیل وکړو: که تاسوسره واقعیا بد چلند شوی وی؟، آیا حق لری چی وخوییږی؟ راځئ چې د یعقوب د غوره زوی ژوند ته یو نظر واچوو: (پیدایښت ۴۸:۳۷وګورئ).

خوب کابوس ته بدلیږي

یوسف د یعقوب یوولسم زوی و. د هغه مشر وروڼو هغه ته سپکاوی کاوه ځکه چې پلار یې ورسره مینه درلوده و هغه د بل رنګ جامې سره له نورو څخه جلا شوی و. خدای یوسف ته دوه خوبونه ورکړل: په لومړی کی، په مزرعی کې یې تړلې ټوکرۍ ولیدې. د هغه باف پورته شو او مستقیم ودرېد، په داسې حال کې چې د هغه د وروڼو بافانو ورته سجده وکړه. په دویم خوب کی، هغه لمر، سپوږمۍ او یوولس ستوري ولیدل - چې هغه د پلار، مور او وروڼو استازیتوب کوي - او هغوی یوسف ته سجده کوې. کله چې هغه خپلو وروڼو ته دا خوبونه وویل، دوی د خپل ورور لیوالتیا ونه کړه، بلکې له هغه څخه یې نور هم کرکه وکړه.

لږ وروسته د هغه لس مشران وروڼه په څړځای کې د خپل پلار د رمو د خوړلو لپاره لاړل. یعقوب یوسف ولېږه چې وګوري چې دوی څنګه کار کوي. کله چې مشرانو وروڼو ولیدل چې یوسف د دوی په لور روان دی، دوی د هغه خلاف سازش وکړ او ویې ویل: «د خوبونو خاوند راځي. راځئ چې هغه ووژنو. بیا به وګورو چې د هغه خوبونه څه کیږي. هغه وایي چې هغه پر موږ برتره دی. راځئ چې هغه مجبوره کړو چې موږ ته خپله برتریوښایی کله چې هغه مړ شي ». په دې اساس، هغه یی د وژلو لپاره کوهي ته وغورځولو. هغوی د هغه کالي وغورځول، ټوټې یې کړل او د څارویو په وینو یې ولګولې ترڅو خپل پلار ته دا ثابته کړي چې یوسف یو وحشي ځناور خوړلی دی.

وروسته چې یی یوه څاه کې ښکته کړو بیا یی د اسماعیلیانو یو کاروان ولید چې مصر ته روان و. یهودا وویل: «لږ صبر شی. که موږ هغه په هغه څاه کې له منځه یوسو، موږ به هیڅ ګټه ونه کړو، راځئ چې هغه د غلام په توګه وپلورو او پیسې وګټو. هغه به د یو مړی په څیر وي چې هیڅکله به موږ ته زیان ونه رسوي او موږ ټول به له دې څخه ګټه پورته کړو!». په دې توګه، هغوی هغه د سپینو زرو په شلو سیلو وپلورو. یوسف هغوی خوییولی وو; نو دوی د هغه سره خیانت وکړ او د هغه میراث او کورنۍ یې ونیوله. په یاد ولرئ چې دا خلک د هغه وروڼه وو چې دا یې وکړل - د یو پلار، یوه وینه، او یو غوښه!

اوس، زموږ په کلتور کې، وضعیت دومره توپیر لري چې زموږ لپاره دا ستونزمنه ده چې پوه شو چې دوی څه وکړل. یوازې د هغه وژل ترټولو بد کار و. د مقدس کتاب پخ وخت کی د زامنو درلودل ډیر ارزښت درلود. د یو سړي زامن به د هغه نوم اخلي او

د هغه ټول ملکیت به په میراث کې وي. د یوسف ورونو هغه د پلار د نوم او میراث له ترلاسه کولو څخه منع کړ. دوی د هغه نوم خراب کړ او هغه یې د هغه له هویت څخه په بشپړه توګه بې برخې کړ. ټول هغه څه چې یوسف ته معلوم وو ورک شول.

کله چې یو څوک په بل هیواد باندې د غلام په توګه وپلورل شي، هغه تر مرګ پورې غلام پاتې کیږي. کومې ښځې چې له هغه سره واده کړی وای او ټول ماشومان یې غلامان پاتې کیدل.

دا ډیره ستونزمنه وه چې یو غلام پیدا شي، مګر حتی بدتر دی چې د یو ښه راتلونکي سره د نیکمرغه وارث په توګه زیږیدلی. مګر یوازې د دې څخه محروم وي. دا به د یوسف لپاره غوره وه که چیرې هغه هیڅکله نه پوهیده چې هغه کوم شخصیت لري. هغه د یو مړ سړي په څیر و چې ژوندی و. زه باور لرم چې هغه ډیری وختونه وسوسه شوی و چې کاش یې ورونو هغه وژلی وای. مهمه خبره دا ده چې هغه څه چې د یوسف ورونو وکړل هغه بد او ظالمانه وو.

بشپړه کتنه

تاسو شاید د یوسف د کیسی توضیحات ـ پداسی حال کی لولی چی مخکی له مخکی د هغی د پایلی په اړه پوهیږی. دا کیسه خورا هڅونکي ده کله چې تاسو پای ته پوهیږئ مګر د یوسف لپاره نه چې دا یی تجربه کړی. داسې بریښي چې هغه به هیڅکله خپل پلار یا د خدای لخوا ورکړل شوی خوب پوره نه کړي. هغه په بهرنی خاوره کې غلام و. هغه نشي کولی مصر پریږدي. هغه د بل سړي ملکیت و.

یوسف د فوطیفار په نوم یو شخص ته پرولل شوی وو هغه د فرعون د لوړ رتبه مامورینو او د لښکرو قوماندان وو. یوسف د هغه شاوخوا لس کاله خدمت وکړ. هغه هیڅکله د خپلې کورنی یادونه نه ده کړې او پوهیده چې پلار یې په دې باور دی چې هغه مړ دی. د هغوی ژوند له هغه پرته تیریدو. یوسف د خپل پلار لخوا د ژغورلو هیڅ امید نه درلود.

د وخت په تیریدو سره، یوسف د خپل بادار لخوا خوښ شو او ښه چلند یې ورسره کاوه. فوطیفار یوسف د خپل کور او مال څارګر وټاکه. او هغه وخت چی هر څه د یوسف په خوښی روان وو، د خپل بادار د میرمنې له لارې یو څه خورا بدمرغه پیښیدل.

په یوسف باندې یې سترګې پټې کړې او غوښتل یې چې له هغه سره زنا وکړي. هره ورځ به یې هڅه کوله چې یوسف ځان ته وهڅوي، خو هغه به نه منله.

یوه ورځ د فوتیفار ښځه د یوسف سره په کور کې یوازې وه او هغه یې په ستونزو کې واچاوه او ټینګار یې وکړ چې له هغه سره ویده شي. یوسف انکار وکړ او منډه یې کړه او خپلې جامې یې د هغې په لاسونو کې پرېښودې. په دې کار سره د فوطیفار ښځه شرمنده شوه او چیغې یې وکړه: «تیری!» او فوطیفار یوسف د فرعون زندان ته واچاوه.

د فرعون زندان زموږ د امریکا زندانونو ته ورته نه و. ما په یو څو زندانونو کې خدمت کړی او که هر څومره ناخوشاینده دي، د فرعون د زندان په پرتله محلي جیم ښکاری. هلته نه د لمر وړانګې وې او نه د ورزش کولو ځای! دا یوازې د ځمکې د سطحې لاندې یوه کوټه وه یا د رڼا او تودوخې څخه لرې کنده. شرایط د انساني شرایطو په څیر هیڅ نه وو. بندیان باید لږ ډوډۍ او اوبه ولري (اول پادشاهان ۲۷:۲۲) او د هغې سره ژوند وکړي، او ورو ورو خراب شی. دوی یوازې د ژوندي پاتې کیدو او رنځ لپاره تغذیه کیدل. د مزمور په وینا ۱۸:۱۰۵ د یوسف پښې په زنځیرونو زخمې شوې او هغه په اوسپنه کې تړل شوی وو. هغه د مرګ په سیاه چاله کې و.

که هغه د مصر وای، د خوشی کیدو چانس یی وو، خو هغه د پردی غلام پشان وو چې پر تیری متهم او هیڅ هیله یی نه درلوده. له دی نه نور څه بد نشته؛ هغه تر مرګه رسیدلی وو.

آیا کولی شی د هغه د فکر غږ پداسی تیار زندان کی واوری «ما د خپل خاوند لس کاله په صداقت سره خدمت وکړ. د هغه د میرمن څخه هغه ته وفاداره ومزه خپل خدای او خاوند ته وفاداره پاتی شوم؛ هره ورځ د فساد څخه می ځان ساته. زما اجر څه دی؟آیا سیاهچاله؟!»

«داسی ښکاری هرڅه چی ډیر کوښښ وکړم چی هغه څه چی ښه دی یی ترسره کړم، زما په نصیب کی بدی ده. خدای څنګه ددی کار اجازه ورکړه؟ ایا زما وروڼه هغه وعده غلا کولی شي چې خدای ماته راکړې؟ولی د عهد لزونکی خدای، قادر او مطلق خدای زما لپاره څه ونکړل؟ آیا وفادار او مینه ناک خدای په دې ډول خپلو بندګانو ته پاملرنه کوي؟ولی زه؟ ما داسی څه کړی چه ددی وړ کښل شوی یم؟ ما یوازې باور درلود چې ما د خدای خبری اوریدلی!»

زه باور لرم چی یوسف د داسو فکرونو سره په جنګ وو. هغه په خپل ژوند کې محدوده

ازادي درلوده. مګر هغه لاهم آزاد و چې د هر هغه څه په اړه خپل عکس العمل غوره کړي چې ورسره پېښ شوي. ایا هغه د خپلو وروڼو او بالاخره د خدای په لور، خوییدلی او تریخ شوی وو؟ ایا هغه د وعدې د پوره کولو لپاره د خپلو ټولو امیدونو څخه نا امیده شوی و او ایا د هغه د ژوند وروستی انګیزه له هغه څخه اخیستل شوې وه؟

ایا هرڅه د خدای په کنټرول کې دی؟

زه تصور کوم چې یوسف هیڅکله دا فکر ته نه و رسیدلی چې دا ټول د خدای پلان وه چی هغه د اصولو لپاره چمتو کړی. هغه څنګه په راتلونکي کې خپل ځواک د هغه ورونو چی یی ورسره خیانت کړی وو په وړاندې وکاراوه ؟ یوسف د خپل تکلیف له لارې اطاعت زده کړ. د هغه وروڼه په مهارت سره د خدای په لاس کې د وسیلو په توګه کارول شوي. ایا یوسف وعده ژر تر لاسه کړه او یا یې د پایلو لپاره د خدای په لټه کې شو؟

شاید کله چې یوسف خپل خوبونه ولیدل، هغه د دې ثبوت په توګه ولیدل چې د هغه ژوند ښه و. هغه لا نه و زده چې واک د خدمت لپاره ورکول کیږي، نه د نورو څخه د ځان جلا کولو لپاره. په دې روزنیزو شرایطو کې، موږ اکثرا د خدای په عظمت باندې تمرکز کولو پر ځای د خپلو شرایطو په ستونزو او ناامنیو تمرکز کوو. د پایلې په توګه، موږ خپه کیږو او بل ملامت کوو. په دی توګه، د یو چا په لټه کی یو چی زمونږ د ناامیدئ سبب ګرځیدلی وی. کله چې موږ دې حقیقت سره مخ کیږو چې خدای کولی شي موږ په بشپړ ډول د ناامیدئ مخه ونیسی او نه یې کوی، موږ ډیری وختونه هغه ملامتوو.

دا زنګ د یوسف په ذهن کې هم غږېده: «ما د هغه څه سره سم ژوند کړی چې زه د خدای څخه پوهیږم، ما د هغه له اصولو او معیارونو څخه سرغړونه نه ده کړې. ما یوازې هغه خوب تکراراوه چې خدای ماته راکړی و او پایله یې څه وه؟ زما وروڼو زما سره خیانت وکړ او زه د غلام په توګه وپلورل شوم. زما پلار فکر کوي چې زه مړ شوی یم او هیڅکله به مصر ته رانشي چې ما ومومي.»

د هغه په فکر، د پېښې لامل د هغه وروڼه وو. دوی اصلي لامل و چې ولې هغه په کوهی کې وغورځول شو. ښايي په سر کې یې داسې فکرونه وي چې که یوه ورځ واک ته ورسېږي، څومره به بدل شي.، یا د هغه په خوبونو کې، هغه یو وخت لیدلی چې خدای به هغه د قدرت په مقام کې ځای پرځای کړي. څومره به هر څه فرق درلود که د هغه وروڼو د هغه راتلونکی خرابه کړی نه وای.

مورېڅو ځله اورو چې زموږ ورونړه او خويندې د نورو د ملامتولو جال کې راځي؟د مثال په توګه:

«که دا زما د ميرمن په خاطر نه وای، زه به همدا اوس په خدمت کې وم. هغه زما مخه ونيوله او ډېر شيان يې خراب کړل چې ما يی خوب ليدلی و.»

«که دا زما د مور او پلار دلاسه نه وای، ما به يو عادي ژوند درلود. دوی زما د اوسني وضعيت لپاره ملامت دي. نور څنګه طبيعي والدين لري مګر زه نه ؟ که زما مور او پلار جدا شوي نه واي، زه به په خپل واده شوي ژوند کې ډېر بريالی وم!»

«که دا زما د شپون په خاطر نه وای چې دا ډالی يې زما په مينځ کې پټه کړې وه، زه به اوس آزاد وم او پرته له کوم خنډ څخه. هغه زما د تقدير د پوره کولو مخه نيولې ده. هغه په کليسا کې خلک زما په مقابل کې راګرځولي دي!»

«که دا زما د پخواني ميره له خاطره نه وای، زما ماشومانو او زه به دومره مالي ستونزې نه درلودې.»

«که دا په کليسا کې د هغی ښځي لا لاسه نه وای، زه به لاهم د مشرانو لخوا خوښ ومد هغی د غيبتونو له لاسه، زما د درناوي ټول اميدونه له منځه تللي دي.»

دا نه ختميدونکی ليست دی. دا آسانه ده چې ستاسو د ستونزو لپاره هرڅوک ملامت کړئ او تصور وکړئ چې دا به څومره ښه وي که چيرې داسې خلک د هغه څنګ ته نه وای. دوی فکر کوي چې د دوی نا اميدي او درد د نورو د له امله دی.

زه غوارم په دې اصل ټينګار وکړم: «پوه شئ چې شيطان يا هيڅ نارينه، ښځه يا ماشوم هيڅکله تاسو د خدای د رضا له لارې نشي منع کولی. ستاسو د تقدير په واک کې له خدای پرته بل څوک نشته. د يوسف ورونړو ډېره هڅه وکړه چې هغه خوب له منځه يوسي کوم چې خدای ورته ورکړی و. دوی فکر کاوه چې دوی د يوسف لپاره هغه خوب پای ته ورساوه او په خپله ژبهوايی: «اوس راځئ چې هغه ووژنو او په دې څاه کې يې وغورځوو... او راځئ وګورو چې د هغه خوبونه څه کيږي!» (پيدايښت ۳۷:۲۰) هغوئ

د هغه د تباه کولو دپاره لاړل. د دوی کار ناڅاپي نه و، مګر په بشپړه توګه حساب شوی. دوی غوښتل چې هغه ته د راتلونکي بریالیتوب لپاره هیڅ فرصت ورنکړي.

اوس تاسو فکر وکړئ چې کله دوی یوسف په غلامۍ وپلورل، خدای په آسمان کې زوی او روح القدس ته وکتل او ویې ویل؟: «اوس څه وکړو؟ وګوره چې ورونو یې څه وکړل. دوی د یوسف په اړه زموږ پلان خراب کړ. دا غوره ده چې ژر تر ژره فکر وکړو! ایا موږ کوم بل پلان لرو؟»

ډیری مسیحیان د بحران حالتونو ته داسې عکس العمل ښیې لکه ته به وایی چې دا واقعیا په آسمان کې پیښیږي. ایا تاسو یوازینی کس یاست چې د پلار خبری عیسی ته اوری؟: «عیسی، جیم ډیر خپه دی ؛ ځکه چې یو ایماندار د هغه په اړه دروغ وویل. څه باید وکړو؟» یا «عیسی سالی څلور دېرش کلن دی او تر اوسه یې واده نه دی کړی، ایا تاسو ځوانی د هغه لپاره چمتو کړی؟ ما غوښتل له هغه چا سره واده وکړم چې د هغې تر ټولو ښه ملګری وي، څوک د سالی غیبت کوي؟ او د هغه سړي نظر د هغه لوري ته واړول؟!» دا کیدای شي احمقانه وي، مګر هغه لاره چې موږ یې غبرګون کوو ځینې وختونه اشاره کوي چې موږ څنګه خدای وینو.

راځئ وګورو چې د نن ورځې یوسف زموږ په کلیساګانو کې څنګه چلند کوي. که هغه زموږ د ډیری په څیر و، پوهیږئ چې څه به یی کول؟ هغه د انتقام پلان جوړو او د داسې فکرونو سره یې ځان آراموو: «که زه دوی ونیسم، زه به یې ووژنم. زه به هغوی د هغه څه په خاطر ووژنم چې دوی زما سره کړي دي. دوی باید د دې لپاره قیمت ورکړي!»

خو که په رښتیا هم یوسف داسې چلند کړی وای، نو خدای به هغه په هغه سیاه چاله کې پریښې وای چې مړ شی. ځکه چې که هغه په دې انګیزه سره له بند څخه خلاص شو، نو هغه به د اسراییلو د دولسو قبیلو لس مشران وژلي وای. په دې کې یهودا هم شامل وو، چې د مسیح کورنۍ له هغې څخه راوتلې وه.

هو، دا د اسراییلو پلرونه وو چې له یوسف سره یې دا ډول چلند او خدای د ابراهیم سره ژمنه کړې وه چې دوی به یو ملت رامینځته کړي چې په پایله کې به عیسی د هغی څخه نړۍ ته راشییوسف د خوییدلو ځان وژغرو او د خدای پلان د هغه او د هغه د ورونو په ژوند کې بشپړ شو.

کیدای شي له دی هم بدتره شی؟

زندان د یوسف لپاره د فکر کولو او د هغه لپاره یو فرصت وو. له یوسف سره دوه بندیان هم وو، چې دواړه یې روښانه او ویرونکي خوبونه درلودل. یوسف دواړه خوبونه په دقت سره تشریح کړل. یو سړی ژوندی پاتې کیږی؛ پداسې حال کې چې هغه بل اعدام کیږی. یوسف د هغه چانه چی خوسی کیدو، وغوښتل تر څو چې هغه بیا د فرعون ته ورزی، هغه په یاد ولری. هغه کس د فرعون خدمت ته بیرته ورغی، خو دوه کاله پرته له کومې خبرې تېر شول. دا د یوسف لپاره یو بل خپګان و.

خدای تل یو پلان لري

داسې وخت راغی چې فرعون یو ډېر ویرونکی خوب ولید. د هغه هیڅ جادوګراو یا هوښیار سړی نشو کولی هغه ته توضیح ورکړي. دا هغه وخت و چې خوشی شوی بندی یوسف په یاد شو. هغه یادونه وکړه چې یوسف څنګه په زندان کې د هغه او د هغه د ملګري خوب تعبیر کړی و. یوسف د فرعون په وړاندې راوستل شو او هغه ته یې د خوب معنی وویله چې قحطي راځي او هغه په هوښیاری سره هغه لارښوونه ورکړه چې څنګه بحران ته چمتو شي. فرعون سمدلاسه په مصر کې د دویم کس مقام یوسف ته ورکړیوسف د هغه حکمت په واسطه چی خدای ورته ورکړی وو، د هغی سختی قحطۍ لپاره چمتو شو.

وروسته، کله چې قحط ټولو پیژندل شویو ځایوونو ته ورسید، د یوسف وروڼو باید مصر ته د مرستې لپاره تللی وای. که یوسف په زړه کې د خپلو وروڼو په وړاندې کرکه درلوده، نو اوس یی د ترسره کولو وخت و. هغه کولی شو دوی بندیان کړي یا شکنجه کړي او حتا هغوی ووژنی او ملامت هم نشی؛ ځکه چې هغه په مصر کې د هیواد دوهم سړی و. د هغه وروڼه فرعون ته هیڅ اهمیت نه درلود.

خو یوسف هغوی ته پرته له کوم لګښت څخه غله ورکړه. بیا د مصر ترټولو غوره ځمکه د دوی کورنیو ته ورکړل شوه او دوی د کثرت سره مخ شول. په لنډه توګه، دوی ته په مصر کې غوره ځمکې ورکړل شوې. یوسف هغو کسانو ته برکت ورکړ چې په هغه یې لعنت کړی وو او هغه د هغه چا سره ښه وکړه چې د هغه سره یی بد کړی وو (متی ۵:۴۴ وګوری).

خدای مخکی له دی چی د یوسف ورونه څه وکړی پر هغی پوهیده. په حقیقت کې، خدای پوهیده چې دوی دا کوي، مخکې لدې چې یوسف خوب وګوری یا مخکې له دې چې هغوی پیدا شي.

یو ګام مخکی لاړ شو. یوسف کله چی خپل ورونه بیا ولیدل، داسی وویل: «او اوس مه خفه کیږئ او په خپل ځان باندې په دې خاطر مه غوسه کیږه چې زه مو دلته خرڅ کړي یم، ځکه چې دا د ژوند ژغورلو لپاره وو چې خدای زه ستاسو څخه مخکې رالیږلی یم. ځکه چې اوس دوه کاله په دې خاوره باندې قحطی حاکمه ده، او په راتلونکو پنځو کلونو کې به نه حل او نه فصل به وي. مګر خدای زه ستاسو څخه مخکې لیږلی یم ترڅو ستاسو لپاره په ځمکه کې پاتې شی او خپل ژوند د لوی آزادئ سره وساتئ. نو دا تاسو نه یاست چې زه مو دلته رالیږلی یم بلکی خدای وو. هغه زه د فرعون پلار او د هغه د ټولې کورنۍ څښتن او د مصر د ټولې ځمکې واکمن کړم.» (پیدایښت ۴۵:۵-۸).

هغه څه چی مزمور ویلی، ورته زیر شی: «هغه [خدای] پر ځمکه یی قحطی راوسته او ټولی د خوراک ذخیری یی تشی کړی؛ او یو سړی یې مخکې ولیږه چی یوسف وو په غلامی خرص شو.» (مزمور ۱۰۵:۱۶-۱۷)

چا یوسف ولیږو؟ ورونو یی یا خدای؟ د دوو شاهدانو په وینا، موږ ګورو چې دا خدای و چې هغه یې لیږلی و. یوسف خپلو وروڼو ته په ښکاره وویل: «تاسو زه دلته نه یم لیږلی»، واورئ چې روح څه وایي.

بمه څنګه چی مخکی وویل شو، هیڅ انسان یا شریر نشي کولی ستاسو په ژوند کې د خدای پلان بشپړیدو مخه ونیسي. که تاسو په دې حقیقت ودریږئ، دا به تاسو آزاد کړي. مګر یوازې یو څوک شتون لري چې تاسو د خدای د رضا له لارې لرې کولی شي او هغه تاسو یاست!

د اسراییلو ملت ته ثوم وکړئ. خدای د موسی په نوم یو ژغورونکی رالیږلی و چې دوی له مصر څخه وباسي او ژمنه شوې ځمکې ته یې راولي. په دښته کې یو کال وروسته، څو تنه لاژښوونی ته واستول شو. دوی د شکایتونو سره بیرته راستانه شول او په هغه خاوره کې د میشتو قومونو څخه ډاریدل چې په نظامي لحاظ د دوی څخه لوی او پیاوړي وو. د یوشع او کالب پرته ټول خلک د دې لارښود سره موافق وو. خلکو احساس کاوه چې خدای دوی د مرګ لپاره را ایستلي دي. دوی د موسی او خدای څخه

ناراضه شول. دغه جریان له یوه کال څخه زیات دوام وکړ. د دې خوییدلو په پایله کې، هغه نسل هیڅکله هغه ځمکه ونه لیدله چې خدای ورسره ژمنه کړې وه.

ډیری د خدای خدمت په لیوالتیا سره کوي، خو د شریر خلکو د رفتاراو یا مسیحیانو د شریرو کارونو له امله په سختو حالاتو کی پاتی کیږی. حقیقت دا دی چې له دوی سره ظالمانه چلند شوی دیاما یوازینی کار چی کوی خوییدل دی، دا هغه څه دي چې دښمن هدف کولو کې مرسته کوي ترڅو دوی د خدای له لارې لرې کړي. که له خوییدلو جلا پاتی شیتاسو به د خدای په رضا کې پاتې شئ. که پدی صورت کی وخوییږی، تاسو به د دښمن لخوا ونیول شي تر څو د هغه هدف او اراده پوره کړی. انتخاب ستاسو دی! دا به ډیر ښه وی چی د خوییدلو څخه ځان وژغورو.

موږ باید په یاد ولرو چې هیڅ شی زموږ په وړاندې ودریږي نه؛ سره له دې چې خدای خبر دی حتی مخکې له دې چې پیښ شي. که ابلیس غوښتلی چی په خپلی خوښی مونږ هلاک کړی، دا کار به یی ډیر وخت مخکی کړای وای؛ ځکه چی هغه د انسانانو څخه کرکه لری. دا تل په یاد ولرئ:

> «په تاسو به هیڅ داسې امتحان نه راځي چې د انسانانو لپاره مناسب نه وي. او خدای وفادار دی. هغه اجازه نه ورکوی تاسو د حده زیاد رنځ ووینی، بلکی په دقت سره، د تختیدلو لاره هم جوړوی چی یی تحمل هم ولری.»
>
> – اول قرنتیان ۳۱:۰۱

توجو وکړی چی کلام څه وایی: «د تختیدلو لاره»، نه وایی: «یوه د تختیدلو لاره». خدای پاک مخکی له دی چی پر تاسو کوم سخت شرایط راشی، لیدلی دی. فرق نه کوی چی هغه کوم لوی یا کوچنی مشکل وی، هغه د تختیدلو لاره هم جوړه کړی او حتا هغه څه چې ډیر په زړه پوري دي هغه شیان چې د خدای د پلان خلاف ښکاري په حقیقت کې د هغه پلان بشپړولو په لاره کې دي. البته، که موږ فرمانبردار پاتې شو او له خوییدلو څخه خلاص شو.

نو په خاطر ولری چی د خوییدلو نه لری پاتی، او خدای ته تسلیم شی.د ابلیس په مقابل کی مقاومت وکړئ او هغه به له تاسو وتختی (یعقوب ۴:۷). مونږ د ابلیس په مقابل کی، په نه خوییدلو مقاومت کوو. شاید کوم خوب په بل شکل چی تاسو یی فکر

کوی، پیښ شی، مګر د هغه خبرې او ژمنې به ناکامې نشي. موږ یوازې د خوب له زیږون دمخه زموږ په نافرمانۍ سره دوی پریږدو.

بل ډول خیانت

ځینې خلک د یوسف د وروڼو په چلند خپه شوی. که د هغه دښمنانو دا کار ورسره کړی وای، نو کیسه به یې دومره دردونکې نه وه. مګر دوی د هغه وروڼه وو: له همدې وینې او بدن څخه. دوی هغه څوک وو چې باید د هغه ملاتړ او د هغه دفاع او ساتنه یې کړی وای. ایا له هغه څخه کوم بد چلند بده صحنه پیدا شي چې یوسف ورسره مخامخ شو؟

د یو ورور څخه د رد او بدۍ تجربه کول د زغم وړ دي، خو د پلار له خوا دا ډول تجربه په بشپړه توګه توپیر لري.

زه د لیسې ښوونکی یم. اخیرا «د شیطــان لومی» کتاب می ولوست چی مختلفی مکاشفی زما پر ژوند کی درلود. ویډیو مې له خپلو زده کوونکو سره شریکه کړه او روح القدس زموږ په ټولګي کې خورا قوي کار وکړ چی ټولو د خپلو خوییدلو اعتراف او بخښنه یی وغوښته. ډیری ماشومانو وویل چې دا د دوی د کال غوره ورځ وه. یو د هلکانو چی خپل پلار یی پریښودی وو بیرته ورغی او سوله یی وکړههغه بل چی د خپلی نیا څخه یی درد لیدلی وو چی اوس یی شفا وموموله. په حقیقت کې، خدای دې ماشومانو ته په زړه پورې ډول خدمت وکړ، ددی پیغام لپاره منندویم.

– آر. اف. (ایندیانا)

۴

ای زما پلاره!

ای زما پلاره، وګوره! .. پوه شه چې په ما کې هیڅ بدی یا فضیلت نشته. ما ستا په خلاف ګناه نه ده کړې که هر څه ته زما د ځان په شکار کی یی.»

– اول سموئیل ۱۱:۴۲

په تیر فصل کې، موږ ولیدل چې څنګه د یوسف وروڼو د هغه د ویجاړولو هڅه وکړه او موږ ولیدل چې هغه د دې خیانت څخه کوم درد تجربه کړ. شاید تاسو په ورته حالت کې یاست. شاید تاسو د نږدې خلکو لخوا خیانت شوي یاست چې تاسو یې د مینې او هڅونې تمه درلوده.

په دې فصل کې زه غواړم د یو ورور د خیانت په پرتله ډیر دردناک حالت تاسو ته دروښایم. د یو ورور څخه د ردولو او ناوړه ارادې تجربه د زغم وړ ده، مګر د پلار له اړخ څخه دا په بشپړ

ډول توپیر لري. کله چې زه د پلرونو په اړه خبرې کوم، زه یوازې د بیولوژیکي پلار نه یادوم، بلکه، زما مطلب هر هغه مشر دی چې خدای زموږ لپاره ځای په ځای کړی دی. دا هغه خلک دي چې موږ فکر کاوه چې زموږ سره مینه،، تغذیه او پالنه کوي.

د مینې او نفرت اړیکه

د یو غدار پلار د مثال لپاره، راځئ چې د داوود او پاچا شاول ترمنځ اړیکه وګورو (اول سموئیل ۱۶-۳۱). د هغوی ژوند مخکی له دی چی یو بل ووینی سره نختی وو؛ کله چې سموئیل داود مسح کړو او د اسراییلو راتلونکی پاچا وټاکل شو. داوود باید د داسې فکرونو سره په جوش سره غالب شوی وي: «دا هغه سړی دی چې ساؤل یې مسح کړی و، نو زه به په ریښتیا پادشاه شم!»

راځئ چې ماڼۍ ته راستانه شو. شاؤل د بد روح لخوا ځورول کیده ؛ ځکه چې هغه د خدای نافرماني کړې وه. د هغه یوازینی آرامش هغه وخت وو کله چې به چی چا کرنا غږوله. د شاؤل نوکرانو د یو ځوان په لټه کې پیل وکړ چې د هغه په حضور کې ناست او د شاؤل خدمت وکړي. د پاچا یو نوکر د داود وړاندیز وکړ - د ایسا زوی، نو شائول داؤد راوغوښتو او ترې یې وغوښتل چې ماڼۍ ته ورشي او د هغهٔ خِدمت وکړي.

داوود شاید په خپل سر کې داسې فکر درلود: «خدای اوس هغه وعده پوره کوي چې هغه د پیغمبر له لارې کړې وه. خامخا به زه د پاچا احسان ومومم. دا باید پدې موقف کې زما د ننوتلو لاره وي.»

وخت تېر شو او د داؤد پلار له هغه څخه وغوښتل چې خپلو مشرانو وروڼو ته چې د فلستیانو سره په جګړه بوخت وو، خواړه او څښاک ویسی. کله چې داؤد لومړۍ کرښې ته ورسید، نو هغه د فلستین اتل، جولیات ولید، چې د خدای لښکر ته لومه وهلې، او پوه شو چې ځلویښت ورځې داسی روان وو . هغه ته معلومه شوه چې پاچا به خپله لور هغه چا ته په نکاح ورکړي چې دا دیو ته ماتې ورکړي.

داود پاچا ته ورغی او د جګړې اجازه یې ترې وغوښتله. هغه جولیات وواژه او د شاؤل لور یې ترلاسه کړه. بیا هغه د شاؤل خوښ شو او د پاچا سره د اوسیدو لپاره ماڼۍ ته راوړل شو. یوناتان، د شاؤل مشر زوی د داود سره د تلپاتې ملګرتیا تړون وکړ. په هر هغه کار کې چې شاؤل داود ته سپارلی و، د خدای لاس د هغه سره و او هغه بریالی

کیده. پاچا وغوښتل چې داؤد هم د هغه زامنو سره په مېز کې ډوډۍ وخوري.

داوود خوشحاله وو. هغه په قصر کی ژوند کاوه. د پچا پر میز یی ډوډۍ خوړله. د پاچا د لور سره یی واده کړی وود یوناتان سره ملګری وو او خپل ټولو جنګونو کی کامیابه وو! هغه حتی د خلکو د خوښ وړ ګرځیدلی وو. هغه د خپلو سترګو په وړاندې د نبوت بشپړتیا په روښانه توګه لیدله. داؤد د نورو نوکرانو په پرتله د شاؤل لخوا ډېر خوښ و. شاؤل د هغه پلار شو. داود ډاډه و چې شاؤل به هغه ته مشوره او روزنه ورکړي او هغه یې په ډېر عزت سره په تخت کښینولو. داود د خدای د وفادارۍ او نیکمرغی په اړه خوشحاله و. خو یوه ورځ هر څه بدل شول.

کله چې شاؤل او داؤد د جنګ څخه څنګ په څنګ راستانه شول، د اسراییلو ټولې ښځې نڅا او سندرې ویلې بهر راووتلې: «ساؤل زر او داود لس زره وژلي دي.» دې کار شاؤل په غوسه کړ او له هغې ورځې څخه وروسته د داؤد څخه کرکه وکړه. هغه دوه ځله داؤد د وژلو هڅه وکړه کله چې هغه د هغه لپاره کارن غږاوه.

مقدس کتاب وایي چې شاؤل د داود څخه کرکه درلوده ځکه چې هغه پوهیده چې خدای د داود سره دی او د هغه سره نه دی. داود باید د خپل ځان ساتلو لپاره وتښتي. او د ځان ساتلو لپاره یی هیڅ ځای نه درلود صحرا ته لاړو.

داوود حیران وو: «داسی څه پیښ شول؟ ژمنه څرګنده وه، خو لکه چی اوس ورکه شوې ده! هغه سړی چې ماته یې مشوره راکوله هڅه کوي چی ما ووژني. څه کولی شم؟ شاؤل د خدای مسح شوی خادم دی. زه څه فرصت لرم کله چې هغه زما په وړاندې وي؟ هغه پاچا دی، د خدای سړی او د خدای د خلکو څښتن دی. ولې خدای د داسې کار اجازه ورکوي؟»

شاؤل د داؤد پسې د صحرا نه تر صحرا پورې او د غار نه تر غار پورې د بنی اِسرائیلو د درې زره غوره جنګیالو سره روان وُو. دوی یو هدف درلود؛ د داؤد تباهي!

په داسې شیبو کې، ژمنه یوازې یو سیوري وو. داود نور په ماڼۍ کې نه اوسېده او د پاچا په مېز به یې نه څه نه خوړل. هغه په غارونو کې ژوند کاوه او د وحشي ځناورو پاتې شوي خواړه یې خوړل. هغه نور د پاچا په رکاب کې نه و، مګر د هغه سړیو لخوا ښکارېده چې یو وخت یې د هغه سره څنګ تر څنګ جنګ کړی و. د هغه د ساتلو لپاره هیڅ ګرم بستر یا نوکران شتون نه درلود. په شاهي دربار کې د هغه ستاینه نه کیدله. د هغه ناوې بل چا ته ورکړل شوه. اوس هغه د بې وزله سړي په یوازیتوب ښه پوه شو.

په یاد ولرئ چې خدای داود د شاؤل تر پاملرنې لاندې ساتلی و. ولی خدای نه یوازی د داسی کار اجازه ورکړه، بلکه ددی پلان یی هم کړی وو؟ ولې داود په لومړي سر کې د پام وړ شو، مګر ناڅاپه له هغه څخه هرڅه واخیستل شول؟ دا د داوود لپاره لومړی ځل و چې نه یوازې د شاؤل سره، بلکه د خدای سره هم ټکر وکړي. ټولې بې ځوابه پوښتنې د خدای په حکمت او پلان د شک کولو لالچ زیاتولو.

شاؤل دومره هوډ درلود چې دا ځوان په هر قیمت ووژني چې حتی لیونتوب یې نور هم زیات شو. هغه یو ظالم سړی شو. د نوب کاهنانو داود ته د سرپناه، خواړه او د جولیات توره چمتو کړه. هغوی د شاؤل څخه د داود د تیښتې په اړه هیڅ نه پوهیدل او فکر یې کاوه چې هغه د پاچا استازی دی. دوی د داود په استازیتوب له خدای څخه غوښتنه وکړه او هغه یې په لاره واچاوه چې لاړ شي.

کله چې ساؤل د دې کار په اړه پوه شو، هغه په غصه شو او د خدای پنځه اتیا بې ګناه کاهنان یې ووژل. او هغه د نوب په ښار کې ټول سړي، ښځې، ماشومان، غواګانې، خره او پسونه ووژل. هغه د دوی په وړاندې قضاوت وکړ. هغه بې ګناه خلک چې هغه فکر کاوه د عمالیقیانو په وړاندې وو. شاؤل یو قاتل وو. خدای څنګه کولی شي خپل روح په داسې سړي کې واچوي؟

کله چې شاؤل پوه شو، هغه د درې زره جنګیالیو سره د داود پسې روانیږی. د لارې په اوږدو کې، دوی د یو غار په دروازه کې د آرام کولو لپاره ودرول شول، او نه پوهیدل چې داود هم د همدې غار تر شا پټ دی. شاؤل خپله بهرنۍ جامه وایستله او یو طرف یې کېښوده. داوود په چټکۍ سره د خپل پټ ځای څخه ووت. هغه د ردا له غاړې څخه یوه ټوټه پری کړه او د چا پام ځان ته اړولو پرته ورو ورو مخ په وړاندې روان شو.

وروسته له دې چې شاؤل له غار څخه راووت، داود سجده وکړه او وی ژړل: «اې پلار جانه.. پوه شه او معلومه کړه چې په ما کې هیڅ بد نشته. ما ستا په وړاندې ګناه نه ده کړې، که څه هم تاسو زما د ژوند د ترلو په لټه کې یی.» (اول سموئیل ۲۴: ۱۱)

دا د شاول په حضور کې د داؤد ژړا وه: «زما پلاره، زما پلاره!» چې خلاصه یی کړو هغه داسی ژړل : «زما زړه ته وګوره، زما د پلار پشان شه! زه د روزنې لپاره یو مشر ته اړتیا لرم نه دا چې ما تباه کړی!». حتی په داسې حال کې چې شاؤل د داود د وژلو هڅه کوله، خو زړه یې لا هم د امید په اور کې سوځیدو.

پلرونه چیرته دي؟

ما د مسیح په بدن کې په بې شمیره سړیو او میرمنو کې داسې ژړاګانی لیدلې دي. ډیری یې ځوانان وو، او د دوی په ژوند کې یو مهم تعلیم هم درلود. هغوی د یو پلار ته ژړل؛ هغه څوک چې دوی تعلیم ورکوي، مینه کوی، ملاتړ کوي او هڅوي. له همدی کبله چې خدای وویل: «هغه به د پلرونو [مشرانو] زړونه ماشومانو [خلکو] ته او د ماشومانو زړونه پلرونو ته واړوي،مبادا چې راشم او په دې خاوره په بشپړه توګه تباهي لعنت وکړم.» (ملاکی ۴:۶)

زموږ ملت په ۱۹۴۰ او ۱۹۵۰ کلونو کې خپل پلرونه (پلارونه، مشران یا خدمتګاران) له لاسه ورکړل. او نن ورځ زموږ حالت ډیر دردناک دی. زموږ په کورونو، ادارو او کلیساګانو کې ډیری مشران د شاؤل په څیر دي، دوی د خپلو ماشومانو په پرتله د خپلو اهدافو په اړه ډیر اندیښمن دي.

د دې ډول چلند په پایله کې، دوی (مشران) د خدای خلک د سرچینو په توګه ګوري ترڅو د خپلو خوبونو یا رویاګانو خدمت وکړی، د دې پر ځای چې داسې خوبونه ولري چې دوی د خلکو د خدمت وسیله وي. د دوی لپاره، د دوی د خوبونو بریالیتوب د دردناک ژوند او مات شوي انسانانو لګښت توجیه کوي. انصاف، رحم، صداقت او مینه د بریالیتوب لپاره تر پښو لاندې کیږي. پریکړې د پیسو، او پایلو پر بنسټ ترسره کیږي، او دا د داود سره ورته چلند ته لاره پرانیزي. په هرصورت، شاؤل د ساتنې لپاره یو سلطنت درلود. دا ډول چلند د مشرانو په ذهنونو کې د منلو وړ دی ; ځکه چې دوی د انجیل د پرمختګ په لټه کې دي.

یو شمیر مشرانو د خپلو ماتحتانو پښې پرې کړې دي ؛ له دې امله چې دوی په دوی باندې شک درلود؟ دا مشران ولې شکمن دي؟ ځکه چې دوی د خدای خدمت نه کوي. دوی د خپلو خوبونو خدمتګاران دي. د شاؤل په څیر، دوی ناامنه احساس کوي او دا حسد او غرور راپاروي. دوی په خلکو کې هغه ځانګړتیاوې پیژني چې دوی پوهیږي روحاني او خدایي دي، او تر هغه چې دا د دوی په ګټه وي، دوی دا ډول خلک کاروي. شاؤل د داوود د بریالیتوب څخه خوند اخیستو؛ تر هغه چې هغه یی د ځان لپاره د خطر په توګه ولیدو. بیا یې د داود حیثیت ټیټ کړ او د هغه د ویجاړولو لپاره یې د دلیل په لټه کې شو.

ما د ډېرې نارينه او ښځو سره خبرې کړې دي چې د ژمنتيا، مسؤليت لپاره يې ژړلي کړي. دوی چمتو دي چې رهبرانو ته ځانونه وسپاري چې دوی وروزي. دوی د يوازيتوب احساس کوي او د يو چا په لټه کې دي چې د دوی پلار شي. مګر خدای دوی ته اجازه ورکړه چې د رد څخه تير شي. ځکه چې هغه اراده درلوده چې هغه څه وکړي چې داؤد سره يې کړی وو. په دقت سره واورئ چې روح څه وايي.

داود انديښمن و چې شاؤل فکر کاوه چې هغه يو سرکش او بد سړی دی. ښايي داسې جملې يې زړه ته راوستی وی : «زما خطا چيرته وه؟ د ساؤل زړه څنګه دومره ژر زما په خلاف شو؟!». هغه د همدی کبله ژړل: «يو چا ما څخه وغوښتل چې تا ووژنم، خو ما وويل نه! ما يوازې ستا د جامو کونج مې پرې کړ تر څو پوه شې چې بدۍ او خيانت زما په لاس کې نه دی.» (اول سموئيل ۲۴:۱۱ وګورئ). داوود فکر وکړ چې که هغه د شاؤل سره خپله مينه ثابته کړي، نو هغه به بيا د هغه سره مينه ومومي او نبوت به ريښتيا شی. هغه خلک چې د پلار يا مشرتابه لخوا رد شوي دي ټول پړه په ځان اچوي. دوی د فکرونو لخوا ځورول کيږي لکه: «ما داسی څه کړي دي؟» او يا «آيا زما زړه ناپاکه دی؟» دوی زندانی د داسی فکرونو زندانی کيږی. يعضی وختونه له ځان څخه پوښتی: «زما د مشر زړه چا زما په مقابل کې وګرځاوه؟»، بيا دوی په دوامداره توګه هڅه کوي چې خپلو مشرانو ته خپله بې ګناهی ثابته کړي. دوی فکر کوي چې دوی به ومنل شي که دوی يوازې خپل صداقت او ارزښت وښيې. له بده مرغه، څومره چې دوی هڅه کوي، دوی د رد احساس کوي.

څوک له ما غچ اخلي؟

شاؤل د داؤد نيکمرغۍ وليدله کله چې هغه وليدل چې هغه يې وژلی شوای خو داسی يی ونکړل. نو هغه او د هغه سړيو هغه ځای پريښود. اوس داود بايد داسې فکر کړی وي: «اوس به پادشاه ما بيرته راوګرځوي. د نبوت وخت نږدې دی. يقينا هغه زما زړه ګوري او له اوس څخه به ښه چلند وکړي!»

داوود بايد قضاوت کولو کې دومره ګړندی نه وای. يوازې لږ وخت وروسته، د شاؤل سړيو هغه ته خبر ورکړ چې داؤد د هکيله په غرونو کې دی. شائول د هماغه درې زرو لښکرو سره يو ځل بيا د هغه پسې روان شو. زه باور لرم چې دې عمل داوود حيران کړ. هغه پوه شو چې د شاؤل کار غلط فهم نه و، مګر دا چې شاؤل غوښتل هغه په قصدي

توګه او پرته له کوم اشتباه ووژني. داوود څومره رد شوی باید احساس کړی وي. ساؤل د هغه په زړه پوهیده او بیا هم هغه د هغه په وړاندې ودرېد.

داود د ابیشي سره د شاؤل کمپ ته ننوتو. هیڅ یو ساتونکي یې ونه لید ؛ ځکه چې خدای دوی ټول په ژور خوب کې اچولي وو. دا دوه سړي په پټه د لښکر څخه تېر شول او هغه ځای ته ورسېدل چې شاؤل ویده وو.

ابیشي داود ته وویل: «نن، خدای ستا دښمن ستا په لاس کې درکړی دی. اوس اجازه راکړئ چې هغه په نیزه پرځمکه وغورځوم. چې د دوهم اعتصاب ته اړتیا پیدا نه شی.» (اول سموئیل ۲۶:۸)

ابیشي د دې فکر کولو لپاره خورا ښه دلیل درلود چې داود باید هغه ته اجازه ورکړي چې شاؤل ووژني. لومړی، ساؤل پنځه اتیا بې ګناه کاهنان او د هغوی کورنۍ په سړه سینه ووژل.

دوهم، هغه د درې زره لښکر سره چمتو و چې داؤد او د هغه پیروان ووژني. ابیشي دلیل راوړ چې که تاسو لومړی دښمن ونه وژنئ، هغه به خامخا تاسو ووژني. په حقیقت کې، دا د ځان دفاع ده. هره محکمه دا اجازه ورکوي.

دریم، خدای داود د سموئیل له لارې د اسراییلو د راتلونکي پاچا په توګه مسح کړی و. که داود نه غواړي چې د نبوت د پوره کولو پرته مړ شي، نو هغه باید د هغه د میراث غوښتنه وکړي.

څلورم، خدای ټول لښکر په ژور خوب کې واچاوه ترڅو داؤد او ابیشي په مستقیم ډول شاؤل ته لاړ شي. خدای بیا ځل ولې داسې وکړل؟ د ابیشي په وینا، داوود به هیڅکله د دې په څېر بل فرصت ترلاسه نکړي.

دا ټول دلیلونه سم ښکاري. دوی ورته احساس وکړ، او داوود د خپل مشر ورور څخه تشویق شو. په دې توګه، که داوود یو څه خوییدلی وای، دا په بشپړه توګه عادلانه وه او ابیشي ته به یې اجازه ورکړلی وه چې شاؤل باندې نېزه وغورځوي.

د داود ځواب واورئ: «هغه مه تباه کوئ، ځکه چې څوک کولی شي د مسیح څښتن په وړاندې خپل لاس اوږد کړي او بې ګناه پاتې شي؟ د خدای په حیات قسم چې خدای به هغه پخپله ووهي، یا به د هغه وخت راغلی او هغه به مړ شي، یا به هغه جنګ ته لاړ شي او تباه شي. خدای ما منع کوي چې خپل لاسونه د هغه مسیح ته وغزوم.» (اول سموئیل ۲۶:۹-۱۱)

داود شاؤل وو وژنی، که څه هم شاؤل بې ګناه خلک وژلي وو او غوښتل یی چې داوود هم ووژنی. داود د ځان غچ نه اخلي؛ مګر هغه د خدای په لاس کې پرېږدي.

البته، دا به اسانه وه چې کیسه دلته پای ته ورسوی. دا د داود او د اسراییلو د خلکو لپاره اسانه وه. هغه پوهیده چې خلک د پسونو د رمې په څېر دي چې شپون نلري. هغه پوهیده چې لیوه د خپلو ځاني غوښتنو لپاره دوی غلا کوي. د هغه لپاره دا ستونزمنه وه چې د ځان دفاع وکړي، خو احتمالا سخته وه چې هغه خلکو سره چې مینه لری یو لیونی پاچا ته پرېږدی داوود دا پریکړه وکړه؛ که څه هم هغه پوهیده چې د ساؤل یوازینی آرامش د هغه د ویجاړولو فکر و.

داوود د لومړي ځل لپاره د خپل زړه پاکوالی وښوده کله چې هغه د شاؤل له وژلو انکار وکړ. مګر حتی کله چې هغه د شاؤل د وژلو دوهم فرصت هم درلود، هغه هغه ته لاس ورنوړ. شاؤل د خدای مسح شوی و، او داود د هغه قضاوت د خدای په لاس کې پرېښود.

نن ورځ څومره خلک د داود زړه په څېر زړه لري؟ موږ نور په فزیکي توره نه وژنو، مګر یو بل د بلې وسلې - ژبې سره تباه کوو. «مرګ او ژوند د ژبی په قدرت کی دی.» (امثال ۱۸:۲۱)

کلیساګانې ویشل شوي، کورنۍ جلا شوي، واده شوي ژوند له منځه ځي، مینه مړه کیږي او دوی د ناخوښۍ او نا امیدۍ د خپریدو د کلمو د بې رحمانه برید لخوا ځپل کیږیکله چې د دوستانو، خپلوانو له خوا خوییږي، موږ هغو کلمو ته پام کوو چې په خندا او غوسه تیزې وي. که څه هم کیدای شي معلومات ریښتیا او سم وي، خو محرکات ناپاک دي.

امثال ۶:۱۶-۱۹ وایي چې د ورونو تر منځ نفاق او تفرقه د خدای د کرکی سبب ګرځی. کله چې موږ د خلکو د اړیکو یا وقار جلا کولو یا زیان رسولو لپاره یوه مسله تکرار کوو؛ حتی که دا سمه وي، دا د خدای سپکاوی ګڼل کیږي.

ایا خدای ما د خپلو مشرانو د ګناهونو د افشا کولو لپاره کاروي؟

مخکې له دې چې خدای زه او زما میرمن زموږ اوسني خدمت ته راوبللی، ما اوه کاله د ځوانانو د شپون خدمت وکړ او د دوی سره می مرسته وکړه. په داسې حال کې چې زه یو شپون وم، یو سړی و چې ما هغه پیغام چې ما یې تبلیغ کاوه تری خوښ نه و. په

حقیقت کې، دې کار زه نه وم ځورولي؛ خو دې سړي په ما باندې واک درلود.

ما باور درلود چې ما د خدای لخوا د پاکوالي او زړورتیا قوي پیغام موندلی چې ځوانانو ته مې راوړي او د هغه زوی زما په ډله کې و.

د دې ځوان په زړه کې یو قوي عزم او مکلفیت حرکت کړی و. یوه ورځ هغه ماته په ژړا راغلی. اندیښمن وو؛ ځکه چې هغه احساس کاوه چې د هغه په کورنۍ کې د ژوند کولو طریقه د هغه څه په پرتله ټيټه وه چې ما هغه او نور ځوانان ننګولي وو. دې پیښې او نورو شخصي اختلافاتو داسې بریښې چې پلار یې پریکړه وکړه چې ما له دندې ګوښه کړي. هغه به د شپنو ته ورتللو او پر ما یی د دروغو تورونه لګول.، بیا به هغه بیرته راغی او ماته به یې وویل چې څنګه لوی شپون زما په وړاندې و، خو هغه زما له خاطره د هغه مخې ته ولاړ وو. د کارمندانو لخوا انتقادي یادښتونه شتون درلود، کوم کی چې زما نوم هیڅ یاد شوی نه وو، مګر دا په ډیری لارو روښانه وه چې ددوی هدف زه وم. هغه به مخامخ ما ته خندا کوله، مګر د هغه هدف زما له منځه وړل وو.

د ځوانانو له ډلې څخه څو تنو وویل چې دوی اوریدلي چې زه باید اخراج شم. هغه کس چې دا خبر خپور کړی و د دې سړي زوی و؛ البته، په متعصبانه ډول نه، هغه یوازې هغه څه ویل چې په کور کې اوریدلي. زه په غوسه او مغشوش وم. زه دې سړي ته ورغلم او هغه ومنله چې دا خبرې هغه ویلي دي، مګر هغه وویل چې هغه یوازې د مشر شپون نظر ویلی دی.

میاشتې تیرې شوې او وضعیت ارام نه ښکاریدو. هغه حتی زما او مشر شپون تر مینځ ټولې اړیکې پرې کړې. دا نه یوازې زما په اړه، بلکې د ټولو شپونکو په اړه چې د هغه د خوښې وړ نه وو، ریښتیا وه.

زما کورنۍ د دوامداره فشار لاندې وه او هیڅکله نه پوهیده چې ایا موږ په کلیسا کې پاتې کیږو که نه. موږ یو کور اخیستی و. زما میرمن امیندواره وه او موږ هیڅ ځای نه درلود چې لاړ شو. ما نه غوښتل چې خپل کاري ریکارډونه بهرنۍ څانګې ته ولیږم. ما باور درلود چې خدای زه هغه کلیسا ته راوستی وم او زه پرته له کوم بل پلان څخه هلته پاتې شوم. میرمن مې له غصبی برخې مریضه شوې وه. «ګرانه، زه پوهیږم چې دوی غواړي تا اخراج کړي.»

ما هغې ته وویل: «هغوی زه خدمت ته نه یم نیولی او نشي کولی د خدای د اجازې

له بفیر داسی کار وکړی.» هغی فکر کاوه زه له شرایطو انکار کومه او ویل یی چی زه دا خدمت پریږدم.

بالاخره زما د اخراجیدو خبر راورسید. مشر شپون وویل چی د ځوانانو په ډله کی به څه توپیر راشی. ما د هغه سره د هغه شپون په باره کی چی له ماسره یی اختلاف درلود هیڅ څه ونه ویل.

ما دا برنامه جوړه کړه چی زه به د هغوی دااړو سره یو ځای کښینو. خدای له ما څخه وغوښتل چی زه خپله دفاع ونکړم. بله ورځ چی می خپل شپون ولید حیران شوم چی هغه ځانته ناست وو. ماته یی وکتل او ویی ویل: «جانه! خدای ته دی کلیسا ته راوستی یی. زه دا اجازه نه ورکوم چی ته لاړ شی!». زه آرامه شوم. خدای په آخر لحظی کی زما محافظت کړی وو. هغه له ما وپوښتل: «دا سړی ولی له تا سره مشکل لری؟ لطفا لاړ شه او هغه سره خپله اړیکع سمه کړه!»

لږ وروسته د جلسی څخه، می یو لیک پیدا کړ چی په هغی کی یی زما د مسولیت په باره کی لیکلی وو او هغی کی خپل اصلی دریځ لیکلی وو. زه تیار شوم چی دا لیک مشر شپون ته یووسم.

هغه ورځ هلته روان وم او پنځه څلویښت دقعی می دعا وکړه. کوښښ می کاوه چی ځان آرامه کړم. او ویل می: «خدایه دا سړی ډیر شریره وو. هغه باید رسوا شی. هغه ددی خدمت لپاره ضرر دی، زه باید شپون ته ووایم چی هغه څنګه سړی دی.»

بیا می خپله توجیه د هغه ددی کار لپاره شروع کړه: «هر څه چې زه راپور ورکوم ریښتیا او مستند دي، نه احساساتي! که هغه ونه درول شي، د هغه شر به په دې کلیسا کې خپور شي.» په پای کې مې په بې وسی وویل: «خدایه، ته نه غواړې چې زه هغه رسوا کړم؟!»

کله چې ما دا خبرې وکړې، د خدای سکون زما زړه ډک کړو. ما خپل سر په حیرانتیا سر وخوځاوه. زه پوهیدم چې خدای نه غوښتل چې زه څه وکړم، له همدې امله، ما سند وغورځاوه. وروسته، کله چې ما دا صحنه په واقعیت سره ولیدل، زه پوه شوم چې زما انګیزه د هغه په خدمت کې د یو چا د ساتنې په پرتله شخصي انتقام و. ما خپل ځان ته یو دلیل وړاندې کړی و چې باور وکړم چې زما انګېزې خود غرضي نه ده. که څه هم زما معلومات سم وو، خو زما انګیزه صادقه نه وه. وخت تېر شو او د دفتر له وخته یوه ورځ

مخکې، زه له کلیسا بهر دعا کوم کله چې سړی کلیسا ته ننوت. خدای تېنګار وکړ چې زه هغه ته لاړ شم او ځان عاجز کړم. زه سمدلاسه دفاعي شوم: «نه، خدایه، هغه باید ما ته راشي. هغه د دې ټولو ستونزو لامل دی!»

ما دعا ته دوام ورکړ، مګر خدای بیا ټینګار وکړ. زه پوهیدم چې خدای دا زما څخه غواړي. ما هغه ته د خپل دفتر څخه زنګ ووهو او هغه مې وغوښتو او هغه ته لاړم. که خدای له ما سره مخامخ شوی نه وای، هغه څه چې ما وویل او څنګه مې ورسره خبرې کولې، د هغه څه په پرتله چې ما باید کړي وای ډېر توپیر درلود. ما په اخلاص سره د هغه بخښنه وغوښته او اعتراف مې وکړ: «ما ستا په مقابل کی قضاوت کړی و»، هغه سمدلاسه نرم شو او موږ د یو ساعت لپاره خبرې وکړې. له هغې ورځې څخه، په ما باندې د هغه حملې بندې شوې؛ اکه څه هم د هغه او نورو شپنو تر منځ دا ستونزه دوام درلوده.

شپږ میاشتې وروسته، په داسې حال کې چې زه په بهر کې خدمت کوم، ټول هغه ګناهونه چې دې سړي کړي وو، لوی شپون ته ښکاره شول.

د هغه قضاوت راغلی و، مګر زما لخوا نه. هغه څه چې هغه زما سره د ترسره کولو هڅه وکړه د هغه سره پیښ شول. که څه هم، کله چې د هغه سره دا پیښ شو، زه خوشحاله نه وم. ما د هغه او د هغه د کورنۍ لپاره تاسف احساس وکړ. زه د هغه په درد پوهیدم؛ ځکه چې ما په دې لاره د هغه په واسطه سفر کړی و.

ځکه چې ما هغه شپږ میاشتې مخکې بخښلی و، زه اوس ورسره مینه لرم. زه به خوشحاله وم که هغه یو کال دمخه ګوښه شوی وای کله چې زه په هغه غوسه وم. هغه وخت وو چی زه پوه شوم چی د هغه خوییدلو څخه، حقیقتا آزاده شوی یم. فروتنی او امتناع د انتقام څخه، د خوییدلو څخه زما کلی وه.

کال وروسته می هغه هوایی ډګر کی ولید، زه هغه ځای ته ورغلم چې چیری چی هغه ولاړ و او ما هغه په غیږ کې یې ونیولو. زه واقعیا خوشحاله وم چې هغه وویل چې هرڅه سم روان دي. که زه څو میاشتې مخکې د هغه دفتر ته نه وای تللی او ځان می عاجز کړی نه وای، ما هغه ورځ په هوایی ډګر کې د هغه سترګو ته نه شو کتلی. دا څو کاله کیږي چې ما هغه وروستی ځل ولید ؛ مګر یوازې د خدای په رضا کې، زه د هغه لیدلو لپاره ریښتینې مینه او لیوالتیا احساسوم.

داوود یو هوښیار سړی و چې دا یې غوره کړه چې خدای د شاؤل قضاوت وکړي. تاسو پوښتنه کوی: «خدای څوک د شاؤل او د هغه خادمانو قضاوت کولو لپاره کارولی؟» فلسطینیان. شاؤل د خپلو زامنو سره په جنګ کښې مړ شو. کله چې دا خبر داود ته ورسېد، نو هغه لمانځنه ونه کړه، مګر ماتم یې وکړ.

یو سړی په فخر سره داود ته وویل چې هغه شاؤل وژلی دی. هغه هیله څرګنده کړه چې له دې خبر څخه به داوود راضي شي؛ مګر دی برعکس اغیزه درلوده. داود ترې وپوښتل: «څنګه ونه ویریدی چی خپل لاس دی، د خدای پرمسیح اوچت کړو او هغه دی مړ کړو؟» او د هغه سړي د وژلو امر یې وکړ. (دوم سموئیل ۱:۱۴-۱۵ وګورئ)

بیا داؤد د یهودیه د خلکو دپاره یو سرود جوړ کړ چې د شاؤل او د هغهٔ د زامنو په درناوي ووایي. هغه له خلکو وغوښتل چې د فلسطیني ښارونو په واټونو کې دې دغه مسله اعلان نه کړي، هسې نه چې دښمن خوشحاله شي. هغه اعلان وکړ چې هلته به باران یا فصل نه وي چیرې چې شاؤل وژل شوی دی. هغه له ټولو اسراییلیانو وغوښتل چې د شاؤل لپاره ماتم وکړي. دا د یو خوییدلی زړه اعلامه نه دهیو خوییدلی زړه په دی حالت کی داسی وایی: «د هغه همدا حق و چې ورسره وشو!»

داود لا نور هم وکړل. هغه د شاؤل د کور بچ پاتې کسان ونه وژل، پرځای یې، هغه د دوی سره مهربانی وښوده او هغوی ته یې ځمکه او خواړه ورکړل او وی منله چې د هغه یو اولاد به د پاچا په میز کې ناست او ډوډۍ وخوري. ستاسو په نظر دا د خوییدلی کس کار دی؟

که څه هم داود د هغه چا لخوا رد شوی و چې باید هغه ته پلار شوی واي، خو د شاؤل د مرګ نه پس هم هغه ته وفادار پاتې شو. دا اسانه ده چې یو مشر یا پلار ته وفادار اوسئ چې تاسو سره مینه لري؛ مګر د هغه چا په اړه څنګخ څوک چې غواړي تاسو له منځه یوسي؟ ایا تاسو غواړئ هغه څوک اوسئ چې د خدای رضا او خوښی په لټه کې وي یا تاسو غواړئ شخصي انتقامونه واخلئ؟!

دا چې خدای د خپلو بندګانو انتقام اخلي عادلانه ده، مګر د خدای خادمانو لپاره دا نا عادلانه ده چې پخپله انتقام واخلي.

ښاغلی بیوره، ما نن «د شیطان لومې» ولوستلو او نمی شو کولی چې پر ځمکه یی کیږدمبی له شکه دا د یو غوره کتابونو څخه دی چې ما لوستلی.

- پی. ای. (میسوری)

۵

روحاني آوارګان څنګه منځ ته راځي؟

"هغه خپلو سړو ته وويل: ما چې دا زما مالک مسيح رب سره کړی دی، ممکن په هغه باندې لاسونه ونه ږدم، ځکه چې هغه مسيح رب دی.“ نو داؤد په دې خبرو سره خپل سړی قانع کړل او هغوئ يې په ساؤل باندې د حملې کولو نه منع کړل. خو شائول پاڅېد او د غار نه راووت او په خپله لاره روان شو"

- اول سموئيل ۲۴:۶-۷

په تير فصل کې، موږ وليدل چې داوود څنګه د هغه سړي لخوا ورسره بد چلند شوی چې هغه تمه درلوده چې پلار به يی وي. دېويډ هڅه وکړه چې پوه شي چې هغه چيرته غلط شوی دی. د شاؤل زړه د هغه په وړاندې څنګه بدل شو او څنګه کولی شي بيرته خپل اصلي حالت ته واړوي. هغه خپله وفاداري د شاؤل د وژلو څخه انکار کولو سره

ثابته کړه، حتی کله چې هغه په زیرکانه توګه د هغه تعقیب کاوه.

هغه شاؤل ته د سجده کولو په وخت کې وژړل او ویې ویل: «وګورئ چې زما په لاس کې هیڅ بد او خیانت نشته او ما ستاسو په وړاندې ګناه نه ده کړې.» کله چې داوود پوه شو چې هغه خپل مشر ته خپله وفاداري ثابته کړې، د هغه ذهن آرام شو. وروسته یې نور ټکان ورکوونکي خبرونه واورېدل. شاؤل بیا هم غوښتل چې هغه له منځه یوسي. خو داؤد هغه ته د زیان رسولو څخه ډډه وکړه چې د هغه د وژلو هڅه یې کوله. که څه هم خدای پاک لښکر ویده کړی و او هغه ته یې یو ملګری ورکړی و چې له داؤد څخه یې غوښتنه وکړه چې هغه ته اجازه ورکړي چې شاؤل ووژني. داوود، د یو نامعلوم دلیل لپاره، احساس وکړ چې دا لښکر د بل هدف په تړاو په خوب کې کار کوي، چې په حقیقت کې د ورته پاک زړه ازموینه وه.

خدای غوښتل چې وګوري چې ایا داود به شاؤل ووژني ترڅو د هغه وروسته خپله پاچاهي رامینځته کړي یا خدای ته اجازه ورکړي چې د تل لپاره په انصاف کې خپل تخت تاسیس کړي.

> «غچ مه اخلئ، مګر د خدای غضب ته یې پرېږدئ. ځکه چې لیکل شوي چې خدای وایي: انتقام زما دی؛ زه هغه څوک یم چې سزا ورکوم.»
>
> - رومیان ۹۱:۲۱

دا یوازې د خدای لپاره دی چې د خپلو خادمانو غچ واخلي، مګر د خدای خادمانو لپاره دا ظلم دی چې پخپله انتقام واخلي. شاؤل یو سړی و چې خپل غچ یې اخیستو. د څوارلسو کلونو لپاره، هغه د داوود په لټه کې و - یو معزز سړی - او همدارنګه یې کاهنان او د هغوی کورنۍ ووژل.

کله چې داود په خوب ویده شاؤل سر ته ودرېد، هغه د لوی امتحان سره مخامخ شو. او دا په ګوته کوي چې ایا داوود لاهم د شپون عالي زړه درلود یا د شاؤل شکمن زړه. ایا هغه یو داسی سړی پاتې شو چې د خدای رضا غواړي؟ دا تل اسانه ده چې مسلې په خپل لاس کې واخلو مخکې له دې چې یو عادل خدای ته انتظار وکړو.

خدای خپل خادمان په اطاعت سره ازموي. هغه موږ په شعوري ډول په داسې شرایطو کې ځای په ځای کوي چیرې چې مذهبي او ټولنیز معیارونه زموږ د عملونو

توجیه کولو لپاره ښکاري. هغه نورو ته اجازه ورکوي، په ځانګړې توګه هغه کسان چې مورږ ته نږدې دي، مورږ د ځان ساتنې لپاره هڅوي. مورږ شاید فکر وکړو چې د غچ اخیستلو سره، مورږ عالي او ښه خلک شو او پدې توګه مورږ کولی شو د نورو ساتنه وکړو. مګر دا د خدای لاره نه ده. دا د نړۍ حکمت او د ځمکې او جسمي لاره ده.

کله چې زه د هغه مشر د کړنو د افشا کولو فرصت په یاد راولم، زه د دې فکر سره مبارزه کوم چې هغه به نورو ته زیان ورسوي که افشا نشي. ما فکر کاوه چې زه یوازې د حقیقت پر لاری ځم. که زه دا کار ونه کړم، دا کیسه به څنګه پای ته ورسیږي؟ او زه د نورو لخوا هڅول شوی وم چې د هغه کړنې افشا کړم.

نن، زه پوهیږم چې خدای ماته دا معلومات د یو دلیل لپاره راکړل؛ زما د امتحان لپاره! ایا زه باید د هغه سړي په څیر شوی وای چې زما د ویجاړولو هڅه یې کوله؟ یا باید خدای ته اجازه ورکړې وای چې قضاوت وکړي چې شاید دا سړی توبه وکړي؟!

خدای څنګه کولی شي فاسد مشران وکاروي؟

ډیری خلک پوښتنه کوي: «ولې خدای هغه خلک د رهبرانو لاندې کوي چې جدي خطا کوي او حتی ځینې یې ظلم کوي؟»

راځئ چې د سموییل ماشومتوب ته وګورو (اول سموئیل ۲-۵ ولولو). خدای او نه شیطان، هغه څوک و چې دا ځوان یې د عیلی په نوم د فاسد کاهن او د هغه دوه ظالم زامن، حفنی او فینیحاس، چې هم کاهنان وو، تر واک لاندې راوستو. هغوی ډیر ظالمان وو؛ هغوی په زور او فریب سره سوغاتونه اخیستل او د هغو ښځو سره یې زنا وکړه چې د مقدسې خیمې په دروازه کې یې خدمت کاوه.

ایا تاسو تصور کولی شئ چې د داسې خدمتګار خدمت وکړئ چې داسې ژوند کوي؟ هغه خادم چې په معنوي چارو کې دومره بې پروا و چې د دعا کولو ښځه یې نه پیژنده. او هغه په شرابو تورن کړ. هغه دومره جسمی وه چې هغه خورا چاق و. هغه دومره بد و چې د خپلو زامنو په اړه چې هغه یې د مشرانو په توګه ټاکلی و او په خیمه کې یې زنا کوله هیڅ یې ونه کړل.

نن ډیری مسیحیان خوبیږي او د نورو کلیساګانو پسې ګرځي او نورو ته وایي چې دوی د خپلو پخوانیو شپنو یا مشرانو د ظالمانه ژوند له امله هغه‌ای پریښودو. د داسې

فساد په منځ کې، زه غواړم د ځوان سمویل کار وستایم: «آن د سموييل زوی د عيلی د نظر لاندی د خدای خدمت کاوه.» (اول سموئیل ۱:۳)

خو فساد يې خپل زيان وګاڼه: «په هغه ورځو کې د خدای کلام نادر او خوبونه غير معمولي وو.» (اول سموئیل ۱:۳) داسې بريښي چې خدای د عبرانيانو له ټولې ټولنې څخه لرې و. د خدای په معبد کې د خدای څراغونه خاموشه وو. مګر سموييل د عبادت لپاره بل ځای په لټه کې و؟ ايا هغه مشرانو ته تللی و چې د عيلی او د هغه د زامنو شر افشا کړي؟ ايا هغه يوه کميټه جوړه کړه ترڅو عيلی او د هغه زامن له کاهنانو څخه ګوښه کړي؟ نه، هغه د خدای خدمت وکړ.

خدای سموئيل هلته ځای په ځای کړی و او هغه د عيلی او د هغه د زامنو د چلند مسؤل نه و. هغه د دوی د لاس لاندی ځای په ځای شوی و، نه د دوی قضاوت کولو لپاره، مګر د دوی خدمت کولو لپاره. هغه پوهيده چې عيلی د خدای بنده وه، نه د هغه بنده. هغه پوهيده چې خدای د خپلو بندګانو سره د معاملې کولو بشپړ توان لري.

ماشومان خپل پلرونه نه اصلاح کوي، بلکې دا د پلرونو دنده ده چې د خپلو اولادونو روزنه او اصلاح وکړي. مونږ بايد هغه کسانو سره چی خدای مونږ ته راليږلی چی روزنه يی وکړو مواجه شودا زمونږ مسوليت دی. موږ بايد دوی په خپله کچه وهڅوو – د وروڼو او خويندو په توګه. خو په دې څپرکي کې زه د هغو کسانو په وړاندې خپل مسؤليت پر مخ وړم چې د نمونې په توګه په ما باندې واک لري.

سموئيل د خدای ټاکل شوی خدمت د هغه ترټولو غوره وړتيا سره ترسره کړ؛ پرته له دې چې د عيلی قضاوت وکړي يا هغه سم کړي. يوازينی وخت چی سموييل اصلاح آميزی خبری وکړی، هغه وخت وو چی غيلی د سموييل ته رافی او د هغه څخه يی د پرون شپی د نبوت پوښتنه وکړه. مګر بيا هم، دا اصلاحي خبری د سموئيل نه بلکې د خدای لخوا وې. که خلک دا حقيقت تعقيب کړي، زموږ کليساوګانی به نن په بل حالت کې وي.

کليسا، دا يو کيفيټيريا نه ده

په ننني نړۍ کې، نارينه او ښځې په اسانۍ سره کليسا پريږدي که دوی د مشرتابه څخه څه شی وګوري. دا غلطي کيدای شي د شپون ډالی راټولولو يا د پيسو مصرف کولو طريقه وي. که دوی هغه څه خوښ نه کړي چې شپون يې تبليغ کوي، دوی هغه ځای

پرېږدي. او یا که شپون ښه خوی او ښه اخلاقق ونه لری هغه ځای پرېږدی. دا فهرست نه خلاصیدونکی دی. د دې پر ځای چې له ستونزو سره مخ شي او امید ولري، داسې ځای ته ورغلي چې هیڅ توپیر پکې نه ښکاري. راځئ چې دا ټکی هیر نکړو: یوازی عیسی ښه شپون دی! نو ولې په امریکا کې موږ د دې پر ځای چې له ستونزو سره مخ شو او د حل هڅه یې وکړو له هغی څخه تختو؟ او کله چی ددی مشکلاتو سره نه مخامخ کیږو خوییږو. ځینې وختونه موږ وایو چې زموږ شپون ښه نه دی او بیا موږ له یوې کلیسا څخه بلې ته د بې عیب مشرتابه په لټه کې ځو.

لکه څنګه چې زه دا کتاب لیکم، زه په تیرو څوارلسو کلونو کې په دوو مختلفو ایالتونو کې یوازې د دوو کلیساګانو غړی یم. ډیری وختونه د کلیسا ګانو د مشرانو څخه نژدی خوییدلی وای (البته، زه باید ووایم چې ډیری وختونه، دا ستونزې زما د خپل ناپوهی یا غلطیو له امله رامینځته شوي). ځینی وختونه داسی حالت راتلو چی ما به د رهبرانو په مقابل کی انتقادونه کول خو هغه ځای می نه پریښوده.

> یوه ورځ، د یو ډیر ګړوډ حالت په منځ کې، خدای زما سره د مقدس کتاب د دې آیت له لارې خبرې وکړې او ویې ویل:: «زه غواړم چې تاسو دا ډول کلیسا پرېږدئ: ځکه چې تاسو به په خوښۍ سره لاړ شئ او تاسو به په روغتیا کې لارښوونه وکړئ.»
>
> – اشعیا ۲۱:۵۵

ډیری خلک د کلیسا څخه دا ډول نه پرېږدي؛ ځکه چې دوی فکر کوي کلیسا د کیفېریا په څیر ده او دوی کولی شي هغه څه غوره کړي چې دوی یې خوښوي. تر هغه چې کومه ستونزه شتون ونلري، دوی به هلته پاتې شي. دا په داسی حال کی ده چی دا کار هیڅکله د مقدس کتاب سره سمون نه خوری. دا تاسو نه یاستی چی پریکړه کوی کومی کلیسا ته لاړ شی بلکه خدای دی. مقدس کتاب وایی: «خدای ټول غړی هغسی چی یی غوښتل په بدن کی کیښودل»، بلکه وایی: «خدای د بدن غړی هغسی، یو په یو چی یی غوښتل کیښودل.» (اول قرنتیان ۱۲: ۱۸)

په یاد ولری که هغه ځای کی یاست چی خدای یی فوارینو ابلیس به کوښښ وکړی چی تاسو وخیویی ترڅو د هغه ځای څخه ووځی. هغه غواړي نارینه او ښځې له هغه ځایه وباسي چې خدای دوی هلته استولی دي. که هغه وکولای شی تاسو له هغه ځایه

وباسی نو کامیابه شوی دی. که تاسو په خورا بد حالت او لوی توپیر کې خپل دریغ بدل نه کړئ، تاسو د هغه پلانونه خراب کړي دي.

انتقادی فریب

د څو کلونو لپاره، زه په یوه کلیسا کې وم چې شپون یې په امریکا کې یو له غوره مبلغینو څخه و. کله چې ما د لومړي ځل لپاره د کلیسا په غونډه کې ګډون وکړ، د هغه د تغلیم له امله مې خوله وازه پاتې شوی وه.

لکه څنګه چې وخت تیر شو، زه د خپل شپون د خادم موقف له امله هغه ته نږدې وم چې د هغه نیمګړتیاوې وګورم. ما د هغه د ځینو خدماتو پریکړو په اړه شک درلود. انتقاد او قضاوت مې د خوییدلو سبب وګرځید. هغه به موعظه کوله خو پر ما یې تاثیر نه درلود. د هغه تبلیغات نور زما د پرمختګ لامل نه و.

یوه بله جوړه چې زموږ ملګري او کارمندان وو، داسې ښکاریده چې دوی هم دا احساس کاوه. خدای دوی د کلیسا څخه راواستول او دوی خپل خدمت پیل کړ. از ما خواستند که با آنها برویمله مونږ څخه یی وغوښتل چی له هغوی سره لاړ شوهغوی پوهیدل چی مونږ په کشمکش کی یو او له مونږ څخه یی وغوښتل چی هغه دعوت چی مونږ یی په ژوند کی لرو په هغی کی وده وکړو. دوی موږ ته دا ټول شیان د شپون، د هغه میرمن او د هغه د مشرتابه طرز په اړه وویل چې غلط وو. او موږ ټولو په ګډه افسوس او مایوسي څرګنده کړه.

دوی زموږ د هوساینې لپاره واقعیا اندیښمن ښکاري. خو دا فقط زمونږ د نارضایتی او د خوییدلو سبب کرځیدو. لکه څنګه چې امثال ۲۰:۲۶ ښکاره وایی: «له لرګیو پرته اور له منځه ځي; د خبرو پرته، دلیل پای ته رسیږي.» هغه څه چې دوی ویل شاید سم معلومات وي، مګر دا د خدای له نظره غلطه وه؛ خو پر مونږ یی دا اور نور هم زیاتو.

هغوی ماته وویل: «مونږ پوهیږو د خدای سړی یی؛ له همدی کبله دلته به د ستونزو سره مخ شی.» دا خبره سمه ښکاریده. ما او میرمنی یو بل ته وویل: «هغوی ریښتیا وایی. مونږ بد وضیعت لرو او باید له دی ځایه لاړ شو. دا شپون او ښځه یی له مونږ سره مینه کوی، هغوی به زمنږ رهبری وکړی. د هغوی د کلیسا خلک به مونږ قبول کړی او دا هغه خدمت دی چی خدای مونږ ته راکړی دی.»

مونږه خپله کلیسا پریښوده او ددی زوج کلیسا ته لاړو. مګر دا د څو میاشتو لپاره

پیښ شو. که څه هم موږ فکر کاوه چې موږ له خپلو ستونزو تښتېدلي یو، مګر موږ پوهېږو چې زموږ دننه لاهم مبارزه شتون لري. زموږ روح خوشحاله نه وو. موږ د هغه څه کیدو په ویره کې نیول شوي چې موږ د هغی لپاره هغه کلیسا پریښوده. هر هغه څه چې موږ یې کوو اجباري او غیر طبیعي ښکاري. موږ نشو کولی د روح د جریان سره سمون ولرو. په دې حالت کې، حتی د نوي شپون او د هغه میرمن سره زموږ اړیکې کمزورې شوې.

زه په پای کې پوه شوم چې موږ باید بیرته خپلې لومړۍ کلیسا ته لاړ شو. کله چې موږ دا وکړل، موږ ناڅاپه پوه شو چې موږ د خدای رضا ته راستانه شوي یو؛ که څه هم موږ په بل ځای کې ډېر مشهور او منل شوي ښکاریدو.

بیا خدای ماته وویل: "جانه! ما تاته هیڅکله ندی ویلی چې دا کلیسا پرېږدی. ته د خوییدلو له امله داسی شوی!»

هغه څه چې موږ وکړل د هغه شپون او د هغه د میرمنې ګناه نه وه بلکه زموږ خپله ګناه وه. دوی زموږ بې وسی درک کړې وه او هڅه یې کوله چې مسایل کې حل کړي. کله چې تاسو د خدای له ارادې څخه بهر یاست، نو تاسو به هیڅ کلیسا ته برکت یا مرسته ونه کړئ. کله چې تاسو د خدای له ارادې څخه بهر یاست، حتی ښې اړیکې به کمزورې وي، او موږ د خدای له ارادې څخه بهر وو.

خوییدلی خلک د ځای او موثیعت عکس العمل ښکاره کوی او دوی هغه کارونه کوي چې سم ښکاري؛ په هرصورت، دا د خدای لخوا الهام نه دي. موږ د ”عکس العمل“ کولو لپاره نه بلکې "عمل" ته بلل شوي یو.

که موږ د خدای اطاعت وکړو او د هغه پیروي وکړو او هغه څه ونه وایي، تاسو پوهېږئ چې په دې وخت کې ځواب څه دی؟ هغه احتمالا وایی: «په هغه ځای کې پاتې شه چېرې چې تاسو یاست او هیڅ شی مه بدلوئ!»

ډیری وختونه کله چې موږ د فشار احساس کوو، موږ د خدای له خوا د یوې کلمې انتظار کوو چې موږ ته راحت راکړي. مګر خدای موږ د سختو پیښو په دې کوټه کې اچوي ترڅو موږ بالغ، پاک او پیاوړي شو. هغه نه غواړي چې موږ تباه کړي.

ما د میاشتې په جریان کې د خپل لومړني شپون سره د لیدو فرصت درلود. ما د خپلې خطا موندنې او سرکشۍ څخه توبه وکړه. هغه په مهربانۍ سره ماته بخښنه وکړه

او زموږ اړیکې پیاوړې شوې. خوښی زما زړه ته راستانه شوه. سمدلاسه د منبر تر شا، زه شپون شوم او ډیر کلونه په هغه کلیسا کې پاتې شوم.

د پیوند شوي نبات وده کول

مقدس کتاب په مزمور کی ۱۳:۹۲ وایی: «آ هغه ډوډۍ چې د خدای په کور کې کرل کیږي زموږ د خدای په دربار کې به غوړیږي.»

په یاد ولرئ هغه څوک چې د خدای په کور کې ”کرل شوي“ وده کوي.» کله چې تاسو په هرو دریو اونیو کې پیوند کړی نو ونې ته به څه پیښ شي؟ زموږ څخه ډیری پوهیږو چې د هغې ریښې جوړښت به ضعیف شي او دا به ګل یا میوه ونه لري. که تاسو کښت ته دوام ورکړئ، نبات به د شاک څخه مړ شي.

ډیری خلک له یوې کلیسا څخه بلې کلیسا ته، د یوې خدمت ګروپ څخه بل ته ځي، او هڅه کوي چې خپل خدمت پراخ کړي. که خدای = دوی په داسې ځای کې ځای پرځای شی چې دوی نه پیژندل شوي او نه هڅول کیږي، په آسانۍ سره خوییږي. او که د هغه روش سره موافق نه وی، خوییږی او هغه ځای پریږ ی او دوی په مشرتابه تورنوي. دوی د خپل شخصیت په نیمګړتیاوو ړانده دي او نه پوهیږي چې خدای غواړي د فشار له لارې دوی اصلاح او بالغ کړي.

راځئ چې د هغه مثالونو څخه زده کړو چې خدای د نباتاتو او ونو څخه ورکوي. کله چې د میوه لرونکې ونه په ځمکه کې کیښودل شي، باید د سخت باران، ګرم لمر او باد سره مخ شي. که یو ځوان ونه خبرې کولی شي، دا به ووایي: ”مهرباني وکړئ ما له دې ځایه وباسئ او داسې ځای کېږدئ چیرې چې د زغم وړ ګرمی یا سخت طوفان نه وي!“

که باغدار ونې ته غوږ نیولی وای، خراب به شوی وای. ځمکې ته د ژورو ریښو په لیږلو سره، ونې د لمر، باران او طوفانونو په وړاندې مقاومت کوي. هغه مصیبت چې دوی ورسره مخ دي د لوی ځواک سرچینه وي. د دوی په شاوخوا کې د فکتورونو سختی دوی د ژوند بله سرچینه لټوي. دوی به یوه ورځ داسې نقطې ته ورسیږي چیرې چې حتی لوی طوفان به د میوو مینځلو وړتیا اغیزه ونکړي.

څو کاله دمخه زه په فلوریډا کې اوسیدم، کوم چې د مرکباتو مرکز دی. فلوریډیان پوهیږي څومره چی ژمی کې ډیر ساړه وي، د نارنجونو خوږوالی زیات وی. که موږ

دومره ژر له روحي مقاومت څخه نه وای وتلي، نو زموږ د ريښو جوړښت به وخت په وخت پياوړی او ژور شوی و او زموږ ميوه به ډيره پراخه، خوږه او د خدای خلکو ته ډيره خوښه وه. موږ به پخه ونه شو چې خدای تری يې خوند اخلي. تر هغه چې موږ داسی ونه شو چې د ميوې د نشتوالي له امله له منځه ځي (لوقا ۱۳:۶-۹). موږ بايد هيڅکله د هغه څه په وړاندې مقاومت ونه کړو چې خدای موږ ته د بالغ کولو لپاره راليږلی دی.

داوود مزمور ليکونکی، د روح القدس لخوا الهام اخيستی، د خدای قانون او زموږ روحاني ودې ترمينځ قوي اړيکه رامينځته کړې. هغه په لومړی مزمور کې ليکلي:

> «بختور دی هغه څوک چې خواهش يی د خدای په شريعت کې وي او څوک چې شپه او ورځ د خدای په شريعت غور کوي.»
>
> - مزمور ۱:۱-۲

بيا په مزمور ۱۱۹: ۱۶۵ هغه چا ته ډير بصيرت ورکوي څوک چې د خدای شريعت سره مينه لري.

> «ستا د شريعت مينه وال ډېر صحت لري [له دې څخه زيات خوند واخله] او هيڅ شی د دوی د ګمراهی سبب نه ګرځي.»

مزمور ۱:۳ دا د داسې شخص برخليک بيانوي:

> «هغه د هغه ونې په څير دی چې د ويالې په غاړه کې کرل کيږي، چې په خپل موسم کې ميوه ورکوي، پاڼې يې نه وچيږي او په هر کار کې راضي وي.»

په بل عبارت، يو مومن چې په مصيبت کې د خدای په کلام کې خوښي غوره کوي د خوييدلو مخه نيسي. دا سړی به د يوې ونې په څير وي چې ريښې يې ژوری وی؛ چيرې چې روح خواړه او ځواک چمتو کوي. هغه به خپل روح د خدای د ښاه له ژورو څخه تغذيه کړي. دا به هغه بالغ کړي او هغه ځای ته ورسوي چيرې چې مصيبت به د پايلو وسيله شي. هللويا!

راځئ چې د خادم د کيسې په اړه د عيسی تفسير په ډېر تفصيل سره وڅېړو:

«نور د هغو تخمونو په څیر دي چې په تیږو کې کرل شوي دي. هغوی کلام واوري او سمدستي یې په خوښۍ ومني، مګر ځکه چې دوی په ځان کې ریښې نلري، دوی یوازې د لنډ وخت لپاره دوام کوي.»

– مرقس ۶۱:۴-۷۱

کله چې تاسو هغه ځای پریږدئ چې خدای ستاسو لپاره غوره کړی، ستاسو د ریښو جوړښت وده ورو کوي. بل ځل، تاسو به په چټکۍ سره له مصیبت څخه وتښتئ؛ ځکه چې تاسو د خپلو ریښو ژورو ته پاملرنه نه ده کړې. په نهایت کې به تاسو داسې یوې مرحلې ته ورسیږئ چیرې چې تاسو به د سختۍ یا ځورونې زغملو لپاره لږ یا هیڅ ځواک ونه لرئ. له همدې امله، تاسو یو روحاني کډوال یاست، تاسو له یو ځای څخه بل ځای ته ځئ، تاسو شکمن او ویره لرئ چې نور به تاسو سره بد چلند وکړي او تاسو به د ریښتینې روحاني لاسته راوړنې ورې نه یاست. په دې توګه، تاسو د ځان متمرکز ژوند سره مبارزه کوئ او د نورو خلکو میوه خورئ.

قابیل او هابیل ته وګورئ، د آدم لومړی زامن. کاین د خپلو لاسونو له کار څخه خدای ته ډالۍ راوړه – دا د هغه د انګورو میوه ده. دا محصول په سختۍ ترلاسه شوی. هغه باید ځمکه د تیږو، لرګیو او کثافاتو څخه پاکه کړي. هغه باید په ځمکه کوره او کرنه وکړي. باید کرل شوی وی اوبه او سرې یې ورکړې او د فصل ساتنه یې وکړه. هغه د خدای په خدمت کې ډیره هڅه وکړه. خو د دې پر ځای چې د خدای د لارې اطاعت وکړي، هغه د خپل ځان قربانۍ ته پاملرنه وکړه. دا عمل د خدای په فضل د تکیه کولو پرځای د شخصي ځواک او وړتیا له مخې د خدای عبادت نمایندګي کوي.

له بلې خوا، هابیل د اطاعت څخه اخیستل شوی ډالۍ راوړه – دا د رمې لومړی زیږون دی، چې د دوی تر ټولو غوره ډالۍ وه. هغه د کاین په څیر د راوستلو لپاره سختۍ ونه زغملې. په داسې حال کې چې هغه ډالۍ ورته ګرانه وه. دواړو زامنو اوریدلي وو چې څنګه د دوی مور او پلار هڅه کړې چې د انځر په پاڼو سره خپل بربنډ پټ کړي، د دوی د ګناه پټولو لپاره د دوی د لاس کار استازیتوب کوي. مګر خدای د منلو وړ قرباني د آدم او حوا د بې ګناه حیوان په پوستکي پوښلو سره وښودله. آدم او حوا د خپلو ګناهونو له دې نه منلو وړ پوښښ څخه ناخبره وو، مګر د خدای د لارې له نازلیدو وروسته، نه دوی او نه د دوی اولادونه له دې څخه ناخبره وو.

کاین هڅه کړې وه چې د خدای سره د منلو پرته د هغه رضا ته پام وکړي. خدای د هغه چا د قربانۍ په منلو سره غبرګون وښود چې د هغه د فضل (د هابیل قرباني) له معیارونو سره ورته راغلی او هغه څه یې رد کړل چې د "ښه او بد د پوهې" (د کاین مذهبي اعمال) په ساحه کې هڅه شوې وه. هغه بیا کاین ته لارښوونه وکړه چې که هغه ښه کړي، هغه به ومنل شي. مګر که هغه ژوند غوره نه کړي، ګناه به په هغه غالب شي.

قاین وخوییدو. د دې پر ځای چې توبه وباسي او سم کار وکړي، هغه پر ځای یی خپله غوسه په هابیل باندې واړوله. او وخوییدو. هغه هابیل ووژلو. خدای قایین ته وویل:

> «اوس ته لعنت شوی پر هغه ځمکه چس ستا د ورو وینه ستا د لاسه فریاد کوی. کله چې ته ځمکه کی کښت کړئ، دا به نور تاسو ته خپل ځواک درنه کړي. او ته به په ځمکه سرګردانه شې.»
>
> – پیدایش ۴:۱۱-۲۱

یوازینی شی حخه چی کایین ویره درلوده، دچی د خدای څخه رد شی. هغه پخپله پر ځان دا قضاوت راوست. پر هماغه توګه چی یی غوښتل د خدای تایید ور وګرځی، اوس د خپله لاسه لعنت شو. هغه تویه شوی وینی اوس لعنت را پیدا کړ. دی ځمکی اوس خپل قوت هغه ته ورنکړ او د ځمکی ثمره د ډیر کار سره را پیدا کیږی.

خوییدلی مسیحیان همدا ډول د خپل ثمری څخه لری کیږی. عیسی د کرلو په مثال کی خاوره د زړه سره مثالوی. لکه څنګه چې د قائن ځمکې شنې وې، د خوییدلی زړه خاوره هم همداسی وی. شاید خوییدلی کسان به بیا هم پخ خپل ژوند کی د خدای معجزی، حکمتونه، قوی موعظه او شفا ومومی، خو دا د روح اعطایه ده نه د روح ثمره. مونږه د خپلو ثمرو پر اساس قضاوت کیږود هغه اعطایاوی چی مونږ ته راکول شوی.

توجه وکړی چی خدای قایین ته وویل چی هغه به ددی له امله بی ثمری شی. نن په کلیسا ګانو کی ډیری کسان پریشانه او سرګردانه دی دا چې د دوی د سرود ویلو، تبلیغاتو، موعظو او داسې نورو ډالۍ د دوی د پخوانۍ کلیسا د مشرتابه لخوا نه دی منل شوې. ؛ له همدی کبله هغه ځای پریږدی. هغوی بی له هدفه منډی وهیپداسی حال کی چی له ځان سره خوییدل وړی. هغوی د یو داسی مکملی او باکی کلیسا په لټه کی دی

چې ددوی اعطایاوی قبولی کړی.

هغوی د درد، رنځ او د سرګردانۍ احساس کوی. احساس کوی د اوس حال ارمیا دی. هغوی د تعلیم څخه لری کیږی او دوی یو داسې دیدګاوی موندلی چې زه یې پیچلې مشکل بولم: «هرڅوک زما پسې دي!» دا خلک خپل ځان ته داړ ورکوي چې دوی یوازینی رنځونکي او د خدای پیغمبران دي؛ په نتیجه کی موندو چی دویتر ټولو ځان مظلومه احساس کوی. دا بلکل هماغه احساس دی چی قایین درلودهغه څه چی هغه وویل ورته غوږ ونیسۍ:

«زه به آواره او سرګردانهشم، او هر څوک چی ما پیدا کړی ما به ووژنی.»

– پیدایش ۴:۴۱

توجه وکړی چی قاین یو لوی مشکل درلود؛ ټول د هغه په لټه کی وو. نن هم همداسی ده. خوییدلی کسان فکر کوی چی ټول ددوی په لټه کی دی. د داسی لید سره دا ستونزمنه ده چی دوی ځان ریښتنی وګوری چی باید ځان بدل کړی. دوی ځانونه جلا کوي او په داسې طریقه چلند کوي چې ناوړه ګټه اخیستنې ته خلک غواړی.

«یو انزوا کوونکی شخص خپل ځاني اهداف تعقیبوي؛ هغه د هر سم قضاوت سره مبارزه کوي.»

– امثال ۱:۸۱

خدای پاک مونږ د جدایی لپاره نه یی پیدا کړی. د هغه خوښیږی چی د هغه اولاد د یو بل سره مینه محبت وکړی. هغه مایوسه کیږي کله چې موږ د خپګان احساس کوو او که موږ بل څوک د خپلې خوښۍ مسؤل ګڼو. هغه غواړي چې موږ د کورنۍ فعال غړي واوسو. هغه غواړي چې موږ له هغه څخه خپل ژوند واخلو. یو جلا شوی سړی یوازې خپلی غوښتنی تعقیبوي، نه د خدای غوښتنی. هغه هیڅ مشوره نه ترلاسه کوي او ځان فریب ته رسوي.

زه د هغه وختونو په اړه خبرې نه کوم کله چې خدای خلک د جلا کولو غوښتنه کوي او ځانونه سمبال کړي. زه هغه خلک بیانوم چې ځانونه یې بند کړي. دوی له

کلیسا څخه کلیسا ته او له یوی اړیکی څخه بلی اړیکی ته ځي او دوی په خپله نړۍ کې ځان ګوښه کوي. دوی فکر کوي هر څوک چې له دوی سره اختلاف کوي غلط او د دوی خلاف دی. دوی د خپل انزوا په مینځ کې ځان ساتي او دوی په کنټرول شوي چاپیریال کې خوندي احساس کوي چې دوی د ځان لپاره جوړ کړي دي او دوی نور د خپل شخصیتی ستونزو سره مخ نه دي. د دې پر ځای چې د ستونزو سره مخ شي، دوی هڅه کوي چې د ازموینې څخه وتښتي. د شخصیت وده چې یوازې د ننګونو او شخړو په جریان کې پیښیږي، دا له لاسه ورکول کیږي کله چې د خوییدلو دوره بیا پیل شي.

د خوییدلو په دام کی غورخیدلمانع کیږی چی خپل شخصیت وپیژنو؛ ځکه چی پر نورو تقصیرونه اچوو.

د یوې جوړې په توګه، موږ د ډیرو کلونو لپاره ښښنی او کرکه ساتلې وه. موږ داسې مرحلې ته ننوتلو چې موږ ډیر لږ ملګري درلودل او که څه هم ما په وفادارئ سره په یوې لویې کلیسا کې ګډون وکړ، ما د یوازیتوب او ناخوښئ احساس وکړ. تر هغه چې ما ستاسو کتاب "د شیطان لومی“ ولوستو. او هر څه تغییر وکړ. د خپلو خوییدلو او ښښنو سره مخامخ شوم د خدای په مرسته مخامخ شوم.

– سی. جی. (بلفسات، ایرلند)

۶

هر هغه څه چې د حرکت وی، حرکت به وکړی

"که څه هم دوی تل زده کوي، خو دوی هیڅکله حقیقت نشي پیژندلی.»

– دوم تیموتائوس ۳:۷

له ما څخه یی وپوښتل: «څه وخت باید یوه ګروه یا کلیسا پریږدو؟ تر کومه حده باید هغه ځای کی خرابی وی؟» او ما ځواب ورکړ: «چا تاسو کلیسا ته لیږلی یاست چې تاسو اوس د هغی غړی یاست؟»

هغوی ډیری وخت وایی: «خدیا!»

او زه ځواب ورکوم: «که خدای تاسو هلته لیږلی یاست هغه ځای مه پریږدئ تر هغه چی خدای تاسو د هغه ځای څخه آزاد کړی. که خدای سکوت کوی، ډیری وختونه وایی: «هیڅ څه مه تبدیلوه هغه ځای مه پریږده. په هغه ځای کی چی یی پاتی شه!»

کله چې خدای تاسو ته د وتلو امر کوي، بیا به تاسو د خدماتو شرایطو په پام کې نیولو پرته په آرامۍ سره ووځی.

«ځکه چې تاسو به خوشحاله بهر لاړ شئ، او تاسو ته به لارښوونه وشي.»
- اشعیا ۲۱:۵۵

له همدې امله، ستاسو وتل به د نورو د کړنو یا چلند پر بنسټ نه وي، بلکه د روح د هدایت پر اساس به وی! له همدې امله، د خدمت پریښودل د دې پر بنسټ ندي چې شاوخوا مسلې څومره خرابی دي.

د کلیسا یا خدمت پریښودل د خوییدلی روح سره د خدای پلان ندی. دا عمل د وضعیت په وړاندې غبرگون دی؛ د دې پر ځای چې د هغه په لارښوونو عمل وکړي. رومیان ۱۴:۸ ولولئ: «ځکه چې هغه څوک چې د خدای د روح لخوا لارښوونه کیږي د خدای زامن دي.»

نږدې هرکله چې په نوي عهد کې د "زوی" کلمه کارول کیږي، دا د دوو یوناني کلمو څخه راځي: «تِکنون» (teknon) او «هیویس» (huios). دا د "تکنون" کلمې لپاره مناسب تعریف دی.: «یو څوک چې یوازې د زیږون له امله زوی وي.»

کله چې زما لومړۍ زوی آدیسون دی دنیا ته راغی، هغه د جان بیور زوی وو؛ په ساده ډول ځکه چې دا زما او زما د میرمنې څخه راغلی وو. کله چې هغه په زیږون ځای کې او د دوی په مینځ کې و، تاسو د هغه د شخصیت له مخې نشي ویلای چې هغه زما زوی دی. کله چې کورنۍ او ملگري مو لیدو ته راغلل، دوی نشو کولی هغه وپیژني؛ پرته د هغه نوم چې د هغه د بستر څخه پورته لیکل شوی و. هغه داسی څه نه درلوده چی له نورو څخه توپیر وکړی. ادیسون، تکنونِ لیزا او جان بیور په نظر کی نیول کیږی.

نو دی ته متوجه کیږو چی «تکنونپه رومیان کی ۸: ۱۵-۱۶ یاد شوی دی. هلته ویل شوی مونږه د زوی بللو روح تر لاسه کړی، «او روح پخپله زموږ د روح سره گواهي ورکوي چې موږ د خدای اولاد یو.» کله چې یو څوک عیسی مسیح د ښتن په توگه ومني، هغه د نوي زیږون تجربې په حقیقت کې د خدای اولاد کیږي. (یوحنا ۱۲:۱ وگورۍ)

بل یوناني کلمه په نوې عهد نامې کې زامن ژباړل شوي، «هیویس» ده. دا کلمه اکثرا په نوي عهد نامې کې د هغه چا تشریح کولو لپاره کارول کیږي چې "زوی بلل کیدی شي؛ ځکه چې دا د هغه د مور او پلار ځانګړتیاوې ښیې".

کله چې زما زوی اډیسن لوی شوی و، هغه ماته کتل او د هغه چلند زما سره ورته و. کله چی شپږ کلن وو لیزا او زه یو سفر ته لاړو او هغه مو خپل مور او پلار سره یوازې پریښوده. زما مور زما میرمن ته ویل چې اډیسن تقریبا د هغه د پلار کاپي ده. د هغه شخصیت زما سره ورته و؛ کله چې زه د هغه عمر وم. اوس چې هغه لوی شوی، هغه نور هم زما په څیر ښکاري. هغه اوس د جان بیور زوی په توګه پیژندل کیدی شي؛ نه یوازې د هغه د زیږون د حقیقت له امله، بلکې د هغه د پلار د ځانګړتیاوو او شخصیت له امله.

نو راځئ چې دا نور ساده کړو: یوناني کلمه "ټیکنون" معنی لري "ځوان ماشومان یا زامن" او د "هیویس" کلمه اکثرا "لوی اولاد" تشریح کوي.

بیا رومیان وګوری ۸:۱۴: «ځکه چې هغه څوک چې د خدای د روح لخوا لارښوونه کیږي د خدای زامن دي.» موږ دلته په روښانه توګه لیدلی شو چې د څه معنی د بالغ زامن دي چې د خدای د روح لخوا رهبري کیږي. نابالغ مسیحیان، لږ احتمال لری چې د خدای د روح لارښوونې تعقیب کړي. دوی اکثرا حالاتو ته د خپلو احساساتو یا عقل سره عکس العمل ښیې. دوی تر اوسه نه دي زده کړي چې د خدای د روح د رهبرئ سره سم عمل وکړي.

لکه څنګه چې اډیسن وده کوي، د هغه شخصیت هم وده کوي. لکه څنګه چې هغه بالغ کیږي، زه کولی شم هغه ته نور مسؤلیت ورکړم. دا د هغه لپاره غلط دی چې نابالغ پاتې شي؛ د خدای اراده دا نه ده چې موږ په ماشومتوب کې پاتې شو.

یو له هغو لارو څخه چې زما د زوی اډیسن شخصیت وده وکړه د سختو شرایطو له لارې وه. کله چې هغه ښوونځي ته لاړ، هغه د ځینو "د زورور ماشومانو" سره مخ شو. کله چې ما د ځینو لارو څخه واورېدل چې دا ماشومان زما زوی زوروی یا هغه شیان چې دوی ورته ویلي، ما پریکړه وکړه چې ګام پورته کړم او د دې په اړه یو څه وکړم. خو ژر پوه شوم چې دا یو غلط عمل دی. ځکه چې زما مداخله به د اډیسن د ودې مخه ونیسي.

په دې توګه، ما او زما میرمن په کور کې هغه ته مشوره ورکړه او هغه یې چمتو کړ ترڅو هغه په سمه توګه په ښوونځي کې د ځورونې سره مخ شي. د هغه شخصیت د هغه د رنځونو په مینځ کې زموږ د مشورې په اطاعت کولو سره وده وکړه. دا د هغه څه سره ورته دی چې خدای زموږ سره کوي. مقدس کتاب وایی: «که څه هم [عیسی] د [هیویس] زوی و، هغه د هغه کړاوونو له لارې اطاعت زده کړ چې هغه یې زغملی و.» (عبرانیان ۵:۸)

زموږ فزیکي وده د وخت کار دی. د دوه کلن ماشوم لوړوالی به هیڅکله ناڅاپه ۱۸۰ سانتي متره نه شی. فکري وده هم د زده کړې له لارې ترسره کیږي. په ورته ډول، روحاني وده نه د وخت خبره ده او نه د زده کړې خبره ده، مګر د اطاعت عمل دی. اوس راځئ چې هغه څه ته پام وکړو چې پطرس یی وایي:

> «له همدې امله، له هغه وخته چې مسیح د بدن په ډګر کې رنځ وخوړ، تاسو هم باید په ورته عزم سره وسله ولرئ، ځکه چې هغه څوک چې د بدن په حقیقت کې رنځ لري نور ګناه نلري.»
>
> – اول پطرس ۴:۱

هغه څوک چې ګناه یې پریښوده د خدای بشپړ اطاعت کوونکی ماشوم دی. هغه یو بالغ کس دی. هغه د خدای لارې غوره کوي، نه خپل. کله چې موږ په ننګونو او سختیو کې د روح القدس لخوا ویل شوي د خدای کلام اطاعت کوو، موږ بالغ یو. د مقدس کتاب په اړه زموږ پوهه کلیدي نه ده، مګر اطاعت دی.

اوس موږ په یو دلیل پوهیږو چې ولې هغه خلک چې کلونه کلونه مومنان دي او کلیسا ته راځي، د انجیل آیتونه حواله کولی شي، ډیری واعظونه یې اوریدلي او ډیری کتابونه یې لوستلي، لاهم روحاني پوخونه اغوندي. هرکله چې دوی له سختو شرایطو سره مخ کیږي، دوی د خدای د روح لخوا د عمل کولو پرځای په خپله لاره کې د ځان ساتنې په لټه کې دي. دوی "تل زده کوي، مګر هیڅکله د حقیقت پوهه ته نه راځي" (۲ تیموتیس ۳: ۷). دوی د حقیقت پوهه نه ترلاسه کوي، ځکه چې دوی یې نه پلي کوي.

که موږ وده وکړو او بالغ شو، موږ باید اجازه راکړو چې حقیقت زموږ په ژوند کې کار وکړي. دا کافي نه ده چې په منطقي توګه ورسره موافق وي، مګر اطاعت نه کوي. حتی که موږ زده کړې ته دوام ورکړو، موږ به هیڅکله د نافرمانۍ له امله بالغ نه شو.

د ځان ساتنه

خوییدل، د ځان ساتنې لپاره یو عام عذر د نافرمانۍ لپاره دی. د ځان ساتنې غلط احساس شتون لري، د خوییدلو ته پناه ده، کوم چې موږ د خپل شخصیت نیمګړتیاو لیدلو مخه نیسي.؛ ځکه موږ پړه پر بل چا اچوو. موږ د خپل رول، زموږ ناپاکۍ، یا زموږ ګناه سره مخ نه یو؛ ځکه چې یوازې خوییدلو شیانو ته فکر کوو. له همدې امله، د داسې مقاومت له امله، خدای زموږ د شخصیت د پراختیا هڅه کوي. هغه څوک چې خوییدلی وي د خوییدلو له سرچینې څخه تښتي او او بالاخره په روحاني سرګردان بدل شي.

په دې وروستیو کې یوې میرمنې د خپلې یوې ملګرې په اړه وویل چې کلیسا یې پریښوده او بلې کلیسا ته لاړه. هغه خپل نوی شپون ته د ډوډۍ بلنه ورکړه. د دوی د خبرو په مینځ کې، شپون له هغې څخه وپوښتل چې ولې هغې خپله کلیسا پریښوده او هغه د ټولو هغو ستونزو په اړه خبرې وکړې چې هغې د خپلې پخوانۍ کلیسا په مشرۍ کې درلود.

شپون غوږ شو او هغه یې ارامه کړه. زه د تجربې څخه پوهیږم چې هغه شپون هوښیارۍ و چې هغه د خدای د کلام له لارې هغه وهڅوي چې د هغې د خپګان او انتقادي چلند سره معامله وکړي. که اړتیا وي، شپون باید وړاندیز وکړي چې سړی بیرته خپلې کلیسا ته راشي تر هغه چې خدای هغه له دې کلیسا څخه وباسي.

کله چې خدای تاسو په آرامښت کې راولي، تاسو به نور د فشار لاندې نه یاست چې نورو ته ستاسو د وتلو توجیه وکړئ، یا تاسو به د قضاوت کولو یا د خپلې پخوانۍ کلیسا ستونزې په انتقادي توګه افشا کولو لپاره تر فشار لاندې نه یاست. زه پوهیدم چې یو څه وروسته دا ښځه به خپل نوي شپون او د هغه مشرتابه ته داسې عکس العمل وښیې لکه څنګه چې هغه خپل پخواني شپون ته وښود. کله چې موږ په زړه کې وخوییږو، موږ هر څه د هغې سره سم کوو.

یوه پخوانۍ کیسه ده چې د دې وضعیت سره سمون لري او دا د هغه ورځو پورې اړه لري کله چې کډوال لویدیځ ته لاړل. یو حکیم سړی د نوي لویدیځ ښار څخه بهر په غونډۍ ولاړ و. کله چې کډوال له ختیځ څخه راغلل، حکیم سړی لومړی سړی و چې ټولنې ته د ننوتلو دمخه یې ولیدل. دوی په لیوالتیا وپوښتل چې د ښار خلک څنګه دي؟

هغه ورته د یوې پوښتنې سره ځواب ورکړ: «هغه ځای چې تاسو پریښود د هغی ځای خلک څنګه وو؟»

ځینو وویل: «هغه ښار چې موږ ترې راغلی یو یو بد ښار و. خلکو په بې رحمۍ سره خبرې کولې او د بې ګناه خلکو څخه یې ګټه پورته کوله. له غلو او درواغو ډکه وو!»

هغه حکیم سړی ځواب ورکړ: «دا ښار هم د هماغه ښار پشان دی چی تاسو پریښودی دی.»

دوی د هغه سړي څخه مننه وکړه چې دوی یې له هغه ناورین څخه وژغورل چې دوی یې ځان ته راوړی و، او بیا د لویدیځ لور ته لاړ.

بیا د مهاجرینو یوه بله ډله راغله او ورته پوښتنه یې وکړه: «دا ښار څه ډول دی؟»

هغه حکیم بیا وپوښتل: «هغه ځای چی تاسو پریښود د هغی ځای خلک څنګه وو؟»

هغوی ځواب ورکړ: «هغه ځای عالي وو! موږ ګران ملګري درلودل. هرچا د نورو سره مینه درلوده. هیڅکله کمي نه وه؛ ځکه چې ټولو یو بل ته پاملرنه کوله. که یو چا لوی پلان درلود، ټوله ټولنه به د مرستې لپاره راټولیدل. د هغه ځای پریښودل مونږ لپاره ګران وو، خو موږ مجبور یو چې د خپل راتلونکي نسل لپاره فکر وکړو؛ له همدې امله موږ لویدیځ ته د مخکښانو په توګه راغلي یو.»

حکیم سړي ورته هغه څه وویل چې بلې ډلې ته یې وویل: «دا ښار هم د هماغه ښار پشان دی چی تاسو پریښودی دی»

دی خلکو په خوشحالۍ ځواب ورکړ: «راځۍ چی همدلتع پاتی شو!». د دوی د تیرو اړیکو په اړه د دوی چلند د دوی د راتلونکو اړیکو لپاره ساحه وه.

لکه څنګه چې موږ کلیسا یا اړیکه پریږدو، دا ورته لاره ده چې موږ کلیسا یا نورو اړیکو ته ننوځو. عیسی په یوحنا کی وویل ۲۰:۲۳: «که تاسو د چا ګناهونه وبخښئ، هغه به وبخښل شي؛ او که تاسو د یو چا ګناهونه بې بخښنه پریږدئ، دوی به بی بښنی پاتې وي.»

کله چی خوییږو او کرکه پخپل زړه کی پریږدو، په حقیقت کی، مونږه د نورو ګناهونه پېټوو. که موږ کلیسا پریږدو او د تریخولی او نفرت سره اړیکه ونیسو، د دې چلند سره، موږ راتلونکی کلیسا یا راتلونکی اړیکو ته ننوځو. پدې حالت کې، کله چې

ستونزې رامينځته شي، نو دا به زموږ لپاره اسانه وي چې راتلونکی اړيکه پريږدو. په دې توګه، موږ نه يوازې د زيانونو سره مخ يو چې زموږ په نوي اړيکو کې پيښيږي، بلکې پخوانی تاوانونه هم ورسره اضافه کيږي.

احصايې ښيي چې له ۶۰-۶۵٪ طلاق شوي خلک بيا له بيا واده کولو وروسته جلا کيږي. هغه طريقه چې يو سړی خپل لومړی واده پريږدي، دا د هغه د دويم واده لاره ټاکي. د لومړی ميرمنې يا خاوند لپاره د بخښنې نشتوالی د دويم ميرمنې يا خاوند لپاره د بخښنې مخه نيسي. دا ډول خلک يوازې په بل اړخ تورنوي او دوی په خپل رول او د دوی ناسم ځانګړتياوو ته سترګې په لار دي. په دې توګه، مسلې د دوی لپاره خورا ستونزمن او حاد کيږي او د يو بل د ژوبليدو دوه مخی ويره هم پر دوی مسلطه ده.

دا اصل يوازې په واده او طلاق پورې محدود نه دی، مګر دا په ټولو اړيکو کې کارول کيدی شي. يو سړی چې پخوا يې د بل خادم لپاره کار کړی و، موږ ته راغی چې زموږ په خدمت کې کار وکړي. هغه د خپل پخواني مشر څخه ناراضه و او دا د څه مودې راهيسې روانه وه. ما احساس وکړ چې خدای ما ته لارښوونه کوله چې له هغه څخه وغواړم چې زموږ سره همکاري وکړي. ما باور درلود چې هغه د خپل ناراضی د لرې کولو په بهير کې و.

ما د هغه پخواني مدير ته زنګ وواهه او د دې کس سره د مرستې او زموږ د خدماتو ټيم سره د کار کولو په اړه خپل پلان شريک کړ. هغه زه وهڅولم او فکر يې وکړ چې دا يو ښه اقدام و؛ ځکه چې ما دوی دواړه ليدلي وو. هغه په دې باور و چې د شفاهي بهير بشپړ کيدی شي پداسې حال کې چې هغه زموږ سره کار کاوه. ما دوی دواړو ته وويل چې دا زما دعا ده چې د دوی اړيکې روغ شي او بيرته عادي حالت ته راشي.

کله چې هغه سړی زموږ په خدمت کې شامل شو، نږدې سمدستي ستونزې رامنځته شوې. زه يوازې د لنډمهاله راحت لپاره می داسی فکر وکړ. داسې بريښي چې هغه نشي کولی د خپلې پخوانی اړيکې هاخوا حرکت وکړي. دې تراو د هغه ذهن اشغال کړ چې د هغه پخوانی اړيکې هاخوا ګام پورته کړي; هغه حتی زه تورن کړم چې د خپل پخواني مشر په څير ورته کارونه کوم.

انديښمن وم؛ ځکه چې د دې سړي خوښي زما لپاره خورا مهمه وه چې هغه زما لپاره د يو کارمند په توګه څه کولی شي. ما د هغه لپاره استثناوې کړې وې چې پر نورو

کارمندانو کې نه پلي کیدی؛ ځکه چې ما غوښتل د هغه د شفا شاهد شم. هغ وروسته د دوو میاشتو استعفا ورکړه؛ ځکه چې هغه فکر کاوه چې هغه د پخوا په څیر په ورته حالت کې پاتې دی. هغه د تللو پر مهال وویل: «جانهزه نور د هیڅ خادم لپاره کار نه کوم!»

د تللو پر مهال، هغ ته می برکت ورکړ. مونږه د هغه او د هغه د میرمن سره مینه لرو. تریخ حقیقت دا دی چې د هغه په ژوند کې یو قوي غږ او دعوت شتون لري؛ په هماغه برخه کې چې هغه پریښوده؛ البته، دا پدې معنی نه ده چې هغه به په نورو برخو کې بریالي نشي.

د هغه له وتلو وروسته، زه اندیښمن وم؛ نو خدای ته مې فریاد وکړ: «هغه ولې دومره ژر له موږ څخه ووتلو؟ ; پداسې حال کې چې موږ دواړو احساس کاوه چې دا سم کار دی؟»

څو اونۍ وروسته، خدای د دې پوښتنې ځواب لپاره زما یو هوښیار شپون ملګری وکاراوه. هغه وویل: «ډیری وخت، خدای خلکو ته اجازه ورکوي چې له داسې شرایطو څخه وتښتي چې دوی په زړونو کې له مینځه لاړ شی؛ پداسې حال کې چې هغه خوښوي چې د دې شرایطو سره مخ شي.»

بیا د الیاس کیسه چې د ایزابیل څخه تښتیدلی و، بیانه کړه (اول پادشاهان ۱۸-۱۹ وګورئ). الیاس لا دمخه د بعل او اشیرا پیغمبران وژلي وو. دا هغه سړي وو چې خلک یې بت پرستۍ ته رهبري کړل او د ایزبل په میز یې ډوډۍ خوړله. کله چې ایزابیل دا واورېدل، هغې ګواښ وکړ چې په څلورویشتو ساعتونو کې به ایلیا ووژني.

خدای غوښتل ایلیا د هغه سره مخ شي، خو ایلیا وتختیدو. هغه دومره نا امیده شوی و چې غوښتل یی مړ شی. هغه د ماموریت د ترسره کولو په حالت کې نه و. خدای یوه فرښته ولیږله چې هغه ته دوه ډوډۍ ورکړي او هغه ته یې اجازه ورکړه چې د حوریب غره ته د څلویښتو ورځو او شپې لپاره وتښتي.

کله چې الیاس راغی، لومړی شی چې خدای ترې وپوښتل دا و: «ایلیا دلته څه کوې؟»

دا سوال څه عجیبه ښکاریدو. خدای د هغه د سفر لپاره ډوډۍ او بیا اجازه ورکړه؛ آیا یوازې ددی لپاره چی د هغه څخه دا پوښتنه وکړی؟!: «دلته څه کوې» خدای پوهیدو چی ایلیا مجبوره وو چی ددی وضیعت څخه وتختی. له همدی کبله یی هغه ته دا اجازه

ورکړه؛ که څه د سواله یی معلومیده چی دا د هغه اصلی نقشه نه وه.

بیا یی ایلیا ته وویل: «پر هماغه لاره چی راغلی ی بیرته لاړ شه او د دمشق بیابان ته لاړ شه. کله چی ورسیدی، ییهو د نمشی زوی د اسراییلو پاچا په ډول مسح کړه. الیشع د شافاط زوی، او آبِل‌مِحولَه هم مسح کړه ترڅو ستا پر ځای نبی شی."(اول پادشاهان ۱۹: ۱۵- ۱۶) دا ماموریت د ایلیا په واسطه سر ته ونرسید، خو د هغه د ځای ناستی په واسطه دا کار سرته ورسید.

هغه شپون ماته وویل: «که موږ په ځان کې دننه مجبور یو چې له سختو حالاتو سره مخ نه شو، خدای په حقیقت کی موږ آزادوي ؛ که څه هم د هغه دا اراده نه وی!»

څه وخت وروسته یو بل حکایت می د اعدادو ۲۲ کتاب څخه ولید چی دا ټکی روښانه وی. بلعام غوښتل اسراییل لعنت کړی؛ ځکه چې دا په شخصي توګه د هغه لپاره لوی انعام و. هغه د لومړی ځل لپاره د خدای څخه وپوښتل آیا کولی شی لاړ شی، خو خدای هغه ته دا ښکاره کړه چی د خدای دا اراده نه دی چی هغه لاړ شی. کله چی شاهزاده موهاب هغه ته د ډیرو ډالیو او پیسو سره راستون شو، بلعام بیا خدای ته ورغی. دا احمقانه ده چی فکر وکړو چی دی پیره د ډیرو پیسو له امله خدای بلعام ته اجازه ورکړی چی هغه لاړ شی.

خو دی پیره خدا یبلعام ته وویل چی لاړ شی. نو ولی خدا یخپل نظر تبدیل کړ ځواب دا دی چی د خدای نظر تبدیل شوی نه دی؛ بلکه بلعام پخپل زړه کی واداره شو جی لاړ شی، له همدی کبله خدا یهم اجازه ورکړه چی لاړ شی، او ګورو چی هغه کله لاړو د خدای غضب پر هغه ډیر شو.

موږ کولی شو خدای د هغه څه په اړه ناراضه کړو چې هغه دمخه موږ ته خپله اراده څرګنده کړې وی. بیا هغه موږ ته اجازه راکوي چې هغه څه وکړو چې موږ يې غواړو؛ حتی کله چې دا د هغه اصلي پلان او ارادې خلاف وي او زموږ لپاره غوره نه وي.

د خدای نقشی مونږ ته هغه لاری ښکاره کوی چی مونږه د هغه لارو پر تلو نه غواړو لاړ شو. او اوس هم د هماغه شی څخه تختو چی زمونږه ژوند ته استحکام ورکوی. د خوییدلو څخه امتناع، مونږه د مشکلاتو نه خلاصوی، بلکی یوازی د موقت وخت لپار تسکین راکوی خو د مشکلاتو ریښی هماغسی باتی کیږی.

زما تجربه ددغه ځوان سړی یره چی د لنډ وخت لپاره یی ماسره همکاری کړی ده

هم ماته د خوییدلو او د اړیکو یوه تجربه راکړه. غیرممکن دی چی هغه چا چی خبلی اړیکی د خوییدلو لپاره پریخی دی، د هغو ی سره ښی اړیکی ټینګی کړو. شفا باید ومومی. که څه هم هغه ویل چی خپل پخوانی رهبر یی بخښلی دی، خو په واقیعت کی داسی نه وه.

مینه تېروتنه هېروي ؛ ځکه چې د راتلونکي لپاره هیله شته. که مونږ واقغا د خوییدلو څخه کامیابه شوی یو، صمیمانه د سولی په طرف ځو. دا ممکن سمدستي شتون ونلري، مګر زمونږ په زړونو کې، مونږ به د اړیکو د ښه کولو او بیا رغونې لپاره فرصت ولټوو. ډیریٔ وخت وروسته زما یو حکیم ملګری داسی وویل: «یو پخوانی متل دی چې کله سپی د جوش اوبو سره وسوزول شي، هغه به حتی د سړو اوبو څخه ویره ولري.» نن ورځ مونږ څومره د تازه یخ اوبو څخه ویره لرو ځکه چې مونږ یو ځل سوځیدلی یو او د بخښلو توان نه لرو؟!

عیسی زمونږ د زخمونو د درملنې لپاره لیواله دی؛ مګر مونږ اکثرا هغه ته اجازه نه ورکوو. ځکه چې دا لاره د پریکړې کولو لپاره اسانه لاره نه ده. مګر مونږ باید پوه شو چې د عاجزیٔ او ځان انکار لاره د روحاني درملنې او بلوغ لامل کیږي. دا یوه پریکړه ده چې د بل چا خوښي د خپل ځان په وړاندې غوره وګڼو؛ اودا هغه وخت کیږی چې هغه کس مونږ ته سخت زیان رسولی وی.

غرور دا لاره نشي نیولی؛ بلکه، یوازې هغه څوک چې د رد کولو په خطر کې د سولې کولو لیوالتیا لري کولی شي پدې ستونزمنه لاره پرمخ لاړ شی. هغه کوره هغه لاره ده چې د ذلت او خواریٔ لار ده او هم دا هغه لاره ده چې د ژوند لاره ده.

هغه څه چې د خدای په حضور کې زده کوو، د انسان څخه يې نه شو زده کولای!

«د شيطان لومی» کتاب مې ولوست. د هغهې ورځې وروسته مې د خدای کلام په پوهيدو کې تغيير راغلی. زه د يوې ډيرې دردونکې ستونزې سره مخ وم او که ما دا کتاب نه وای لوستلی، زه به د تل لپاره بند پاتې شم.

– اف. ان. (مالزی)

۷

قوي بنسټ

نو خدای یهوه ته داسی وویل: اوس زه په صهیون کې د بنسټ ډبره ږدم, ازمویل شوی ډبره او د قوي بنسټ لپاره قیمتي ډبره ; هغه څوک چې باور لري او نه ډاریږي.»

- اشعیا ۲۸:۱۶

«; هغه څوک چې باور لري او نه ډاریږي.» هغه څوک چې بېړه کوي بې ثباته سړی دی؛ ځکه چې د هغه کړنې سم بنسټ نه لري. دا شخص په اسانۍ سره د ځورونې او ازموینو په طوفانونو کې تیریږي. د مثال په توګه، پام وکړئ چې شمعون پطرس ته څه پیښ شوي.

عیسی قیصریا فیلیپی ته ننوتل او د خپلو پیروانو څخه یې پوښتنه وکړه: «د خلکو

په نظر د انسان زوی څوک دی؟" (متا ۱۶:۱۳) ځینو پیروانو په لیوالتیا سره د عیسی د طبیعت په اړه د خلکو نظرونه شریک کړل. عیسی انتظار وکړ تر هغه چې دوی خبرې پای ته ورسوي، بیا یې هغوی ته وکتل او په ښکاره یې وپوښتل: «تاسو څه وایی؟ ستاسو په نظر زه څوک یم.» (آیت ۱۵)

زه ډاډه یم چې زما ځرګندونې د ډیری شاګردانو په مخونو کې له ویرې او ګډوډۍ ډکې وې؛ لکه څنګه چې په نیمه خوله وازه فکر ته تلل. ناڅاپه، هغه سرې چې د خبرو کولو او د نورو نظرونو ځرګندولو ته لیواله وو، خاموش شول. شاید دوی هیڅکله له ځانه دا پوښتنه په جدي توګه نه وه کړې، او اوس د دې موضوع په پام کې نیولو سره دوی پوهیدلي چې دوی هیڅ ځواب نه لري.

عیسی هغه څه وکړل چې هغه د دوی سره خورا ښه کوي. هغه د دوی د زړونو موقعیت په یوه پوښتنی سره وټاکه او دوی ته یې د هغه څه ریښتیني پوهه ورکړه چې دوی پری پوهیده او یا نه پوهیدل. دوی د نورو د تصوراتو تر څنګ ژوند کاوه؛ دوی پر خپل زړونو کی چی عیسی حوک دی نه وو تیر کړی.

شمعون، چې د عیسی لخوا د پطرس نوم ورکړل شوی و، د پیروانو په منځ کې یوازینی کس و چې ځواب یې ورکړ. او بی مقدمی یی وویل: «ته یی مسیح، د خدای زوی!» (متا ۱۶:۱۶)

بیا عیسی ورته ځواب ورکړ: «ای د یونا زویه شمعونه دا جسم او وینې تا ته دا حقیقت ندی ځرګند کړی، مګر زما پلار چې په آسمان کې دی.» (آیت ۱۷)

عیسی ددی کاشفی منبع هغه ته تشریح کړه. پطرس دا د نورو د تعلیم څخه نه وو زده کړی، بلکی خدای دا هغه ته ښکاره کړی وو.

شمعون پطرس د روحانی او الهی تعلیمونو ته ډیر خوښی ځرګنده کړی وه. ډیری سوالونه هغه پوښتل. هغه کس وو چې پر اوبو لاړو؛ پداسی حال کی چې ۱۱ نورو شاګردانو د هغه تماشا کوله. هغه هغه کس وو چې د نورو د شخصی نظرونو خاطره هلته نه وو پاتی شوی. هغه فوښتل مستقیما د خدای څخه واوری.

د عیسی په اړه دا ځرګنده شوې پوهه د هغه د پوهې له لارې نه وه ترلاسه شوې، بلکه، دا یوه ډالۍ وه چې د هغه د لوړې په ځواب کې د هغه په زړه کې روښانه شوه. نورو هم هغه څه لیدلي او شاهدي یې ورکړې وه چې شمعون پطرس ولیدل او شاهدي

يې ورکړه. مګر دوی د پطرس په څير تنده نه درلوده چې د خدای په اراده پوه شي.

اول یوحنا ۲۷:۲ وايي: «مګر زه باید ستاسو په اړه ووایم، هغه مسح چې تاسو د هغه څخه ترلاسه کړی په تاسو کې پاتې کیږي او تاسو اړتیا نلرئ څوک تاسو ته تعلیم درکړي. بلکه، د هغه مسح کول تاسو ته د هرڅه په اړه تعلیم درکوي. هغه مسح ریښتنی ده، نه دروغ. نو په هغه کې پاتې شئ لکه څنګه چې هغه تاسو ته ښوولي دي.»

دا مسح کول شمعون پطرس ته تعلیم ورکړ. هغه هغه څه واورېدل چې نور يې ويل او بيا يې هغه څه ته وکتل چې خدای نازل کړی و. کله چې موږ د خدای لخوا نازل شوی پوهه ترلاسه کوو، هیڅوک نشي کولی موږ ته حرکت راکړي. کله چې خدای موږ ته یو څه ښکاره کوي، دا مهمه نده چې ټوله نړۍ څه وايي. دوی نشي کولی زموږ زړونه بدل کړي.

بیا عیسی شمعون پطروس او نورو شاګردانو ته وویل: «زه دا هم وایم چې ته پطرس يې، او په دې ډبره به زه خپله کلیسا جوړه کړم، او د مرګ ځواک به په دې غالب نشي.» (متا ۱۸:۱۶) پدې توګه، موږ په څرګنده توګه ګورو چې د خدای په نازل شوي کلام کې یو قوي بنسټ شتون لري. په دې شرایطو کې، پطرس پوهیده چې عیسی د خدای زوی دی.

روښانه کلام

ما ډیری وخت جماعتونو او اشخاصو ته ویلي دي چې کله چې زه موعظه کوم، زما په غږ کې د خدای غږ واورئ. ډیری وخت موږ د نوټونو په اخیستلو کې دومره بوخت یو چې موږ یوازې هغه څه ثبت کوو چې ویل کیږي. دا د انجیل او د هغې تفسیر ذهني پوهه رامینځته کوي، چې د فکري پوهې په نوم یادیږي.

کله چې موږ یوازې عقلي پوهې ته راځو، دوه شیان واقع کیدی شي: الف) موږ په اسانی سره د هایپ یا احساساتو سره مخ یو یا ب) موږ د خپل عقلي ځواک لخوا محدود کیږو. مګر دا یو قوي بنسټ ندی چې عیسی خپله کلیسا جوړه کړی. هغه وویل چې د هغه کلیسا د نازل شوي کلام پر بنسټ ولاړه ده، نه په یاد شوي آیتونو!

کله چې موږ د یو مسح شوي خادم خبرې اورو یا یو کتاب لولو، موږ باید هغه کلمې یا جملې وګورو چې زموږ په روح کې دفن کیږي. هغه د خدا یکلام دی چې مونږ ته ښکاره کیږی چې روحاني رڼا او پوهه وړاندې کوي. لکه څنګه چې زبور لیکونکی وايي: «ستا د

کلام موندنه رڼا ورکوي او ساده ذهنونه پوهوی.» (مزمور ۱۱۹:۱۳۰) د هغه خبرې کشف کول زموږ په زړونو کې نه زموږ په ذهنونو کې دی چې رڼا او وحی راوړي.

ډیری وختونه یو خادم ممکن د یوې ځانګړې موضوع په اړه خبرې وکړي، مګر دا خدای دی چې زموږ په زړونو کې بل څه روښانه کوي؛ یا شاید خدای به د هغه خادم په خوله کې داسی الفاظ واچوي چی دا خبرې به په ما کې د وحی لامل شي. په دواړو لارو کې، د خدای کلام ما ته نازل شوی. په دې توګه، موږ له سادګۍ او بې تجربې (د پوهاوي نشتوالي) څخه بلوغ ته (بشپړ پوهه) ته بدلون ورکوو. زموږ په زړونو کې دا روښانه کلام هغه بنسټ دی چې عیسی وویل چې هغه به پری خپله کلیسا جوړه کړي.

عیسی خپل نازل شوی کلام له ډبرې سره تشبیح کړه. ډبره د ځواک او استحکام خبرې کوي. موږ د دوو کورونو کیسه په یاد لرو، یو یې په ډبرې او بل یې په شګو جوړ شوی وه. کله چې مصیبتونه لکه ځورونې، غم او مصیبت راشي، طوفان به په دواړو کورونو برید وکړي او په شګو باندې جوړ شوی کور به ویجاړ شي.؛ په داسې حال کې چې په ډبره باندې جوړ شوی دی ټینګ پاتې کیږي.

بعضی وختونه هغه وارد چی مونږه ورته ضرورت لرو نشو کولای په مقدس کتاب کی پیدا کړو. د مثال په توګه له چاسره واده وکړو؟ چیری باید کار وکړو؟ کومی کلیسا ته لاړ شو؟ او داسی نور. موږ باید د دې پریکړو لپاره د خدای نازل شوي کلام هم ولرو. پرته له دې، زموږ پریکړې به هیڅ کار ونکړی.

هغه څه چی خدای د خپل روح په واسطه ښکاره کوی د هغی مانع کیدلی څوک نشی. دا باید زموږ د ټولو کارونو بنسټ وي. بی له دی نه هغه ټول مصیبتونه او امتحانونه، به مونږ خوییدلو ته برابر کړی. یوځل بیا موږ په یاد راولو چې عیسی د هغه کلام په اړه څه ویلي چې اوریدل کیږي او په جوش سره ترلاسه کیږي، مګر زموږ په زړونو کې ریښه نه نیسي.

> «نور د هغو تخمونو په څیر دي چې په تیږو کې کرل شوي دي. دوی کلام اوري او سمدستي یې په خوښی ومني. مګر په ځان کی ریښه نه لرید لنډ وخت لپاره پاتی کیږی. کله چې د کلام له امله مشکل یا ځورول کیږي، دوی په دام کې راځي.»
>
> – مرقس ۴:۱۶-۱۷

موږ کولی شو په اسانۍ سره د ریښې او اساس ټکي ځای په ځای کړو، ځکه چې دا دواړه د یو باثباته، رغنده عنصر او د نبات یا ودانۍ لپاره د ځواک سرچینه ده. هغه څوک چې د خدای کلام سره نه مکشوف کیږي، هغوی چې کله طوفان راشي خوییږي.

څومره خلک د هغه پیروانو په څیر دي چې عیسی ورسره مخ شوي؟ آدوی د هغه څه سره سم ژوند کوي چې دوی د نورو له وینا یا تبلیغ څخه اوریدلي دي. د نورو نظرونه او څرګندونې د حقیقت په توګه منل کیږي؛ پرته له دې چې د روح د مشورې یا شهادت په لټه کې وي. موږ یوازې ژوند کولی شو او هغه څه اعلان کړو چې د خدای لخوا موږ ته نازل شوي. دا هغه څه دي چې عیسی خپله کلیسا پرې جوړوي.

ما وخت یو سکرتر درلود چې په خوښۍ سره د یو ځوان سره ملګری وه چې د کلیسا لپاره یې هم کار کاوه. دوی ورځ په ورځ نږدې کیدل. هرڅوک پوهیده چې دا اړیکه به واده ته لاړه شي. دوی لا دمخه په دې اړه جدي خبرې کړې وې. د یکشنبې په شپه، لوی شپون دوی ته بلنه ورکړه او ویې ویل: «خدای وویل چې تاسو دواړه به یو بل سره واده وکړئ.»

بل سهار زما سکرتر دفتر ته راغی. هغه ډېر خوښ و، هغه له ما څخه وغوښتل چې له دوی دواده عقد وکړم او ما وویل چې دا به ماته ویاړ وي. ما د دوی سره د مشورې لپاره د لیدو وخت وټاکه. خو زه دننه نا ارامه وم.

کله چې دوی زما دفتر ته ننوتل، زما روح یې نارامه شو. ما خپل سکرتر ته وکتل او ومې پوښتل چې ایا هغه پوهیږي چې دا ځوان څوک دی چې خدای د هغې لپاره غوره کړی دی؟ هغ په لیوالتیا او پریکړه کونکي ځواب په مثبت ډول راکړ. بیا مې سړي ته وکتل او پوښتنه مې وکړه: «ایا ته په دې باور لرې چې له دې نجلۍ سره واده د خدای خوښه ده؟» هغه ماته د یوې شیبې لپاره د نیمې خلاصې خولې سره وکتل، بیا یې سر ټیټ کړ او ویې ویل: «نه، مطمئن نه یم!»

ما دواړو ته وکتل او ځوان ته مې وویل: «زه به ستاسو د واده عقد ونه کړم او دا مهمه نده چې چا ستاسو لپاره نبوت وکړ یا هغه څه وویل. زه پروا نه لرم چې څومره خلکو ویلي چې تاسو دواړه به یوه ښکلې جوړه ووسۍ. که خدای ستاسو په زړه کې خپله اراده نه وي ښکاره کړې، تاسو ته اجازه نشته چې د واده ژوند پیل کړئ.»

او ما دوام ورکړ: «که تاسو واده وکړئ پرته له دې چې خدای تاسو ته د هغه د کامل

ارادې په توګه ښکاره کړي، کله چې طوفان راشي – کوم چې به خامخا راځي – تاسو به شک وکړئ او وبه وایاست: «که ما له بلې نجلۍ سره واده کړی وای؟ ایا ما به دا ستونزې درلودې؟ ما باید داې ترلاسه کړی وای چې دا د خدای اراده وه. زه د بندیدو احساس کوم.» بیا به ستاسو زړه سترې او مایوسه شي او تاسو به نشئ کولی د هغه مصیبتونو سره مقاومت وکړئ چې ستاسو ژوند ته زیان رسوي. تاسو به یو حساس شخص یاست چې ستاسو په ټول چلند کې بې ثباته وي.

ما دوی ته وکتل او ومې ویل چې زموږ لپاره د بلې ناستې لپاره هیڅ دلیل شتون نلري. هلک راحته شو، په داسې حال کې چې نجلۍ ډېره اندېښمنه وه. بله اونۍ زما په دفتر کې خورا سخته اونۍ وه. مګر زه پوهیدم چې ما ریښتیا ویلي دي. دا زما د سکرتر لپاره د ازموینې وخت و. که خدای ریښتیا له هغې سره خبرې کړې وې چې دا سړی د هغې میړه دی، هغې باید په خدای باور کړي وای ترڅو دا خبره هغه ځوان سړي ته ښکاره شوې هم وای او هغه د خدای او زما په لور د خوییدلو څخه پاک پاتې شوی وای. ما خپل سکرتر ته وویل چې له هغه څخه لرې شه او هغه ته د خدای څخه د اوریدو فرصت ورکړه. هغې همداسې وکړل.

درې اونۍ تیرې شوې او دوی د بلې ناستې غوښتنه وکړه او ما سمدلاسه د خوښۍ احساس وکړ. دا ځل چې دوی دفتر ته ننوتل، نو سړي راته په سترګو کې رڼا وکتل او ویې ویل: «اوس زه پوهیږم او زه هیڅ شک نه لرم چې هغه ښځه ده چې خدای ماته د واده کولو لپاره راکړې.» او اوه میاشتې وروسته یې واده وکړ.

کله چې تاسو پوهیږئ چې خدای تاسو په کلیسا یا اړیکه کې ځای په ځای کړي دي، دښمن ډېر سخت وخت لري چې تاسو ترې وباسي. ځکه چې تاسو خپل ځان د خدای په نازل شوي کلام ولاړ یاست او تاسو د تضادونو او شخړو کی کار کوئ؛ حتی کله چې د شرایطو دوام ناممکن ښکاري.

بله چاره نشته

د واده لومړی پنځه کلونه زما او زما د میرمن لپاره ډېر سخت وو. موږ له یو بل څخه دومره په غوسه وو چې دا ناشونې ښکاریده چې د مینې اړیکې ساتل چې په لومړي سر کې زموږ ترمنځ شتون درلود وساتو. یوازې یو شی موږ سره یوځای وساتلو: موږ دواړه پوهیدو چې خدای زموږ واده شوی ژوند ترتیب کړی و. له همدې امله، موږ طلاق

او جلا کول د اختيار په توګه نه ګڼل. زموږ يوازينی انتخاب دا و چې باور ولرو چې هغه به موږ ته شفا او بدلون راکړي. موږ دواړه پروسې ته ژمن وو، پرته له دې چې فکر وکړو وضعيت څومره دردناک دی. کله چې زما په سر کې د خپګان فکرونه تيريدل، ما هغه ژمنې را په ياد کړې چې خدای ما سره زموږ د واده شوي ژوند په اړه کړې وې. ما نه غوښتل هغه باطلی کړم چې خدای زموږ د يو بل سره د اتحاد لپاره پلان او تقدير کړی وی.

يو له هغو ژمنو څخه چې خدای موږ ته راکړی وه چې زما ميرمن او زه به په ګډه خدمت وکړو. کله چې هغه دا ژمنه وکړه، ما فکر کاوه چې زه يې په اسانی سره ترلاسه کولی شم او د هغه برکت موږ دواړو ته دی.

د واده د ژوند د طوفانونو په منځ کې، ما نوره ژمنه په ښکاره توګه ونه ليده، مګر ما يې د ماتيدو اجازه نه ورکوله. د شخړې او غرور له امله چې زموږ واده ته ننوتل، زموږ انساني هيله له لاسه ورکړه. خو بيا هم زما په زړه کې د طبيعي تخم کرل شوی وو؛ دا ژمنه د هغه وخت لپاره ملاتړ يا بنسټ و چې ما ورته اړتيا درلوده.

کله چې دا هيله څرګنده شوه، خدای نه يوازې زموږ اړيکې روغې کړې بلکې دا يې د پخوا په پرتله پياوړې کړې. موږ د خپلو اختلافاتو او يو بل په بښلو او له دې توپيرونو زده کولو سره وده کړې. اوس موږ يو بل سره خدمت کوو. زه نه يوازې خپله ښځه زما معشوقه او زما غوره ملګری ګڼم، بلکه هغه يو دسای خدمتګاره ده چې تر ټولو پری ډير باور لرم.

د دې پنځو سختو کلونو په تيريدو سره، زه پوه شوم چې خدای زموږ په ژوند کې نيمګړتياوې ليدلې او زموږ اړيکې کی دا نيمګړتياوې روښانه کړې. زه د هغه حکمت څخه حيران وم چې موږ د ميړه او ميرمنې په توګه يو. مخکې لدې چې زه ليزا سره ووينم، ما په منظم ډول د هغې ميرمنې لپاره دعا وکړه چې ما غوښتل ورسره واده کوم. دا زما له ايمانه وروسته زما د ژوند دويمه مهمه پريکړه وه؛ نو ما دعا کوله او خدای ته انتظار وم چې زما د ژوند ملګری غوره کړي. ما فکر کاوه چې زه هغه ستونزې نه لرم چې نور يې په ژوند کې لري. زه څومره غلط وم.

خدای زما لپاره يوه ښځه غوره کړه چې زما د زړه غوښتنه وه، خو هغه ناپاکتوب او خودغرضي هم په ډاګه کړه چې په ما کې پټ وو؛ البته نور شيان هم وجود درلود. د

عیبونو څخه لکه طلاق یا د لیزا ملامتولو سره د نیمګړتیاو څخه تیښته زما ناپاکتوب د غلط محافظت بل پرت لاندې ښخ کړ چې د حوییدلو په نوم یادیږي.

د واده په اړه د خدای کلام پوهیدل زما د پریښودو مخه ونیوله. ستاسو څخه ځینې شاید دا فکر وکړي چې زه د واده کولو په وخت کې ژغورل شوی نه وم.

خدای تاسړ ته ړایي: «زما حکم متهلانو ته دا دی -نه زما حکم، بلکه د خدای حکم- چی ښځه نه باید د خپل خاوند څخه جدا شی. او که داسی وکړی، نور باید بل خاوند ونکړی او یا د پخوانی خاوند سره یوځای شی. خاوند هم باید خپلی ښځی ته طلاق وذنکړی نو پر دی اساس ای ورونو، هر څوک چی په هر حالت کې دی د خدای په حضور کې پاتې شي.» (اول قرنتیان ۷:۱۰-۱۱، ۲۴)

اجازه ورکړی چی د خدای دا کلام ستاسو زړونو کی ځای ونیسی ترڅو د خوییدلو څخه بچ شی. بیا د خدای په لټه کې شئ چې ستاسو په واده شوي ژوند کې د هغه کلام کشف شی. ستاسو څخه ځینې ممکن حتی د خدای په اراده د مومنانو په توګه واده نه وی کړي.

ستاسو په واده شوي ژوند کې د خدای نعمت ته د ننوتلو لپاره، تاسو باید د واده دمخه د هغه سره مشوره نه کولو توبه وکړئ او هغه به تاسو بخښي. د ژمنی ماتول د خوییدلو له املهد حل لاره نه ده. نو د خدای په لټه کی شی چی د هغه کلام ستاسو ژوند کی کار وکړی.

استواره صخره

د خدای نازل شوی کلام یو قوي ډبره ده چې موږ باید خپل ژوند او خدمات پری جوړ کړو. د مختلفو کلیساګانو یا خدمتونو څخه ډیری خلکو ما ته ویلي چې دوی په لنډ وخت کې د هغې یوازې یوه برخه کارولې ده. او په هغه لاره یی ګام اخیستی دی. زما زړه غمجنه کیږی کله چې زه وګورم چې دوی څنګه د آزموینې لخوا لیږدول کیږي نه د خدای په لارښود. هغوی مدام شکایت کوی چی څنګه ټول شیان خراب شوي یا تر کومې کچې ورسره ناوړه چلند شوی. دوی په خپلو پریکړو کې عادلانه احساس کوي، مګر د دوی دلیل یوازې د فریب یوه بله طبقه ده چې د دوی د خوییدلو او شخصیت نیمګړتیاو لیدلو مخه نیسي.

دوی د خدماتو یا کلیساګانو سره خپل اوسنی تړاو څرګندوي چې دوی اوس مهال په لنډمهاله توګه برخه ده، یا دا چې دوی وايي: «دا هغه ځای دی چې خدای اوس زما لپاره په نظر کې لري.» ما حتی له یو سړي اوریدلی چې ویل یې: «زه په امانت پدې کلیسا کې یم!» دوی دا جملې د ستونزې په صورت کې د حل لاره بولي. دوی هیڅ بنسټ نلري چې پرې ودریږي کله چې دوی نوي ځایونو ته ځي. طوفان کولی شي دوی په اسانۍ سره راتلونکي بندر ته ورسوي.

موږ چیرته لاړ شو؟

د عیسی مثال په بیاکتنه کې د خپلو پیروانو څخه وپوښتل چې نور څوک فکر کوي هغه څوک دی، موږ د ثبات شاهد یو چې هغه وخت راځي کله چې د خدای نازل شوی اراده موږ ته راښکاره کیږي. شمعون پطرس ته وګورئ: «وروسته شمعون هغه څه څرګند کړل چې پلار د هغه زړه کې څرګند کړل، عیسی وویل:زه هم وایم چی ته یی پطرس، او په دې ډبره به زه خپله کلیسا جوړه کړم او د مرګ ځواک به پرې غالب نشي.» (متا ۱۶:۱۸)

عیسی د شمعون نوم پطرس ته بدل کړ. دا ټکی مهم دی؛ ځکه چې شیمون نوم د ”شمعون“ معنی لري. او د پیټر نوم معنی لري ”تیږه یا ډبره“. د پطرس په زړه کې د خدای نازل شوي کلام اوریدلو پایله دا وه چې هغه ډبره شوه. هغه کور چې د تیږو څخه جوړ شوی او د ډبرې په ټینګ بنسټ کې به د طوفانونو په وړاندې مقاومت وکړي. په دې آیت کې د ”صخری“ کلمه د یوناني کلمې ”Petra“ څخه راغلې چې معنی یې ”لوی ډبره“ ده.

عیسی شمعون پطرس ته وویل چې هغه اوس د هغه موادو څخه جوړ شوی چې کور پری جوړیږی. وروسته پطرس په ۱ پطرس ۵: ۲ کې لیکلي: «تاسو هم لکه د ژوندیو تیږو په څیر، په روحاني ماڼۍ کې جوړ شئ ترڅو مقدس کاهنان شئ او د عیسی مسیح له لارې، خدای ته د منلو وړ روحاني قربانۍ وړاندې کړئ.»

تیږه د یوې لویې ډبرې کوچنۍ ټوټه ده. ځواک، قدرت او استحکام د خدای د نازل شوي کلام په ډبره کې دی او دا د هغه چا په ژوند کې میوه لري چې دا یې ترلاسه کړې وی. هغه سړی د هغه چا په ځواک سره پیاوړی کیږي چې د خدای ژوندی کلام دی - یعنی عیسی مسیح.

لکه څنګه چې پولس رسول په ۱ قرنتیانو ۱۱: ۳ کې لیکي: «ځکه چې هیڅوک نشي کولی پرته له هغه بنسټ چې ایښودل شوی وي بل بنسټ کیږدیاو دا بنسټ پخپله عیسی مسیح دی.» کله چې موږ د هغه په لټه کی یو چې د خدای ژوندی کلام دی، هغه ښکاره کیږی او موږ بنا کیږو.

د یوحنا ۱۶:۵ څخه ګورو چی دا چې په وروستیو ورځو کې چې عیسی په ځمکه کې و، ژوند د هغه د پیروانو ډلې لپاره خورا ستونزمن شوی و. یهودیانو او مذهبی مشرانو عیسی تعقیب کړ او د هغه د وژلو هڅه یې وکړه. کله چې حالت ښه شو او خلکو غوښتل چې هغه په زور سره پاچا کړي، هغه انکار وکړ او لاړ (یوحنا ۶:۱۵ وګورئ).

شاګردان یې حیران شول: «هغه ولې داسې وکړل، دا زموږ او د هغه لپاره ښه فرصت و!» دوی اندیښمن وو او طوفانونه سخت وو.

«موږ خپلې کورنی او خپلې دندې د دې سړي تعقیب ته پریښودې. موږ مرګ ته ډیر نږدې یو. موږ باور لرو چې هغه هغه څوک دی چې راځي. په هرصورت، دواړه یحیی دا روښانه کړه او موږ دا د شمعون پطرس څخه واوریدل چی په قیصریه فیلیپي کې وویل. خو ولې هغه موجوده مشران راپاروي؟ ولې خپل قبر په خپلو لاسونو کېنوي؟ ولې یې داسې سختې خبرې وکړې لکه "اې منحرف خلکو!" څومره وخت باید زه له تاسو سره واوسم؟" هغه موږ ته دا وایی، د هغه پیروانو ته؟»

هغه خلکو چی د عیسی لپاره یی هر څه پریښی وو خوییدلو ته نژدی وو. بیا لویه پیښه وشوه. عیسی دوی ته د یوې مسلې په اړه تبلیغ وکړ چې د پراخې بدعت په څیر بریښي: «عیسی هغوی ته وویل: آمین، آمین، زه تاسو ته وایم، تر څو چې تاسو د انسان زوی غوښه ونه خورئ او د هغه وینه ونه څښئ، په تاسو کې ژوند نشته.» (یوحنا ۶:۵۳)

دوی حیران شول: «هغه څه موعظه کوي؟ دا زموږ لپاره خورا ناشونی دی!» نه یوازې دا، بلکې هغه دا خبرې د کفرنحوم په کنیسه کې مشرانو ته وکړې. د شاګردانو په وینا دا هغه لوحه وه چې د اوښ ملا یې ماتوله.

> «کله چې د هغه ډیرو شاګردانو دا واورېدل، دوی وویل: دا درس سخت دی، څوک یې منلي شی؟»
>
> – یوحنا ۶:۰۶

د عیسی ځواب ته پام وکړئ:

«آیا ستاسو د خوییدلو سبب ګرځی»

- یوحنا ۶:۱۶

دا د هغه خپل شاګردان دي. هغه د حقیقت څخه انکار نه کوي، بلکه د دې سرې سره مقابله کوي. هغه پوهیږي چې د دوی ځینې ژوند د غلطی پراساس و، هغه دا بنسټ افشا کوي او دوی ته فرصت ورکوي چې د دوی زړونه وګوري، مګر دوی د شمعون پطرس یا نورو پیروانو په څیر ندي چې د حقیقت لپاره تږي وو. د دوی عکس العمل وګورئ:

«له هغه وخته، د هغه ډیری پیروان بیرته راستانه شول او نور یې ورسره نه و.»

- یوحنا ۶:۶۶

په یاد ولرئ چې دا "یو څو" نه بلکه ویل کیږي دا "ډیری" وایي! بې له شکه، ځینې ورته خلک وو چې په قیصریا فیلیپي کې یې د هغه په اړه تبصره وکړه: «ځینې وایي چې دا یحیی دی. ځینې نور بیا ایلیا او ځینې بیا ارمیاه یا پیغمبر وایي.» (متا ۱۴:۱۶) دوی د خدای د نازل شوي کلام پر بنسټ نه و.

خوییدل تر هغه ځایه ورسیدل چې دوی پر دی هم نه پوهیدل، او دسی کار ترسره کړو. دوی فکر کاوه چې دوی دوکه شوي او ګټه ترې اخیستل شوې ده، پداسې حال کې چې دا قضیه نه وه. دوی حقیقت نه لیدلی؛ ځکه چې د دوی سترګې په خپلو نفسي غوښتنو متمرکزې وې.

اوس راځئ وګورو چې د شمعون پطرس سره څه پیښ شول؛ کله چې عیسی د خپلو دولسو شاګردانو سره ولیدل:

«نو عیسی هغه دولس کسان راوبلل: ایا تاسو هم غواړئ چې لاړ شئ؟ شمعون پطرس ځواب ورکړ: زموږ رب، موږ چیرته ځو؟ د ابدي ژوند خبرې ستاسو سره دي. موږ باور لرو او پوهیږو چې تاسو د خدای پاک قدوس یاست.»

-یوحنا ۷۶:۶-۹۶

عیسی له دوی څخه داسې غوښتنه ونه کړه: «مهرباني وکړئ ما مه پرېږدئ، ما خپل ډېری کارمندان له لاسه ورکړي دي. زه څنګه کولی شم پرته له تاسو لاړ شم؟» نه، مګر هغه ورسره مخامخ شو: «ایا تاسو هم غواړئ چې لاړ شئ؟»

پطرس چې حه ځواب ورکوی ورته زیر شی؛ که څه هم هغه د نورو پشان د خوییدلو په موقیعت کی و: «خدایه مونږ چیرته لاړ شو»

یقینا هغه څه چې یی اوریدلي دی باید هغه مغشوش کړي وی، خو په هغه کې داسې پوهه وه چې نور یې کم وو. په قیصریا کې، پطرس د عیسی څخه یو ځانګړی مکاشفه درلوده، هغه پوهید چی عیسی څوک و: «د ژوندی خدای زوی» (متا ۱۶:۱۶) اوس د دې په پای کې هغه د هغه څه په اړه خبرې وکړې چې په زړه کې یې ریښه نیولې وه: «مونږه پوهیږو او ایمان مو راوړی چی ته یی زمونږ مسیح.» دا هغه ټکي دي چې هغه په قیصره کې د وحی په پایله کې پرته له کوم تعارف څخه بیانی کړی. هغه یوه ډبره وه چې د خدای د ژوندي کلام په قوي ډبره کې پاتې شوه. هغه ونه خوییدو.

د فشار لاندې عکس العمل

زه اکثرا په دې باور یم چې هره ازموینه د یو چا موقف ټاکي. په بل عبارت، ازموینه زموږ روحاني موقف ټاکي. دا ازموینې زموږ د زړونو ریښتیني حالت څرګندوي. کله چې موږ د فشار لاندې غبرګون کوو، دا زموږ اصلي غبرګون دی.

تاسو کولی شئ په شګو جوړ کور ولرئ: پنځه پوړونه، ښکلي، د غوره موادو سره او په پراخه توګه ښکلی شوي! تر څو پورې چې لمر روښانه وي، هغه کور د یوې قوي او ښکلی حصار په څیر دی.

دې ښکلي کور ته نږدې، تاسو کولی شئ یو ساده، یو پوړیز کور ولرئ چې د هغې څنګ ته د حویلی په پرتله تقریبا غیر زړه راښکونکی دی. او پام نه راګرځوي. مګر دا کور په داسې بنسټ جوړ شوی چې تاسو یې نه ګورئ. یعنی پر ډبرې!

تر هغه چې طوفان نه وي، پنځه پوړیزه ودانۍ ښه ښکاري؛ مګر کله چې دا د یو قوي طوفان سره مخ کیږي، دا سقوط کوي او ویجاړیږي. دا کور ممکن د خورا کوچني طوفانونو په وړاندې ژوندي پاتې شي، مګر د سخت طوفانونو په وړاندې نه! دا په داسې

حال کې ده چې ساده یو پوړېزه ودانۍ پاتې ده. هرڅومره چې کور لوی وي، هومره ویجاړتیا خورا اغېزناکه ده.

په کلیسا کې ځینې خلک د هغه پیروانو په څیر دي چې په قیصره فیلیپي کې په تبصره کې خورا ګړندي دي، خو وروسته حقیقت څرګندیږي. ښایي دوی پنځه پوړېز مسیحیان وي. د ځواک او ښکلا انځور! دوی ممکن د کوچنیو څخه تر منځني طوفانونو ژوندي پاتې شي، مګر کله چې یو لوی طوفان راشي، دوی به ولړزیږي.

ډاډ ترلاسه کړئ چې تاسو خپل ژوند د خدای په نازل شوي کلام باندې جوړ کړئ نه په هغه څه چې نور یې وایي. د خدای پیروي وکړئ او خپل زړه ته غوږ ونیسئ. هیڅ کار مه کوئ او یوه کلمه هم مه وایئ؛ یوازې د دې لپاره چې بل څوک وایي یا یې کوي. د هغه پیروي وکړه او په هغه څه ټینګ ودرېږه چې ستا په زړه کې نازل شوی دی.

کله چې دښمن مو ولړزوي، هغه د ویجاړولو اراده لري؛ مګر د خدای هدف بل دی.

د خدای څخه ددی کتاب «د شیطان لومه» ډېر شکرګذار یم. ما د یوې ځانګړې موضوع لپاره دعا او روژه نیوله. خدای د دې پیغام له لارې ما ته لارښوونه وکړه او زما په ژوند کې لوی بدلون رامینځته کړ. ټول مشران باید دا کتاب ولولي.

– سی. پی. (نیوزلند)

۸

هرڅه چې کولی شي حرکت وکړي، حرکت به وکړي

«په هغه وخت کې د هغه غږ ځمکه ولړزوله، مګر اوس هغه ژمنه کوي چې یو ځل بیا به نه یوازې ځمکه بلکې اسمانونه ولړزوي. د "یو ځل بیا" د هغه شیانو د لرې کیدو په اړه چې په لړزی راځي یعنی خلق شوی شیان – تر څو هغه څه چې د نه منلو وړ وي پاتې شي.»

– عبرانیان ۱۲: ۲۶-۲۷

په تیر فصل کې، مونږ ولیدل چې د خدای نازل شوی کلام هغه بنسټ دی چې د عیسی خپله کلیسا پرې جوړوي. مونږ ولیدل کله چې پطرس چې د نورو شاګردان خوییدلی وو، استواره پاتې شو؛ حتی کله چې عیسی شمعون پطرس ته وخت ورکړ چې هغه پریږدي، هغه هغه څه وویل چې د هغه په زړه کې ثبت شوي او پرې ډاډه و.

اوس راځئ چې د شمعون پطرس بلې ازموینې ته یو نظر وکړو؛ دا هغه شپه ده کله

چې عیسی ته خیانت شوی و.

عیسی د خپلو دولسو شاګردانو سره ناست و او شکرګذاری یی کوله او د ښتن ډوډۍ یې لمانځله کله چې هغه حیرانونکې خبری وکړی:

«خو هغه کس چی زما د تسلیمیدو کوښښ کوی، له ماسره ناست دی. د انسان زوی لکه څنګه چی مقدره ده به لاړ شی، خو افسوس په هغه چا چې ما دښمن ته تسلیموی.» (لوقا ۱۲:۲۲-۲۲)

څه یو عجیبه اعلان! د نن په اصطلاح عیسی «یو بمب وغورځاوه!» که څه هم هغه د پیل څخه پوهیده چې هغه ته به خیانت وشی، خو دا لومړی ځل و چې د هغه پیروانو دا اوریدلی و. کله چې عیسی وویل، د دوی څخه یو به د هغه سره خواره پیل کړي، دا پدې مانا ده چې یو غړی او نږدې همکار ورسره خیانت کوي، ایا تاسو کولی شئ هغه وحشتناک احساس تصور کړئ چې هغه کوټه یې ډکه کړه؟!

د دې په ځواب کې: «بیا دوی یو له بل څخه وپوښتل چې کوم یو به دا کار کوی.» (آیت۲۳) دوی په ټکان ورکوونکي تبصره مات شول چې یو له دوی څخه دا ډول ناوړه کار کولی شي. مګر د دې پوښتنې لپاره د دوی انګیزه خالص نه وه. موږ دا حقیقت د دوی د خبرو پای ته رسولو له لارې پوهیږو. د دې مسلې سره د دوی د معاملو لامل بشپړ خود غرضي او غرور و. بل آیت ته ګورو:

«همدارنګه، د دوی تر منځ په دې اړه بحث وشو چې کوم یو لوی دی.»

– لوقا ۲۲:۴۲

تصور وکړئ چې عیسی دوی ته وویل چې هغه چمتو دی چې مشر کاهن ته وسپارل شي، په مرګ محکوم شی او رومیانو ته وسپارل شی چې ملنډې پری ووهی او په وهلو یې وواژنی. هغه څوک چې د دې لامل شو د هغه سره په میز کې ناست و.

شاګردانو وپوښتل چې هغه څوک دی او دا پوښتنه د دوی ترمنځ د جر و بحث لامل شوه کوم یو له دوی څخه لوی دی؟ دا د شرم وړ عمل و؛ لکه څنګه چې اولادونه د میراث په اړه بحث کوي. دوی د عیسی په اړه هیڅ اندیښنه نه درلوده، مګر د خپل ځواک او موقف لپاره، دوی په هره دروازه کې ځانونه وهل. څومره د تصور څخه بهر خود غرضي!

که زه د عیسی پر ځای وای، شاید ما سوال کړی وی چی آیا دوی زما خبری اوریدلی او یا حتی ورته یی پام شوی. مونږ ددی اتفاقه الګو اخلو چی استاد څومره په صبر وو. که مونږ د عیسی پر ځای وای، داسی مو ویل: «ټول دباندی لاړ شئ! زه په سختو شرایطو کی یم او تاسو د ځان په فکر کی یاست!» دا د خوییدلو لپاره مناسبه ځای وو!

مونږ تقریبا اټکل کولی شو چې د پیروانو تر مینځ دا بحث چا پیل کړی؛ شمعون پطرس، ځکه چې هغه په ډله کې تر ټولو با نفوذه کس و او معمولا یو له لومړیو کسانو وو چی خبری یی کولی.

شاید هغه په چټکۍ سره نورو ته په ګوته شو چې هغه یوازینی څوک و چې په اوبو کې روان و، یا شاید هغه د عیسی د طبیعت په اړه لومړی وحی کړی وي. بیا، هغه له دوی سره د هغه تجربې په اړه بحث وکړ چې هغه د عیسی، موسی او الیاس سره د بدلون په غره کې درلوده.

پطرس پوره ډاډه و چې هغه د دولسو شاګردانو تر ټولو مشر و؛ مګر دا باور په مینه کې نه، په غرور کې وو.

> عیسی دوی ته وکتل او ویې ویل چې دوی ټول د انسانانو په توګه عمل کوي نه د د خدای د ملکوت په توګه: «د نورو قومونو پاچاهان په هغوی باندې حکومت کوي؛ او د دوی حاکمان ولی نعمت بلل کیږی. خو تاسو داسې مه کیږئ. په تاسو کې لوی باید د کوچني په څیر وي او حاکم باید د خادم په څیر وي. ځکه چې کوم یو لوی دی، هغه څوک چې په میز کې ناست دی یا هغه څوک چې خدمت کوي؟ ایا هغه څوک نه دی چې په میز کې ناست وی؟ مګر زه ستاسو په مینځ کې د خدمتګار په توګه یم.»
>
> (لوقا۵۲:۲۲-۷۲)

د غربالګری هدف

که څه هم شمعون پطرس د عیسی ډیرئ مکاشفی ترلاسه کړی وی، خو بیا یی هم د مسیح پسان فروتنه نه وو. هغه خپل ژوند د خپلو پخوانیو غرورو باندی تیروو. پولس په اول قرنتیان ۳:۱۰ مونږ ته نصیحت وکړ چی دقت وکړو چی څنګه په مسیح کی بنیاد

پیدا کړو.

شمعون پطرس خپل بنا د خدای پر ملکوت نه وه جوړه کړی، که څه هم په ناپوهی، هغه لاهم د خپل شخصیت بدلون ته انتظار ویستلو. د هغه منشا «د ژوندون غرور» څخه منسع اخیستله (اول یوحنا ۲:۱۶).

غرور هیڅکله نشي کولی هغه په مسیح کې د خپل برخلیک پوره کولو لپاره په مناسب ډول چمتو کړي. که دا غرور ختم شوی نه وی، دا به په نهایت کې د هغه د تباهی لامل شوی وای. په حزقیال ۲۸:۱۱-۱۹ کی ګورو چی دا ناوړه عادت چی غرور دی په لوسیفر کی را پیدا شو چی د هغه د سقوط لامل وګرځید.

اوس راځی هغه څه چی عیسی شمعون پطرس ته وویل وګورو:

«ای شمعونه، ای شمعونه، شیطان اجازه وغوښتله چی تاسو د غنمو پشان غربال کړی.»

– لوقا ۲۲:۱۳

غرور دښمن ته دروازه خلاصه کړه چی ننوځی او شمعون پطرس غربال کړی. د «غربال» کلمه د یونانی کلمی(siniazo) څخه راغلی ده چی معنی یی "غربال کول، تکان ورکول د الک سره، داخلي محرک د زوال مرحلې ته د باور ازموینې لپاره » دی.

اوس، که چیرې عیسی د داسې فکر کولو لاره درلوده چې ډیری یې په کلیسا کې لري، هغه به ویلي وای: «راځئ چې دعا وکړو او د ابلیس دا برید ودروو. موږ به شیطان ته اجازه ورنکړو چې زموږ ګران شمعون سره دا کار وکړي!» خو هغه څه چی هغه وویل دقت وکړی:

«مګر ما ستاسو لپاره دعا وکړه ترڅو ته ایمان له لاسه ورنکړې. نو اوس چې ته بیرته راستون شوی یی، د خپلو ورونو ملاتړ وکړه.»

– لوقا ۲۲:۲۳

عیسی د شمعون پطرس لپاره دعا ونه کړه چې د دې سخت ټکان څخه د رالویدو

مرحلې ته وتښتي. هغه دعا وکړه چې په عمل کې د هغه ایمان له لاسه ورنکړي؛ ځکه چې هغه پوهیده چې د دې ازموینې له مخې به یو نوی شخصیت څرګند شي؛ دا دی، شمعون پطرس، چې باید خپل برخلیک پوره کړي او خپل ورونه پیاوړي کړي.

شیطان د شمعون پطرس اجازه غوښتې وه چې هغه ځای ته لاړ شي چیرې چې هغه به خپل ایمان له لاسه ورکړي. د دښمن هدف دا و چې دغه سړی چې ستر استعداد یې درلود او ډیر وحی یې ترلاسه کړي وی له منځه یووسی. مګر خدای د هغه د خواړو حرکت لپاره بل هدف درلود؛ خدای تل د شیطان څخه مخکې دی. هغه دښمن ته اجازه ورکړه چې هر هغه څه وکړي چې د شمعون پطرس د ټکولو لپاره یې وکړي.

خدای زما میرمن لیزا ته پنځه هدفونه وښودل چې یو څیز وخوځوي:

١. خپل بنسټ ته نږدې کول

٢. هغه څه چې مړ دي له منځه یوسي

٣. هغه څه راټول کړئ چې رارسیدلي دي

٤. راویخیدل

٥. اتحاد یا ادغام؛ تر څو دوی نور جلا نه شي

هر ډول فکري پروسه یا د زړه چلند چې په ځان او غرور کې ریښه لري پاک شي. د دې سخت ټکان پایله دا وه چې د شمعون پطرس ټول ځان باور له لاسه ورکړی، او ټول هغه څه چې پاتې وو د خدای لپاره یو ډاډمن بنسټ و. هغه خپل ریښتیني حالت ته راویښ شو. مړی لاړل او میوه یې پخه شوه، هغه خپل اصلي بنسټ ته نږدې شو. هغه نور په خپلواکه توګه عمل نه کاوه، مګر په بشپړ ډول په خدای پورې تړلی و.

پطرس په زړورتیا سره د عیسی خبرو ته ځواب ورک: «ای خدایه زه دې ته تیار یم چې حتی په زندان او مرګ کې هم درسره ولاړ شم!» دا جمله د روح څخه نه ده راغلې، مګر د هغه د خپل ځان باور څخه وه.

یهودا د شمعون په مقابل کی

ځینې خلک فکر کوي چې پطرس یو ډارن و چې لویې خبرې یې کولې. خو کله چې د

معبد ساتونکي باغ ته راغلل چې عیسی ونیسي، پطروس خپله توره راوویستله او د مشر کاهن په خادم یې حمله وکړه، ښي غوږ یې پرې کړ (یوحنا ۱۸:۱۰).

ډیری بزدلان هغه وخت برید نه کوي کله چې دوی د دښمن سرتیرو څخه کم وي. نو هغه قوی وو؛ مګر د هغه ځواک د هغه په شخصیت ولاړ و، نه د خدای په وړاندې عاجزي. ځکه چې غربال لا نه و پیل شوی.

دا لکه څنګه چې عیسی وړاندوینه کړې وه وشول. هماغه غښتلی نه ویرونکی شمعون چې د عیسی لپاره مرګ ته چمتو و او خپله وسله یې په باغ کې د سرتیرو څخه ډکه کاروله، کله چې هغه د یوې وړې کنیزی سره مخ ش، هغه د هغې څخه وویرید او حتی د عیسی پیژندلو څخه یې انکار وکړ.

ځینې خلک فکر کوي چې لوی مسایل د دې لامل کیږي چې خلک غلطي وکړي. مګر دا ډیری وختونه کوچنی مسلې دي چې د خلکو د منخه وړلو لامل کیږي. دا د ځان باور بې ګټې ښیي.

بیا پطروس دوه ځله د عیسی څخه انکار وکړ. سمدستي چرګ په آذان ویلو پیل وکړ او پطرس له هغه ځایه ووت او په ژړا شو. هغه خپل ټول اعتماد له لاسه ورکړ او باور یې وکړ چې هغه به هیڅکله هم په خپل ځان بیرته نه شي ترلاسه کولی. هغه څه چې پریښودل، که څه هم هغه په دې خبر نه و، دا هغه څه و چې هغه ته د روح لخوا نازل شوی و.

شمعون او یهودا په ډیری لارو کې ورته وو؛ د دې حقیقت په شمول چې دوی دواړه د هغه د ژوند په وروستیو نازکو ورځو کې عیسی رد کړ. خو دغو دوو کسانو یو بنسټیز توپیر درلود.

یهودا هیڅکله نه غوښتل چې عیسی وپیژني؛ لکه څنګه چې شمعون خوښ وو چې هغه وپیژنی، ځکه چې یهودا په هغه کې هیڅ بنسټ نه درلود. دا څرګنده ده چې هغه د عیسی سره مینه درلوده؛ ځکه چې هغه د هغه د تعقیب لپاره هرڅه پریښودل. له هغه سره په دوامداره توګه سفرونه کول او په سخته ګرمۍ کې هم ورسره پاتې شو. هغه شیطانان ایستل، ناروغان یې روغ کړل او د انجیل تبلیغ یې وکړ(په یاد ولرئ چې عیسی دولس شاګردان د تبلیغ، شفا ورکولو او رسولو لپاره لیږلي، نه یوولس!) مګر د هغه قربانۍ د عیسی سره د مینې یا د هغه وحی پراساس ندي چې هغه څوک دی.

یهودا د اول نه خپل دستور العمل درلود. هغه هیڅکله د خپل خود خواهانه کړنو توبه نه کوله. د هغه شخصیت په دی عبارت کی پیژندلی شی: «ماته به څو راکړی ترڅو..» (متا ۱۴:۲۶) هغه دروغ وویل او خیانت یی وکړ تر څو ځانته ګټه وکړی (متا ۲۵:۲۶). هغه د غیسی د خدمتی خزانی څخه ګټه پورته کوله (یوحنا ۱۲:۴-۶) او داسی نور کارونه یی کول. هغه هیڅکله خدای ونه پیژندو؛ که هرڅه د هغه سره یی دری نیم کاله تیر کړل.

دوارو د خپلو کارونو څخه پښیمانه ول؛ خو یهودا هغه بنسټ چی پطرس په مسیح کی درلود، یی نه درلود؛ ځکه چی هیڅکله د عیسی د پیژندلو لیوال نه وو، او عیسی هغه ته ښکاره نه شو. که یهودا د عیسی څخه کومه کاشفه درلوده، هیڅکله یی نشو کولی هغه ته خیانت وکړی. کله چی یو لوی طوفان پر هغه حمله وکړه، هرڅه و خوزیدل! هغه څه چی پیښ شول، وګوری:

> «یهودا چی د هغه تسلیمونکی و، ولیدل چې عیسی غندل شوی و، د خپل کاره پښیمانه شو او هغه دېرش د سپینو زرو سکې مشرانو کاهنانو ته وسپارلې او ویې ویل: ما ګناه وکړه او د بې ګناه وینې تویولو سبب شوم. خو هغوی ځواب ورکړمونږ ته یی څه؟ پخپله ښه پوهیږی! بیا یهودا سکې په معبد کې په ځمکه وغورځولې. هغه بهر لاړ او ځان یې وځړاوه.»
>
> – متا ۲۷:۳-۵

هغه پشیمانه وو او پوهیده چی ګناه یی کړی ده. خو مسیح یی نه پیژندو. هغه د هغه چا د عظمت څخه هیڅ خبر نه و چې له هغه سره خیانت کړی و؛ له همدی کبله یی وویل: «د یو بی ګناه وینه می تویه کړه.» که د شمعون پطرس پشان مسیح پیژندلی نو هغه خدای په نیکی به پوه شوی وای، او بیرته به راستون شوی او توبه یې کړی وای. خودکشی، د ژوند بل عمل خدای له فضل څخه لری کیدل دی. دا ډول حرکت په ډاګه کړه چې یهودا هیڅ بنسټ نه درلود؛ حتی د دریو کلونو لپاره د خپل ښوونکي تعقیب وروسته.

نو ایمانداران «د توبی دعا» د ویلو سره، کلیسا ته ځی، فعالیت کوی او خپل مقدس کتاب لولی. په هرصورت، که دا ټول د عیسی د ریښتینې ماهیت له وحی پرته وي، نو

دوی یوازې په خپلو خولو اعتراف کړی دی. کله چې لویه ناکامي پیښیږي، هغوی به وخوییږي او د خدای سره به نور هیڅ کار ونلري.

ما داسې اوریدلي دي چې وایی: «خدای ما لپاره هیڅ ندی کړی. ما د خپل مسیحی ایمان لپاره هڅه وکړه، خو په ژوند کی بدبخته شوم!» یا «ما دعا وکړه خو خدای زما لپاره هیڅ څه ونکړل.» دوی هیڅکله خپل ژوند د عیسی تر پښو لاندې نه کوي، بلکه د خپلو اهدافو لپاره هغه خپل ردیف گڼی. هغو ید هغه خدمت وکړ ترڅو د هغه څخه یو څه ترلاسه کړی. هغوی په آسانۍ سره وخوییدل. عیسی د هغوی داسی توصیف کړی:

> «نور د هغو تخمونو په څیر دي چې په تیږو کې کرل شوي دي. دوی کلام اوري او سمدلاسه يې په خوښۍ سره ترلاسه کوي، مګر دا چې دوی په خپل ځان کې ریښه نلري، دوی یوازې د لنډ وخت لپاره پاتې کیږي. هغه وخت چی دوی ته کلام سخت وی، په لومه کی لویږی.»
>
> – مرقس ۶۱:۴-۷۱

توجه وکړی چی هغه وویل چی دوی خوییږی، ځکه چی هیڅ پایه یا اساس نلری. موږ باید د څه لپاره ریښه پیدا کړوځواب په افسسیان ۳:۱۶-۱۸ کی پیدا کوو: «په مینه کې ریښې پیدا کوی.» د خدای لپاره زموږ مینه زموږ بنسټ دی.

عیسا وویل: «له دی څخه بله با ارزښته مینه نشته چی څوک د خپلو دوستانو لپاره ځان قربانی کړی.» (یوحنا ۱۳:۱۵) مونږ نشو کولی خپل ژوند هغه چاته وسپارو چی پری باور هم نه لرو؛ همچنان، موږ نشو کولی خپل ژوند خدای ته وسپارو پرته لدې چې موږ هغه ښه وپیژنو چې په هغه باور وکړو. موږ باید د خدای طبیعت او شخصیت وپیژنو او پوه شو. موږ باید ډاډه اوسو چې هغه به هیڅکله داسې څه ونه کړي چې موږ ته زیان ورسوي.

هغه تل د هغه څه پاملرنه کوي چې هغه پوهیږي زموږ ترټولو لوی ضمیمه ده. هغه څه چې ناکامي ښکاري تل زموږ په ښه والي بدلیږي، البته، که موږ خپل باور له لاسه ورنکړو. خدای مینه ده؛ په هغه کې هیڅ ډول خود غرضي او کینه نشته. دا شیطان دی غواړي موږ تباه کړي.

موږ ډیری وختونه د نزدیک بینو عینکو له لارې زموږ په ژوند کې حالتونه ګورو؛ دا

عمل په بل ډول اصلي انځور ښيي. خدای د هغه څه ابدي اړخ ته ګوري چې موږ ترې تیریږو. که موږ یوازې د خپل محدود لید څخه حالاتو ته وګورو، دوه شیان واقع کیدی شي:

لومړی، کله چې خدای نصفیه شروع کړی، مونږ به پا آسانۍ سره د خوییدلو ښکار شو؛ که د خدای یا د هغه د خادمانو سره په اړیکه کې وی. دوم دا چی، په آسانۍ سره به د دښمن ښکار شو. شیطان هغه څه کاروي چې په وخت کې سم ښکاري خو د هغه نقشه دا ده چس زمونږ د تباهۍ څخه خوند واخلی. کله چې موږ په خدای باور کې ووسیږو، موږ د پلار د پاملرنې ته هڅول کیږو. همچنان، موږ به د ځان ساتلو لپاره لالچ ته تسلیم نه شو.

د خدای په شخصیت باور وکړئ

یو له هغو لارو څخه چې دښمن موږ په خدای باندې زموږ باور له لاسه ورکولو ته هڅوي د خدای د شخصیت په اړه زموږ د لید مسخ کول دي. هغه دا کار د حوا سره په باغ کې وکړ کله چې هغه ترې وپوښتل: «ایا خدای رښتیا ویلي چې د باغ د ټولو ونو څخه مه خورئ؟» (پیدایښت ۱:۳) هغه د خدای حکم خراب کړ چې د هغه په شخصیت برید وکړي او بد ورته ښکاره کړي.

خدای ویلی و: «د باغ د ټولو ونو څخه په آزاده توګه وخورئ، مګر د ښه او بد د پوهې د ونې څخه مه خورئ، ځکه چې په هغه ورځ چې تاسو یې وخورئ خامخا به مړ شي.» (پیدایښت۲:۱۶-۱۷)

په لنډه توګه، مار حوا ته وویل: «خدای ستاسو څخه هر څه ښه ساتي.» خو د خدای تاکید همدا و: «تاسو په آزاده توګه وخورئ پرته له دې څخه ..». خدای ټول باغ انسان ته ورکړی و، ترڅو دوی ترې خوند واخلي او له یوې پرته یې ټولې میوې وخوري.» په دې خبرې سره مار د ښځې نظر د خدای په لور واړوه: «خدای واقعیا ستاسو پروا نه کوي. هغه څه ښه شی دی چې هغه ستاسو څخه منع کوي؟ هغه باید تاسو سره مینه ونه کړي لکه څنګه چې تاسو فکر کاوه! هغه باید یو ښه خدای نه اوسی!» په دې توګه، حوا دوکه شوه او د خدای د شخصیت په اړه دروغ یې باور وکړ. دا هغه وخت و چې د ګناه خواهش پیدا شو؛ ځکه چې دا نور د خدای کلام نه و چې ژوند یې ورکولو، بلکې شریعت حاکم وو: «د ګناه قوت شریعت دی.» (اول قرنتیان ۱۵:۵۶)

دښمن په دې ډول خپلو کړنو ته دوام ورکوي. هغه د خدای پلار شخصیت د خپلو

ماشومانو په سترګو کې بد وښود. موږ ټولو په موږ باندې د واک سیوري درلودې؛ لکه: پلرونه، معلمان، باداران یا واکمنان چې خود غرضه او بې رحمه وو. څرنګه چې دا خلک د واک او ځواک سمبول دي، نو دا اسانه ده چې د دوی طبیعت د خدای شخصیت ته منسوب شي. ځکه چې خدای د ټولو نه لوی قدرت دی.

دښمن په پوره مهارت سره زموږ د میړنیو پلرونو په اړه زموږ د نظر په بدلولو سره د پلار شخصیت تحریف کړی دی. خدای وایي چې د عیسی له راستنیدو دمخه، د پلرونو زړونه به ماشومانو ته راستون شي (ملاکی ۶:۴). د خدای شخصیت یا طبیعت به د هغه په مشرانو کې لیدل کیږي او دا به د شفا لپاره یو کتلست وي.

کله چې تاسو پوه شئ چې خدای به هیڅکله تاسو ته زیان ونه رسوي یا تاسو له مینځه یوسي، او دا چې هغه څه چې هغه ستاسو په ژوند کې کوي یا نه کوي ستاسو د خیر لپاره دي، نو تاسو به په آزاده توګه هغه ته د خپلې خوښې او خوښۍ سره خپل ټول ژوند ورکړئ.

که تاسو خپل ځان په بشپړ ډول عیسی ته ورکړی او د هغه پاملرنې ته ژمن شی، تاسو ونه خوییږئ؛ ځکه چې تاسو په خپل ځان پورې اړه نلري. هغه څوک چې زیانمن شوي او مایوسه شوي هغه څوک دي چې هغه ته د دې له امله راځي چې عیسی د دوی لپاره څه کولی شي.

کله چې موږ دا چلند ولرو، موږ په اسانۍ مایوسه کیږو. ځان متمرکز کول د لنډ لید لامل کیږي. موږ به د ایمان په سترګو سره خپل بیړني حالت ونه ګورو. کله چې زموږ ژوند په ریښتیا په عیسی کې له لاسه ورکړو، موږ به د هغه شخصیت وپیژنو او د هغه په خوښۍ کې به شریک شو. موږ به نور ویجاړ نه شو.

کله چې موږ د خپل چاپیریال او طبیعي شرایطو پر بنسټ قضاوت کوو، خوییدل به آسانه وی. په دې توګه، موږ مسلو ته د روح د سترګو له لارې نه ګورو. په شرایطو یا وختونو کې چې زه د اړتیا احساس کوم، ډیری وختونه خدای ځواب نه راکوی، مګر کله چې شاته وګورم، زه د هغه حکمت لیدلی شم.

ځینې وختونه زموږ ماشومان زموږ په میتودونو یا د دوی تر شا په منطق نه پوهیږي. موږ هڅه کوو چې اولادونو ته توضیحات ورکړو ترڅو دوی نور پوهه ترلاسه کړي. مګر داسې وختونه شتون لري چې د دوی د ناپاکۍ له امله، دوی نه پوهیږي یا نه

مني، او وروسته په خپل ژوند کې دوی د دې حکمت زده کوي. یا شاید لامل یې د دوی اطاعت، مینه او بلوغ ازمول وي. دا زموږ د آسماني پلار سره ورته دی. په داسې حالاتو کې ایمان خبرې کوي: «زه دربانديې باور لرم؛ که څه هم زه نه پوهیږم!»

په عبرانیان ۱۱:۳۵-۳۹ موږ د هغو کسانو راپور ګورو چې د خدای لخوا د خپلو ژمنو پوره کول ندي لیدلي، خو دوی تری ډېره ونه کړه: «خو بله ډله شکنجه شوه او د قیامت د ترلاسه کولو لپاره یې له خوشې کیدو څخه انکار وکړ. پرځینو یې ملنډې ووهلي او ووهل شول، او هغوی حتی په زنځیرونو تړل شوي او په زندان کې اچول شوي دی. هغوی سنګسار شول، په آری سره دوه ټوټې شول او په توره ووژل شول. دوی د پسونو او وزو له څرمنو څخه په شرمناکو جامو کې په هر ځای کې بې وزله، مظلوم او ځورول کېدل. دا چې د دنیا وړ نه وو، په دښتو، غرونو او د ځمکې په غارونو او درزونو کې بې ځایه شول. دوی ټول د دوی د باور له امله ښه بلل شوي.»

دوی پریکړه کړې وه چې خدای ته لومړی ځای ورکړي پرته له دې چې کوم لګښت وي. دوی په هغه باور وکړ؛ حتی کله چې دوی د ژمنو د پوره کولو موندلو پرته مړه شول. هغوی نه خوییدونکی خلک و.

موږ ریښه اخلو او قوي کیږو کله چې موږ په خدای ژوره مینه او باور ولرو. هیڅ طوفان، مهمه نده چې څومره قوي وي، هیڅکله موږ نه شي خوزولی، او دا د قوي ارادې یا شخصیت په واسطه نه ترلاسه کیږي. دا د هغه چا لپاره د فضل ډالۍ ده څوک چې په خدای توکل کوي او په خپل ځان باور لري. مګر د دې لپاره چې په خپل ځان باور کول بند کړئ، تاسو اړتیا لرئ هغه څوک وپیژنئ چې ستاسو ژوند د چا په لاس کې دی.

عاجزانو ته فضل ورکول کیږي

شمعون پطرس نور نشي کولی په خپل عظمت فخر وکړي. هغه خپل طبیعي باور له لاسه ورکړی و. هغه په څرګنده توګه د هغه د قوي ارادې پایلې لیدلې. هغه عاجز و. هغه اوس د خدای فضل ترلاسه کولو لپاره یو مناسب قضیه وه. خدای خپل فضل او کرم عاجزانو ته ورکړي. عاجزي ضروري ده. دا یو درس و چې د پطرس ضمیر کې و؛ نو په خپله لیکنه کې یې لیکلي دي: «ای ځوانانو، مشایخو ته تسلیم شی. تاسو ټول باید د یو بل سره په خپلو معاملو کې عاجز اوسئ، ځکه چې خدای د متکبرانو مخالفت کوي مګر عاجزانو ته فضل ورکوي.» (اول پطرس ۵:۵)

پطرس د نا امیدۍ کندې ته تللی و. موږ دا د هغه پیغام څخه پوهیږو چې د خدای فرښتې مریم مجدلیې ته په قبر کې ورکړ: «اوس لاړ شه او د هغه شاګردانو او پطروس ته ووایه چې هغه ستاسو څخه مخکې جلیل ته ځي؛ هلته به تاسو هغه وویني، هلته به تاسو هغه وګورئ لکه څنګه چې هغه تاسو ته مخکې ویلي وو.» (مرقس ۷:۱۶) فرښتې خپله ګوته په پطرس باندې کېښوده. پطرس د تباهۍ په حال کې و، مګر خدای لاهم په هغه کې بنسټ جوړ کړی و. دا بنسټ د ټکولو او حرکت په واسطه رنګ نه شو، بلکې پیاوړی شو.

عیسی نه یوازې پطرس بخښلی، بلکې هغه یې بیا ژوندی کړی. اوس چې هغه تللی و، هغه چمتو و چې په کلیسا کې د مرکزي ستنو څخه یو شي. هغه په زړورتیا سره د ورته خلکو په شتون کې د مسیح د بیا ژوندي کیدو اعلان وکړ چې د عیسی د صلیب کولو مسؤل و. هغه د کنیزې سره نه، مګر د شورا سره مخ شو. هغه په ډیر قوت او زړورتیا د هغوی په وړاندې ودرېد.

تاریخ راپور ورکوي چې د ډیرو کلونو وفادار خدمت وروسته، پطرس د دوی په وړاندې په صلیب باندې مصلوب شو. هغه ټینګار وکړ چې هغه د خپل رب په څیر د مرګ مستحق نه و، نو هغه شاته ځړول شو. هغه نور نه ډارېده. هغه یوه ډبره وه چې د ډبرې په یو قوي بنسټ باندې جوړه شوې وه.

د ژوند آزموینې هغه څه ښکندوي چې زموږ په زړونو کې دي؛ که د خدای یا د نورو طرف خوییدل وی. امتحانونه موږ د خدای او زموږ د ملګري مسافرینو په لور خویوییا مونږه نور هم قوی کوی. که موږ له دې ازموینو تېر شو، زموږ ریښې به ژورې شي او زموږ ځان او راتلونکی به تاسیس شي. که مو ماته وخوړه، وبه خوییږو او دا کولی شي موږ تریخ کړي.

خدایه ما ستا خدمت کړی دی نو ولې..؟

کله چې زه شپون وم، ما یو څوارلس کلن هلک پیژانده چې د ځوانانو په ډله کې د خپلو مشرانو او ملګرو لخوا درناوی کیده. هغه یو ښه زده کونکی او روزل شوی لوبغاړی و. دغه ځوان د خدای په چارو کې په لیوالتیا سره د خدای خدمت وکړ او هغه په هر پروګرام کې رضاکارانه کار کاوه. هغه زموږ سره د انجیل په سفر کې راغی او نړدې ټولو ته یې شاهدي ورکړه چې هغه ورته رسیدلی.

د هغه د ژوند یوه ځانګړنه دا وه چې څلور ساعته یې دعا کوله. هغه د خدای څخه ډیر شیان اوریدل او له نورو سره یې شریک کول. د هغه خبرې تل برکت وې. هغه خپل خدمت پیدا کړی و او غوښتل یې چې د شل کلنۍ دمخه شپون شي. هغه داسې ښکاریده لکه یو نه ماتیدونکی ډبره.

ما د دې ځوان سره مینه درلوده او د هغه په ژوند کې د خدای بلنه پیژندل کیده او ما په هغه کې پانګونه کوله. ما یوازې یوه اندیښنه درلوده: هغه په خپل ځان ډیر ډاډمن ښکاریده. څو ځلې مې هڅه وکړه، چې په دې اړه ورسره خبرې وکړم، خو فرصت مې پیدا نه کړ. زه پوهیدم چې یو بدلون به راشي. هغه د ځینو سختو طوفانونو سره مخامخ شو خو ټینګ او قوي پاتې شو. ځینې وختونه ما په خپل لید کې شک درلود ځکه چې ما هغه لیدلی چې سختې آزموینې برداشت کړي.

څو کاله تېر شول. هغه بهر لاړ او بشپړ وخت سفر کو؛ خو زه ورسره په تماس کې وم. زه پوهیدم چې هغه به د یوې مهمې پروسې څخه تیریږي؛ ځکه چې دا ډول کار ناګزیر و. زه نه پوهیدم چې څه به تیریږي؛ مګر زه پوهیدم چې د هغه د برخلیک پوره کول اړین وو. دا مسله د شمعون د غربال پروسې ته ورته وه.

کله چې دا ځوان اتلس کلن شو، د هغه پلار د لاعلاج سرطان تشخیص شوی و. ځوان او مور یې روژه نیوله او دعا یې کوله. هغه باور درلود چې پلار به یې روغ شي. نور هم ورسره یوځای شول. د دې پیښې څخه یوازې څو میاشتې دمخه، د هغه پلار خپل ژوند عیسی ته سپارلی و.

د پلار حالت مخ په خرابېدو و، زه د الاباما په بل ښارګوټي کې په خدمت بوخت وم چې مېرمنې مې زنګ وواهه او غوښتنه یې وکړه چې ځوان ته زنګ ووهم. ما هغه ته زنګ وواهه او پوه شوم چې هغه چا ته اړتیا لري چې هغه وهڅوي. ټوله شپه مې موټر چلاوه او د سهار په څلورو بجو د هغه کور ته ورسېدم. د هغه د پلار حالت دومره خراب و چې ډاکټرانو ورته د څو ورځو د ژوند وعده ورکړه؛ هغه حتی نور خبری نشي کولی.

ځوان ډاډه و چې پلار یې روغ شی او بیا به راپورته شي. زه د څو ساعتونو لپاره د دې کورنۍ سره پاتې شوم او بیا لاړم. بل سهار، مور ته تلیفون راغی چې ناروغي نوره هم خرابه شوې ده.

لیزا او ما سمدلاسه دعا وکړه. خدای زما میرمن ته یو خوب ورکړ چې عیسی د دې

سرې تر څنګ ولاړ دی او چمتو دی چې هغه له هغې کورنۍ څخه واخلي. دېرش دقیقې وروسته ځوان غږ وکړ او موږ ته یې وویل چې پلار یې مړ شوی دی. هغه داسې ښکاریده چې په تیرو وختونو کې ورته قوي سرې و او مړ شوی دی. مګر دا یوازې د کیسې پیل و.

هغه شپه هغه خپل څو نږدې ملګرو ته زنګ وواهه او ورته یې وویل چې پلار یې مړ شوی دی. کله چې دوی تلیفون پورته کولو، دوی ژړل او هغه حیران شو چې څنګه یې د هغه پلار د مړینې خبر واورېد. خو دوی دا خبر نه و اوریدلی. د دوی غم د یو ځوان ترټولو غوره ملګري لپاره و چې په یوه پیښه کې وژل شوی و. دغه ځوان په یوه ورځ کې خپل پلار او خپل ډیر ښه ملګری له لاسه ورکړ.

اوس خوبیدل پیل وکړ. هغه بې وسه، مغشوش او حیران و. داسې ښکاریده چې د خدای شتون له هغه څخه تښتیدلی و. یوه میاشت وروسته، هغه کور ته روان و کله چې هغه ناڅاپه پوه شو چې حادثه شوې ده. هغه له هغه ځایه ودرېد چې د لومړنۍ مرستې روزنه یې لیدلې وه. په دواړو موټرونو کې سپاره کسان د هغه نږدې ملګري وو او دوی دواړه د هغه په غیږ کې مړه شول کله چې هغه د مرستې هڅه کوله.

زما ځوان ملګری خپل وروستي حد ته رسیدلی و. هغه درې ساعته په ځنګل کې خدای ته دعا او زاری کولې: «ته چیرته یې؟ تا وویل چې ته به زما راحت او آرام اوسئ؛ په داسې حال کې چې زه آرام نه لرم!»

داسې ښکاریده لکه خدای چې په هغه باندې شا کړې وه. مګر په حقیقت کې، دا لومړی ځل و چې هغه د خپل استعداد سره هغه یوازې پریښوده.

هغه په خدای قهر شو. ولې یې داسې کار ته اجازه ورکړه؟ هغه د شپون، کورنۍ، یا ما څخه ناراضه نه و. د هغه خوبیدل خدای ته وو. هغه به د ناکامۍ سره تباه کیده، خدای هغه د اړتیا په اوج کې یوازې پریښوده.

هغه دعا وکړه: «خدایه ما ستا خدمت وکړ او ډیر شیان مې ستا د اطاعت لپاره پریخې دي. اوس تا زه پریخودی یم!» هغه داسې باور درلود چې ټول هغه خدمتونه چې د خدای لپاره کړي دي خدای به د هغه مدیونه یې.

ډیری خلک لږ یا ډیر تېونه او ناکامۍ تجربه کړي؛ ډیری د خدای پر لاره خوبیږي. هغوی دا اعتقاد لري چې هرڅه چې دوی د خدای پر لاری کړي دي باید خدای هغوی ته جبران کړي.

دوی د غلط انګېزې سره د هغه خدمت کوي. موږ باید د خدای خدمت ونه کړو د هغه څه لپاره چې هغه زموږ لپاره کولی شي، بلکې د هغه د موجود طبیعت لپارهاو هغه څه چې تر اوسه یې زموږ لپاره کړي دي، د هغه پیروی کو. هغه څوک چې خوییدلی دی، دوی په بشپړه توګه نه پوهیږي چې خدای د دوی د آزادۍ لپاره څومره کارونه کړې دي. د دوی هېر شوي دي چې څنګه دوی د مرګ څخه وژغورل شول. د دې پر ځای چې پېښو ته په ابدي نظر وګوري، هغوی ته په عادي او طبیعي نظر ګوري.

دې ځوان کلیسا ته مخه کړه او د عجیبو خلکو سره مختلف ځایونو ته لاړ، ډیری وختونه بارونو او محفلونو ته تللو. د هغه په نا امیدۍ او بې وسۍ کې، هغه د الهی شیانو لپاره هیڅ هیله نه درلوده. هغه غوښتل چې د خدای سره د هر ډول اړیکو څخه ډډه وکړي.

هغه د دوو اونیو څخه زیات د ژوند دغه لاره نه شوه زغملی؛ ځکه چې د هغه په زړه کې ژوره اړتیا وه. مګر هغه بیا هم د شپږو میاشتو لپاره خدای ته د نږدې کیدو څخه انکار وکړ. اسمان تړل شوی و او د خدای شتون ظاهرا هیڅ ځای نه و موندلی.

له یو کال څخه زیات وخت تیر شو. د ډیری پیښو له لارې چې پیښ شوي، هغه پوه شو چې خدای د هغه په ژوند کې کار کوي. هغه خدای ته نږدې شو، مګر په بل ډول. هغه په عاجزۍ سره راغی. وروسته له دې چې د دې ازموینې وخت پای ته ورسېد، خدای هغه ته وښودله چې هغه هیڅکله هغه نه دی پریښی. لکه څنګه چې د هغه روحاني ګامونه بیرته راستانه شوي، هغه زده کړل چې د خدای په فضل باندې باور وکړي، نه په خپل ځواک.

زه له هغه سره په اړیکه کې وم. یو نیم کال وروسته، هغه ماته وویل چې هغه په خپل ځان کې داسې شیان لیدلي چې هیڅکله یې شتون نه درلود: «زه یو نامعلوم کس وم او زما په ټولو اړیکو کې سطحي وم. زما پلار ما د یو قوي او خودساخته کس په توګه را لوی کړم. ما هیڅکله هغه ډول وده نشوه کولی لکه څنګه چې خدای غوښتل. زه د خدای څخه شکرګذار یم چې زه یی په دې حالت کې پرینښودم. مګر هغه څه چې ما خفه کوي، د بارونو ته د تلو څخه ډېر، دا دی چې ما روح القدس ته شا کړه. له هغه سره ډېره زیاته مینه لرم. د هغه سره زما ملګرتیا هیڅکله دومره خوږه نه وه لکه اوس چې ده.»

ډیر جنبشونه او خوییدل ددی ځوان په ژوند کی راغلل او پر ځان باور یې له منځه

ولاړ. مګر هغه، د شمعون پطرس په څې، یو بنسټ درلود چې ویجاړونکی نه و. د دې پر ځای چې خپل ژوند او خدمت په غرور سره جوړ کړي، هغه یې د خدای په فضل سره جوړ کړ.

خوییدل مونږ ته د خپل ژوند ضعفونه را په ګوته کوی. ډیری وختونه چیرې چې مونږ فکر کوو چې مونږ پیاوړي یو زمونږ د ضعف پټ ځای دی. دا کمزورتیاوې تر هغه پورې پټې پاتې کیږي تر څو چې یو قوي طوفان راووځي او هغه پوښښ له منځه یوسي. دا هغه څه دي چې پولس رسول لیکلي: «ځکه چې مونږ ریښتیني سنت یو چې د خدای په روح کې عبادت کوو، او زمونږ ویاړ په عیسی مسیح دی او مونږ په خپلو انساني عزتونو تکیه نه کوو.» (فیلیپیان ۳:۳)

عیسی ددی لپاره چې د خلکو د خوییدلو مخه ونیسیهغه له حقیقت څخه انحراف ونه کړ.

«د شیطان لومی» کتاب حقیقتا زما سترګی پرانیستی. زما میړه او زه دواړه خدمت کوو. زما تاثر دا و چې هرڅه د خدای په لور سم ځای کې دي. «د شیطان لومی» کتاب دا ماته وښودله چې ما د خپلې ترور سره پنځلس کاله کینه درلوده چی دا ما لپاره ډیر ګران و. مونږ د مسیحیانو په توګه، تل یو بل ته بخښنه زده کړې، مګر ما هیڅکله دا بخښنه په خپل زړه کې نه وه راوړې تر څو چې ستاسو پیغام زه د هغه زخم سره مخ کړم چې زه یې له پخوا څخه تیروم.

– آر.ام (تنسی)

۹

د خوییدلو صخره

"ځکه چې په مقدس کتاب کې لیکل شوي دي: ګورئ، زه به په صهیون کې یوه غوره او قیمتي ډبره کېږدم. څوک چې په هغه باور وکړی هغه به مایوسه نشي. دا ډبره ستاسو لپاره قیمتي ده څوک چې پری ایمان لري؛ مګر د هغو کسانو لپاره چې باور یې نه درلود، هغه ډبره چې معمارانو رد کړه ترټولو مهمه ډبره شوهاو هم هغه ډبره چی د خوییدلو لامل شی، او یوه ډبره چې د سقوط لامل شیهغوی به وخوییږی ځکه چی پر کلام باور نه کوی، چې دا د دوی لپاره مقدر شوی دی.»

-اول پطرس ۲:۶-۸

نن ورځ، د "ایمان" مفهوم کمزوری شوی دی. د ډیری خلکو په نظر کې، ایمان

یوازې د یو ځانګړي حقیقت تایید شوی دی او دا د اطاعت سره هیڅ تړاو نلري. خو په پورتنیو آیتونو کې د "ایمان" او "نافرماني" کلمې د متضاد په توګه کارول شوي دي.

مقدس کتاب هڅوی چی «څوک چې په هغه [عیسی مسیح] ایمان لري هغه به له منځه لاړ نشي مګر ابدي ژوند ولري.» (یوحنا ۳:۱۶) په پایله کې، د ایمان معنی ته د داسې نظر سره، ډیری فکر کوي چې ټول هغه څه چې دوی باید وکړي دا ایمان ولري چې عیسی شتون درلود، او په جلجتا کی مړ شو، او ځانګړی وقار لري. که دا یوازې د ایمان اړتیا وي، عیسی هم د شیطان لپاره ځانګړی حیثیت لري. مقدس کتاب داسی هم وایی: «ته ایمان لری چی خدای یو دی. نیکی کوی! حتی شیطانان هم دا ډول عقیده لري او په ویره کې لړزیږي!» (یعقوب ۲:۱۹) مګر د دوی لپاره هیڅ نجات نشته.

په مقدس کتاب کې د "ایمان" کلمه د یو څه شتون یا حقیقت ته د ذهني تړون د منلو په پرتله لوړه معنی لري. د پورتني آیت په متن کې له حقیقت څخه ویلای شو چې د ایمان اصلي عنصر اطاعت دی. موږ کولای شوای دا په دې ډول ولولو: «نو تاسو څوک چې اطاعت کوئ یو ارزښتناک کار کوئ، مګر د نافرمانانو لپاره هغه ډبره چې جوړونکو رد کړې وه د زاویه سر شو. او خوییدلو ډبره او د مصاد ډبره.»

تاسو اعتراف کوئ چې اطاعت کول ستونزمن ندي؛ کله چې تاسو د یو چا شخصیت او مینه پیژنئ. مینه د خدای سره زموږ د اړیکو پایله ده، البته، دا د قواعدو یا تعلیماتو سره مینه نه ده، مګر د عیسی مسیح د شخصیت سره مینه ده. که دا مینه په ټینګه نه وي، مونږ به وخوییږو او سقوط به وکړو.

اسراییلیان چې خدای یې جوړونکي بولي، دوی عیسی رد کړ - د خدای بنسټ ډبره. دوی د خپل زوړ عهد عتیق تعلیماتو سره مینه درلوده. دوی په خپلو تعبیرونو راضي وو؛ ځکه چې دوی کولی شي له دې څخه ګټه پورته کړي او نور یې تر خپل واک لاندې راولي. له بلې خوا، عیسی ټول شریعتیان چې دوی ورته ډیر ارزښت ورکوي، مبارزی ته وبلل. له هغوی یې غوښتنه وکړه: «تاسو مقدس کتاب لټوئ ځکه چې تاسو فکر کوئ چې تاسو د دوی په وسیله ابدي ژوند لرئ، مګر دا هماغه کلام زما په اړه ګواهي ورکوي.» (یوحنا ۵: ۳۹)

دوی د باور ژورې ته نشي رسیدلی چې دا د پیل څخه د خدای اراده وه چې د خپلو زامنو او لوڼو سره اړیکه ولري. دوی غوښتل چې حکومت او سلطنت وکړي. د دوی په

نظر شريعت له مفاهمې څخه پورته و او هغه څه يې رد کړل چې په وړيا توګه ورکول کېدل. دوی غوره وګڼله چې خپلې پخوانۍ لارې تعقيب کړي، له دې پلوه، د خدای وړيا ډالۍ، عيسا مسيح، د ژوند اميد او د هغوی نجات «د هغوی د خوييدلو او مصادم کېدو» سبب شو.

کله چې شمعون، ماشوم عيسی په غيږ کې پورته کړ، داسې نبوت يې وکړ: «دا چې دا ماشوم به د اسراييلو د ډېرو خلکو د زوال او عروج لامل شي.» (لوقا ۲:۳۴) د زوال او لوړېدو کلمو ته پام وکړئ. هغه څوک چې په ځمکه کې د سولې راوستلو لپاره راغلی و، او هغه چا ته د ژوند کولو لپاره چې د جوړونکو (د هغه ورځې خدمتګاران) قرباني وو، دومره لاړ چې د هغو کسانو لپاره د جلا کولو توره راوړي چې هغه ليږل شوی و. (متا ۱۰:۳۴).

عيسا او خوييدلی کسان

عيسی اکثرا د يکشنبې په غونډو کې د شپون په توګه معرفي کيږي چې ورک شوی پسه په اوږو کوی او رمې ته يې راوړي، يا شايد د هغه چا په رول کې وي چې کوچني ماشومان يې په غيږ کې نيولي او په مسکا سره يې د برکت په وخت کې وويل: «زه تاسو سره مينه لرم.» دا ټول تعريفونه ريښتيا دي، مګر دوی بشپړ انځور نه وړاندې کوي.

دا هماغه عيسی دی چې په فريسيانو يې د دوی د ځان صداقت لپاره نيوکه وکړه: «ای مارانو! چګونه از ايا تاسو به د دوزخ له عذابه بچ شي؟» (متا ۲۳:۳۳) هغه په معبد کې د صرافانو ميزونه وغورځول او ويستل يې (يوحنا۲:۱۳-۲۲). هغه هغه سړي ته وويل چې غواړي لومړی خپل پلار ښخ کړي او بيا د عيسی پيروي وکړي: «پرېږده چې مړی خپل مړي ښخ کړي؛ تاسو لاړ شئ او د خدای د سلطنت تبليغ وکړئ.» (لوقا ۹:۵۹-۶۰)

د عيسی خدنت ته نږدې کتنه هغه سړی څرګندوي چې هغه د هغه په خير و، چې ډيری يی خويول. راځئ چې په دې برخه کې ځينې مثالونه وګورو.

عيسا فريسيان وخويول

په ډېرو مواردو کې، عيسی د فريسيانو د مشرانو سره برخورد وکړه او د هغوی د خوييدلو سبب وګرځيد. هغوی هم د خبل خوييدلو له امله هغه پر صليب کړو. هغوی د

عیسی څخه متنفره و.

خو هیسی د هغوی یره مینه درلوده چی حقیقت یی ویلو: «ای ریاکارانو! اشیعیا ستاسو په اړه څومره ښه وړاندوینه کړې، کله چې هغه وویل: دا خلک په خپلو خولی زما عزت کوي، مگر د دوی زړونه زما څخه لرې دي. دوی بیهوده زما عبادت کوي، او د دوی ښوونه د انساني وظیفو پرته بل څه نه دي.» (متا ۱۵:۷-۹) دی عبارت هغوی وخویول.

پام وکړئ چې د عیسی پیروانو سمدلاسه وروسته له هغه څخه وپوښتل:

«بیا شاگردان ورته راغلل او ویې ویل: ایا تاسو پوهیږئ چې ستاسو دا خبرې فریسیانو ناخوښه کړل؟»

- متا ۲۱:۵۱ د هغه ځواب ته پام وکړئ:

«عیسا ځواب ورکړ: هر هغه تخم چې زما آسماني پلار نه دی کرلی هغه به له منځه یوړل شي. دوی یوازې پریږدئ. دوی ړانده لارښوونکي دي.»

- متا ۳۱:۵۱-۴۱

عیسی هغه خوییدلو خلکو ته وښودله چې هغه څوک چې په ریښتیا د پلار لخوا نه دی کرل شوي هغه به پاک شي. شاید ځینې خلک په کلیساگانو یا د خدماتو ډلو سره یوځای شي، مگر دوی د خدای لخوا نه دی لیږل شوي یا د خدای سره تړاو نلریکله چی د حقیقت موعظه کیږی، هغه خوییدل راځی، دا د دوی ریښتیني انگیزې څرگندوي او د دې لامل کیږي چې دوی خپل ځان له مینځه یوسي.

په ډیری کلیساگانو کې، ما ډیری قضیې لیدلي چیرې چې شپانه د هغو خلکو لپاره خفه کیږی چې کلیسا یې پریښودی وی، که د کارمندانو یا جماعت څخه وي. په ډیری مواردو کې، دا اشخاص اندیښمن دي چې د حقیقت موعظی د دوی د ژوند له طریقې سره په ټکر کې دي. بیا، دوی د کلیسا په هر اړخ اعتراض کوي او پریږدي یی.

هغه شپانه چې غواړي هرڅوک وساتي څوک چې د دوی کلیسا ته راځي باید په نهایت کې له حقیقت څخه شا شي. ما داسې خلکو ته ویلي دي: «که تاسو رښتیا موعظه کوئ،

خلک به وخویوی او دوی له مینځه وړل کیږي او کلیسا پریږدي. د دوی لپاره بد احساس مه کوئ، مخکې لاړ شی او هغو کسانو ته موعظی ورکړئ چې خدای رالیږلی دی.»

ځینې مشران د خلکو سره مخامخ کیدو څخه ډډه کوي او د دوی له لاسه ورکولو څخه ویره لري. ځینې په ځانګړې توګه شکمن دي؛ ځکه چې هغه خلک چې دوی ورسره معامله کوي یا په کلیسا یا ټولنه کې لوی ورکونکي یا نفوذ لرونکي خلک دي. ځینې د هغو خلکو احساساتو ته د زیان رسولو ویره هم لري چې د اوږدې مودې لپاره ورسره دي. دا د دې لامل کیږي چې شپانه خپل خدای ورکړل شوی واک له لاسه ورکړي چې دوی ته سپارل شوي چې رمې ساتنه او تغذیه وکړي.

کله چې زه په لومړي ځل زه شپون شوم، یو حکیم سړی ماته خبرداری راکړ: «په خپل واک کې پاتې شه، که نه بل څوک به یې له تا څخه واخلي او ستا په وړاندې به یې وکاروي!»

سمویل د خدای سړی و; هغه څوک چې د هیچا لپاره له حقیقت څخه انحراف نه کوي - حتی پاچا. کله چې شاؤل د خدای نافرماني وکړه، خدای سموئیل ته وویل چې د هغه سره مخ شي او هغه دسی وکړل. له بده مرغه، ساؤل د ریښتینې توبې سره د خدای کلام ته ځواب ونه وایه. هغه ډیر اندیښمن و چې هغه څنګه د نورو په سترګو کې ښکاری. کله چې سموئیل د هغه د پریښودو لپاره راپورته شو، هغه د شموییل پر ردا نوختو او هغه یی وشکوله. سموئیل هغه په دې خبرو حیران کړو: «نن ورځ خدای تا څخه د اسراییلو پاچاهي واخیستله.. » (اول سموئیل ۲۸:۱۵)

دا هغه څه نه و چې سموئیل د شاؤل لپاره غوښتل. سموئیل د هغه لپاره غمجن و. هغه شاؤل د پاچا په توګه مسح کړی و او هغه یې د حکومت کولو لپاره روزلی و او تاج یې ور په سر کړی و. هغه د شاؤل شخصي ملګری و. مګر واورئ چې خدای څنګه د شاؤل لپاره د سموئیل غم ته ځواب ورکړ: «تر څو به د شاول په خاطر ماتم کوې؟ اوس چې ما هغه د اسراییلو د پاچاهۍ څخه لری کړ؟ خپل د تیلو ښی له تیلو ډک کړه او لاړ ش؛ چیرته چی زه درته وایم..» (اول سموئیل ۱:۱۶) خدای سموئیل ته لارښوونه وکړه چې د تازه تیلو یا مسح کولو سره حرکت ته دوام ورکړي. هغه باید پوه شوی وی چې د خدای مینه او قضاوت کامل دی. که چیرې سموئیل شائول ته بیرته راستون شوی وای، کله چې خدای هغه رد کړی و، نو هغه به تازه تیل نه درلود. که هغه ماتم ته دوام ورکړي، هغه به هیڅ ځای ته نه وی تللی.

شپانه چې د هغه چا لپاره خفه کیږی څوک چې کلیسا پریږدي، یا هغه څوک چې د غړو سره مخامخ کیدو څخه انکار کوي ځکه چې د دوی ملګري دي، په نهایت کې، د مسح کولو تیل د دوی په ژوند کې وچیږي. ځینې خدمتونه ورکیږی؛ پداسې حال کې چې نور یوازې د ژوندي پاتې کیدو لپاره تقلید کوي. دوی په ناپوهی سره د خلکو اړیکې د د خدای د اړیکو پورته کوي.

انجیل نه وایی چې عیسی هر هغه سړي ته چی هغه پریښودی وی عکس العمل ښودلی وی. د هغه یوازینی خوښي د خپل پلار اراده پوره کول وو. په دې کولو سره، هغه ډیره برخه خپله کړه.

زه به هیڅکله هغه وخت هیر نکړم چې ما په روح ډکه کلیسا کې موعظه وکړه. موږ شاوخوا یو کال په سړک کې تګ راتګ کاوه. په لومړی یکشنبه سهار، ما د توبې او "لومړی مینې" ته د راستنیدو په اړه یو ساده پیغام موغظه کړ. که څه هم ما یو څه مقاومت احساس کړ، زه باور لرم چې دا هغه پیغام و چې ما باید ویلی وی.

له مراسمو وروسته شپون وویل: «خدای ماته هغه څه وښودل چې تاسو نن سهار تبلیغ کاوه. مګر زه فکر نه کوم چې زما جماعت د دې لپاره چمتو دی!»

زما میرمن له هغه څخه د روح القدس تر اغیز لاندې وپوښتل: «د کلیسا شپون څوک دی، تاسو یا عیسی؟»

شپون خپل سر ټیټ کړ او موږ ته یې وویل: هغه دوام ورکړ، د هغه د کلیسا دریمه برخه د زړو خلکو څخه جوړه شوې ده چې نه غواړي د مراسمو، موسیقی یا موعظو په ترتیب کې کوم بدلون راولي: «دا هغه څه دي چې خدای ماته شاوخوا یوه میاشت دمخه وویل او اشاره یې وکړه چې هغه پوهیږي چې دا خلک د کنټرول وړ دي.» موږ هغه وهڅوو چې قوي وي او د خدای اطاعت وکړي.

موږ څلور نور کلیسا خدمتونه ترسره کړل، هر یو د راتلونکي په پرتله ډیر ستونزمن و. لکه څنګه چې موږ له ښار څخه ووتل، ما داسې احساس کاوه چې زما په شا کې د شګو کڅوړه ده او دا د تصور وړ نه وه. معمولا کله چې زه کلیسا پریږدم، خوښی زما زړه ډکوي. زه نه پوهیدم چې ستونزه چیرته وه.

په پای کې، کله چې زه یوازې د خدای سره وم، ما وپوښتل: «زه چیرته غلط شوم؟ زه ولې په خپل روح کې دا دروند بار احساسوم؟ ایا ما له هغه څخه د شپون واک نه دی

اخیستی؟» هغه په ساده ډول ځواب راکړ: «له خپلو پښو څخه خاورې لرې کړئ.» (لوقا ۵:۹ وګورئ) د دې کلام په اوریدو زه حیران شوم. ما دعا ته دوام ورکړ او بیا مې ترې وپوښتل او هغه بیا ځواب راکړ: «له خپلو پښو څخه خاورې لرې کړئ.»

په نهایت کې، ما اطاعت وکړ او دروند بار را لرې شو، او خوښي زما زړه ته ننوته. ما بیا په حیرانتیا وویل: «خُدایه، هغوئ په ما حمله نهٔ ده کړې او زه یې د ښار نه بهر نهٔ یم شړلی. نو ولې؟»

هغه ماته وښودله چې د کلیسا مشرتابه او ډیری خلکو هغه پیغام رد کړی و چې هغه د کلیسا لپاره درلود.

ما غوښتنه وکړه: «خدایه دوی ته نور وخت ورکړې!»

«که زه دوی ته پنځوس کاله نور هم ورکړم، دوی به بیا هم بدلون ونلري. په دې حالت کې د دوی زړونه ثابت دي.»

زه پوهیدم چې دې مشر د خدای د اطاعت پر ځای د کلیسا سره په جوړجاړي سره سوله غوره کړه. د هغه د تیلو شی د تازه تیلو نه ډک نه و. هغه د محتویاتو پرته یو لوخی درلود. په بل عبارت، هغه د روح څخه ډکه بڼه درلوده، مګر د خدای ځواک شتون نه درلود. وروسته مې واورېدل چې له خدمته یې استعفا کړې او د کلیسا څو غړي یې پاتې دي.

عیسی د نورو لخوا کنټرول نه و. هغه رښتیا ویل؛ حتی که دا د مقابلې په قیمت وي او په نهایت کې د دوی خوییدلو سبب ګرځیدو. که تاسو د نورو په تایید کې علاقه لرئ، نو د خدای مسح نشي کیدی. تاسو باید دا هدف په زړه کې ولرئ چې د خدای کلام ووایاست او د هغه اراده پوره کړئ؛ حتی که د نورو د خوییدلو سبب ګرځی.

عیسی خپلو هم ښاریانو وخویول

عیسی د خدمت لپاره خپل د زیږون ښار ته لاړو، خو وی نشو کولی چې هغه آزادی چې نورو ته ورکړه دوی ته هم ورکړی. هغه څه چې دوی ویل ته وګورئ:

> «مګر هغه د نجار زوی نه دی؟ مګر د مور نوم یې مریم نه دی؟ او د هغه ورونه یعقوب، یوسف، شمعون او یهوداه نه دي؟ ایا د هغه ټولې خویندې

زموږ په مینځ کې نه اوسیږي؟ نو هغه دا شیان چیرته ترلاسه کړل؟ نو د دوی فکر چې دا ناخوښه وه. خو عیسی هغوی ته وویل: داسی نبی به نه وی چې د خپل کور ښار یی بی حرمته نه کړی.»

– متا ۵۵:۳۱-۷۵

د دې جملې په زړه کې تاسو د ناصری د نارینه وو او ښځو غبړونه اوریدلی شئ: «هغه فکر کوي چې هغه موږ ته په واک کې درس راکوي؟ مونږ پوهیږو هغه څوک دی. هغه دلته لوی شویمونږ د هغه مشران یو. هغه د یو نجار زوی دی. هغه هیڅ رسمی تعلیم نه دی لیدلی!»

خو بیا هم عیسی د حقیقت څخه تیر نشو چې د هغوی د خوییدلو سبب ګرځی. د ښار خلک دومره په غوسه شول چې هڅه یې وکړه هغه له کلا څخه وغورځوي او وی ووژني (لوقا ۲۸:۴-۳۰). هغه په داسې حال کې چې ژوند یې په خطر کې و، حقایقو ته ادامه ورکړه. موږ نن ورځ دا ډول نارینه او ښځو ته څومره اړتیا لرو.

عیسی خپل کورنۍ غړی وخویول

حتی د هغه د کورنۍ غړی هم د هغه څخه وخوییدل. دوی د عیسی د کارونو له امله په دوی باندې د فشار څخه ناخوښه وو. دا د دوی لپاره سخته وه چې د هغه په چلند ایمان راوړی. راځی یو نظر واچوو:

«کله چې د عیسی خپلوانو دا واورېدل، نو د هغه د نیولو لپاره لاړل، ځکه دوی وویل: د خپل ځان له لاسه ورکړی دی.. بیا د عیسی مور او وروڼه راغلل. دوی بهر ودرېدل او یو څوک یې ورولېږه چې هغه راوغواړی. هغه خلک چې د عیسی شاوخوا ناست وو ورته وویل: ستا مور او وروڼه بهر ولاړ دي ستا په لټه کې دي. عیسا پاسخ دعیسی ځواب ورکړ: زما مور او وروڼه څوک دي؟ بیا یې هغو کسانو ته چې شاوخوا ناست وو نظر وکړ او ویې ویل: دا زما مور او وروڼه دي! څوک چې د خدای اراده په ځای راوړي زما ورور، خور او مور دي.»

– مرقس ۳:۱۲ و ۱۳-۵۳

د هغه کورنۍ فکر کاوه چې هغه خپل فکر له لاسه ورکړی دی. توجه وکړئ مقدس کتاب څه وايي د عیسی کورنۍ د هغه د نیولو لپاره بهر راووتله. مرقس دا خپلوان د عیسی د مور او ورونو په توګه پیژني چې وروسته هغه د بل چا په کور کې د موغظی پر حالت پیدا کوی. حتا یوحنا انجیل وايي: «ځکه چې حتی د هغه ورونو په هغه ایمان نه وو راوړی.» (یوحنا ۵:۷)

ډیری نه پوهیږي چې عیسی د خپلو خپلوانو لخوا رد شوی و. هغه څه چې وروسته يې د هغه کورنۍ ته د منلو وړ نه و، مګر هغه د دوی د غوښتنو تر کنټرول لاندې نه و. هغه د خپل پلار پلان پلی کاوه؛ که هغوی منلی وای یا نه.

ما ډیری خلک لیدلي، په ځانګړي توګه جوړه، چې د خپلې میرمنې یا د کورنۍ غړو له ویرې د عیسی پیروي نه کوي.

کله چې زه تازه زیږیدلی وم، زما د کورنۍ ټول غړي د رومن کاتولیک کلیسا څخه وو، دوی زما د ایمان راوړلو د اوریدلو لپاره لیواله نه وو. زه مور په ځانګړې توګه، چې زه کلیسا پریږدم په کوم کې چې هغې ما لوی کړی و، ډیره خفه وه. بې له شکه وړ کاتولیکان شتون لري چې له خدای سره مینه لري، مګر زه پوهیدم چې خدای ما ته غږ وکړ چې له هغه ځایه لاړ شم.

دویمه ناخوښي هغه وخت پیل شوه کله چې ما دوی ته اعلان وکړ چې زه غواړم خدمت ته داخل شم. زه نوی د میخانیکي انجینرۍ په برخه کې له پوهنتون څخه فارغ شوی وم او زما مور او پلار زما لپاره لوړې هیلې درلودې. زه پوهیدم چې خدای زما څخه څه غواړي او زه هم پوهیدم چې دا مسله به زما د عزیزانو د خوییدلو لامل شي. د ځو کلونو لپاره، دا مسله د ډیرو ناخوالو او غلط فهمیو لامل شوه. مګر ما پریکړه کړې وه چې د دوی اندیښنو او قهر ته په پام سره د عیسی پیروي وکړم.

په لومړي سر کې ما هڅه وکړه چې د دوی څخه انجیل سره پوښتنې وکړم. ما په ګوته کړه چې دوی یوازې په ډله ایزه توګه نه ژغورل کیږي. بیا ما دوی د امکان تر حده کلک کړل. نن زه پوهیږم چې ما هغه وخت هوښیارانه عمل نه و کړی. بیا خدای ماته د دوی په شتون کې د مسیحی ژوند کولو درس راکړ او اجازه ورکړه چې زما اعمال ووینې. خو زه بیا هم د دوی د رضایت لپاره کم نه وم.

اوس زما مور او پلار ډیر ملاتړي دي او زما نیکه چې له ما سره يې ډیره دعوا کړې

وه، دوه کاله وړاندې په ۸۰ کلنۍ کې ایمان راوړ مخکی له دی چی مړ شی.

ښایي د عیسی مور او وروڼو هم فکر کاوه چې هغه خپل ذهن له لاسه ورکړی دی. مګر د پلار سره د عیسی د اطاعت له امله، دوی ټول د پنتیکوست په ورځ په پورتنۍ خونه کې وژغورل شول. د هغه نیم ورور، یعقوب، د اورشلیم د کلیسا رسول او مشر شو.

که موږ د هغه څه په اړه موافقت وکړو چې خدای موږ ته د خپلې کورنۍ د تیلو راضي کولو لپاره وایي، موږ به په خپل ژوند کې تازه غوږ له لاسه ورکړو او د دوی د ازادۍ مخه به ونیسو.

عیسی خپل کارکوونکو وخویول

په تیر فصل کې، موږ د پیروانو لید توضیحاتو ته کتنه وکړه کله چې عیسی د دوی د خوییدلو لامل شو. اوس راځئ چې بیا بیا کتنه وکړو او کیسه د عیسی له نظره وګورو.

> «د هغه ډیری پیروانو دا خبرې واورېدې او ویې ویل: دا تعلیم سخت دی، څوک یې منلی شی؟ عیسی، پوه شو چې د هغه پیروان په دې اړه فکر کوي، دوی ته یې وویل: آیا ستاو د خوییدلو باعث کیږی؟ .. له دې وخته، د هغه ډېر شاګردان بېرته راستانه شول او نور ورسره نه و.»
>
> – یوحنا ۶:۰۶-۶۱ و ۶۶

اوضاع لا دمخه کافي ستونزمنه وه. مذهبي مشرانو د هغه د مرګ پلان جوړ کړ. د هغه ښاریانو هغه رد کړ؛ د هغه کورنۍ فکر کاوه چې هغه بی خوده شوی دی. د دې فشارونو سربیره، ډیری کارمندان یې خوییدلی دی، هغه یی پریښودو. مګر عیسی بیا هم د هغو سره جوړجاړی ونه کړ. هغه یوازې هغو کسانو ته وویل چا چی هغه یې پریښود که دوی غواړي لاړ شي، دوی آزاده دي.

یوازینی شی چې د عیسی لپاره مهم و د پلار پلان بشپړول وو. که په هغه ورځ یوازې پاتې شوی وای، نو په زړه کې به یې لږ څه بدلون نه راتلای. هغه پریکړه کړی چې د خپل پلار اطاعت وکړي.

عیسی د هغه ځیني نږدې ملګري د خوییدلو لامل شول

«د الیعازر په نوم یو سړی ناروغ و. هغه د بیت عنیا د کلی د خلکو څخه وو،د مریم او د هغه خور مارتا. مریم هغه ښځه وه چې خدای پاک یې په عطرو مسح کړه او پښې یې په خپلو ویښتانو وچې کړې. اوس د هغه ورور الیعازر ناروغه و. نو د الیعازر خویندو عیسی ته پیغام ولیږه: زموږ سروره، ستاسو ګران ملګری ناروغ دی.»

- یوحنا ۱:۱۱-۳

عیسی مارتا، مریم او الیعازر سره مینه درلوده. دوی نږدې اړیکی درلودی. هغه له دوی سره وخت تیرو. مګر د عیسی عکس العمل وګورئ:

«نو کله چې هغه واورېدل چې الیعازر ناروغه دی، نو هغه دوه ورځې نور هم هلته پاتې شو.»

- یوحنا ۱۱:۶

عیسی د مکاشفی له لارې پوهیده چې د الیعازر ناروغي به د مرګ لامل شي. دا موضوع ډیره جدي وه. خو هغه د دوو نورو ورځو لپاره په هغه ځای کې پاتې شو. کله چې هغه بالاخره بیت عنیا ته ورسید، ایلعازر مړ شوی و. مریم او مارتا ورته وویل: «سروره، که ته دلته وې، زما ورور به نه و مړ.» (یوحنا ۲۱:۱۱ و ۳۲). په بل عبارت: «ته ولې سمدستي رانغلې؟ تا کولی شو هغه وژغورئ!»

په ډیر احتمال سره دواړه خویندی خوییدلی وی. دوی یو څوک لیږلی و چې عیسی ته دا پیغام ورسوي او هغه دوه ورځې ناوخته و. عیسی عکس العمل ونه کړ لکه څنګه چې دوی تمه درلوده. هغه هر څه له پرینښودل، پرځای یې، هغه د روح القدس لارښوونه تعقیب کړه. دا به د هرچا لپاره غوره وو، که څه هم په هغه وخت کې عیسی داسې ښکاري چې بې پروا و او دې موضوع ته یې هیڅ پام نه کاوه.

ډیری وختونه، خادمان د خپلو غړو لخوا کنټرول کیږي. دوی فکر کوي چې دوی باید هغه څه وکړي چې خلک یې غواړي.

د روح څخه ډکې کلیسا کې د هغه غړی چې خپل شپون یې له لاسه ورکړی و، یوه ورځ ماته وویل: «مونږ یو شپون غواړو چې زمونږ اړتیاوې پوره کړي. یو څوک کولی شي دقیقا د سهار په اتو بجو زما ځای ته راشي او ما ته قهوه راکړي.»

با خودم فکر کردم: «شما یک مرد اجتماعی می‌خواهید که بتوانید او را کنترل کنید نه کسی که زیر کنترل روح‌القدس باشد!» بعدها متوجه شدم که این کلیسا در عرض یک‌سال‌ونیم، چهار شبان عوض کرده است.

وقتی شبان جوانان بودم، مرد جوانی پس از گذشت شش ماه از شبانی من نزد من آمد و پرسید: «آیا رفیق من می‌شوی؟ شبان گروه جوانان قبلی، رفیق من بود.» شبان جوانانِ پیش از من، با جوانان بسیار خوش‌مشرب و معاشرتی بود. آنها متمرکز فعالیت‌ها بودند. آنچه را که او انتظار داشت، می‌فهمیدم. در اصل همان چیزی بود که عضو هیئت مدیره از شبانش خواسته بود.

ما متا ۴۱:۱۰ د هغه لپاره نقل کړ؛ [یری چی عیسی وویل: «څوک چې یو پیغمبر په دې وجه ومني چې هغه پیغمبر دی نو هغه ته به د پیغمبر ثواب ورکړل شي. او څوک چې د پرهېزګارۍ په وجه د پرهېزګارۍ خبره قبوله کړي نو هغه ته به د پرهېزګارانو په شان اجر ورکړل شي.» د هغه څخه یی وپوښتل: «ته ډیر ملګری ریښتیا ده؟» هغه ځواب ورکړ: «هو»

«خو ته یوازی یو د ځوانانو شپون لری؟»

هغه ځواب ورکړ: «هو»

«د ځوان شپون اجر غواړئ که د ملګري پاداش؟ ځکه چې هغه لاره چې تاسو یې منئ دا ټاکي چې تاسو د خدای څخه څه ترلاسه کوئ.» هغه زما د خبرو په اصل پوه شو: «زه د یو ځوان شپون پاداش غواړم!»

ډیری خادمان ویره لري چې که دوی د خپلو غړو هیلې پوره نه کړي نو د دوی احساسات به زیانمن کړي او خپل ملاتړ به له لاسه ورکړي. هغه د نورو د خوییدلو له خاطره پخپله په لومه کی لویږی. دوی د خپلو غړو لخوا کنټرول کیږي، نه خدای. د پایلې په توګه، لږ ابدي ارزښت په کلیساګانو یا د دوی په غونډو کې بشپړ شوی.

عیسی یحیی تعمید ورکوونکی وخویلو

حتی یحیی هم باید د غیسی لخوا وخییږی.

> «د یحیی شاګردانو هغه ته د دې ټولو پیښو خبر ورک. نو هغه دوه تنه راوغوښتل او عیسی ته یې د دې پیغام سره ولیږل: ایا ته هماغه یی چې باید راشي، یا موږ باید د بل چا انتظار وکړو؟.»
>
> – لوقا ۸۱:۷-۰۲

یو شیبه صبر وکړی، ولې یحیی له عیسی څخه وپوښتل چې ایا هغه څوک دی چې راتلونکی دی، یعنی مسیح دی؟ یحیی هغه څوک وو چې خپله لاره یې چمتو کړه او د هغه راتګ یې اعلان کړ: «دا د خدای وری دی چې د نړۍ ګناه لیرې کوي.» (یوحنا ۲۹:۱) هغه هغه څوک وو چې وی ویل: «هغه هغه څوک دی چې د روح القدس سره به تعمید ورکړي.» (آیت۳۳) هغه حتی وویل: «هغه باید لوی شی او زه باید کوچنی شم (یوحنا ۳۰:۳) یحیی یوازینی کس و چې پوهیده چې عیسی واقعیا هغه وخت څوک و. (دا لا تر اوسه شمعون پطرس ته ندی ښکاره شوی).

ولی یی دا سوال وکړ: «آیا عیسی مسیح دی؟، او بل ته انتظار وکاړو» خپل ځان د یحیی پر ځای کړئ. تاسو هغه څه پیل کړي چې خدای یې کوي. تاسو د خلکو ډیر خدمت کړی دی. تاسو د خلکو تر منځ تر ټولو زیات تبلیغاتي خدمت کړی دی. ستاسو ژوند د نفس انکار سره مل دی. تاسو حتی واده نه کوئ ترڅو ستاسو د قوت احتمالي ځواک څخه ډیره ګټه پورته کړئ. په دښته کې اوسېد، تاسو د ملخانو او وحشي شاتو په خوړلو روژه نیولې ده. تاسو د فریسیانو سره مخامخ شوي یاست او د شیطانانو په درلودلو تورن شوي یاست. ستاسو ټول ژوند د مسیح د راتلو لپاره د لارې چمتو کولو لپاره وقف شوی دی.

تاسو اوس په زندان کې یاست. تاسو د څه مودې لپاره توقیف شوي یاست. ډیر لږ خلک ستاسو لیدو ته راځي ؛ ځکه چې د هغه خلکو پام چې تاسو چمتو کړی اوس د ناصری عیسی ته اړولی دی. حتی ستاسو خپل پیروان هم د دې سړي سره یوځای شوي. ستاسو د خدمت لپاره یوازې یو څو پاتې دي. کله چې دوی تاسو سره لیدو ته

راځي، دوی تاسو ته کیسې کوي چې څنګه دا سړی او د هغه شاګردان ستاسو په پرتله ډېر توپیر لري. دوی د مالیه راټولونکو او ګناهکارانو سره خوري او څښي. دوی سبت ورځ ماتوي او روژه هم نه نیسي. تاسو خپله وواياست: «ما هغه روح ولید چې د کبوتر په څیر په هغه باندې راغی. خو آیا د مسیح دا رفتار نه دی؟»

هرڅومره چې تاسو په زندان کې پاتې شئ د خوییدلو او وسوسی زیاتیږی: «دا سړی چې ما خپل ژوند د لارې په چمتو کولو کې تیر کړی دی حتی په زندان کې زما لیدو ته هم نه و راغلی! هغه څنګه مسیح کیدی شی؟ که هغه مسیح دی، ولی ما ددی زندانه نه خوشی کوی ما خو کومه اشتباه نه ده کړی!»

نو، تاسو خپل دوه وفادار پیروان د عیسی څخه پوښتنه کولو لپاره استوئ: «آیا ته هماغه یی چی باید راشی یا بل ته په انتظار شوراځی د عیسی ځواب یحیی ته وګورو:

> «په عین وخت کې، عیسی ډیری د ناروغیو، دردونو او بد روحونو څخه روغ کړل او ډیری ړندو ته یې شفا ورکړي. نو د هغو تللو په ځواب کې یې وویل: لاړ شی او یحیی ته ووایی چې تاسو څه لیدلي او اوریدلي دیچی ړانده بینا کیږی معیوبین په لاره ځی، جذامیان پاکیږی، کاڼه اوری، مړی ژوندی کیږی او فقیرانو ته بشارت ورکول کیږی.»
>
> – لوقا ۱۲:۷-۳۲

د عیسی ځواب نبوت دی. هغه د اشیعیا څخه نقل کوي، کوم چې یحیی ته خورا پیژندل شوی کتاب و. آیات اشعیا ۲۹:۱۸، ۳۵: ۴- ۶ و ۱:۶۱ د هغه څه په اړه چې د یحیی شاګردانو لیدلي ووپه داسې حال کې چې دوی د عیسی څخه پوښتنه کولو ته انتظار باسي، تطبیقیږي. دوی د هغه په اړه د مسیح په توګه شاهدي ورکړه، مګر عیسی هلته دا جریان پای ته ونه رسو. هغه زیاتوي: «بختور دی هغه څوک چې پر ما نه خوییږی.»

هغه داسې ویل: «یحیی، زه پوهیږم چې ته په هر هغه څه نه پوهیږې چې تاته پیښیږي مګر زما په قضیه کې، دا ځکه چې زه هغه ډول عمل نه کوم چې تاسو یې تمه لرئ مه خوییږه!» هغه یحیی وهڅولو چې په تیرو او د هغه په ژوند او خدمت کې د خدای د لارو په اړه د خپل پوهاوي له مخې قضاوت ونه کړي. یحیی د خدای بشپړ انځور یا پلان نه پوهیده، لکه څنګه چې موږ نن ورځ په بشپړ انځور نه پوهیږو. عیسی هغه

د دې خبرو سره وهڅولو: «تا هغه څه وکړل چې تا ته یې امر شوی و. ثواب به یې ډېر وي. یوازې مه خوییږه.»

له توجیه پرته خوییدل

حتی که تاسو د یحیی په څیر د خدای په ډیری لارو کې روزل شوي یاست، اوس هم امکان لری چی تاسو د عیسی پر لاره وخوییږئ. که تاسو واقعیا د هغه سره مینه لرئ او په هغه باور لرئ،د خوییدلو پر مهال به مقاومت وکړئ او دا به درک کړی چی د هغه لاره ستاسو د لاری څخه غوره ده.

همدارنګه، که تاسو د خدای د روح اطاعت کولو اراده لرئ، خلک به ستاسو په واسطه وخوییږی. عیسی په یوحنا کی وویل ۸:۳ : «باد هر چیرته وغواړی وزیږی؛ د هغه غږ اوری، خو نه پوهیږی له کوم ځایه راځی او چیرته ځی. همداسې ده هر څوک چې د روح څخه زیږیدلی وي.»

کله چې تاسو د روح القدس سره روان یاست، ډیری نشي کولی پر تاسو پوه شي؛ اجازه مه ورکوئ چې د دوی ناخوښ غبرګون تاسو له هغه څه څخه بې برخې کړي چې تاسو پوهیږئ ستاسو په زړه کې سم دي. د انسان د غوښتنو له امله د روح نافرمانی مه کوه.

پطرس دا په ښه توګه خلاصوي:

> «نو، له هغه وخته چې مسیح په بدن کې رنځ ولید، نو تاسو هم باید په ورته عزم سره وسله ولرئ، ځکه چې هغه څوک چې په بدن کې رنځ لري، د ګناه سره هیڅ تړاو نلري. په پایله کې، هغه خپل پاتې ژوند په بدن کې نه، بلکی بلکې د خدای د ارادې د پوره کولو په لاره کې تیروی.»
>
> – اول پطرس ۴:۱-۲

کله چې تاسو د خدای د رضا لپاره ژوند کوئ، تاسو به د انسان په غوښتنو عمل ونه کړئ. د پایلې په توګه، تاسو به په بدن کې درد ولرئ. عیسی د مذهبي مشرانو لخوا ترټولو لوی مخالفت سره مخ شو. مذهبي خلک په دې باور وو چې خدای یوازې د دوی په معیارونو کې عمل کوي. دوی باور درلود چې دوی یوازې هغه څوک وو چې د خدای سره "د قدرت په مقام کې" ځای په ځای شوي وو. که مالک، دوه زره کاله مخکې، کله

چې هغه د روح لخوا لارښوونه کیده، مدهبی خلک خویولی وای، نو څوک چې د هغه پیروي کوي خامخا به د داسې خلکو د ګمراهۍ لامل شي.

د رسول پولس ځورونې یو ښه مثال دی؛ په ګالتیا کې ځینې خلک په غلطۍ سره اوریدلي چې پولس د صلیب د انجیل څخه انحراف کړی دی؛ ځکه چې هغه د مذهبي مشرانو اړخ واخیست چې ویل یې د نجات لپاره سنت اړین دی. مګر پولوس دوی په خپل ځای کېښودل او ویې ویل: «ماته وګورئ. زه له ټولو خواوو څخه د مذهبي مشرانو لخوا ځورول شوی وم. که ما د سنت تبلیغ وکړ، آیا هغوی دا کار له ماسره کاوه؟ این حقیقت که صلیب تنها طریق نجات است، د خلکو د خویېدلو سبب ګرځي. مګر دا حقیقت دی او زه د بل څه د تبلیغ کولو اراده نه لرم!» (غلاطیان ۵:۱۱ وګورئ)

که څوک د انجیل حقیقت ننګوي، هغه وخت دی چې دوی خوییدلی دی. موږ باید په خپل ځان باور ولرو چې موږ غواړو د خدای روح اطاعت وکړو پرته له دې چې لګښت وي. په دې حالت کې، موږ به د فشار لاندې انتخاب ونه کړو؛ ځکه چې هغه د مخکې نه انتخاب شوی دی.

عیسی د خپل پلار په اطاعت ډېرۍ وخویول، خو هیڅکله یې د خپلو حقوقو لپارهد خوییدلو باعث نشو.

ما اوس وخت کی «د شیطان لومی» کتاب ولوست او زه یوازې غواړم تاسو ته ووایم چې دې کتاب زما په ژوند کې له داسې ځای څخه خلاص کړی یم چې ما فکر کاوه چې زه به هیڅکله له هغه څخه خلاص نه شم. ما غوښتل چې د دې کتاب د لیکلو لپاره مننه وکړم؛ ځکه چې دی زما ژوند بدل کړی دی.

– سی. آر. (تنسی)

۱۰

داسې نه چې موږ د غورځیدو لامل شو

"نو راځئ چې له اوس څخه یو بل ملامت نه کړود هغی پر خای، تصمیم ونیسی چی د هیڅ خوییدلو ډبره یا مانعی د خپل ورو په لار کی نږدو. "

- رومیان ۴۱:۳۱

موږ اوس په دې اړه بحث کوو چې څنګه عیسی د خپل سفر او خدمت په جریان کې ډیری خویولی دی، پای ته ورساوه. دا مونږ ته ښکاره کوی چیهر چیرته چی عیسی تلو، هلته خلک خوییدل. په دې فصل کې زه غواړم د سکې په بل اړخ یو نظر واچوم.

عیسی او د هغه شاګردان کفرنحوم ته راستانه شوي وو. دوی د کفرنحوم په شاوخوا کې خپل وزارت ترسره کړی و او هلته د خورا اړین لنډې وقفې لپاره راغلي وو.

که هرکله داسې ښار و چې د هغه د خدمت بنسټ وګڼل شي، هغه دا و. په ورته وخت

کې، د معبد مالیه راټولونکي شمعون پطرس ته ورغی: «آیا ستا استاد د معبد مالیه نه ورکوي؟» (متا ۱۷: ۲۴)

پطرس ځواب ورکړ «البته هغه تادیه کوي » او هغه بیرته لاړ چې د عیسی سره د دې په اړه خبرې وکړي. عیسی د مالیه راټولونکي غوښتنه وکړه او د شمعون پطرس څخه یې وغوښتل:

> «ای شمعونه، د نړۍ پاچاهان له چا څخه فدیه او مالیات اخلي؟ له خپلو اولادونو او که د پردیو څخه؟ څه وایې؟» پطرس ځواب ورکړ: «له پردیو».
> عیسا هغه ته وویل: «نو اولادونه معاف دی!» (متا ۷۱: ۵۲- ۶۲)

عیسا پطرس ښکاره کړه چې اولادونه معاف دی؛ هغوی هغه نه دی چې مالیت ورکوبیلکی د مالیاتو د عایداتو څخه مصرف کوی؛ دوی په یوه مانۍ کې ژوند کوي چې د مالیاتو لخوا پرمخ وړل کیږي. اولادونه د پاچا په میز ډوډۍ خوري او شاهي جامې اغوندي چې ټول د مالیاتو په واسطه جوړیږی. هغوی آزادانه ژوند کوی او هر څه ورته په وړیا شته دی.

دې شخص د معبد مالیه راټولوله، مګر د معبد پاچا یا مالک څوک و؟ دا معبد د چا په عزت جوړ شو؟ ځواب: خدای پلارپطرس په واقیعت کی د خدای څخه مکاشفه ترلاسه کړی وه چې عیسی د خدای زوی دی.

په دی اساس، عیسا له پطرس څخه وپوښتل: «که زه د هغه چا زوی یم چې د معبد مالک دی، ایا زه د معبد د مالیې له ورکولو څخه معاف یم؟» البته چې معاف یی. هغه حق درلود چې مالیات ورنکړی. مګر راځئ وګورو چې عیسی شمعون پطرس ته څه وایي؟

«مګر د دې لپاره چې دوی ته زیان ونه رسوي، د سمندر ساحل ته لاړ شه او کنډک واچوه. د لومړي کب خوله خلاص کړئ چې تاسو یې نیولی شئ. تاسو به د څلور درهم سکه ومومئ. له دې سره، دوی ته زما او ستاسو برخه ورکړه. » (متا ۱۷: ۲۷)

هغه خپله ازادي ښودلې وه، خو ددی لپاره چی د خوییدلو سبب نشی، پطرس ته یی وویل: «راځه چی مالیت ورکړو!» مګر دا د هغه د آزادۍ لپاره یو بل ثبوت و؛ کله چی یی پطرس ته امر وکړ د کب نیولو لپاره لاړ شئ او لومړی کب ونیسئ چې راپورته کیږي او

له خولې څخه يې پيسې راواخلی خدای پلار حتی د ماليې پيسې چمتو کړې وې.

عيسا د ځمکی خدای دی، هغه د خدای زوی دی، ځمکه او يا هر څه چی هلته دی، دا د هغه لخوا رامينځته شوی او د هغه د پاچاهۍ او واکمنۍ لاندې دی. له دې امله، هغه پوهيده چې پيسې د کب په خوله کې دي. هغه بايد د دې لپاره کار نه وي کړی؛ ځکه هغه زوی وو. خو هغه بيا هم پريکړه وکړه چې ماليه ورکړي چی د چا د خوييدلی سبب نشی.

آيا د هغه عيصسی دی چی مونږ په تير فصل کی وليد چی د حلکو د خوييدو سبب کيدو او هغه د دې لپاره ښښنه نه ده غوښته؟ هغه ثابته کړه چې هغه د ماليې څخه معاف دی؛ خو وی ويل: «داسی نه چی دوی وخوييږی، راځۍ ماليه ورکړو!» ته به وايی چې دلته تضاد شتون لري. همداسې ده؟! زموږ ځواب په راتلونکي آيت کې موندل کيږي.

> «په دې وخت کې شاګردان نږدې راغلل او پوښتنه يې وکړه: «د آسمان په سلطنت کې ترټولو لوی څوک دی؟» عيسی يو ماشوم راوغوښت او د هغوی په منځ کې يې کېښود او ويې ويل: «آمين، تاسو ته وايم، د دې لپاره چې تاسو بدل نه شئ او د ماشومانو په څير نشئ، تاسو به هيڅکله د آسمانی سلطنت ته داخل نه شئ. نو څوک چې د دې ماشوم په څير ځان عاجزي کوي، دا به د آسمان په سلطنت کې لوی وي.» (متا ۸۱: ۱-۴)

دلته کليدي جمله «څوک چې ځان عاجزي کوي » دی. لږ وروسته عيسی هغوی ته دا خبره په تفصيل سره تشريح کړه:

> «مګر ستاسو په مينځ کې به داسې نه وي. څوک چې غواړي ستاسو په منځ کې لوی شي، هغه بايد ستاسو خدمتګار شي .. لکه څنګه چې د انسان زوی د خدمت کيدو لپاره نه دی راغلی، مګر د خدمت کولو او د ډيری خلکو لپاره د فديې په توګه خپل ژوند د ورکولو لپاره.» (متا ۰۲: ۶۲- ۸۲)

څومره په زړه پورې خبرې! هغه د خدمت کولو لپاره نه دی راغلی، مګر خدمت کولو ته! هغه زوی و؛ آزاده و؛ هغه د هيچا پوروړی نه و. هغه د هيچا تر واکمنۍ لاندې نه و، خو هغه غوره کړه چې د خدمت لپاره خپله ازادي وکاروي.

د خدمت أباره آزادی

په عهد جدید کی له مونږ څخه غوښتل شوی دی د خدای د اولادونو په توګه، موږ باید د خپل مشر ورور مثال تعقیب کړو او ورته چلند ولرو چې موږ په عیسی کې ګورو.

«ورونړو، تاسو آزادئ ته بلل شوي یاست، مګر خپله ازادي د ځان د نفس مه ګرځوی مګر په مینه سره یو بل ته خدمت وکړئ.»

– غلاطیان ۵:۳۱

د ازادئ بله کلمه "استحقاق" ده. موږ باید د ژوندي خدای د اولادو په توګه زموږ د آزادئ یا امتیازاتو څخه ګټه پورته نکړو ترڅو د ځان خدمت وکړو. ازادي باید د نورو د خدمت لپاره وکارول شي. ازادي په خدمت کې ده؛ خو په غلامئ کې اسیری ده. غلام هغه څوک دی چې باید خدمت وکړي؛ پداسې حال کې چې خدمتګار هغه څوک دی چې د خدمت لپاره ژوند کوي. راځئ چې د غلام او خدمتګار تر مینځ ځینې توپیرونه وګورو:

- یو غلام، باید هغه کار وکړی - چی یو خادم، یی ورته وایی.
- یو غلام، حداقل د صرورت کار کوی - یو خادم، هغه خپل وړتیا کاروي.
- یو غلام، یو مایل ګرځي - نو یو خادم یو بل اضافي مایل ځي.
- یو غلام، کوښښ کوی غلا وکړی- یو خادم، ورکوی.
- یو غلام، اسیر دی- یو خادم، آزاد دی.
- یو غلام د خپلو حقونو لپاره جنګیږی- یو خادم، خپل حقوق د خپو لاندی کوی.

ما ډیری مسیحیان لیدلي چې په خپګان سره خدمت کوي. دوی ډیری پیسې ورکوي او شکایت کوي کله چې دوی خپل مالیه ورکوي. دوی اوس هم د شریعت د غلامانو په توګه ژوند کوي چې له هغه څخه دوی آزاد شوي دي. دوی په زړونو کې غلامان پاتې کیږي. خبرداری دا دی چې دا قانون د نوي عهد نامې څخه جوړ شوی دی. دوی هغه "روح" نلري چې د عیسی په حکمونو کې و. دوی نه پوهیږي چې دوی د خدمت لپاره آزاده شوي دي. نو د نورو د ګټو لپاره د جګړې پر ځای د خپلو ګټو لپاره جګړې ته دوام ورکوي.

پولس رومیانو او قرنتیانو ته په خپلو لیکونو کې د دې چلند سره د مقابلې روښانه مثال وړاندې کوي. د دې مومنانو آزادي د خواړو لخوا ننګول شوې وه. پولس له هغوی څخه خواست وکړ: «د هغه چا چې ایمان یې ضعیف وي، وی منی او د په اموراتو کی امر وکړی. ایمان یکی به او اجازه می‌دهد هر غذایی را بخورد، اما دیگری که ایمانش ضعیف است، فقط سبزیجات می‌خورد.» (رومیان ۱۴:۱-۲)

عیسی وویل چې هغه څه چې خولې ته ننوځي یو سړی نه ناپاکه کوي، خو هغه څه چې د خولې څخه راځي. د دې جملې په ویلو سره یې څرګنده کړه چې ټول خواړه د مومن لپاره پاک دي. (مرقس ۷: ۱۸- ۱۹)

پولس وویل چې ځینې مؤمنان هم شته چې په خپل ایمان کې ضعیف دي او دوی لاهم غوښه نشي خوړلی، ځکه چې هغوئ د بُتانو د قربانۍ د خوراک نه وېرېږی. که څه هم عیسی ددی موضوع په اړه خبری کړی وی، خو دا خلک بیا هم په پاک وجدان سره غوښه نه شي خوړلای.

> «نو، بتانو ته د وړاندیز شوي خواړو په اړه، موږ پوهیږو چې پدې نړۍ کې "بت هیڅ شی ندي» او «له یو خدای پرته بل معبود نشته.» .. مګر موږ یوازې یو خدای لرو، هغه پلار دی چې له هغه څخه هرڅه دي او موږ د هغه لپاره یو؛ او یوازې یو څښتن دی، هغه عیسی مسیح دی، چې د هغه په واسطه ټول شیان په وجود کې راغلي او د هغه له لارې موږ یو. مګر دا پوهه د ټولو نه ده. ځکه ځنې خلك له بتانو سره دومره عادت شوي دي چې اوس هم دا فکر کوي چې که دا ټول خواړه وخوري نو هغه خواړه په حقیقت کې بتانو ته وړاندې کیږي؛ او ځکه چې د دوی ضمیر ضعیف دی نو ناپاک کیږي.»
>
> - اول قرنتیان ۸:۴ و ۶-۷

په دې کلیساګانو کې، مسیحیان چې قوي ایمان یې درلود، شکمن غوښه د کمزورو مؤمنانو په مخ کې خوړله. دا عمل د ستونزو لامل شو، که څه هم عیسی دا خواړه پاک اعلان کړل. ضعیف مومنان نشي کولی د بت په قربانګاه کې د غوښې عکس وغورځوي. پیاوړي مومنان پوهیدل چې بت هیڅ شی نه و، او کله چې دوی د هغې قرباني وخوړله، دوی هیڅ افسوس نه درلود.

مګر داسې ښکاري چې دوی د نوي عهد مومنانو په توګه د خپلو حقونو په اړه ډېر اندیښمن وو تر څو چې د دوی ورونه وخوییدل. پرته له دې چې پوه شي، دوی د خپلو کمزورو ورونړو په لاره کې خنډ جوړ کړی و. د خادم په زړه کې داسې چلند نشته. وګورئ چې پولس دوی ته څنګه خطاب کوي:

> «نو راځئ چې له اوس څخه یو بل غندنه ونه کړو، پرځای یې، پریکړه وکړئ چې د خپل ورور په لاره کې هیڅ خنډ یا نه جوړو .. ځکه چې د خدای پاچاهي نه خوړل او څښل دي، بلکه، دا په روح القدس کې تقوی، سوله او خوښی ده.»
>
> – رومیان ۳۱:۴۱ و ۷۱

هغه ویل: «راځئ چې په یاد ولرو چې سلطنت په حقیقت کې څه دی؛ په روح القدس کې عدالت، روغتیا او خوښی.» دا ټولې ګټې د نوی ایماندارانو ترمنځ د اندیښنې لامل شوې. قوي مومنانو د خدمت لپاره خپله ازادي نه کاروله، مګر د یوې پالیسی په توګه د دوی د حقونو سره سم! دوی په نوي عهد نامې کې د دوی د آزادئ په اړه پوهیدل، خو علم له مینې پرته له منځه ځي.

دوی په دې مهمه مسله کې د عیسی زړه نه درلود. عیسی پطرس او نورو پیروانو ته د معبد مالیه په اړه خپل حقونه ثابت کړل د خدمت لپاره زموږ د ژوند تیرولو اهمیت ښودلو لپاره. هغه هېڅکله نه غوښتل چې ازادي دې زموږ د حقونو د غوښتلو جواز وي او د نورو د خوییدلو لامل شي.

پولس هغه دا خبرداری هغو کسانو ته ورکړ چې په مسیح کې د دوی حقونه پیژني، پرته له دې چې زړه یې خدمت وکړي.

> «پدې توګه، ستاسو پوهه د هغه ضعیف ورور د تباهی لامل کیږي د چا لپاره چې مسیح مړ شوی. کله چې تاسو خپلو ورونړو ته داسې ګورئ، تاسو د دوی ضعیف وجدان ته زیان رسوئ، او تاسو د په مسیح کی ګناه کړی ده.»
>
> – اول قرنتیان ۱۱:۸-۲۱

موږ کولی شو خپله ازادي د ګناه لپاره وکاروو. څنګه؟ د ضعیف اشخاصو ضمیر په عذابولو سره، موږ د مسیح له دې کوچني اشخاصو څخه یو د خوییدلو او سقوط لامل ګرځو.

خپل حقوق تر پښو لاندې کړی

وروسته له هغه چې عیسی د معبد مالیې ته په اشارې خپله آزادي ثابته کړه، هغه محتاط و چې خپلو پیروانو ته د عاجزۍ اهمیت یادونه وکړي.

> «مګر هر څه چې دلیل وي، یو له دې کوچنیو څخه چې په ما باور لري وخوییږی، دا به د هغه لپاره غوره وي چې د بحر په ژورو کې ډوب! وای بر این جهان به سبب لغزش‌ها! ځکه چی خوییدل هم اجتناب پذیر دی، خو افسوس دی پر هغه چا وی ددی باغث کیږیکه ستا خبه یا ستا لاس تا خویوی، هغه قطع کړه او لری یی واچوه، ځکه تا لپاره غوره ده چی ته معیوبه اوسی ددی پر ځای چی د هغه لاس او پښی سره په جهنم کی ووسی. او که سترګی دی خویوی، هغه راباسه او لری یی واچاوه، ځکه دا تا أباره به ښه وی چی د یو سترګی سره ژوند وکړی ددی پر ځای چی چی د دوو سترګو سره دوزخ ته لاړ شی»
>
> – متا ۶:۸۱-۰۱

د متی دا باب ټول د خوییدلو په اړه دی. عیسی ښکاره وایی چی هر هغه څه چی ستا د ګناه سبب ګرځی -حتی که ستاسو کوم امتیاز د عهد جدید څخه یی- وتختی. او که دا باعث کیږی ستاسو کوچنی ورور ګناه وکړی، د هغه په حصور کی هغه قطع کړۍ.

شاید تاسو متعجبه او وپوښتی: نو ولې، لکه څنګه چې موږ د دې کتاب په تیرو فصلو کې ولیدل، ایا عیسی د ډیرو خوییدلو کولو لامل نشو؟ ځواب، ساده دی. عیسی ځینې خلک یوازې د پلار اطاعت کولو او د نورو په خدمت کولو سره وخویول. د هغه خوییدل د خپلو حقونو د غوښتلو له امله نه وه.

کله چې هغه د سبت په ورځ شفا ورکړه نو فریسیان وخوییدل. د هغه شاګردان د دې حقیقت له امله وخوییدل چې په خطبه کې یې د خپل پلار نوم درلود. مریم او مرتا، کله چې هغه د الیعازر د درملنې لپاره بیرته راستنیدل وځنډول، وخوییدل. مګر تاسو به هیڅ

ځای ونه مومئ چې عیسی د خپل ځان خدمت کولو لپاره نور په خویولی وی. پولس دا خبرداری قرنتیانو ته په خپل لیک کې ورکړی دی:

«خو پام کوه چې ستا واک د ضعیفانو د خوییدلو لامل نه شي.»

- اول قرنتیان ۹:۸

زموږ ازادي موږ ته راکړل شوې چې خدمت وکړو او خپل ژوند وکړو. موږ باید جوړ او آباد کړو، نه دا چی ویرانی وکړو او دا ازادي موږ ته نه ده راکړل شوې چې د ځان لپاره څه واخلو؛ ځکه موږ خپله ازادي په دې لار کې کارولې ده. ډیری نن ورځ د مسیحی ژوند له لارې ګمراه شوي دي.

په ۱ قرنتیان ۹: ۸ کې موږ ته ورکړل شوي اخطار ته بیا غوږ ونیسی: «خو پام کوه چې ستا واک د ضعیفانو د خوییدلو لامل نه شي.»

زه به تاسو سره د دې حکم ماتولو مثال شریک کړم. اندونیزیا ته زما د دویم ماموریت په سفر کې، ما لیزا، ماشومان او یو نانی له ما سره بوتله. موږ ډینپاسر، بالي او د استوګنې ټاپو ته ورسیدو.

د کلیسا یو له مشرانو څخه چې ما ورسره ولیدل، هغه په ډیره مصروفه سیمه کې یو متوسط هوټل درلود. موږ ډیر اوږد سفر کړی و او له خوب څخه محروم وو. ډیر ستړی وو. په هغه شپه موږ څو ځله د سپیو په لوړ غږ له خوبه پاڅیدلو. یوازی شپی هلته پاتی شو، مګر موږ هغه آرامی تجربه نه کړه چې موږ ورته اړتیا لرو.

بله ورځ، موږ جاوا ته لاړو او هلته د راتلونکو دوو اونیو لپاره په خورا سخت مهال ویش کې خدمت وکړو. په دې دوو اونیو کې، موږ یوازې یوه وړیا ورځ درلوده او هغه د سفر ورځ وه. موږ په څلورویشتو ساعتونو کې پنځه ځله په کلیسا کې د درې زره غړو سره خدمت وکړ.

د سفر په آخر کی، داسی مو برنامه وکړه چی د بالی له طریقه لاړ شوشپون ماته وویل چی مونږه به بیا د هماغه کلیسا د مشر په هوټل کی شپه تیروو. مونږه د دوو ونویو سخت د ستړتیا خدمت وروسته، حیران نه شولو.

د سهار د ناري وروسته، موږ باید بالي ته جاوا پریږدو. یوی مهرباني میرمنی موږ ته وړاندیز وکړ چې هغه به د بالي په یوه غوره هوټل کې زموږ د پاتې کیدو لګښت ورکړي. زه

ډېر خوشحاله شوم؛ ځکه چې موږ په يوه ښکلي ځای کې پاتې کېدو او آرام وو.

لکه څنګه چې موږ د بسته بندي کولو لپاره رستورانت ته لاړ، ليزا ما ته وويل چې هغه د ميرمنې وړانديز په منلو کې ښه احساس نه کوي. ژباړن او ما ورته تشريح کړه او ويې ويل چې دا يو ښه وړانديز دی. بيا له جاوا څخه بالي ته په الوتکه کې، ليزا ماته وويل چې هغه فکر نه کوي چې موږ سم کار کړی دی.

زه غلی وم او هغه ته غوږ نه وم. ما ورته وويل چې هغه د کليسا لپاره هيڅ لګښت نلري او دا ښه خبره ده. کله چې موږ بالي ته ورسيدو، هغه زما څخه د بکسونو د سپارلو په وخت کې بيا وپوښتل، مګر ما هغه سترګې پټې کړې.

کله چې موږ له شپون سره وليدل، ما ورته وويل چې د هغې ښځې د وړانديز له امله موږ د شپون په هوټل کې پاتې کيدو ته اړتيا نه لرو. هغه د هغه څه سره نارامه ښکاري چې ما وويل. له همدې امله، ما له هغه وپوښتل چې ايا کومه تېروتنه شوی ده؟!

خوشبختانه، هغه زما سره خلاص او صادق و او وويل: «جانه، دا به د سړي او د هغه کورنۍ د خوييدلو لامل شي. دوی لا دمخه ستاسو لپاره کوټه ځانګړې کړې وه، که نه نو دوی به يې د شپې لپاره بل چا ته ورکړې وای.»

ظاهرا، زه هم د شپون د خوييدلو له لاسه لامل شوی وم؛ ځکه چې ما د هغه څه ستاينه نه وه کړې چې دوی زموږ لپاره چمتو کړي وو. په پای کې مې ورته وويل چې موږ د شپون په هوټل کې پاتې کيږو او د ښځې وړانديز مو رد کړ.

خدای زما سره زما د چلند په اړه خبرې وکړې. زه پوهيدم چې شپون خفه شوی و. پوه شوم چې زما د حق اخيستلو د دې ورور د خوييدلو سبب شو او دا زما ګناه وه. ما د هغه څخه بخښنه وغوښته. هغه زه وبخښلم. زه هيله لرم چې دا درس بيا زده نه کړم.

د تهذيب ازموينه

پولس رسول روميانو ته په خپل ليک کې، هغه په دې ډول د خدای چلند څرګندوي:

«نو راځئ چې هغه څه تعقيب کړو چې سوله او همغږي راولي او يو بل جوړ کړو.»

– روميان ۹۱:۴۱

موږ باید دا خپل هدف وټاکو چې د خپل شخصي آزادئ له امله بل د ټکر خوییدلو نه شو. شاید موږ ته حتی اجازه راکړل شوی وی چې د انجیل مطابق دا وکړو، خو د ځان څخه وپوښتو: ایا دا کار د بل چا او یا زما د ویاړ وړ دی؟

> «هر څه جواز لري، مګر هر څه ګټور نه دي. «هر څه روا دی»، مګر هرڅه ګټور ندي. هیڅوک باید د خپلې ګټې په لټه کې نه وي، بلکې د نورو د ګټې په لټه کې وي .. نو هر هغه څه چې تاسو کوئ، که تاسو خورئ، څښئ یا بل څه کوئ، دا ټول د خدای د جلال لپاره کوئ. هیچا ته تاوان مه رسوی، که یهودیان وي یا یونانیان یا د خدای کلیسا، لکه څنګه چې زه هم هڅه کوم چې هرڅوک خوشحاله کړم. ځکه چې زه خپله ګټه نه غواړم مګر د ډیرو خلکو ګټه غواړم چې دوی وژغورل شي.»
>
> - اول قرنتیان ۳۲:۰۱-۴۲ و ۱۳-۳۳

زه تاسو هڅوم چې روح القدس ته اجازه ورکړئ چې د انجیل د دې برخې له لارې ستاسو د ژوند په هر اړخ تمرکز وکړي. هغه ته اجازه ورکړئ چې تاسو ته کوم پټ انګیزې یا جوړښتونه وښیې چې ستاسو په ګټه یا د نورو په غوره ګټو کې ندي. پرته له دې چې ژوند تاسو ومني، د هغه ننګونه ومنئ چې د ټولو خلکو خدمتګار په توګه ژوند وکړي.

په مسیح کې خپله آزادي د نورو د آزادولو لپاره وکاروئ، نه د خپلو حقونو دفاع لپاره. دا د پولس د خدمت یو له پالیسیو څخه و چې هغه یې لیکلی و: «موږ به هیڅوک د خوییدلو لامل نه کړو، ترڅو زموږ خدمت ملامت نشي.» (دوم قرنتیان ۳:۶)

هغه ځوک چې بخښنه نشي کولی بخښل شوی; څومره لوی پور دی چې خدای پرې معاف کړی دی.

ما د "شیطان لومی" کتاب زما په کتابتون کې له یو کال څخه ډیر وخت درلود او په پای کې ما لوستل پیل کړل. سمدلاسه زه وکولی شوم هغه روح ته پام وکړم چې زما په ژوند کې میشته و. زه د شک له سیوري هاخوا پوهیدم چې زه د دې کتاب لوستلو لپاره د روح القدس لخوا رهبري کیدم. هرڅومره چې مې لوستل، هغومره مې ملزم شوم. په کلیسا کې، شپون له هغو کسانو څخه وغوښتل چې ځوک بخښنه غواړي چې مخکې راشي. پرته له ځنډه، زه د کلیسا منبر ته لاړم ترڅو ټول هغه کسان وبخښم چې ما احساس کړی و، په ځانګړې توګه زما پلار. بیا می له خپل پلار څخه وغوښتل چی ما اوبخښی او هغه زه وبخښلم. د دې کتاب لپاره مننه!

- آر. پی. (ویرجینیا)

۱۱

بخښنه: نه ورکوی- نه یی پیدا کوی

«نو زه تاسو ته وایم، هر هغه څه چې تاسو په دعا کې غواړئ، باور وکړئ چې تاسو یې موندلي شی، او دا به ستاسو وي. نو هرکله چې تاسو دعا کوئ، که تاسو د یو چا سره کرکه لرئ، نو هغه وبخښئ ترڅو ستاسو آسماني پلار ستاسو ګناهونه وبخښي. [خو که تاسو بخښنه ونه کړئ، نو ستاسو پلار چې په آسمان کې دی ستاسو ګناهونه به ونه بخښي.]»

- مرقس ۱۱: ۲۴-۲۶

د کتاب په پاتې برخه کې، زه غواړم خپل پام دې ته واړوم چې د پرلپسې خوییدلو او څنګه له دې څخه خلاصون ترلاسه کړو. عیسی پخپله د هغه څه مثال و چې هغه ویل: «خو که تاسو بخښنه ونه کړئ، نو ستاسو پلار چې په آسمان کې دی ستاسو ګناهونه به ونه بخښي.» موږ په یوه کلتور کې ژوند کوو چیرې چې موږ تل هغه نه یو چې موږ یې

وایو چې موږ یو. له همدې امله، موږ باور نه لرو چې نور هغه څه دي چې دوی موږ ته وایي. په بل عبارت، د خلکو خبرې جدي نه نیول کیږي.

دا ستونزه د ماشومتوب څخه پیل کیږي. مور او پلار ماشومانو ته وایي: «که تاسو بیا دا کار وکړئ، تاسو به ووهل شي.» نه یوازې زموږ ماشوم دا کار کوي، هغه دا څو څو ځله تکراروي. د هرې پیښې تکرار، ماشوم د مور او پلار څخه ورته اخطار ترلاسه کوي. مګر ډیری وختونه هیڅ انضباطي اقدام نه کیږي. که چیرې اصلاح وي، دا یا د هغه څه په پرتله نرمه ده چې ویل شوي یا ډیر سخت دي؛ ځکه مور او پلار بې وسه وي.

دواړه غبرګونونه زموږ ماشوم ته دا پیغام رسوي چې موږ هغه څه ته ارزښت نه ورکوو چې موږ یې وایو.، یا هغه څه چې موږ یې وایو ریښتیا ندي. زموږ ماشوم فکر کول زده کوي چې په هیڅ شی کې د ځواک له تمرین څخه اخیستل شوي الفاظ ریښتیا ندي. له همدې امله، هغه مغشوش کیږي کله چې دا د ځواک تمرینونه جدي ونیسي. دا ډول چلند د هغه د ژوند نورو اړخونو ته هم پراختیا ورکوي. هغه په همدې اساس خپلو استادانو، ملګرو، مشرانو او مدیرانو ته ګوري او کله چې بالغ شي، نو دا مسله یې د منلو وړ وی. په دې وخت کې د هغه په خبرو کې داسې ژمنې او څرګندونې شاملې دي چې که څه هم د هغه له خولې څخه راځي، هغه یې پروا نه کوي.

اجازه راکړئ چې دا ډول خبرې په یوه فرضي مثال سره روښانه کړم. «جیم»، «تام» هغه ګوري چې هغه پیژني، مګر هغه نه غواړي چې په دې وخت کې ورسره خبرې وکړي. هغه په بیړه دی او ځان ته وایي: «آه، زه باور نشم کولی زه تام ته ځم. زه د هغه سره د خبرو کولو وخت نلرم.» دوه سړي یو بل سره ګوري.

جیم وایی: «د خدای شکر، ورور. ستا په لیدو خوښ شوم.»

دوی لنډې خبرې کوي. له هغه ځایه چې جیم په چټکۍ سره دی، هغه په دې جمله خبرې پای ته رسوي: «موږ باید یوه ورځ یوځای د غرمې ډوډۍ وخورو.»

اول، جیم د تام په لیدو خوشحاله نه و، ځکه چې هغه په بیړه کې و. دوم، هغه د خدای په اړه فکر نه کاوه او تام ته یې د "د خدای شکر" کلمو سره ښه راغلاست ویل. سوم، هغه د غرمې د بلنې په تعقیب کې هیڅ علاقه نه درلوده. دا جملې د ګرندي تیښتې یوازینۍ وسیله وه او په پروسه کې د هغه وجدان راحته کوي. له همدې امله، جیم په حقیقت کې د هغه څه معنی نه درلوده چې هغه په دې خبرو کې وویل.

دا ډول واقعیتونه زموږ په ژوند کې هره ورځ پیښیږي. نن ورځ، خلک د هغه څه پروا نه کوي چې دوی یې وایي. نو، ایا دا د حیرانتیا خبره ده چې موږ د خلکو په پیژندلو کې ستونزه لرو؟، ولې موږ د دوی له خبرو څخه نه شو پیژندلی؟!

مګر کله چې عیسی خبرې کوي، هغه له موږ څخه غواړي چې د هغه خبرې جدي ونیسو. موږ نشو کولی هغه څه ته وګورو چې هغه څه وایي په ورته ډول چې موږ د نورو چارواکو شخصیتونو یا په ژوند کې نورو اړیکو ته ګورو. کله چې هغه څه ووایي، هغه ته اهمیت ورکوی. هغه وفاداره دی، حتی کله چې موږ خپلې ژمنې ماتوو. هغه د حقیقت او صداقت په سطحه حرکت کوي چې زموږ کلتور یا ټولنې څخه تیریږي. نو، کله چې عیسی وایي: «خو که تاسو بخښنه ونه کړئ، نو ستاسو پلار چې په آسمان کې دی ستاسو ګناهونه به ونه بخښي »، د هغه خبرې معنی او اعتبار لري.

موږ یو ګام نور هم ځو. عیسی دا ټکي یوازې یو ځل په انجیلونو کې ندي ویلي، بلکه، هغه دا خبرداری څو ځله څرګند کړ او په اهمیت یې ټینګار وکړ. راځئ چې مختلف حالتونه وګورو چیرې چې دا څرګندونې کارول کیږي.

> «ځکه چې که تاسو د خلکو ګناهونه وبخښئ، ستاسو آسماني پلار به هم تاسو وبخښي. خو که د خلکو تېروتنې ونه بښئ، ستا پلار به هم ستا خطا ونه بخښي.»
>
> – متا ۶:۴۱-۵۱

بیا ځلی:

> «وبخښی ترڅو وبخښل شی.»
>
> – لوقا ۶:۷۳

موږ بیا د ښتن په دعا کې وایو:

> «او موږ ته زموږ قرضونه معاف کړه لکه څنګه چې موږ هم خپل قرضداران معاف کړل.»
>
> – متا ۶:۲۱

زه حیران یم چې ډېرى عیسویان څنګه غواړي چې خدای دوی بخښي لکه څنګه چې دوی هغه کسان بخښي چې د دوی د خوییدلو لامل شوي. هو، دوی به په عین ډول بخښل کیږي. زموږ په کلیساګانو کې بخښنه خورا عام ده. موږ نه غواړو د عیسی دا خبرې خورا جدي ونیسو. که بخښنه پراخه وي یا نه، حقیقت نه بدلیږي. په ورته ډول موږ بل چا ته بښنه کوو، موږ آزادو، موږ به په ورته ډول بخښل کیږو.

ما په فیلیپین کې د یو خادم په اړه یو غیر معمولي شاهد اوریدلی. زما ملګري چې هغه د هغه د تیرو خدماتو څخه پیژني ماته یوه مقاله وښودله چې د هغه د تجربو په اړه یې خبرې کولی. دې سړي د خپل بریالي مسلک له امله څو کاله په خپل ژوند کې د خدای غوښتنې سره مقاومت کړی و. هغه د ډېرې شتمنۍ خاوند و. د هغه نافرماني په پای کې له هغه سره مخ شوه او هغه د زړه د حملې له امله روغتون ته یووړل شو.

هغه د عملیاتي خونې په بستر کې مړ شو او ځان یې د سلطنت له دروازو بهر وموند. عیسی هلته ودرېد او د هغه د نافرمانی په اړه یې ورسره مخامخ شو. سړي له خدای څخه وغوښتل چې که عمر یې اوږد کړي، نو هغه به یې خدمت وکړي. خدای راضي شو. مخکې لدې چې خدای هغه بیرته خپل بدن ته راوړي، هغه ورته د دوزخ وښود. هغه خپله مور ولیده چې د دوزخ په اور کې سوځي.

هغه حیران شو ځکه چې مور یې د "توبه دعا" لوستلې وه او اعتراف یې کړی و چې هغه مسیحي ده. او د کلیسا په غونډو کې یې ګډون کړی و. هغه د خدای څخه وپوښتل: "ولې هغ په دوزخ کې ده؟"

خدای ورته وویل چې هغه د خپلو خپلوانو څخه د بخښنې څخه انکار کړی او له دې امله نشي بخښل کیدی.

بخښنه او روحانی رشد

لیزا او ما زموږ په خدمت کې د بخښنې د جال ډېرى مثالونه لیدلي دي. کله چې ما په لومړي ځل په اندونیزیا کې خدمت پیل کړ، زه د یو بډایه سوداګر په کور کې اوسیدم. که څه هم هغه او د هغه کورنۍ د کلیسا په غونډو کې برخه اخیستله چیرې چې ما خدمت کاوه، مګر دوی نجات نه وو پیدا کړی.

د یوې اونۍ په جریان کې چې زه هلته وم، د هغه میرمن وژغورل شوه، بیا هغه

پخپله، او بیا د هغه درې ماشومان. د ازادئ فضا وه او د کور ټوله فضا بدله شوې وه. د دوی کور یو لوی خوشحالئ ډک کړی و.

کله چې دوی پوه شول چې زما میرمن او زه بیرته اندونیزیا ته روان یو، دوی موږ ته بلنه ورکړه چې له دوی سره پاتې شو او زموږ د دریو ماشومانو او نانی لپاره د الوتکې ټکټونه چمتو کړل.

موږ ورسیدو او د دوی په کلیسا کې مو لس غونډې وکړې. ما د توبې او د خدای شتون په اړه تبلیغ وکړ. موږ په خپلو غونډو کې د خدای شتون احساس کړ، اوښکې بهېدې او د آزادئ چیغې مو ټوله غونډه ډکه کړه.

یو ځل بیا، ټولې کورنئ خدمت وکړ. مور به چې په همدې ښار کې اوسېده، په هر دعا کې به یې ګډون کاوه. هغه د ماشومانو د الوتکې د ټکټونو لپاره هم یوه لویه اندازه پیسې ورکړې.

د اونئ پای ته نږدې، د دې سړي مور ماته په سترګو کې وکتل او پوښتنه یې وکړه، "جانه، ولې ما هیڅکله د خدای شتون نه دی احساس کړی؟" موږ تقریبا ناشته پای ته ورسوله او نور لا دمخه د میز څخه وتلي وو.

هغی دوام ورکړ: «زه د دعا په هره غونډه کې حاضره شوی یم او هر څه چې تاسو ویلي دي له نږدې اوریدلي دی. زه د توبې لپاره راغلی یم، مګر ما یو ځل هم د خدای شتون احساس نه کړ. نه یوازې دا، مګر ما مخکې هیڅکله د خدای شتون نه دی احساس کړی!»

یو څه وخت مې ورسره خبرې وکړې بیا می وویل: «راځئ چې دعا وکړو چې تاسو د خدای له روح څخه ډک شئ.» ما په هغی لاس کېښود او د روح القدس موندلو لپاره مې دعا وکړه، مګر د خدای شتون هیڅ احساس نه درلود.

بیا خدای زما روح ته وویل: «هغه د خپل میړه په وړاندې کرکه لري او هغه نه بخښي. هغې ته ووایه چې خپل میړه ته ببښنه وکړي.»

ما خپل لاس له هغی څخه واخیست. زه پوهیدم چې میړه یې مړ شوی دی! خو ما ورته وکتل او ومې ویل: «خدای ماته وښودل چې تا خپل میړه نه دی بخښلی.»

هغی وویل: «هوهمداسی ده. خو ما خپله پوره هڅه وکړه چې هغه ته ببښنه وکړم.»

بیا هغې د هغه ناوړه شیانو په اړه خبرې وکړې چې د هغې میړه یې ورسره کړي وو. زه پوهیدم چې ولې هغه د خپل میړه بخښلو لپاره دومره مبارزه کوي.

هغې ته مې وویل: «د خدای شتون موندلو لپاره، تاسو باید بخښنه وکړئ » او ما هغې ته تشریح وکړه چې عیسی د بخښنې په اړه څه تعلیم کړي دي.

«تاسو نشئ کولی هغه پخپله معاف کړئ. تاسو باید خپل ځواک د خدای په حضور کې واخلئ او لومړی له خدای څخه وغواړئ چې تاسو ته ښښنه وکړي. بیا تاسو کولی شئ خپل میړه وبښئ ». ما ترې وپوښتل: «ایا تاسو غواړئ خپل میړه پریږدئ؟» هغې ځواب ورکړ: «هو».

زه له هغې سره په ساده دعا کې وم: «آسماني پلار، د عیسی په نوم، زه زما میړه ته د نه ښښلو له امله ستاسو بخښنه غواړم. ربه، زه پوهیږم چې زه نشم کولی هغه په خپل ځواک بخښم. زه پخوا ناکامه وم، خو اوس ستا په حضور کې له خپل زړه څخه د خپل خاوند کرکه لرې کوم او هغه ته ښښنه وکوم!»

مخکې له دې چې خبرې پای ته ورسوو، اوښکې یې له اوښکو روانې شوې. ما هغه وهڅوله: «خپل لاسونه پورته کړئ او په ژبه خبرې وکړئ.»

د لومړي ځل لپاره یې په ښکلې آسماني ژبه خبرې وکړې. موږ د سهار د ډوډۍ په میز کې د خدای شتون دومره قوي احساس درلود چې موږ حیران شوي یو. هغې د پنځو دقیقو لپاره وژړل. موږ یو څه وخت خبرې وکړې، بیا ما هغه وهڅول چې د خدای له حضور څخه خوند واخلي. هغې د خدای عبادت ته دوام ورکړ او ما هغه یوازې پریښوده.

کله چې دا خبر د هغه زوی او لور ته ورسېد، نو دا د دوی لپاره ټکان و. د هغې زوی وویل چې هغه هیڅکله د خپلې مور ژړا نه ده لیدلې. هغه په یاد نه دی چې وروستی ځل یې کله ژړلی: «حتی کله چې زما میړه مړ شو، ما ونه ژړل.»

په هغه شپه په غونډه کې، هغه تعمید شوه. تر دریو ورځو وروسته، د هغې له مخ څخه یو روښانه او خوږه موسکا خپره شوه. ما مخکې په یاد نه و چې هغه په موسکا لیدلې وی. هغې بخښنه نه کوله او له همدې امله هغه د ښښنې زندان کې وه. مګر کله چې هغې خپل میړه پریښوده او هغه یې وبخښه، هغې په خپل ژوند کې د خدای ځواک وموند او د هغه په شتون پوهه شوه.

هغه خادم چې بخښنه ونه کړه

عیسا په متا ۱۸ کی، د بښنې او خوییدلو په زندان کې رڼا راوسته. هغه شاګردانو ته ښوونه وکړه چې څنګه د هغه ورور سره پخلاینه وکړي چې دوی يې ناراضه کړي وو. (موږ به په راتلونکي فصل کې د پخلاینې په اړه خبرې وکړو.)

پطرس وپوښتل: «سروره زه باید څو ځله خپل ورور وبخښم که هغه زما په وړاندې ګناه وکړي؟ ایا اوه خلی؟» (متا ۲۱:۱۸) هغه فکر کاوه چې دا خورا بخښونکی دی. پطرس ښه راتلو چی د یو موعظو بنسټ ته اشاره وکړی. هغه هغه څوک و چې د بدلون غره په اړه یې وویل: «که تاسو وغواړئ، نو موږ به دلته درې کوپونه جوړ کړو، یو ستاسو لپاره، یو د موسی لپاره او یو د الیاس لپاره.» (متا ۱۷:۴وګورئ) هغه فکر کاوه چې هغه ډیر شریف دی: «استاده، زه یادونه کوم چې زه په خپله خوښه اوه ځله بخښم!»

خو هغه یو ټکان ورکوونکی ځواب ترلاسه کړ. عیسی هغه څه چې د پیټر په سترګو کې لوی ګڼل کیده یو طرف ته کیښود: "زه تاسو ته وایم، اوه ځله نه، بلکې اوه اویا ځله." (متی ۲۱: ۱۸-۲۲) په بل عبارت، بخښنه لکه څنګه چې خدای بخښي، پرته له حده.

بیا عیسی یوه کیسه وکړه چې په خپل ټکي ټینګار وکړي:

> «له دې امله، د آسمان سلطنت د یو پاچا سره پرتله کیدی شي چې پریکړه یې وکړه چې د خپلو خادمانو سره حساب وکړي. نو کله چې یې پلټنه پیل کړه نو یو کس ورته راوړل شو چې لس زره قنطاره پوروړی وو.»
>
> - متا ۳۲:۸۱-۴۲

د عیسی د خبرو د درک لپاره، باید پوه شو چی ثنطاره څه ده. قنطار دا د اندازه کولو یو واحد و او د سرو زرو (۲ سموئیل ۱۲:۳۰)، سپینو زرو (۱ پادشاهان ۲۰:۳۹) او نورو فلزاتو او شیانو اندازه کولو لپاره کارول کیده. په دی حکایت کی یو پوروړی ته نظر کیږی. په دې توګه، موږ کولی شو په اسانۍ سره فرض کړو چې هغه د تبادلې یو واحد ته اشاره کوله، لکه د سرو زرو یا سپینو زرو. راځئ چې د سرو زرو په اړه خبرې وکړو.

قنطار تقریباً د پنځه اویا پاونډو سره برابر و؛ دا یو عادي وزن و چې یو سړی یې پورته کولی شي (دوم پادشاهان ۲۳:۵ وګورئ) لس زره قنطاره به تقریبا۷۵۰،۰۰۰پونډه

یا ۳۷۵ ټنه وي. له دې امله، دا خدمتګار د پاچا ۳۷۵ ټنه سره زر پوروړی و.

دا مهال د سرو زرو بیه په یو اونس کې شاوخوا ۳۷۵ ډالره ده. په نننۍ بازار کې د یو قنطار سره زر بیه ۴۵ زره ډالره ده. له همدې امله، لس زره قنطاره د ۴/۵ ملیارد ډالرو ارزښت لري. دا نوکر د خپل پاچا ۴/۵ ملیارد ډالر پوروړی دی!

عیسی دلته ټینګار کوي چې دې خادم پور درلود چې هغه یې نشو ادا کولی. لولو:

«څکه چې هغه خپل پور نه شي ادا کولی، د هغه بادار امر وکړ چې هغه د خپلې میرمنې، اولادونو او ټول ملکیت سره وپلوري او پور راټول کړي. خادم د بادار په پښو کې په زنګنو کیښودل او غوښتنه یې وکړه: ماته وخت راکړئ چې خپل ټول پورونه ادا کړم. نو د بادار زړه د هغه سره وسوځید او پور یې معاف کړ او هغه یې آزاد کړ.»

– متی ۵۲:۸۱-۷۲

اوس به وګورو چې دا کیسه څنګه له خوییدلو سره تړاو لري. کله چې خوییدل واقع کیږي چې پور شتون لري. تاسو دا اوریدلي دي چې وویل شول: «هغه به ټول تادیه کړي.» نو بخښنه د پور فسخ کولو په څیر ده. پاچا د خدای پلار استازیتوب کوي، څوک چې د دې غلام پور معاف کوي، چې د هغه لپاره یې ادا کول ناممکن وو. په کولسیان ۲: ۱۳- ۱۴کی لولو: «هغه وخت چې تاسو په خپلو ګناهونو او د خپل روح په غیر سنت شوي حالت کې مړ یاست، خدای تاسو د مسیح سره ژوندي کړي. هغه زموږ ټول ګناهونه وبخښل او د پور سند یې باطل کړ چې د قوانینو له مخې زموږ په وړاندې لیکل شوی و او زموږ په وړاندې راپورته شوی و او په صلیب یې وتړاوه.» زموږ پور، معاف شوی، د ادا کولو وړ نه و. هیڅ لاره نه وه چې موږ د خدای پور بیرته ادا کړو. زموږ خوویدل به موږ له منځه یوسي. له همدې امله، خدای موږ ته د ډالی په توګه نجات راکړ. عیسی هغه سند پوره کړ چې زموږ خلاف و. موږ کولی شو د خپل پاچا سره د دې خدمتګار اړیکې او د خدای سره زموږ اړیکې تر مینځ موازي وګورو.

«خو کله چې نوکر بهر روان و، نو خپل یو ملګری یې ولید چې سل دیناره یې پوروړي دي، نو هغه یې ونیوه او غېږ یې ونیو او ویې ویل: خپل پور ادا کړه.»

– متا ۸۲:۸۱

یک دینار تقریبا معادل دستمزد روزانه یک کارگر بود. پس مطابق دستمزد امروزی، صد دینار ارزش‌اش برابر چهارهزار دلار می‌شد. حال ادامه را بخوانید:

«همکار يې په پښو ودرېد او ويې ويل: ماته وخت راکړئ چې خپل ټول پورونه ادا کړم. خو هغه ونه منله او لاړ او د پور ادا کولو لپاره يې په زندان کې واچاوه.»

- متا ۹۲:۸۱-۰۳

د هغه يو همکار هغه ته د پام وړ پيسې ورکړې، د هغه د کلني معاش دريمه برخه. ایا تاسو غواړئ د خپل معاش دريمه برخه له لاسه ورکړئ؟ مګر په ياد ولرئ چې دې سړي د۴.۵ مليارد ډالرو پور معاف کړی و. دا د هغه په ټول ژوند کې د ګټلو څخه ډېرې پيسې وې!

هغه خوييدل چې موږ د يو بل په وړاندې لرو د خدای په وړاندې زموږ د خوييدلو په پرتله د ۴.۵ مليارد ډالرو په پرتله د ۴۰۰۰ ډالرو په څير دي. يو څوک ممکن زموږ سره ناوړه چلند وکړي، مګر دا د خدای په وړاندې زموږ د سرغړونو سره د پرتلې وړ ندي.

تاسو شايد احساس وکړئ چې هيڅوک ستاسو په څير بد چلند نه کوي، مګر تاسو نه پوهيږئ چې د عيسی سره څومره بد چلند شوی. هغه يو بې ګناه پسه وه چې ووژل شو.

هغه څوک چې معاف نشي کولی لوی پور لري چې بخښل شوی وي. کله چې تاسو پوه شئ چې عيسی تاسو د مرګ او ابدي عذاب څخه خلاص کړي دي، هغه نورو ته پرته له شرطه بښنه کړې. (موږ به په ديارلس فصل کې د دې کولو څرنګوالي په اړه وغږيږو.)

په اور کې د ابديت له تېرولو بدتر بل څه نشته؛ چيرته چې نور به خلاصون نه وي. د هغې کرم نه مړ کيږي او اور يې نه تيريږي. دا زموږ تقدير و تر هغه چې خدای موږ ته د خپل زوی عيسی مسيح د مړيني له لارې بخښنه وکړه.

هللوياه! که تاسو ته بښنه ستونزمنه وي، د دوزخ حقيقت او د خدای مينه په اړه فکر وکړئ چې تاسو يې له دې څخه وژغورئ.

درس‌هایی برای ایمان‌داران

راځئ چې کیسه ته دوام ورکړو:

«کله چې نورو خادمانو دا پېښه ولیدله، دوی ډېر په غوسه شول هغوی خپل بادار ته ورغلل او ټوله کیسه یې ورته وکړه. نو بادار هغه خادم راوغوښت او ویې ویل: اې بدکاره خادم، ما ستا په غوښتنه ستا ټول قرضونه معاف نه کړل؟ ایا تاسو باید په خپل همکار رحم ونه کړئ؟، لکه څنګه چې ما په تا رحم وکړ؟»

– متا ۱۳:۸۱-۳۳

عیسی په دې کیسه کې بی ایمانانو ته اشاره نه وه کړې. هغه د پاچا د خادمانو په اړه خبرې کولې. دا سړی دمخه یو لوی پور درلود چې معاف شوی و (نجات) او هغه د "بادشاه غلام" په توګه یاد شوی دی. څوک چې هغه نه بخښي هغه "د هغه ملګری غلام" و. له دې امله، موږ کولی شو دا پایله وکړو چې دا د هغه مومن برخلیک دی چې له بخښنې څخه انکار کوي.

«نو بادار په غوسه شو، هغه یې په زندان کې واچاوه، ترڅو شکنجه شي او ټول پور یې ادا کړي. په ورته ډول آسماني پلار به ستاسو د هر یو سره معامله وکړي، که تاسو هم خپل ورور ونه بخښئ.»

– متا ۴۳:۸۱-۵۳

دا آیتونه درې مهم ټکي لري:

۱. هغه غلام چې بخښنه نه کوي په ورته شکنجه کې به بیرته راشي.

۲. هغه باید اصلي پور ادا کړي: ۳۷۵ ټنه سره زر.

۳. خدای پلار د هر مومن سره ورته کوي څوک چې د خپل ورور ګناه نه بخښي.

۱. هغه غلام چې بخښنه نه کوي په ورته شکنجه کې به بیرته راشي.

لغتنامه، د «شکنجی » کلمه داسی تعریفوی: «د بدن او ذهن عذاب » یا «د سزا، ظلم یا خوښی لپاره د سخت درد تمرین د ناوړه ګټه اخیستنې سره یوځای ».

د دې عذاب هڅوونکي ناپاکه ارواح ګانی دی. خدای ”شکنجو“ ته اجازه ورکوي چې فزیکي او رواني دردونه او په خپله خوښه عذاب ورکړي.، حتی که موږ مومنان یو. موږ ډیری وختونه د افرادو لپاره په عبادت کې دعا کړې چې نشي کولی درملنه، راحت یا خلاصون ترلاسه کړي؛ ځکه چې دوی نور نه پریښودل او د زړونو له عمقه څخه یې بخښنه نه وه کړې.

ډاکټران او ساینس پوهان بخښنه د ځینو ناروغیو لکه د مفصلونو او سرطان سره تړاو ورکوی. د دماغي ناروغی ډیری قضیې د بښنې سره تړاو لري.

بخښنه معمولا د نورو خلکو سره تړاو لري، مګر ځینې وختونه دا پخپله د شخص سره تړاو لري. عیسا وویل: «که له چا سره ستونزه لرئ، بښنه وکړئ.. » (متا ۲۴:۵ وګورئ) این «کس» پدې کې تاسو شامل یاست. که خدای تاسو بخښلي وي، تاسو څوک یاست چې هغه څوک ونه بخښئ چې هغه بخښلی وي، حتی که هغه پخپله تاسو یاست؟

۲. هغه غلام چې بخښنه نه کوي باید اصلي نه ادا شوی پور ادا کړي.

هغه باید ناممکن کار وکړي. لکه که چیرې دا زموږ لپاره اړین وي چې هغه پور ادا کړو چې عیسی په ګلګوتا کې ورکړی. په دې حالت کې موږ خپل نجات له لاسه ورکوو.

تاسو وایست: «لږتم شه. ما فکر کاوه چې یوځل یو څوک د توبې دعا وکړي او خپل ژوند عیسی ته وسپاري، دوی به هیڅکله له لاسه ورنکړي.» که تاسو پدې باور یاست، نو تشریح کړئ چې ولې پطرس لاندې بیانونه لیکلي:

> «ځکه چې که هغه څوک چې د خدای او زموږ ژغورونکي عیسی مسیح په پیژندلو سره د نړۍ له فساد څخه راپورته شوي دي بیرته ونیول شي او مات شي نو د دوی پای به د پیل څخه بدتر وي. دا به ښه وای چې دوی له پیل څخه د نیکۍ لاره نه پیژني، نو له دې پوهیدلو وروسته دوی د هغه سپیڅلي حکم څخه مخ اړوي چې دوی ته سپارل شوی و.»
>
> – دوم پطرس ۲:۰۲-۱۲

پيټر د هغو خلکو په اړه خبرې کوي چې په عيسى مسيح کې د نجات له لارې له ګناه څخه خلاص شوي دي (د نړۍ ککړتيا). که دوى بيا د ګناه په واسطه ونيول شي (کوم چې د ښښنې له لارې کيدى شي) او د هغې له لارې بريالي شي - د برلاسي کيدو لپاره خداى ته بيرته راستنيدل او د خپلې ارادې ګناه نه توبه کول دي - پيټر وايي چې د دوى له صداقت او حقيقت څخه مخ اړول تر هغه بد دي چې دوى هيڅکله نه پوهيدل. په بل عبارت، خداى وايي چې دا د يو چا لپاره غوره ده چې هيڅکله هم ونه ژغورل شي تر دې چې د ابدي ژوند ډالۍ ترلاسه کړي او بيا د تل لپاره له هغې څخه وګرځي.

يهودا هم په کليسا کې دا ډول خلک د "بيا مړه شوي" په توګه بيانوي. (يهودا ۱۲-۱۳). بيا مړ کيدل د مسيح پرته يوځل مړ کيدل دي، او بيا د هغه په موندلو سره ژوندي کيدل، او بيا د هغه له لارو څخه په شا کيدو سره د تل لپاره مړ کيدل.

موږ پوهيږو چې ډيرى به عيسى ته راشي او د دې کلمو سره به ځان توجيه کړي: "ربه، ربه، ايا موږ ستا په نوم نبوت نه دى کړى او ستا په نوم مو شيطانان ايستلي او ستا په نوم به ډيرى معجزې ترسره کړي؟ بيا به زه هغوى ته په ښکاره ووايم چې زه تاسو هيڅکله نه پيژنم! زما څخه لرې شه، اې ظالمانو! (متى ۲۲: ۷-۲۳) دوى هغه پيژني او هغه يې څښتن بولي او د هغه په نوم يې معجزې ترسره کړې، مګر هغه دوى نه پيژني.

عيسى څوک پيژني؟ پولس رسول ليکلي: "مګر هغه څوک چې د خداى سره مينه لري خداى پيژني." (۱ قرنتيانو ۳: ۸) خداى هغه څوک پيژني چې د هغه سره مينه لري.

شايد تاسو ووياست: «زه د خداى سره مينه لرم. زه يوازې دا ورور نه خوښوم چې ما ځوروي!»، بيا تاسو دوکه شوي ياست او د خداى سره مينه نه کوئ؛ ځکه چې ليکل شوي دي: "که څوک د خداى سره مينه وکړي، مګر د خپل ورور څخه نفرت کوي، هغه دروغ دى. ځکه چې هغه څوک چې د خپل ورور سره مينه نه کوي چې هغه ليدلى وي د خداى سره مينه نه شي کولى چې هغه نه وي ليدلى. (۱ يوحنا ۲۰: ۴) فريب يو وحشتناک شى دى، ځکه چې دوکه شوى سړى په ټول زړه باور لري چې هغه سم دى. هغه باور لري چې هغه په سمه لاره روان دى؛ پداسې حال کې چې دا واقعيا په بل لوري کې دى. هغه څوک چې د کلام اطاعت کولو څخه انکار کوي خپل زړه غولوي.

ايا دا په زړه پورې نه ده چې "ډيرى" به سلطنت ته د ننوتلو تمه وکړي، مګر رد به شي. عيسى دا هم وويل: ډيرى به په وروستيو ورځو کې وخوييږي (متى ۱۰: ۲۴). ايا دا

دوه ګروپونه د خلکو ورته ګروپ کې شامل دي؟

ځينې مؤمنان د بخښنې په نشتوالي کې دومره ځوريږي چې دوی تمه لري چې مرګ به يې راحت وکړي. خو دا ريښتيا نه ده. موږ بايد اوس يا د بخښنې سره معامله وکړو يا دا ومنو چې موږ بايد د نه بخښلو قيمت ادا کړو.

۳. خدای پلار د هر مومن سره ورته کار کوي څوک چې د خپل ورور ګناه نه بخښي، که څه هم څومره لوی زيان يا جرم وي.

عيسی ډير محتاط و ترڅو ډاډ ترلاسه کړو چې موږ دا کيسه په سمه توګه پوهيږو. تقريباً په هره کيسه کې يې تفسير نه دی وړاندې کړی؛ پرته له دې چې د هغه شاګردانو د هغې په اړه وپوښتل. په دې توګه، هغه غوښتل چې په دې قضيه کې د هغو کسانو لپاره چې د بخښنې څخه انکار کوي د قضاوت په شدت کې هيڅ شک نه پريږدي.

عيسی څو ځله ټينګار وکړ چې که موږ بخښنه ونه کړو، موږ به ونه بخښل شي. په ياد ولرئ چې هغه زموږ په څير نه دی؛ هغه جدی کوي چې هغه څه وايي.

ډيری وختونه دا مسله په کليسا کې نه ليدل کيږي، پرځای يې د بخښنې لپاره عذرونه وړاندې کيږي. بخښنه د همجنسبازی، زنا، غلا، شراب څښلو او داسې نورو په پرتله په کوچنيو ګناهونو کې شميرل کيږي. مګر هغه څوک چې په دې ګناه اخته کيږي، د هغه خلکو سره چې په نورو ګناهونو اخته شوي دي، د خدای د سلطنت وارث نه شي.

ځينې شايد فکر وکړي چې دا يو سخت پيغام دی، مګر زه دا د رحم او اخطار پيغام ګڼم، نه د سخت قضاوت. ايا تاسو به اوس د روح القدس لخوا پابند اوسئ او ريښتيني توبه او بخښنه تجربه کړئ، يا بخښنه رد کړئ او ارباب ته ووايئ: ”پرېږدئ“ کله چې تاسو نور توبه نشئ کولی؟!

موږ باید د انتقام څخه لیرې اوسو چې په موږ کې یې د اغفال خطر نشته.

زه د "شیطان جال" کتاب لیکلو کې ستاسو د اطاعت څخه مننه کوم. دا کتاب دومره مسح شوی دی چې د خدای روح زما سره د لوستلو ټول وخت و. نو دا لوستل یوازې څو ورځې وخت نیسي. دې کتاب زما ژوند په بشپړه توګه بدل کړ. زه د زنځیرونو له زنځیرونو خلاص شوی یم او د آزاد پاتې کیدو لپاره د خپل زړه، افکارو او احساساتو لټون ته دوام ورکوم.

– ال.ام. (کارولینای جنوبی)

۱۲

د انتقام لومه

«د بدۍ لپاره د چا سره بد مه کوئ. هغه څه ته پاملرنه وکړئ چې هرڅوک يې خوښوي، پرځای يې آورید.»

- رومیان ۱۷:۱۲

لکه څنګه چې موږ په تیر فصل کې په روښانه توګه ولیدل، د شاتګ او بخښنې ساتل د یو چا پور اخیستونکي په څیر دي. کله چې یو څوک د بل چا لخوا ظلم کیږي، دوی احساس کوي چې دوی د دوی پور دی او په بدل کې د یو څه تمه لري، که هغه مالي وي یا بل ډول.

قانوني سیستمونه د هغو کسانو په وړاندې د غچ اخیستلو لپاره شتون لري چې ظلم یا زیانمن شوي. د خلکو څخه د قوانینو په پایله کې، هغه هڅه کوي چې پورونه ورکړي. کله چې یو څوک د بل لخوا ظلم کیږي، انساني عدالت وايي، "دوی به د هغه څه

لپاره محکمه کې ودرېږي چې دوی یې کړي، او که چیرې مجرم ثابت شي نو قیمت به ورکړي. “ یو غلام چې بخښنه یې نه کوله غوښتل یې چې د هغه ملګري غلام خپل پور ادا کړي، نو په محکمه کې د هغه تاوان په لټه کې دی. دا د عدالت لاره نه ده.

”محبوبانو، انتقام مه اخلئ، مګر د خدای غضب ته یې پرېږدئ، ځکه چې لیکل شوي چې خدای وایي: انتقام زما دی، زه هغه یم چې سزا ورکوم. “

– رومیان ۱۹:۲۱

دا زموږ لپاره د خدای د ماشومانو په توګه غیر عادلانه ده چې خپل ځان غچ واخلو. مګر کله چې موږ بخښنه ردوو، دا هغه څه دي چې موږ یې په لټه کې یو. په بل عبارت، موږ انتقام غواړو او د دې کولو پلان لرو. موږ تر هغه وخته پورې بخښنه نه کوو چې پور په بشپړ ډول تادیه شي، او یوازې موږ کولی شو د منلو وړ خساره وټاکو. کله چې موږ د یوې غلطۍ د سمولو هڅه کوو چې زموږ سره شوي وي، موږ ځان د قاضي او قضاوت په موقف کې نیسو، مګر موږ پوهیږو چې:

”یوازې یو قانون جوړونکی او قاضي دی، هغه څوک چې د ویجاړولو یا ویجاړولو توان لري. نو ته څوک یې چې خپل ګاونډي ته ملامتوي! ”ورونو، یو د بل په وړاندې شکایت مه کوئ، ترڅو تاسو هم قضاوت ونه کړي، ځکه چې قاضي په دروازه کې ولاړ دی. “

– یعقوب ۴:۲۱، ۵:۹

خدای عادل قاضي دی. هغه په سمه توګه قضاوت کوي. مګر هغه به د انصاف سره سم تاوان ورکړي. که چا یو څه غلط کړي وي او په صادقانه توګه توبه وباسي، په کالورۍ کې د عیسی عمل به د هغه پور پاک کړي.

تاسو شاید وواياست: ”مګر دا غلطي زما په وړاندې شوې وه، نه د عیسی په وړاندې. “ هو، مګر تاسو د هغه غلطۍ نه پوهیږئ چې تاسو د هغه په وړاندې کړې. د بې ګناه قرباني په توګه، هغه هیڅ ګناه یا ګناه نه ده کړې؛ پداسې حال کې چې هر بل انسان ګناه کړې ده او په مرګ محکوم شوی دی. زموږ څخه هر یو د خدای قوانین مات کړي دي، کوم چې د ځمکې یا ملي قوانینو څخه بهر دي. که زموږ له هر یو سره د عدالت

له مخې چلند وشي، موږ ټول باید د نړۍ د سترې محکمې لخوا په مرګ محکوم شي.

شاید تاسو داسې څه نه وي کړي چې نور یې تاسو ته وهڅوي او ځوروي. مګر که تاسو د هغه بخښنې سره پرتله کړئ چې تاسو سره شوي دي، تاسو به وګورئ چې هیڅ ورته والی شتون نلري او دوی د یو بل سره پرتله کیدی نشي. که تاسو د خیانت او فریب احساس کوئ، تاسو د رحمت مفهوم له لاسه ورکړی چې تاسو ته وړاندیز شوی.

کینه ساتل هیڅ معنی نلري

د عهد عتیق له مخې، که تاسو زما سره ظلم وکړئ، دا زما قانوني حق و چې تاسو څخه تاوان واخلم. ما ته اجازه ورکړل شوه چې په پور واخلم او د بد مقابل کی بد وکړم. (د لاویان ۱۹:۲۴، خروج ۲۱:۲۳-۲۵ وګورئ.) شریعت خورا لوړ و. عیسی لا نه و مړ شوی ترڅو دوی آزاد کړي. وګورئ چې هغه څنګه د نوي عهد نامې مومنانو ته خطاب کوي.

> «تاسو دا هم اوریدلي وي چې ویل کیږي د سترګو په بدل کې سترګې او د غاښ په بدل کې غاښ. مګر زه تاسو ته وایم چې د بد سړي په وړاندې مه ودریږئ. که څوک ستا په ښي مخ ووهي، نو بل مخ ورته وګرځوه. او که څوک وغواړي چې تاسو محکمې ته بوځي او ستاسو جامې له تاسو څخه واخلي، هغه ته هم خپله چادر ورکړئ. که څوک دې مجبور کړي چې له هغه سره یو میل لاړ شی، دوه میله ورسره ولاړ شه. که څوک له تا څخه څه وغواړي، هغه ته یې ورکړئ او له هغه چا څخه مه مخ اړوئ چې له تا څخه قرض وغواړي.
>
> – متا ۳۸:۵-۲۴

عیسی د کینی لپاره هر ډول ابهام پاکوي. په حقیقت کې، هغه وایي چې زموږ چلند باید د انتقام څخه دومره لرې وي چې زموږ لپاره دا ممکنه نه وي چې په خپله خوښه یې غفلت وکړو.

کله چې له موږ سره شوي غلطۍ سمولو هڅه کوو، موږ خپل ځان د قاضیانو په توګه ټاکو. یو غلام چې په متا ۱۸ کې یې بخښنه نه وه کړې خپل همکار یې په زندان کې واچاوه او په بدل کې یې پخپله شکنجه کونکي ته وسپارل شو او کورنۍ یې وپلورل شوه ترڅو خپل ټول پورونه ادا کړي.

موږ باید اجازه ورکړو او قضاوت عادل قاضي ته پریږدو. هغه د صداقت اجر ورکوي. هغه یوازینی ځوک دی چې په انصاف کې غچ اخلي.

د خوییدلو په مسله، زه د فلوریډا په تامپا کې په یوه کلیسا کې خادم وم کله چې یوه ښځه ماته راغله او ویې ویل چې هغې خپل پخواني میړه ته د هرڅه لپاره ببښنه وکړه. مګر کله چې ما واوریدل چې د خوییدلو په اړه موعظه کوي، زه پوه شوم چې زه لا تر اوسه داخلي آرام نه لرم او لا هم آرام نه دی.

”تاسو تر اوسه هغه نه دی بخښلی،“ ما په خاموشۍ ورته وویل.

وویل: «ما بخښنه وکړه ما د بخښنې اوښکې تویې کړې.»

«تاسو ښایي ژړلي وي، مګر تاسو لا هم هغه نه دی بخښلی.»

هغې ټینګار وکړ چې زه غلط وم او هغې خپل پخوانی میړه بخښلې وه.

«زه له هغه څه نه غواړم. ما هغه پریښود.»

ومې پوښتل: «ما ته ووایه چې هغه تاسو سره څه کړي دي.»

زما میړه او زه د یوې کلیسا شپانه وو. هغه ما او زموږ درې زامن پریښودل او په کلیسا کې د یوې مشهورې ښځې سره وتښتید. له سترګو یې اوښکې روانې شوې او دوام یې ورکړ: «میړه مې وویل چې له ما سره د واده له امله یې خدای له لاسه ورکړی دی. ځکه چې د هغه بشپړ اراده د هغې ښځې سره واده کول وو چې هغه ورسره تښتیدلی و. میړه مې وویل چې ښځه د هغه په خدمت کې برکت دی؛ ځکه چې دا د هغه لپاره ښه ملاتړ دی. هغه په دې باور و چې زه د هغه د خدمت په لاره کې خنډ او د ګناه موندلو ښځه وم، او هغه زما د واده د ماتولو پړه واچوله. هغه هیڅکله بیرته نه دی راغلی او نه یې اعتراف کړی چې هغه په غلطۍ کې و.»

دا سړی ښکاره دوکه شوی و او په خپله ښځه او کورنۍ یې لوی ظلم کړی و. هغې د خپل میړه له کړنو ډیر زیان لیدلی و او د هغه د پور بیرته ورکولو په تمه وه.

دا پور، لګښتونه یا د ماشوم ملاتړ نه و، ځکه چې د هغې نوي میړه د هغې لپاره دا ټول شیان چمتو کړل. هغه پور چې هغې غوښتل د خپل پخواني میړه څخه یې تادیه کړي دا ومني چې هغه غلط و اودا میرمن یې سمه وه.

ما ورته اشاره وکړه، ته به یې تر هغه وخته ببښنه ونه کړې تر څو چې هغه راشي او

ووايي چې هغه غلط او ګناهکار دی او بیا له تا څخه بښنه وغواړي. دا نه تادیه شوی نرخ دی چې تاسو بند ساتي.

که عیسی موږ ته انتظار کاوه چې ورشو او هغه نه بښنه وغواړو او ورته ووایو: «موږ غلط وو، تا سم. موږ ته بښنه وکړه »، هغه موږ ته په صلیب بخښنه نه کوله. کله چې هغه په صلیب مصلوب شو، هغه چیغې ووهلې: «پلاره، دوی وبښئ، ځکه چې دوی نه پوهیږي چې دوی څه کوي.» (لوقا ۲۳:۳۴) هغه موږ ته بخښنه وکړه مخکې لدې چې موږ هغه ته ورشو او هغه ته زموږ د سرغړونو اعتراف وکړو. پولس رسول موږ ته دا ډول مشوره راکوي: «لکه څنګه چې خدای تاسو بخښي، تاسو باید یو بل وبښئ.» (کولسیان ۳:۱۳) او «د یو بل سره مهربان اوسئ، لکه څنګه چې خدای تاسو په مسیح کې بخښلي دي، تاسو هم یو بل بخښئ.» (افسسیان ۴:۳۲)

کله چې ما هغې ښځې ته وویل: ”تاسو به هغه ته بښنه ونه کړئ چې ووایي: زه غلط وم، ته سم وې،“ د هغې له مخ اوښکې روانې شوې. هغه څه چې هغې غوښتل د هغې درد په پرتله کوچني ښکاري چې د هغې پخوانی میړه یې هغه او د هغې ماشومانو ته رسولی و. خو هغه ښځه د انساني عدالت په بند کې وه. هغې خپل ځان د ثالث په توګه ټاکلی و، د پور حق یې ادعا کوله او انتظار یې کاوه چې پور ورکړي. دغه خوییدل هغه د خپلې نوې میړه سره د خبرو کولو مخه نیولې وه. دې مسلې له ټولو نارینه سره د هغې اړیکې هم اغیزمنې کړې، ځکه چې د هغې پخوانی میړه هم د هغې شپون و.

عیسی ډیری وختونه زموږ د زړونو حالت د خاورې حالت سره پرتله کوي. موږ ته مشوره ورکول کیږي چې ریښه واخلو او د خدای په مینه کې وده وکړو. بیا به د خدای کلام تخم ریښه ونیسي او زموږ په زړونو کې وده وکړي او په نهایت کې به د صداقت میوه تولید کړي. په دې میوه کې مینه، خوښي، روغتیا، زغم، مهرباني، نیکمرغي، وفاداري، نرمي او تقوی شامل دي. (غلاطیان ۵:۲۲-۲۳وګورئ.)

مګر ځمکه وده کوي او یوازې هغه څه تولیدوي چې په هغې کې کرل شوي وي. که موږ د پور، بښنې او شاته تګ تخم وکرو، د خدای د مینې پر ځای به بله ریښه وده وکړي، چې د ترخې ریښه بلل کیږي.

فرانسیس فرنګیپین د تریختیا یو لوی تعریف وړاندې کوي: ”ترخه غچ نه اخیستل کیږي.“ ترخه حالت هغه وخت رامینځته کیږي کله چې غچ د هغه درجې سره سم نه وي چې موږ یې غواړو.

> د عبرانیانو د کتاب لیکوال په مستقیم ډول د دې موضوع په اړه خبرې کړې دي: ”د ټولو خلکو سره په سوله کې هڅه وکړئ او مقدس اوسئ، ځکه چې د پاکوالي پرته هیڅوک خدای نشي لیدلی.“ پام وکړئ چې هیڅوک د خدای له فضل څخه بې برخې نشي، او دا چې هیڅ تریخ ریښه وده نه کوي، داسې نه وي چې د ګڼو‌ډېر لامل شي او ډیری ککړ کړي.»
>
> – عبرانیان ۴۱:۲۱-۵۱

د "ډیری ککړتیا“ کلمې په پام کې ونیسئ. ایا دا بیا ورته ”ډیری“ ته اشاره کولی شي چې عیسی وویل چې په وروستیو ورځو کې به ودرېږي؟ (متا ۲۴:۱۰ را ببینید.)

تریخوالی یوه ریښه ده. که چیرې ریښې ساتل کیږي، ساتل کیږي، تغذیه کیږي او اوبه ورکول کیږي، ریښې ژورې او قوي وده کوي. که دوی په چټکۍ سره لرې نه شي، نو د دوی لرې کول به ستونزمن وي. د پایلې په توګه، خوییدل به په کلکه وده وکړي. له همدې امله، موږ څخه غوښتنه کیږي چې لمر زموږ په غوسه کې مه پریږدو (افسسیان ۲۶:۴ وګورئ) اوس د دې پر ځای چې د صداقت میوه تولید شي، موږ به د کرکې، حسد، شخړو او نفاق د فصل شاهدان واوسو. عیسی دا بد میوه وبلله. (متی ۱۹:۷-۲۰ وګورئ)

انجیل وایي چې څوک چې د خطا څخه د خلاصون له لارې سوله نه غواړي په پای کې به ناپاک شي. یو څه چې قیمتي وي د ښښنې بدمرغۍ به فاسد شي.

سلطنت په مستعد اخته شوه

د کتاب په تیرو فصلونو کې، موږ ولیدل چې داوود څنګه پاچا شاؤل ته وفادار پاتې شو؛ حتی کله چې شاؤل داؤد ته وفادار نه و. داوود د شخصي انتقام په لټه کې نه و. حتی کله چې هغه دوه ځله د دې کولو فرصت درلود. داوود، هغه سړی وو چې د خدای د زړه په لټه کې و. هغه خدای ته اجازه ورکړه چې د هغه او شاؤل ترمنځ قضاوت وکړي. کله چې د خدای قضاوت په شاؤل باندې شو، داود خوشحاله نه و، مګر غمجن و ؛ ځکه چې د هغه په زړه کې د هغه په اړه کومه کرکه نه وه.

د ساؤل له مړینې وروسته، داود په تخت کېناست. هغه ملت پیاوړی کړ. هغه مالي او نظامي مقامونه ترلاسه کړل او تخت یې په کلکه ساتلی و. له ډېرو ښځو سره یې واده

وکړ، چې اولادونه يې ورکړي؛ په دوی کې: د هغه مشر زوی امنون او د هغه دريم زوی ابشالوم و.

د داود زوی امنون د خپلې نيمې خور تامار سره، چې د ابی‌سلوم خور وه، يو ناوړه کار وکړ. هغه د ناروغۍ په لالج شو او له خپل پلار څخه يې وغوښتل چې تامر ورته د خوراک لپاره واستوي. کله چې تامر لاړه، نو خادمانو ته يې امر وکړ چې بهر لاړ شي او په هغې يې جنسي تيری وکړ. بيا يې له هغې څخه کرکه وکړه او هغه يې د خپل ليد څخه لرې کړه. امنون د شاهي شهزاده پېغله بدنامه کړې وه او د هغې ژوند يې په بې عزتۍ تباه کړ (دوم سموئيل ۱۳ وګورئ.)

پرته له دې چې خپل نيم ورور ته څه ووايي، ابشالوم خپله خور کور ته راوړه او د هغې پالنه يې وکړه. اما به هغه د تامار د بې عزتۍ له امله د امنون څخه کرکه وکړه.

ابشالوم تمه درلوده چې پلار به يې خپل زوی ته سزا ورکړي. داؤد بادشاه چې کله د امنون د بدکارۍ خبر واورېد نو په قهر شو، خو هيڅ اقدام يې ونکړ. ابشالوم د خپل پلار د عدالت د نشتوالي له امله تباه شو.

تامار يو وخت شاهي جامې اغوستي وې چې د پاچا د پيغلو لوڼو لپاره ځانګړې شوې وې، اوس يې د شرم وړ جامې اغوستې وې. هغه يو ښکلې نجلۍ وه او هغې د خلکو لخوا خورا درناوی درلود. اوس هغه په يوازيتوب کې ژوند کاوه او د واده کولو توان يې نه درلود ځکه چې هغه نوره باکره نه وه.

دا يو غير عادلانه عمل و. تامار د پاچا په امر امون ته حاضره شوې وه او په هغې باندې جنسي تيری شوی وو. د دې نجلۍ ژوند له لاسه ورکړ؛ پداسې حال کې چې هغه سړی چې دا ظلم يې کړی و، داسې ژوند کاوه لکه هيڅ شی نه دی شوی. تامار دا ټول بوجونه زغملي او ژوند يې بدبخته شوی و.

ورځې تېرې شوې او ابشالوم خپله غمجنه خور ليده. د يو شهزاده کامل ژوند په يوه خوب بدل شو. ابشالوم يو کال انتظار وکړ چې خپل پلار څه وکړي، مګر داود هيڅ ونه کړل. ابشالوم د خپل پلار څخه ناراضه شو او د ظالم امنون څخه يې کرکه وکړه.

د آمون نه دوه کاله نفرت کولو وروسته، هغه د هغه د وژلو پلان جوړ کړ. ابشالوم شايد داسې فکر کاوه: "زه به د خپلې خور غچ واخلم. ځکه چې پاچا پريکړه وکړه چې هيڅ کار ونه کړي.

هغهٔ د پادشاه د ټولو زامنو دپاره د مېلمستیا بندوبست وکړو او کله چې امنون د دې په فکر کښې نهٔ وُو، ابوشالوم هغه وواژه. بیا هغه یشور ته وتښتید او د امنون په وړاندې د هغه انتقام پوره شو. مګر د خپل پلار په وړاندې د ابشالوم خوییدل لا هم پیاوړی شو؛ په ځانګړې توګه کله چې هغه د مانۍ څخه لرې و.

د ابشالوم فکرونه د خپګان له امله بند شول. هغه د داوود د ضعفونو یو ماهر نقاد شو. ابشالوم هیله درلوده چې پلار به یې هغه راوغواړي، خو داود داسې ونه کړل او دې کار د هغه کرکه نوره هم زیاته کړه.

شاید ابشالوم داسې فکر وکړي: "زما پلار په خلکو کې یو مشهور او لوی سړی دی. مګر دوی د هغه اصلي طبیعت ته سترګې پټې دي. هغه یوازې یو خود غرض سړی دی چې خدای د ځان پوښلو لپاره کاروي. ولې! هغه د پاچا ساؤل څخه بدتر دی. ساؤل خپل تخت له لاسه ورکړ؛ ځکه چې بادشاه عمالیقیان ونه وژل او د هغه یو څو غوره پسونه او څاروي یې پرېښودل. زما پلار د خپل یو ډېر وفادار سرتیري له میرمنې سره زنا وکړه. بیا یې د هغه سړي په وژلو سره خپله ګناه پټه کړه چې هغه ته وفادار و. هغه یو وژونکی او زناکار دی او له همدې امله هغه امانون ته سزا نه ده ورکړې او دا ټول شیان د هغه د څښتن عبادت سره پوښي.»

ابی‌سلوم درې کاله په یشور کې پاتې شو. داؤد د خپل زوی امنون په مرګ تسلی شو او یوآب پاچا یی وهڅو چې ابشالوم کور ته راوړي. خو داوود بیا هم د مخامخ کیدو څخه ډډه وکړه. دوه نور کاله تېر شول او داوود په پای کې د ابشالوم سره مرسته وکړه او هغه ته یې بیا بشپړ امتیازات ورکړل. خو د ابوشالوم په زړه کې خوییدل پاتې و.

ابشالوم هغه په مهارت سره خپل ظاهر ساتلو. د وژلو نه مخکې ".. هغه خپل ورور امانو ته نه ویل، ښه یا بد؛ ځکه چې هغه له هغه څخه کرکه وکړه" (دوم سموییل ۲۲:۱۳). ډیری خلک د دې توان لري چې خپله خوییدل پټ کړی او د ابشالوم په څیر په زړونو کې نفرت لري.

له دې توهینوونکي انتقادي چلند څخه یې د ناخوښو خلکو په جلبولو پیل وکړ او ځان یې ټولو اسراییلو ته وړاندې کړ او د هغوی د شکایتونو اورېدو ته یې وخت ورکړ. هغه پښیمانه شو چې پخپله پاچا نه و چې مناسب شرایط ورته برابر کړي. هغه د خلکو په ستونزو قضاوت کاوه؛ ځکه چې داسې ښکاریده چې پاچا د دوی لپاره وخت نه

درلود. شاید ابشالوم د دې دلیل لپاره د خلکو مسلو ته پام وکړي، ځکه چې هغه احساس کاوه چې داود د هغه سره عادلانه قضاوت نه دی کړی.

هغه داسې بریښي چې د خلکو پاملرنه کوي. مقدس کتاب وایي چې ابشالوم د خپل پلار داوود څخه د اسراییلو زړه غلا کړی. مګر ایا هغه واقعیا د خلکو په اړه اندیښمن و یا هغه د پاچا داوود د ګوښه کولو په لټه کې و؟، چا چی هغه خویولی وو؟

په مهارت سره په غلط لوري کې

ابشالومد اسراییلو پام ځانته راواړوه او د داود په وړاندې راپورته شو. پاچا داوود باید د خپل ژوند د ژغورلو لپاره له اورشلیم څخه وتښتي. داسې بریښي چې ابشالوم د خپل سلطنت رامینځته کولو پلان لري. مګر پرځای یې، هغه د داود تعقیبولو په وخت کې ووژل شو. که څه هم داود د هغه د ژوندي ساتلو امر کړی و.

په حقیقت کې، ابشالوم د خپل خپګان او چپتیا له امله ووژل شو. یو سړی چې دومره وړتیا لري د تخت وارث و، مګر هغه په ځوانۍ کې مړ شو ځکه چې هغه به هغه پور نه پریږدي چې هغه فکر کاوه چې پلار یې پوروړی دی. په نهایت کې، هغه په ناروغۍ اخته شو.

په کلیسا کې مشران اکثرا د هغه چا لخوا خویږی چې دوی یې خدمت کوي. دوی ډیر ژر د غلطیو موندونکي او انتقاد کونکي کیږي، د هر هغه څه په اړه شکایت کوي چې د دوی مشران یا هغه خلک چې دوی یې ګماري. په دې توګه دوی خویږی کوي او لید یې ګډوډ دی. له هغه وخته، دوی وضعیت ته د خدای له لید څخه په بشپړ ډول توپیر ګوري.

دوی باور لري چې په ژوند کې د دوی خدمت د دوی شاوخوا خلک د غیر عادلانه مشرتابه له شتون څخه ژغورل دي. دوی د ناکراره او بې پروا خلکو زړونه ګټلي او مخکې لدې چې دوی پوه شي، د ابشالوم په څیر، دوی د کلیسا یا خدمت ویجاړولو او ویش ته هڅوي.

ځینې وختونه د دوی نظرونه سم دي. شاید داود باید د امانون په وړاندې یو څه کړي وي. شاید یو مشر ستونزه ولري. قاضي څوک دی، ته یا خدای؟ په یاد ولرئ چې که تاسو شخړه وکرئ، تاسو به هم همداسې وخویږئ.

هغه څه چې ابشالوم ته پېښ شوي او نن ورځ په وزارت کې څه پېښېږي یوه پروسه ده چې وخت نیسي. موږ ډېری وختونه د هغه خوییدلو څخه ناخبره یو چې زموږ زړونو ته ننوځي. یوه ترخه ریښه د ودې په وخت کې په سختۍ سره لیدل کیږي. مګر لکه څنګه چې تغذیه کیږي، دا وده کوي او پیاوړې کیږي. لکه څنګه چې د عبرانیانو لیکوال غوښتنه کوي: «پام وکړئ چې هیڅوک د خدای له رحمت څخه بې برخې نشي، او اجازه مه ورکوئ چې ترخې ریښې وده وکړي، داسې نه چې دا د ګډوډۍ لامل شي او ډېری آلوده کړي.» (عبرانیان ۱۲:۱۵)

موږ باید خپل زړونه وازمایو او د خدای اصلاح ته ځان خلاص کړو. ځکه چې یوازې د هغه کلام کولی شي زموږ زړونو فکرونه او ارادې وپیژني. کله چې روح القدس د یو چا د ضمیر له لارې خبرې کوي، دا موږ ته ترلې دی. موږ باید د هغه اړتیا ته بې پروا نه شو. که چا داسې کار کړی وي نو د خدای په وړاندې دې توبه وباسي او زړه دې خلاص کړي چې اصلاح یې کړي.

یوه ورځ یو خادم له ما څخه وپوښتل چې هغه څه وکړل چې د ابشالوم یا داؤد په څیر عمل وکړ؟ هغه د مرستیال په توګه د شپون خدمت کاوه، او شپون هغه له دندې ګوښه کړ. داسې برېښېده چې مشر شپون پرې حسد و او له دغه ځوان څخه وېرېدل؛ ځکه چې د خدای لاس په هغه باندې و.

یو کال وروسته، ګوښه شوي نوکر باور وکړ چې خدای غواړي هغه د ښار په بل اړخ کې کلیسا جوړه کړي. نو هغه په کار پیل وکړ، او ځینې خلک د کلیسا څخه ووتل چې هغه پرېښودل او د هغه سره یوځای شول. هغه له ستونزو سره مخ شو؛ ځکه چې هغه نه غوښتل چې د ابشالوم په څیر عمل وکړي، مګر په ظاهره کې د هغه د مخکیني شپانه په پرتله هیڅ څه نه وو. هغه د خدای په لارښوونه د نوې کلیسا په جوړولو پیل وکړ – نه د هغه چلند په غبرګون کې چې ورسره چلند شوی و.

ما هغه ته د داود او ابشالوم ترمنځ توپیر په ګوته کړ. ابشالوم د نورو زړونه غلا کړل؛ ځکه چې هغه د خپل مشر په لور وخوځېد. ډیوېډ نور وهڅول چې ساؤل ته وفادار پاتې شي. که څه هم ساؤل په هغه حمله کړې وه. ابشالوم هغه ته خلک راغونډ کړل. داود هلته یوازې پاتې شو.

له هغه څخه می پوښتنه وکړه: «ایا تا خپله کلیسا یوازې پرېښوده؟ ایا تا داسې څه

کړي چې خلک دی هڅولي چې تا سره راشي یا ستا ملاتړ وکړي؟»

هغه وویل: «زه د هغه ځایه یوازې راووتم او ما خلکو د راټولولو لپاره هیڅ ونه کړل.»

«ډیر ښه! تا د داوود پشان عمل کړی دی. اطمینان حاصل کړه چې هغه خلک ستا د پخوانی شپون څخه نه یی ځوریدلی او که دسای وی، هغوی آزادی او شفا ته هدایت کړه!»

د دې سرې کلیسا لا دمخه برکت لري. هغه څه چې ما د هغه په اړه زده کړل هغه دا و چې هغه د خپل زړه له ازموینې څخه ویره نه درلوده. نه یوازې دا، بلکې هغه خپل ځان د خدای مشورې ته سپارلی و. دا د هغه لپاره خورا مهم و چې ځان د خدای لارې ته تسلیم کړي، ترڅو "سمه لاره" وښیي.

مه ویریږه کله چې روح القدوس تاسو ته د بخښنی تریخوالی ښکاره کوی. هرڅومره چې تاسو یې پټ کړئ، هومره یې قوي کیږي او په زړه کې یې ریښې سختیږي. خوشحاله اوسئ. خو څنګه؟

> «له هر ډول کینې، غوسی، فریاد، لعنت او هر ډول کینې څخه ځان وساتئ. د یو بل سره مهربانه اوسئ، او لکه څنګه چې خدای تاسو په مسیح کې بخښلي، نو تاسو هم یو بل وبخښئ.»
>
> - افسسیان ۴:۱۳-۲۳

مورڼ ډیری وختونه خوییدلو سره مبارزه کوو چې مورڼ ورسره د معاملې لپاره نه و روزل شوي.

ما "د شیطان لومی" کتاب ولوست. ؛ څومره مبارک کتاب دی! ما دا ډیرو ته وړاندیز کړی. خدای واقعیا زما په ژوند کې د دې له لارې کار کړی دی. له لیکوال څخه ډیره مننه!

– اس. تی. (جورجیا)

۱۳

له لومی څخه تېښته

«له همدې امله زه هڅه کوم چې د خدای او خلکو په وړاندې د روښانه ضمیر سره ژوند وکړم.»

- اعمال رسولان ۲۴:۱۶

د خوییدلو آزادی ډیر کوښښ غواړی. پولس هغه ریاضیاتو تمرین ته تشبیح کړی دی. که موږ خپل بدن تمریناتو ته ورکړو، زموږ د ټپي کیدو احتمال لږ دی. یوه ورځ په هاوایی کې زه د عکس اخیستلو لپاره لوړ لاړم. ددی په وخت کی، زما په زنګون کې د عضلاتو یوه برخه وویستل شوه او ما نشو کولی د څلورو ورځو لپاره حرکت وکړم.

فیزیوتراپ ماته وویل: «دا به نه و پیښ شوی که تاسو په نورمال ډول تمرین کړئ وای. ځکه چې ستاسو عضلات ندي جوړ شوي، تاسو د ټپي کیدو خطر کی استئ!»

کله چې ما وکولای شو حرکت وکړم، یو بل کس ما ته درس راکړ: «تاسو باید دا تمرینونه وکړئ ترڅو ستاسو د زنګون عضلات بیرته په شکل او سم موقعیت کې شی.» څو میاشتې وخت ونیو چې زما زنګون نورمال حالت ته راستون شو.

د اعمالو په ۱۶:۲۴ کې د ریاضیاتو لپاره یوناني کلمه askeo ده. یو لغتنامه په لاندې ډول ریاضیات او تمرین تعریفوي: «د درد تحمل، کوښښ، ورزش یا نظم.»

بعضی وختونه نور مونږ خویوی خو بخښل سخت نه وی. مونږه خپل زړه ته دا تمرین ورکړی چی د خوییدلو په حالت کی ځان کنترل کړی. په دې توګه، هیڅ تلپاتې زیان نه پاتی کیږی.

ډیری خلک کولی شي په هاوایی کې دې دیوال ته لاړ شي او ځانته زیان ونه رسوي، ځکه چې دوی روزل شوي او چمتو و. همدارنګه، ځینې یې د داخلي روزنې له لارې د خدای اطاعت ته ځانونه روزلي دي. زمونږ بلوغیت مونږ ته ښکاره کوی چی مونږ څومره د خوییدلو په حالت کی ځان ساتلی شو.

ډیرئ خوییدل نوری تجربی غواړی چی مونږ ورسره آموخته یو. دا اضافي فشار ممکن د زخم یا ټپي کیدو لامل شي چې د خوشې کیدو او بیا درملنې لپاره روحاني تمرین ته اړتیا لري. مګر نتیجه به د هڅو ارزښت ولري.

د دې فصل موخه د دې سختو خوییدلو په نښه کول دي چې د حل لپاره ډیرو هڅو ته اړتیا لري. یو ځل زما په ژوند کې یوه پیښه وشوه چې یو خادم پکې ښکیل وو. دغه سخت خوییدل ما تجربه کړل، زه یی انزوا ته ونوړم، مګر دا یو له څو ستونزو څخه و چې ما د دې سړي سره درلوده او دا د یو نیم کال په اوږدو کې شدت وموند.

زما شاوخوا خلک چې په کیسه پوهیدل له ما یی وپوښتل: «ته خفه نه یی؟ څه به وکړی؟ آیا یوازی مقاومت کوی او خپل کار ترسره کوی؟»

ما وویل: «زه ښه یم. دی په ما اغیزه نده کړې. زه غواړم په هغه دعوت او تعلیم سره چی یی لرم مخ ته لاړشم چې زه یې په ژوند کې لرم.»

خو زما ځواب له غرور پرته بل څه نه وو. زه ډیر په خفه وم، مګر ما دا رد کولو، حتی خپل ځان ته. ما څو ساعته هڅه کوله چې معلومه کړم چې دا شیان زما سره څنګه پیښ شوي. زه په حیرانتیا کې وم. لکه څنګه چې زه حقیقت ته ننوتلم چې زه کمزوری او

ژور ټپي شوی وم، ما د دې فکرونو مخه ونیوله او د یو پیاوړی سړی ښکارندوی شوم.

میاشتی تیری شوی. هر څه ستړي ښکارېدل. زما خدمت له منځه تللی و. ما دعا نشوه کولی او زه په درد کې وم. ما هره ورځ د بد روحونو سره جنګ کولو. ما فکر کاوه چې دا ټول مقاومت زما په ژوند کې د دعوت له امله و، مګر په حقیقت کې، دا عذاب د نه بخښنې له امله رامینځته شوی. هرکله چې زه د دې سړي شاوخوا وم، ما په روحاني توګه ضعیف او مغشوش احساس کاوه.

بیا داسې سهار راغی چې زه به هیڅکله هیر نه کړم. زه زموږ په انګړ کې ناست وم دعا مې کوله: «خدایه، آیا زه ناراضه یم؟» دا ټکي لا زما له خولې نه وو وتلي کله چې ما د خپل روح څخه یو داخلي فریاد واورېد: «هو!» خدای غوښتل داډ ترلاسه کړم چې زه پوهیږم چې زه ناراضه یم.

او ما وغوښتل: «خدایه، لطفا ماسره مرسته وکړه چې له دی خپګان څخه خلاص شم. دا ستونزه زما لپاره دومره لویه ده چې زه نه شم کولی له هغی څخه ځان خلاص کړم.»

دا په حقیقت کې هغه ځای و چې خدای غوښتل زه د خپل ځواک څخه نا امیده شم. ډیری وختونه موږ هڅه کوو چې شیان پخپله ترسره کړو. دا موږ په روحاني توګه نه وده کوي، مګر د دې پرځای موږ د زوال سره مخ کوی.

د درملنې او ازادئ لپاره لومړی ګام دا دی چې پوه شئ چې تاسو زیانمن شوي یاست. غرور اجازه نه درکوی چی اعتراف وکړئ چی تاسو سټوط کړی او خوییدلی یاست. کله چې ما خپل ریښتینی حالت ومنلو، زه د خدای په لټه کې شوم او د هغه د سمون لپاره مې ځان خلاص کړ. ما احساس وکړ چې خدای غواړي زه د څو ورځو لپاره روژه ونیسم. روژه ماته داسې حالت راکوي چې د هغه د روح له غږ سره حساس شم او نورې ګټې هم لري.

«آیا هغه روژه چی زه یی خوښه وم دا ده چی د شرارت بندونه خلاص کړو
او د بدیو یوغ څخه ځان خلاص کړو او ځان آزاده کړو؟»

– اشعیا ۶:۵۸

من آماده بودم تا بندهای شرارت شکسته شود و از ظلم آزاد شوم. څو ورځې وروسته مې په ختم کې ګډون وکړ. هغه سړی چی زه يې خویولی وم هم هلته و. ما هغه د کلیسا د دروازې شاته ولید او په ژړا مې پیل وکړ.

«خدایه، زه هغه بخښم او هر هغه څه یې چې کړي له هغې ځان آزاده وم.» ما سمدلاسه د اوږو څخه یو دروند وزن پورته کړ. ما هغه بخښلی و. په دې شیبه کې، د آزادۍ یو حیرانتیا احساس زما له لارې تیر شو.

مګر دا یوازې زما د بیا رغونې پیل و. ما ورته په زړه کې ښښنه کړې وه، خو زما د زخم په اندازه خبر نه وم. زه لاهم حساس وم او کیدای شو بیا ټپي شم. دا د فزیکي ټپ څخه د رغیدو په څیر و. ما د خپل زړه، ذهن او احساساتو د پیاوړتیا لپاره تمرین کولو ته اړتیا درلوده ترڅو د راتلونکو ټپونو څخه ځان وژغورم.

څه باید وشي کله چې خپګان بیرته راشي او پرمختګ وکړي؟

څو میاشتې تیرې شوې. ځینې وختونه زه د ځینو فکرونو سره مبارزه کوم چې ما درلوده: «ښایي زه به هغه سړی ووینم چې ماته یې زیان رسولی دی یا یې نوم واورم.. کیدای شي زه به هغه څوک ووینم چې زما په څیر یې د هغه څخه درد لیدلی وي او ما ته یې شکایت کړی وي». څومره ژر چې دغو فکرونو زما پام ځانته واړوه، ما دا فکرونه له ځان څخه لرې کړل او ښخ مې کړل. (دوم قرنتیان ۱۰:۵ وګورئ.) دا زما تمرین یا مبارزه وه چې آزاد پاتې شم.

په نهایت کې، ما له خدای څخه وغوښتل چې زما فکرونه د بخښنې په لور راښکته کیدو مخه ونیسي. زه پوهیدم چې هغه زما لپاره په ذهن کې د آزادۍ لوړه کچه درلوده، او ما نه غوښتل چې زما پاتې ژوند د خوییدلو په ځواک کې تیر کړم.

خدای ماته دا تعلیم راکړو ترڅو د هغه سړي لپاره چې زه زورولی وم، دعا وکړم او خپل کلام یې راته په یاد کړ:

> «خو زه تاسو ته وایم چې له خپلو دښمنانو سره مینه وکړئ او د هغو لباره چې تاسو ته زیان رسوي دعا وکړئ.»
>
> – متا ۵:۴۴

په دی ترتیب، ما دعا وکړه. په لومړي سر کې، زما غږ بې روحه او بې خونده و، د لیوالتیا پرته؛ ما په دعا کې اضافه کړه: «خدایه، هغه ته برکت ورکړه. هغه ته ښه ورځ ورکړه. په هر هغه څه می چې یی کوی، هغه سره یاری وکړه. د عیسی په نوم، آمین.»

دا د څو اونیو لپاره همداسې تیر شو. داسې ښکاریده چې هیڅ ځای ته ونه رسیدم. بیا یو سهار خدای ماته د زبور ۳۵ یادونه وکړه. زه د دې زبور په اړه هیڅ پوه نه وم، نو زه هغې ته لاړم او لوستل می پیل کړل. کله چې زه د باب منځ ته ورسیدم، ما خپل موقف ولید:

> «ظالم شاهدان به راپاځېږي او له ما به د هغه څه په اړه پوښتنې کوي چې زه پرې نه پوهېږم. د نیکو اعمالو د اجر په توګه، دوی په ما باندې بدی ته اجازه ورکوي او ما په توره ورځ کې ځوروي.»
>
> – مزمور ۱۱:۵۳-۲۱

ما کولی شو د داوود سره ځان سم ووینم. زما په نظر، هغه سړي او د هغه ځینو مرستیالانو هم زما سره د ښه پر ځای بد کړي وو او زما روح یقینا په غم کې و. خدای دا زبور کارولی و ترڅو ما ته پدې تیرو څو کلونو کې زما د جګړې یادونه وکړي. د آیتونو په دوام کې مې یوه برخه ولوستله چې ناڅاپه شوکه شوم:

> «خو کله چې به دوی ناروغه شول ما به کالي اغوستي او په روژه کې به مې ژوند سخت کړ. ځکه چې زما دعا بې ځوابه راوتلې وه، زه به په وینښتو سره لاړم، لکه زه د خپل ملګري یا ورور لپاره ماتم کوم. ما د هغه مور ته د ماتم په څیر سر ټیټ کړ.»
>
> – مزمور ۳۱:۵۳-۴۱

داوود اعتراف کوی دغو خلکو کوښښ کاوه هغه نابوده کړی. هغوی د بدیو سره پر هغه حمله وکړه؛ او هغه وخت چی هغه د بدیو سزاوار نه و، او هیڅ بد یی نه و کړی. بیا زما ځواب راغی: «خو هغه وخت چی ...»

د داوود غبرګون د نورو په اعمالو نه و. هغه دا پریکړه وکړه هر هغه څه چی سم دی

باید یی وکړی. هغه د هغوی لپاره دعا کوله؛ ته به وایی د هغه ورونړه ورته نږدې وي او یا د هغه چا په څیر چې د مور له لاسه ورکولو غمجن وي. خدای ماته ښکاره کړه چی څنګه ددی سړی لپاره دعا وکړم: «ته د هغه شیانو لپاره هغه ته دعا وکړه چی ته یی غواړی زه یی درته وکړم.»

په دې توګه، زما دعا په بشپړه توګه بدل شو. نور پدی شکل نه و: «خدایه هغه ته برکت ورکړه او هغه ته ښه ورځ ورکړه.»

بلکه، ژوند په دغو دعاګانو کې ولیدل شوی. ما دعا کوله: «خدایه، خپل ځان هغه ته په لویه لاره ښکاره کړئ. هغه ستاسو په شتون خوشحاله کړئ. اجازه ورکړئ چې هغه تاسو ډیر نږدې و پیژني.» ما هغسی دعا وکړه هغه څه چې ما غوښتل خدای زما په ژوند کې وکړي.

ما د هغه لپاره د یوې میاشتې په زړه پورې دعا سره په لوړ غږ وژړل: «زه تاته برکت درکوم! زه تاسو سره د عیسی په نوم مینه لرم!» دا زما د روح له ژورو څخه ژړا وه. زه د خپل ځان لپاره د هغه لپاره د دعا کولو څخه بهر راغلم او د هغه لپاره او د هغه د ځان لپاره دعا وکړه او ما باور وکړ چې شفا بشپړه شوه.

په موجهه کی شفا

څو اونی تیری شو او ما هغه بیا ولید. زما په زړه کې د ناآرامی احساس پاتې شو. زه لاهم په جګړه کې وم چې د غلطی موندلو غوښتنې سره. زما میرمن دې ته وهڅولم: «جانه، ته باید هغه ته لاړ شئ!»

ما ورته ډاډ ورکړ: «نه، زه دا کار نه کوم. زه لا دمخه روغ شوی یم.» اما احساس وکړ چې روح القدس زما دننه شاهدي نه ورکوي چې هغه د هغه څه سره موافق دی چې ما وویل. له همدې امله، ما د خدای څخه وغوښتل چې ایا زه باید هغه ته لاړ شم! هغه وویل: هو.

ما د هغه سړي سره مرکه جوړه کړه او هغه ته مې ډالی واخیسته. ما خپل ځان عاجز کړ او په خپل غلط چلند می اعتراف وکړ او بخښنه مې وغوښتل. موږ پخلا شو او بخښنه او شفا زما په زړه کې روانه شوه.

ما خپل دفتر د شفا او ځواک سره پریښود. زه نور اړتیا نه لرم چې د درد سره مبارزه وکړم او د هغه انتقاد وکړم. زموږ اړیکه له هغه وخته پیاوړې شوه او موږ نور کومه ستونزه نلرو. په حقیقت کې، موږ د یو بل ملاتړي یو.

لیزا ته می وویل: «کله چې ما د لومړي ځل لپاره دا سړی ولید، زما په سترګو کې هغه داسی ښکارید چی هیڅ غلط نشي کولی. او ما په هغه کې هیڅ ګناه ونه لیدله. ما له هغه سره مینه درلوده ځکه چې ما فکر کاوه چې هغه یو بشپړ سړی و. مګر کله چې زه د هغه ځخه ناراضه وم، نو د هغه سره مینه کول سخت وو. دې عمل زما هر څه باور لرې کولو. اوس چې زه د دې بیا رغونې پروسې ځخه تیر شوی یم او زه روغ شوی یم، زه له هغه سره دومره مینه لرم لکه څنګه چې ما هغه لومړی لیدلی و؛ د ټولو نیمګړتیاوو سره سره، او دا یوه پوره مینه ده.» د مقدس کتاب دا آیت می را په یاد شو:

> «تر هر څه پورته، یو له بل سره ډیره مینه وکړئ، ځکه چې مینه ډیری ګناهونه پوښي.»
>
> – اول پطرس ۴:۸

د هغه چا سره مینه کول اسانه دي چې زموږ په سترګو کې هیڅ غلط نشي کولی. دا لکه د ماه عسل مینه ده. دا یو بل شی دی چې د هغه چا سره مینه وکړئ چې موږ یې ځورولی یو، په ځانګړې توګه کله چې موږ د دوی قربانیان یو. د خدای مینه زه بالغ کړم او زما زړه یې پیاوړی کړ.

له هغه وخت راهیسې، ما ورته شیان تجربه کړل، مګر په ټولیز ډول دا د خوییدلو ځخه د وتلو لپاره ډیر وخت نه و اخیستی. شاید دا ځکه چې زما زړه روزل شوی و چې له خوییدلو ځخه پاک پاتې شي.

څو میاشتې وروسته له هغه چې خدای ما سره په انګړ کې خبرې وکړې تر هغې ورځې پورې چې زه د هغه سړي له دفتر ځخه رغیدلی وم، تیر شو. دا پیښه د زده کړې دوره وه چې په ما کې یې عمل او تقویه شوه. په دې میاشتو کې داسې وختونه وو چې داسې بریښې چې زه هیڅ ځای ته نه رسیږم. په حقیقت کې، زه حیران وم که زه بد لوري ته لاړ شم!

مګر اوس زه د بیا رغونې لپاره په خوندي لاره کې وم؛ د خدای روح ماته په داسې طریقه لارښوونه کوله چې زه کولی شم شیان کنټرول کړمدا زما د بلوغیت فرایند و. زه به دا تجربه د هیڅ شی لپاره ونه پلورم او زه د هغه ودې لپاره مننه کوم چې دی زما په ژوند کې راوړې.

د سختۍ له لارې بلوغ

موږ د سختیو او ستونزو په وخت کې وده کوو؛ د آرامۍ په وخت کې نه. سخت ځایونه تل د خدای سره زموږ د سفر په لاره کې وړاندې دي. موږ له هغوی څخه نه شو تښتیدلی خو باید ورسره مخ شو. ځکه چې رنځ د پروسې برخه ده په کوم کې چې موږ بشپړ کیدی شو.

که موږ له دوی څخه مخنیوی وکړو، موږ به په جدي توګه زموږ د ودې مخه ونیسو.

لکه څنګه چې تاسو مختلف خنډونه له منځه وړئ، تاسو به پیاوړي او ډیر مهربانی وکړئ. تاسو به هم د عیسی سره ډیر مینه وکړئ. که تاسو داسې احساس نه کوئ کله چې تاسو له ستونزو څخه راوتلی یاست، تاسو شاید د خوییدلو څخه بیرته نه یاست راوتلی. بیا رغونه ستاسو انتخاب دی. ځینې خلک ژوبل کیږي او هیڅکله بیرته نه راستنیګی. دوی پخپله دا رنځ غوره کوي.

عیسی د هغه شیانو له لارې اطاعت زده کړ چې هغه ته زیان رسولو. پطرس د هغه شیانو له لارې اطاعت زده کړ چې هغه ته زیان رسولو. پولس د هغه شیانو له لارې اطاعت زده کړ چې هغه ته زیان رسولو. ستاسو په اړه څنګه؟ ایا تاسو هم زده کوی؟ یا تاسو یخ زړه، تریخوالی او کرکه لرئ؟ که داسې وي، نو تاسو اطاعت نه دی زده کړی.

هو، سمه ده چې ډیری خویونه وجود لری لکه «لکه اوبه چې د یو شی شا څخه راوځی» او له منځه نه ځی. تاسو باید هڅه وکړئ او د دوی تر مینځ مبارزه وکړئ ترڅو آزاد اوسئ. دا پدې پروسه کې تاسو وده کوئ او بالغ کیږی.

بلوغ، په آسانۍ سره لاسته نه راځی. که داسې وای نو ډیری به دا لاسته راوړی وای. لږ کسان د ژوند دي کچې ته رسیږي ځکه چې دوی ورسره مخ دي. البته، ځکه چې زموږ د ټولنې رجحان روحاني نه بلکې خود غرضي ده، مقاومت وجود لری. نړۍ د "د هوا د ځواک " تر واکمنۍ لاندې ده (افسیان ۲: ۲) په پایله کې به د مسیح بلوغ ته د ننوتلو لپاره ستونزې وي چې د خودخواهۍ د جریان پروړاندې به دریږی.

پولس هغه دریو ښارونو ته چې هلته یې کلیساګانی تاسیس کړی وی لاړو. د هغه هدف د شاګردانو قوی کول و. نو پدی ترتیب وګورو چې هغه څنګه خپل شاګذدانو ته ځواک ورکاوه. هغه دوی داسې تشویق کول:

> «په هغه ښارونو کی شاګردان تشویق کړل، دوی یی وهڅول چې په ایمان کې دوام وکړي او دوی ته یې مشوره ورکړه چې موږ باید د خدای سلطنت ته د ننوتلو لپاره ډیری سختۍ برداشت کړو.»
>
> - اعمال ۲۲:۴۱

هغه دوی ته د اسانه ژوند ژمنه نه وه کړې. هغه ژمنه ونه کړه چې دوی به د نړۍ له معیارونو سره بریالي شي. هغه دوی ته وښودله چې که دوی وغواړي خپل دوره په خوښۍ سره بشپړه کړي، نو دوی به د لوی مقاومت سره مخ شي، چې هغه یې فتنې بولي.

که تاسو د سیند د جریان په مقابل کې پیډینګ کوئ، تاسو باید د سیند د جریان په مقابل کې د تګ لپاره پیډینګ ته دوام ورکړئ. که تاسو پیډل بند کړئ او آرام وکړئ، نو تاسو به په پای کې د جریان سره لاړ شئ. په ورته ډول، کله چې موږ د خدای په لاره کې د تګ کولو پریکړه وکړو، موږ به د ډیرو مصیبتونو سره مخ شو. ټولې ازموینې به د یوې اصلي پوښتنې ځواب وښيې: ایا تاسو د نړۍ په څیر ډیر ځان هوښیار او ځان ته پاملرنه کوئ، یا تاسو د ځان انکار ژوند تعقیب کوئ؟

په یاد ولرئ کله چې موږ د عیسی لپاره خپل ژوند تسلیم کړو، موږ به د هغه ژوند ومومو. راځئ چې زده کړو چې په وروستۍ پایلې تمرکز وکړو نه په مبارزه. پطرس دا په ښه توګه بیانوي:

> "عزیزانو، په هغه اور باندې حیرانتیا مه کوئ چې ستاسو په مینځ کې راپورته شوی ترڅو تاسو و ازمويي، لکه څنګه چې تاسو ته یو څه عجیب پیښ شوي. بلکه، خوشحاله اوسئ چې تاسو د مسیح په تکلیفونو کې شریک یاست، نو تاسو به د هغه د جلال په ظهور کې تر پایه خوشحاله شئ.»
>
> - اول پطرس ۲۱:۴-۳۱

په یاد ولرئ چې هغه د رنځ کچه د خوښۍ حد سره پرتله کوي. تاسو څنګه دومره خوشحاله کیدی شئ؟ کله چې د هغه جلال څرګند شي، تاسو به د هغه سره جلال ولرئ. دا ویاړ تر هغه حده دی چې تاسو ته اجازه درکوي د هغه شخصیت په تاسو کې بشپړ شي. نو شاته مه ګورئ، بلکې هغه جلال ته وګورئ چې راځي. هللویاه!

دا مهمه نده چې د خپل خوییدلی ورور سره مرسته وکړی، مهمه دا ده چې خپل حقانیت ثابت کړی.

زه اتلس کلن یم او زه د یوې مور او پلار کورنۍ څخه یم زه یوه ورته جوړه خور لرم او زه په یوه عالي کورنۍ کې ژوند کوم. ما هیڅکله زما فزیکي پلار سره نه دی لیدلی، ما په خپل ټول ژوند کې هیڅکله هغه نه دی بخښلی. زما نیکه واقعیا د خدای سړی دی. هغه ماته «د شیطان لومی» کتاب راکړو چې یی ولولم. وروسته ددې کتاب د ویلو نه ما پوره توګه خپل پلار وبځښلو.

– ان. ام. (نیومکزیکو)

۱٤

هدف: پخلاینه

«تاسو اوریدلي دي چې پخوانیو ته ویل شوي وو، "تاسو مه وژنئ، او څوک چې ووژني محاکمه به شي.“. خو زه تاسو ته وایم، څوک چې په خپل ورور په غوسه وي هغه د محاکمی وړ دی؛ او څوک چې خپل ورور ته "بد“ وایي، هغه د شورا په مخ کې د محاکمې مستحق دی؛ او څوک چې خپل ورور ته احمق ووایي هغه د جهنم د اور مستحق دی. نو که تاسو په یاد ولرئ چې ستاسو ورور په زړه کې یو څه لري کله چې تاسو په قربانګاه باندې خپلې ډالۍ وړاندې کوئ، خپلې ډالۍ په قربانګاه کې پریږدئ او لومړی لاړ شئ او د خپل ورور سره پخلا شی او بیا راشئ او خپلې ډالۍ وړاندې کړئ.»

- متا ۱۲:۵-۴۲

دا د غره له خطبې څخه اقتباس کوی. عیسی په پیل کې وویل: ”تاسو اوریدلي چې دا پخوانیو خلکو ته ویل شوي ... “ او بیا یې وویل: ”مګر زه تاسو ته وایم...»

عیسی د خپل پیغام پدې برخه کې دې پرتله کولو ته دوام ورکوي. لومړی هغه شریعت ته اشاره کوي کوم چې زموږ ظاهري اعمال تنظیموي. بیا یې په زړه کې په ننوتلو سره د شریعت بشپړتیا ښیي. له همدې امله، د خدای په نظر، قاتل یوازې د هغه چا لپاره محدود نه دی چې قتل کوي، بلکې هغه څوک هم شامل دي چې د خپل ورور څخه نفرت کوي. تاسو واقعیا هغه څوک یاست چې تاسو دننه یاست، نه هغه څه چې تاسو یې ښکاره کوئ!

عیسی په ښکاره د خوییدلو اصلی بنسټ پدی خبرو کی ښکاره کړ. هغه په ښکاره ډول د غوسې د ساتلو یا د چپتیا خوییدل ستونزه څرګندوي. که څوک له خپل ورور څخه بې دلیله په غوسه شي، د هغه د قضاوت خطر دی. هغه د قصاصا په خطر کی دی که غوسه کوم ثمر ولری او خپل ورور ته بد رد ووایی.

د «راقا» کلمه یعنی احمق یا «د چا ماغزه چی کار نه کوی». دا کلمه د ملامتی اصطلاح وه چې د مسیح په وخت کې د یهودانو ترمنځ کارول کیده. اگر عصبانیت به نقطه‌ای برسد که فردی برادر خود را احمق خطاب کند، در خطر جهنم قرار دارد. د احمق کلمی معنی «بی‌خدایی» دهاحمق پخپل زړه کی وایی چی خدای نشته. (مزمور ۱:۱۴ وګوری.)

په هغه وخت کې، یو ورور ته احمق ویل یو جدي تور و. هیڅوک به داسې خبرې ونه کړي تر څو چې د دوی غوسه په نفرت بدله نه شي. نن ورځ دا داسې ده لکه خپل ورور ته چې ووایو، "دوزخ ته لاړ شه" او موږ په د یکی جدی یو.

عیسی دوی ته وښودله چې غوسه کولی شي د نفرت لامل شي که دوی ورسره مقابله ونه کړي او نفرت چې ورسره معامله نه کیږي انسان د دوزخ په خطر کې اچوي. په دې توګه، عیسي په ګوته کړه چې که دوی په یاد ولري چې د دوی او د دوی د ورور تر منځ یوه نیمګړتیا ده، لومړیتوب د هغه موندل او د پخلاینې په لټه کې دي.

ولې موږ باید په دومره بیړنی توګه پخلا شو؟، د ځان لپاره یا زموږ د ورور لپاره؟ موږ باید د هغه له امله لاړ شو ترڅو د مرستې لپاره د کتلست په توګه عمل وکړو او د خوییدلو څخه بچ شی. حتی که مونږه د هغه په مقابل کی نه یو خوییدلید خدای مینه موږ ته اجازه نه راکوي چې غوسه پاتې شي پرته له دې چې د پخلاینې هڅه وکړو او له هغه سره زموږ اړیکې بحال کړو. شاید موږ هیڅ غلط کار نه دی کړی. حق او باطل فرق نه کوي. د خپل ځان د حق ثابتولو په پرتله د هغه ورور سره مرسته کول خورا مهم دي چې خوییدلی وي.

د خوییدلو لپاره ډېرې سناریوګانې وجود لري. شاید د هغه شخص سره چې مونږه يې خویولي یو چې موږ له هغه سره په خپلو معاملو کې ناسم او غیر عادلانه چلند کړی دی، په داسې حال کې چې په حقیقت کې موږ هغه ته زیان نه دی رسولی. هغه ممکن غلط معلومات ولري چې د غلطو پایلو لامل شوي.

له بلې خوا، هغه ممکن سم معلومات ولري چې هغه یې د دې لامل شوی چې غلط پایلې راوباسي. شاید هغه څه چې موږ وویل، د څو ارتباطي چینلونو څخه د تیریدو په وخت کې، د غلط فهمۍ له امله لیږدول شوي. که څه هم زموږ نیت ښایي بد نه وي، زموږ وینا او عمل بل ډول ښکاره کړی.

موږ اکثرا خپل ځان د خپلو نیتونو له مخې قضاوت کوو، او نور د هغوی د عملونو له مخې. ځینې وختونه موږ ممکن بل څه غواړو وواېو، پداسې حال کې چې موږ یو څه بل ډول بیان کړی. ځینې وختونه زموږ ریښتیني انګیزې په هوښیارۍ سره حتی له ځانه پټې وي. موږ غواړو باور وکړو چې زموږ انګیزې پاکې دي، مګر کله چې موږ دوی د خدای کلام له لارې فلټر کوو، موږ دوی په بل ډول ګورو. په هرصورت، موږ ممکن د یو شخص په وړاندې ګناه کړې وي؛ موږ په غوسه شوي یو یا تر فشار لاندې یو او موږ هغه کس پرېښودی وی. یا شاید دا کس په دوامداره او شعوري ډول موږ وهلي وي او موږ ورته عکس العمل ښودلی وي.

د دې لامل په پام کې نیولو سره، د پوهاوي دې نیمګړتیا دا سړی خویولی دی او هغه د انګیرنو، افواهاتو او ظاهرو پراساس خپل ځان قضاوت کړی او فریب کړی دی، که څه هم هغه باور لري چې هغه زموږ اصلي انګیزه پیژني. څنګه کولای شو د سم معلوماتو پرته سم قضاوت وکړو؟ موږ باید د دې حقیقت سره حساس شو چې هغه په ټول زړه سره باور لري چې هغه غلط و. د هر دلیل لپاره، که هغه داسې احساس وکړي، موږ باید په خپله خوښه ځان عاجز کړو او بخښنه وغواړو.

عیسی موږ ته د پخلاینې مشوره راکوي؛ که څه هم موږ د دې خویدلی ګناه نه یو. د سولې او پخلاینې لپاره عاجز کیدل بلوغ ته اړتیا لري. مګر لومړی ګام اخیستل اکثرا د هغه چا لپاره ستونزمن وي چې ټپي شوی وي. په دې وجه، عیسی هغه کس ته وویل چې د خوییدلو لامل شو: «لاړ شه ...»

د هغه چا څخه بخښنه غوښتل چې خوییدلی وي

پولس رسول وویل:

«نو راځئ هغه څه چې زمونږ د آرامی د سولی لامل کیږی هغه تعقیب کړو.»

- رومیان ۹۱:۴۱

دا آیت مونږ ته ښکاره کوی چې څنګه د هغه چاسره چې خوییدلی وی مقابل شو. اکه د نارضایتی سره ورشو، د سولی لامل به نشی. مونږه به یوځی د هغه چا لپاره چې ژوبل شوی عذاب ورکو. مونږ باید د عاجزی له لارې او د خپل غرور ماتولو په قیمت د سولې د تعقیب چلند وساتو. یوازې پدې توګه مونږ کولی شو ریښتیني پخلاینه وګورو.

په ځینو وختونو کې، ما داسې خلکو سره اړیکه نیولې ده چې ما ته یې زیان رسولی یا په غوسه شوی دی، او دوی ما ټکولي دي. ما ته ویل شوي چې زه خود غرضه، بې غوره، متکبر، بې رحمه، بې ادبه او داسې نور یم.

زما طبیعي عکس العمل دا و: «نه، زما منظور دا نه و. تا زه سم درک کړی نه یم!» خو چې کله له ځانه دفاع کومه، یوازی د هغوی د خوییدلو لمبی زیاتومه؛ دا عمل د سولی پیروی نه ده. د خپل ځان او ستاسو "حقونو" لپاره ودریدل به هیڅکله ریښتینې سوله رانولي.

پرځای یې ما زده کړل چې غوږ ونیسم او خپله خوله بنده کړم نو دوی هر هغه څه ووایی چې دوی ورته اړتیا لري. که زه د دوی سره موافق نه یم، زه دوی ته خبر ورکوم چې زه د دوی څه درناوی کوم، او دوی زما هدف او چلند تر پوښتنې لاندې راولي. بیا زه دوی ته وایم چې زه ستاسو د ځورولو لپاره بخښنه غواړم.

نور کله چې دوی زما د چلند په اړه سم پوهه لري او دوی سم دي، زه اعتراف کوم: "تاسو سم یاست. زه تاسو نه بخښنه غواړم."

یو ځل بیا، دا په سادګی سره د فروتنی لاره ده. شاید په همدی دلیل عیسی پدی آیت کی ویلی:

«هغه څوک چې تا محکمی ته بیایی د هغه سره په لاره کی سوله وکړه، مبادا چې قاضی تا زندان ته واچوی. آمین، او وبه وایی ترڅو چې دی پیسی نه وی ورکړی له زندانه به ونوځی.»

- متا ۵:۵۲-۶۲

غرور دفاع کوی، فروتنی قبولوی و او وایی: «حق له تا سره دی. ما داسی عمل کړی. لطفا ما وبخښه.»

«اموږ هغه حکمت لرو چې له پورته څخه دی، لومړی هغه پاک دی، بیا هغه آرام او نرم دی، او د رحمت او نیکو میوو څخه ډک دی او له تعصب او نفاق څخه پاک دی.»

– یعقوب ۳:۷۱

الهی حکمت د نصیحت پذیره دی. کله چی شخصی اختلافات پیدا کیږی، الاهی حکمت، زمونږ لجوج او نافرمانه نه دی. هغه شخص چی د الاهی حکت مطیع شی، د هغه حق به تر پښو لاندې نه شي، او د بل چا نظر ته احترام او درناوی وکړی، نه ویریږی.

نږدی کیدل هغه کس ته چی تاسو یی خویولی یی

موږ باید هغه څه وکړو چې موږ یې باید وکړو کله چې موږ د خپل ورور د خوییدلو لامل شو، موږ په ګډه وکتل، اوس به وګورو کله چې زموږ ورور موږ خویویی موږ باید څنګه غبرګون وښیو.

«که ستاسو ورور ستاسو په وړاندې ګناه وکړي، هغه ته لاړ شه او هغه ته په پټه کې د هغه ګناه ووایه. که هغه ستاسو خبره ومني، تاسو به خپل ورور بیرته ترلاسه کړئ.»

– متا ۸۱:۵۱

ډیری خلک دا آیت د مسیح د ارادې په پرتله په بل ډول کاروي. کله چې دوی ضربه وخوری، دوی ځي او په غوسی سره د خوییدلی کس سره مخ کیږي. دوی دا آیت د هغه چا د غندلو لپاره د توجیه په توګه کاروي چې دوی یې ناراضه کړي دي.

مګر دوی اصلي دلیل له پامه غورځوي چې عیسی موږ ته یو بل ته د سولی درس راکړ. دا د غندنې لپاره نه، بلکې د پخلاینې لپاره دی. هغه نه غواړي چې موږ خپل ورور ته ووایو چې هغه موږ ته څومره بد او ویجاړونکی دی. موږ باید هغه شخړه ختمه کړو چې زموږ د اړیکو د ښه کولو مخه نیسي.

دا د هغه طریقې سره ورته دی چې خدای زموږ له ځان سره اړیکه روغه کړې. موږ د خدای په وړاندې ګناه کړې، مګر هغه «هغه زموږ لپاره په مرګ سره زموږ لپاره خپله مینه ثابته کړه پداسې حال کې چې موږ لاهم ګناهکار وو.» (رومیان ۸:۵)

ایا موږ چمتو یو چې خپل ځان ساتنه له پامه وغورځوو او خپل غرور تر پښو لاندې کړو ترڅو له هغه چا سره خپلې اړیکې بیرته راژوندي کړو چې زموږ د خوییدلو لامل شوی؟ مخکې له دې چې موږ له خدای څخه بخښنه وغواړو، هغه خپل لاس موږ ته اوږد کړ. عیسی پریکړه وکړه چې موږ ته ښښنه وکړي، مخکې لدې چې موږ حتی زموږ د سرغړونې او ګناه په اړه پوه شو.

که څه هم هغه موږ ته خپل لاس اوږد کړ، موږ نشو کولی د پلار سره آشتی کړو تر هغه چې موږ د هغه د پخلاینې خبره ترلاسه نه کړه.

> «دا ټول د خدای له خوا دي چې موږ یې د مسیح له لارې له ځان سره پخلا کړو او موږ ته یې د پخلاینې خدمت سپارلی. په بل عبارت، خدای په مسیح کې نړۍ له ځان سره پخلا کړه او د دوی په وړاندې یې د خلکو ګناهونه ونه شمیرل، او موږ ته یې د پخلاینې پیغام وسپارل. نو موږ د مسیح سفیران یو، په دې ډول چې خدای تاسو د خپلې ژبې له لارې پخلاینې ته بلنه درکړی. موږ د مسیح په استازیتوب تاسو ته د خدای سره د پخلاینې غوښتنه کوو.»
>
> -دوم قرنتیان ۸۱:۵-۰۲

د پخلاینې یا آشتی کلمه له دې ځای څخه پیل کیږي چې موږ ټولو د خدای په وړاندې ګناه کړې ده. موږ د پخلاینې یا نجات لپاره هیڅ لیوالتیا نه ښیو پرته لدې چې موږ پوهیږو چې جلا کول شتون لري.

په عهد عتیق کی شاګردانو موعظی کولی چی انسانانو د خدای پر ضد ګناه کړی ده. خو ولیی خلکو ه ویل چی هغو یګناه کړی ده؟ له دی خاطره چی هغوی محکومه کړی؟ خدای څوک نه محکوموی: «ځکه چې خدای زوی نړۍ ته د دې لپاره نه دی رالیږلی چې نړۍ ملامته کړي، مګر دوی یې رالیږلي ترڅو د هغه له لارې وژغورل شي.» (یوحنا ۱۷:۳) ایا دا نور هم نه دی ځکه چې دا دوی داسې ځای ته رسوي چې خپل وضعیت درک کړي، له خپلو ګناهونو توبه وکړي او بخښنه وغواړي؟

هدف: پخلاینه

څه شیانو انسانان توبې ته رابلل؟ ځواب په رومیان ۲:۴ پیدا شوی:

«یا ته د هغه لوی مهربانی، صبر او زغم ته سپکاوی کوې او نه پوهیږې چې دا د خدای مهربانی ده چې ته توبه وباسي؟»

د خدای نیکویی موږ ته توبه راکوي. د هغه مینه موږ دوزخ ته نه رسوي. هغه د عیسی په لیږلو سره زموږ لپاره خپله مینه ثابته کړه؛ د هغه یوازینی زوی چې زموږ لپاره په صلیب مړ شو. لومړی، خدای خپل لاس اوږدوي، که څه هم موږ د هغه په وړاندې ګناه کړې ده. هغه د غندلو لپاره نه رسیږي، مګر د اړیکو ټینګولو او ژغورلو لپاره.

له هغه ځایه چې موږ باید د خدای مثال تعقیب کړو (افسسیان ۵:۱ وګورئ) موږ باید د هغه ورور په وړاندې سوله او پخلاینې ته وده ورکړو چې زموږ په وړاندې ګناه کوي. عیسی دا الګو جوړه کړه: هغه ته لاړ شه او هغه ته خپله ګناه ښکاره کړه. هغه مه ملامتوئ، بلکې هر هغه څه چې ستاسو په منځ کې دي حل کړئ، په دې توګه به پخلاینه او بیا رغونه رامنځته شي. په موږ کې د خدای ښه والی زموږ ورور ته توبه او اړیکې بیرته راګرځوي.

«له همدې امله زه چې د خدای په خاطر بنده یم، له تاسو څخه غوښتنه کوم چې د هغه بلنې وړ چلند وکړئ چې تاسو ته ویل شوي دي. په بشپړ عاجزۍ او نرمۍ کې؛ او د یو بل سره په صبر او محبت سره مینه وکړئ. د سولې د تار په مرسته د هغه یووالي د ساتلو لپاره خپله هڅه وکړئ چې له روح څخه دی.»

- افسسیان ۴:۱-۳

موږ د سولې او روغتیا دا نظم د عاجز چلند، نرمی او صبر په ساتلو او په مینه کې د یو بل د کمزوریو په زغملو سره ساتو. په دې توګه د مینې اړیکې پیاوړې کیږي.

ما د هغو کسانو سره خطا کړې ده چې زه یې د غندنې سره مخ کړي یم. د پایلې په توګه، ما د پخلاینې ټولې لیوالتیا له لاسه ورکړې وې او په حقیقت کې، ما فکر کاوه چې دوی د پخلاینې هیڅ اراده نه لري او یوازې یې غوښتل چې زه دوی د لیونې په توګه وپیژنم.

هغه خلک چې زما په وړاندې یې ظلم کړی دی په نرمۍ سره ما ته راغلی دی. بیا زه

په چټکۍ سره خپل فکر بدل کړم او بخښنه وغواړم، مخکې له دې چې دوی خبرې پای ته ورسوي.

ایا کله هم څوک تاته راغلی دی او ویلي وي: "ما یوازې غوښتل چې تاسو پوه شئ چې ما تاسو ته بښنه وکړه چې زما لپاره ښه ملګري نه وی او زما لپاره مو دا کار نه دی کړی؟" بیا کله چې دوی تاسو ضایع کوي، دوی تاسو ته دا نظر درکوي: "تاسو ما نه بخښنه غواړئ!" په داسې حالت کې، تاسو د خپګان سره حیران یاست. دوی له تاسو سره د پخلاینې لپاره نه دي راغلي، بلکې تاسو ته د ګواښ لپاره راغلي دي.

مونږه نه باید د هغه ورور خواته ورشو چې مونږ یې خویولی یو؛ ترڅو چې مونږ جدی د زړه څخه تصمیم نه وی نیولی، - مهمه نده چې هغه موږ ته څنګه عکس العمل ښیې، موږ باید هغه ته د نږدې کیدو دمخه د هغه په وړاندې هر ډول دښمني لرې کړو.

که داسې ونکړو، شاید د دې منفي احساساتو پراساس، موږ عکس العمل ښکاره کوو او هغه ته زیان رسوو؛ ددی پر ځای چی د هغه د شفا باعث شو. اوس راځئ وګورو چې ایا موږ سم چلند لرو او د هغه چا سره د پخلاینې هڅه کوو چې زموږ سره یې ظلم کړی دیمګر څه پیښیږي که چیرې دا سړی توجه ونه کړي؟

> «که یی ونه منله له ځان سره دوه یا دری کسان د شاهد په توګه یوسه. که یی د هغو سره هم خبری ونه غوښتی، نو کلیسا ته یی ووایه او که د کلیسا یی هم ونه منلهنو هغه وخت هغه پردی وګڼه.»
>
> - متا ۶۱:۸۱-۷۱

په دې لارو کې هر یو هدف وجود لری: صلح او آشتي. عیسی په اصل کی وایی: «خپل کوښښ ته دوام ورکړی!» توجه وکړی چی څنګه یو څوک د خوییدلو باعث شوی، په هری مرحلی کی درګیره وی. څومره د هغه چا لپاره چې پر موږ یې ظلم کړی دی، د خوییدلو سبب ګرځو، مخکی له دی چی هغه ته ورشو او حنګه چی عیسی مونږ ته ویلی دی! مونږه ددی وضعی سره مخ کیږی، ځکه چی د خپل زړه سره نه یو مواجه. کله چی دا پیښه د نورو سره شریکوو، موږ د توجیه احساس کوو. او کله چی نور له مونږ سره د همدردۍ احساس کوی چی څومره له مونږ سره بد رفتاری شوی ده، زمونږه زړه آرامه کیږی او دا زموږ دلیل نور توجیه کوي. پداسی رفتارونو کی خود غرضی وجود لری.

وروستۍ خبرې

که موږ د خدای مینه په خپلو موخو کې وساتو، ناکامه به نشو. مینه هیڅکله ناکامه کیږي نه. کله چې مونږ د نورو سره مینه کو، لکه څنګه چې عیسی له مونږ سره مینه کوي، آزاده به وسو، حتی کله چې بل سړی نه غواړي له مونږ سره سوله وکړي. په دقت سره لاندی آیت ته وګوره، د خدای حکمت د هر حالت لپاره شتون لري.

> «که امکان ولري، د هرچا سره په سوله کې ژوند وکړئ تر هغه چې تاسو کیدای شی.»
>
> – رومیان ۱۸:۲۱

هغه وایی: «که امکان لری» څکه چې ځینې وختونه شتون لري چې نور زموږ سره د سولې څخه انکار کوي. یا شاید داسې خلک وي چې د پخلاینې شرایط د خدای سره زموږ اړیکې له خطر سره مخ کوي. په دواړو حالتو کې، د اړیکو د درملنې لپاره ناممکن دی.

توجه وکړئ چې خدای وایي: «تر هغه ځایه چې ستاسو پورې ارتباط لرې ..» موږ باید د نورو سره د سولې لپاره هرڅه وکړو. موږ ډیرې وختونه په خپلو اړیکو کې ډیر ژر مایوسه کیږو. زه به هغه وخت هیڅکله هیر نکړم چې یو ملګري ما ته مشوره راکړه چې یو ډیر مایوسونکي حالت پریږدم: «جانه، زه پوهیږم چې تاسو کولی شئ د وتلو لپاره انجیل دلایل پیدا کړئ. مګر مخکې لدې چې تاسو دا وکړئ، ډاډ ترلاسه کړئ چې تاسو په دعا کې د مسلې سره مبارزه کړې او هرڅه مو ترسره کړي چې تاسو یې کولی شئ وضعیت ته د خدای سوله راولی. !»

بیایی ورضافه کړه: «افسوس به وکړی کله چې شاته وګورې او وبه وایی: که ما هر هغه څه کړي وای چې ما کولای شو، دا اړیکه به خوندي شوې وای. دا غوره ده چې ډاډ ترلاسه کړئ چې بله لاره نشته او دا چې تاسو د حقیقت سره موافقت کولو پرته د امکان تر حده ډیر کار کړی دی. !»

زه د هغه له مشورې څخه ډیر خوښ وم او دا د خدای حکمت کڼم.

د عیسی خبرې را په یاد کړئ:

«خوښی دی وی پر سوله غوښتونکو. ځکه چې دوی به د خدای زامن بلل کیږي.»

– متا ۵:۹

هغه ونه ویل: «ځوښی دی وی پر سولی ساتونکو.» سوله ساتونکی د سولې د ساتلو لپاره په هر قیمت کې له جګړې څخه ډډه کوي، حتی که حقیقت تهدید شي. مګر هغه سوله چې هغه یې ساتي ریښتینې سوله نه ده، بلکې یوه سطحي سوله ده چې دوام نلري.

سوله کوونکی، په داسې حال کې چې حقایق راوړي، مینې ته ځي او له سختو حالاتو سره مخ کیږي؛ تر څو لاسته راغلې سوله تلپاتې شي. هغه سطحي او جعلي اړیکه نه جوړوي. هغه د اخلاص، ریښتیني مینې سره مینه لري. هغه د سیاستوال په موسکا سره د خوییدلو څخه ډډه کوي. هغه په مینه سره سوله کوي چې هیڅوک یی نشي ماتولی.

خدای په دې ډول د انسان سره کار کوي. هغه نه غواړي چې هرڅه له منځه یوسي. په ورته وخت کې، هغه نه غواړي چې د اړیکو لپاره حقیقت له خطر سره مخامخ کړي. هغه د ربښتیني کس سره د پخلاینې په لټه کې دی، نه د سطحي او سطحي شرایطو. دا یو مینه ناکه اړیکه رامینځته کوي چې هیڅ بد یی نشي ماتولی. هغه زموږ لپاره خپل ژوند قرباني کړ. په یاد ولرئ چې وروستی کلام د خدای مینه ده؛ مینه هیڅکله نه ماتیږي او هیڅکله پای ته نه رسیږي. مینه خپلې ګټې نه لټوي او نه په اسانی سره تیریږي. (۱ قرنتیانو ۵:۱۳)

پولس رسول لیکلي چې مینه په هر ډول ګناه باندې بریالي کیږي:

«زما دعا دا ده چې ستاسو مینه نوره هم زیاته شي او د بشپړی پوهی او بصیرت سره یوځای شي، ترڅو تاسو غوره شیان وپیژنئ او د مسیح د راتګ په ورځ به تاسو پاک او بې ګناه او د صادقانه میوو څخه ډک شئ چې د عیسی په واسطه راځي. مسیح او د خدای څخه شکر،چی دا کار کوي.»

– فیلیپیان ۱:۹-۱۱

هدف: پخلاینه

د خدای مینه د لومی څخه د خلاصون کلی ده. دا مینه باید ډیره وي. هغه مینه چې په دوامداره توګه زموږ په زړونو کې وده کوي او پیاوړې کیږی.

له همدې امله، نن ورځ زموږ په ټولنه کې ډیری د سطحي مینې په دوکه کې دي. هغه مینه چې خبرې کوي، مګر عمل نه کوي. هغه مینه چې موږ له خوییدلو څخه ساتي، خپل ژوند حتی د دښمن د خیر لپاره قربانوي. کله چې موږ په دې ډول مینه کې عمل کوو، موږ نور نشو کولی د شیطان لخوا وخوییږو.

پای

عمل وکړئ

شاید لکه څنګه چې تاسو دا کتاب لولی، د خدای روح تاسو ته د تیرو یا اوسنیو اړیکو یادونه کړی وی چیرې چې تاسو د نورو په وړاندې یو څه درلودل. د پایلې په توګه، زه احساس کوم چې د خدای امر دا دی چې یوازې د داسې ستونزی څخه د خلاصون لپاره یوځای دعا وکړئ.

مګر مخکې لدې چې تاسو دعا وکړئ، د روح القدس څخه وغواړئ چې تاسو سره د تیرو په اړه خبرې وکړي او تاسو ته د هغه چا یادونه وکړي چې تاسو تری سمه خاطره نلرئ. د هغه په حضور کې پاتې شئ او هغه به تاسو ته وښیې. تاسو باید د هغه څه په لټه کې نشئ چې شتون نلري. هغه تاسو ته په واضح ډول د دوی یادونه کوي ترڅو تاسو شک ونه کړئ. کله چې هغه دا کوي، تاسو ممکن هغه درد په یاد ولرئ چې تاسو تجربه کړې وی. مه ویرېږه! هغه به هلته تاسو ته تسلیت درکړي.

لکه څنګه چې تاسو د دې خلکو څخه هر یو د هغه څه له ګناه څخه خلاص کړئ چې تاسو سره یې کړې ده، هر یو په انفرادي ډول تصور کړئ او هر یو ته په شخصي توګه بخښنه وکړئ. هغه پور فسخ کړئ چې دوی یې باید تاسو ته درکړی. بیا ورته دعا وکړئ، مګر خپل ځان په دې کلمو پورې مه محدودوئ.

دا دعا د یوې نقشې په توګه وکاروئ او د خدای روح لخوا لارښوونه وغواړئ.

"پلاره، د عیسی په نوم، زه پوهیږم چې ما ستاسو په وړاندې ګناه کړې ده؛ ځکه چې ما هغه چا ته بښنه نه ده کړې چا چې زه خویولی یم. زه توبه کوم او بخښنه غواړم. زه هم پوه شوی یم چې له تاسو پرته زه دوی ته د بښلو توان نه لرم.

له همدې امله زه د زړه له تله پریکړه کوم چې بخښنه وکړم [نومونه اضافه کړئ او بخښنه وکړئ او هر یو په جلا توګه آزاد کړئ] زه ټول هغه څوک د عیسی د وینی لاندې راوړم چې زما سره یې بدی کړی ده. دوی نور زما پوروړي نه دي. ما د دوی ګناهونه زما په وړاندې معاف کړل.

آسماني پلاره، لکه څنګه چې عیسی له تا څخه وغوښتل چې هغه چا ته بخښنه وکړې چې د هغه په وړاندې یې ګناه کړې، زه دعا کوم چې ته هغه کسان وبښئ چې زما په وړاندې یې ګناه کړې ده. زه له تاسو څخه غواړم چې دوی ته برکت ورکړئ او دوی له تاسو سره نږدې اړیکې ته رهبري کړئ. آمین.»

اوس د هغو کسانو نومونه ولیکئ چې تاسو بخښلي او آزاد کړی مو دی، او د دوی د بښنې د پریکړې نیټه ولیکئ.

شاید دا لازمه وی تمرین وکړی ترڅو د خوییدلو بچ پاتی شی. (که په دې جمله نه پوهېږئ، دیارلسم فصل بیا ولولئ.) هرکله چې تاسو د ځان لپاره دعا کوئ د دوی لپاره هم دعا وکړئ. دا یادښت به تاسو سره مرسته وکړي چې په یاد ولرئ. که فکرونه ستاسو په ذهن کې بمباری ته دوام ورکړي، د خدای د کلام په مرسته یې لرې کړئ او د بخښنې پریکړه روښانه کړئ. تاسو د خدای څخه غوښتنه کړې چې تاسو ته د بخښنې ځواک درکړي، نو پوه شئ چې بخښنه د هغه د فضل ځواک دی. زړور اوسئ او په ایمان کی ښه مبارزه وکړئ.

کله چې تاسو ومومئ چې ستاسو زړه قوي او ثابت دی، دوی ته لاړ شئ. په یاد ولرئ چې تاسو د سولې او پخلاینې په هدف روان یاست او د دوی په ګټی یاست، نه د خپلو

ګټو لپاره. په دې کولو سره، تاسو بریا خپله کړه او خپل ورور مو وموندہ. (متا ۱۵:۱۸ وګورئ) دا عمل د خدای په نظر کې خورا د اطمینان وړ دی.

«په هغه چا چا کولای شی تاسو له خوییدلو په امان کی او د هغه د جلال څخه ډک حضور کی راوبلی، او یوازینی خدای او زموږ ژغورونکی ته، د عیسی مسیح له لارې، زموږ رب، له ابدیت څخه، اوس او د تل لپاره، فخر او ځواک وي! آمین.»

– یهودا ۴۲-۵۲

خدایه ته چیرته یی؟!

د ځواک او هدف موندل
د صحرا په دوره کې

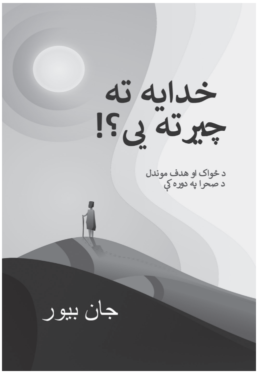

ښايي خدای مخکې له تاسو سره خبرې کړې وي، مګر اوس هغه خاموشه ښکاري. شاید تاسو په ایمان کې پرمختګ کړی وي، مګر تاسو اوس د هغه شتون نه احساس کوئ. که داسی وي، باید ووایو: «صحرا ته ښه راغلاست»، د وعدې ترلاسه کولو او د هغې د پوره کولو تر مینځ یو ځای.

مګر ښه خبر دا دی چې د اوس ځای صحرا بې مقصده نه ده. خدای ستاسو د برخلیک لپاره چمتو کولو او تجهیز کولو لپاره صحرا کاروي. دا به هغه وخت پیښ شي کله چې تاسو خپله لاره په سمه توګه تنظیم کړئ. د هغه څه برعکس چې ډیری یې فکر کوي، د دې دورې تیریدل یوازې د خدای انتظار کول ندي. تاسو د سمې لارې په موندلو کې بنسټیز او فعال رول لرئ. که تاسو نه غواړئ خپل وخت ضایع کړئ، تاسو باید د صحرا وچ موسم په معنی پوه شئ.

پدې بصیرت لرونکي کتاب کې، جان بیور تاسو د مقدس کتاب داستاني لید سره مجهز کوي چې تاسو سره به د صحرا یا سختو وختونو په نیولو کې مرسته وکړي او هغه لارې ته ننوځې چې خدای ستاسو لپاره لري.

MessengerX.com: X دلته یی پیدا کولی شئ

MessengerX

د هرچا لپاره دزده کړې سفر، هرچیرې چې یاستئ.

- **په ۱۲۰ مختلفو ژبو کې وړیا**
- د اپلیکشن او آنلاین په توګه شتون لري
- ستاسو د ودې لپاره سرچینې
- د شاګردی تعقیب او دزده کړې لاره

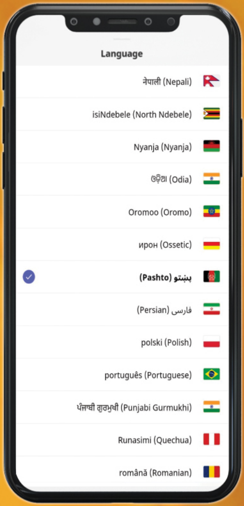

ډیجیتل کتابونه، انځوریز کتابونو، لنډ فلمونو، ویډیوی درسونو، انجیلونو او نورو سرچینو په بنه د میسنجر کتابتون او دزده کړې سرچینې شاملې دي. تاسو کولی شئ دا سرچینې په ټولو وسیلو کې وګورئ، ولولئ یا واورئ.

MessengerX.com

د App Store څخه یی ډانلود کړی

د Google Play څخه یی تیار کړی

په ټوله نړۍ کې د اپل سټور او ګوګل پلې کې ډاونلوډ وړ دی

د دښمن له وژونکي لومې څخه تیښته

د شیطان لومې» کتاب دا یو له خورا فریب ورکونکو لومو څخه افشا کوي چې شیطان یې د ایماندارانو د مخنیوي لپاره کاروي ترڅو د دوی په ژوند کې د خدای اراده پوره نشي، او دا لومه د ناراضۍ پرته بل څه نه ده. ډیری خلک چې په دې لومه کې نیول شوي حتی نه پوهیږي.

چې فریب یې خوړلی! که وغواړي یا ونه غواړي خامخا به ژوند کی درد او رنځ وی، خو دا له تاسو سره ارتباط لریچې تاسو په هغه حالت کی له خدای سره څنګه اړیکه ساتۍ. ستاسو ځواب به ستاسو دراتلونکی ټاکی. که تاسو خپل رنځونه ښه مدیریت کړی، ددی پرځای چې تریخ شۍ نور به هم قوی شۍ.

د دې غوره پلورونکي په لسمه کلیزه کې، جان بیور تاسو ته ښيي چې څنګه له خپګان څخه خلاص شئ او د رواني قرباني کیدو مخه ونیسئ.

دا کتاب چې په ټوله نړۍ کې یې له یو ملیون څخه زیات نسخې پلورل شوي، د هغو خلکو شهادتونه لري چې د کتاب متن، د روحاني انعکاس برخې، د بحث پوښتنو او دعاګانو په لوستلو سره یې ژوند بدل شوی دی

تاسو به د دې ډول سختو پوښتنو ځوابونه به په کتاب کې ومومئ:

- ولې زه په دوامداره توګه د خپل نظر څخه کیسه بیانوم؟
- زه څنګه کولی شم د شک او بې باورۍ فکرونو سره مبارزه وکړم؟
- څنګه کولی شم د تیرو ټپونو بیاکتنه بنده کړم؟
- زه څنګه کولی شم په هغه چا باور وکړم چې زه یې دومره سخت زیانمن کړی یم؟

دا کتاب به له تاسو سره د کوکې له لومې څخه په خلاصون کې مرسته وکړي چې دښمن ستاسو لپاره خپور کړی دی، دا کتاب به تاسو ته دا ځواک ورکړي چې له غوسې څخه پاک پاتې شئ او تاسو ته به دا وړتیا ورکړي چې له خدای سره بې خنده اړیکه ولرئ.

جان او د هغه میرمن لیزا بیور د میسنجر نړیوال انسټیټیوټ بنسټ ایښودونکي دي. د یو لیکوال او خدمتګار په توګه، جان تل په زړورتیا او جذبې سره حقیقت اعلانوي. د هغه هیله دا ده چې د ځایی کلیساګانو ملاتړ وکړي او مشران د دوی موقعیت، مالي حالت یا ژبې ته په پام سره د مختلفو سرچینو سره سمبال کړي. په دې لړ کې د هغه کتابونه او تعلیمي سرچینې له سلو څخه زیاتو ژبو ته ژباړل شوي او په ملیونونو نسخې یې چاپ شوي او د مشرانو او سیمه ایزو کلیساګانو ترمنځ په نښه شوي ډول ویشل شوي دي.

دا کتاب او نورې سرچینې په لاندې سایټ کې ډاونلوډ کړئ

MessengerX.com

MessengerX

د لا ډیرې پوهنې لپاره لاندې تصویر اسکن کړی

Messenger INTERNATIONAL

دا کتاب د لیکوال لخ وا ډالۍ او پلورل یې منع دی.